

OSHO

**DINCOLO
DE
MISTER**

SCIENTIA

CAPITOLUL I

MISTERELE NEDESCOPERITE ALE TEMPLELOR ORIENTALE

Iubite Osho,

A fost un timp în care templele, locurile de pelerinaj, purtarea unui semn pe frunte, adorarea idolilor, folosirea rozariilor, incantatiile si intonarea mantrelor, scripturile, ritualurile si astrologia, credinta în semnele bune sau rele - toate aveau un înțeles. Cu toate acestea ele au devenit acum de neînțeles. Te rugam, explica-ni-le.

Am vrea de asemenea sa stim daca toate acestea au fost doar instrumentele exterioare ale disciplinei spirituale, doar aranjamente exterioare pentru a declansa o reamintire, ai caror înțeles s-a pierdut definitiv odata cu trecerea timpului sau au o valoare intrinseca?

Va veni timpul când acestea vor fi din nou folosite?

Sa presupunem ca avem o cheie. Nu putem înțelege în mod direct care este scopul ei, nici nu ne putem imagina ca am putea descoperi o comoara cu ajutorul ei. Nu exista în cheie nici un indiciu ascuns cu privire la comoara; cheia însasi este închisa. Daca o rupem sau o taiem în bucati, vom putea afla din ce metal este facuta, dar nu vom putea învăta nimic despre comoara ascunsa pe care ea o poate dezvalui. Si ori de câte ori o astfel de cheie - fara nici un indiciu referitor la comoara - este pastrata o perioada lunga de timp ea devine doar o povara pentru vietile noastre.

În viata noastra exista si astazi foarte multe asemenea chei care pot deschide usi spre comori nebanuite, dar, din nefericire, noi nu stim nimic nici despre aceste comori si nici despre lacatele pe care le pot deschide; iar daca nu stim nimic despre comori sau despre încuietorile lor, atunci ceea ce a ramas în mâinile noastre nici nu mai poate fi numita cheie. Poate fi numita cheie numai daca deschide un lacat. Aceeasi cheie poate ca în trecut dezvelea comori, dar pentru ca astazi nimic nu a ramas nedeschis, cheia a devenit o povara; si totusi, noua nu ne vine sa o aruncam.

Cheia a lasat o mireasma nepieritoare în inconstientul omului.

Poate ca acum mii de ani aceasta cheie deschidea lacate, si dadea la iveala comori: amintirea inconstienta a acestui fapt ne face sa purtam cu noi si astazi povara acestei chei. Cu toate acestea, cu cât suntem mai convinsi de inutilitatea cheii, cu atât ne va lipsi curajul de a o arunca. Undeva, într-un colt tainic al inimii, dainuie speranta ca, într-o zi, ea va deschide un lacat.

De exemplu, templele... Nu exista vreo rasa pe Pamânt care sa nu fi construit ceva de genul templelor - indiferent ca se numeau masjid sau biserica sau gurudwara. Astazi noi putem învăta de la celelalte rase, dar a fost un timp în care noi nici nu stiam despre existenta altor rase, deci nu exista posibilitatea de a învăta de la ele. Templul nu este doar rezultatul plasmuirii imaginatiei unor oameni excentrici; radacinile lui se afla undeva, în profunzimirile constiintei omului.

Indiferent ca a trait departe, în paduri sau în munti, ori într-o peștera, ori pe malul unui râu - nu conteaza unde - omul a construit ceva ce seamana a templu; ceva a erupt din constiinta lui. Ele nu sunt o imitatie oarba; ele nu au fost construite privind alte temple. Desi templele au diferite forme si sunt de diferite tipuri, ele au existat dintotdeauna.

Exista foarte multe diferente între un templu si un masjid; constructia si design-ul lor sunt destul de diferite. Dar nu exista nici o diferenta între aspiratiile oamenilor sau în trairea lor interioara. Un om poate fi oriunde; oricât de nefamiliar si de strain ar fi fata de ceilalti oameni, el poarta undeva în constiinta sa, aceeasi samânta latentă.

Un alt aspect care merita sa fie subliniat este acela ca, desi au trecut mii de ani si acum nu mai avem nici un indiciu referitor la încuietori sau la comorile ascunse, totusi continuam sa purtam cu noi aceste chei ciudate, de parca am fi sub vraja unei amintiri foarte vechi, în ciuda tuturor atacurilor asupra acestei amintiri - ratiunea încearca sa o distruga cu orice pret - sufletul uman o pastreaza înca si continua sa - fie fascinat de ea. Deci, trebuie sa ne amintim ca desi omul nu este constient de aceasta amintire, undeva în inconstientul sau rasuna un ecou care spune ca lacatele pe care cheia le deschidea cândva exista.

De ce este pastrata în inconstientul nostru? Pentru ca nici unul dintre noi nu se naste pentru prima data în aceasta lume. Fiecare se

naste si renaste mereu si mereu - existam dintotdeauna. Ceea ce am stiut cândva în trecut a devenit acum inconstient - îngropat în noi sub mii de straturi ca inconstient. Daca în trecutul nostru am cunoscut cândva semnificatia si secretele profunde ale unor temple si am experimentat deschiderea unei usi interioare, atunci, undeva, în ascunzisurile profunde ale inconstientului, aceasta amintire exista înca în stare latentă.

Deci, în ciuda tuturor obstacolelor, în ciuda aparentei lipse de semnificatie, ramâne ceva ce persista, ceva ce nu poate fi eliminat. Poate lua noi forme - dar persista. Totusi, acest fapt este posibil doar pentru ca am cunoscut ceva de nenumarate ori în îndelungata calatorie a nasterilor si mortilor - chiar daca astazi noi nu ne putem aminti. Dincolo de utilitatea lor exterioara - ca mijloace pentru a atinge un anumit scop - fiecare dintre acestea are, de asemenea, o semnificatie si un scop profund.

Imboldul universal de a construi temple este inherent doar omului. Animalele își construiesc adaposturi, pasarile își fac cuiburi, dar nu își fac temple. O trasatura importanta care diferentiaza omul de animale este ca omul este un animal care construiesc temple. A-ti cladi un adapost este ceva absolut natural; orice creatura face aceasta; animalele si pasarile fac aceasta, chiar si micile insecte - dar a construi o casa pentru Divin este o trasatura caracteristica doar omului.

Fara ca omul sa aiba o constiinta profunda a Divinului, un templu nu ar putea fi construit. Chiar daca aceasta constiinta se pierde cu timpul, templul ramâne; si, este aproape sigur ca nu ar fi putut fi construit fara o profunda constiinta a Divinului.

Îți faci o casa de oaspeti fiindca îți vin oaspeti. Daca acestia nu ar exista, nu ti-ai cheltui banii pe o casa de oaspeti. Si, chiar daca nu va viziteaza nimeni acum, casa de oaspeti ramâne. Deci, ideea construirii templelor si altarelor pentru Divin a aparut în asemenea momente în care Divinul nu era doar o chestiune de imaginatie, ci o experienta de viata. Fenomenul încarnarii Divinului pe Pamânt a generat necesitatea construirii unor locuri speciale în orice colt al planetei care sa poata servi ca adapost pentru El. Pentru a primi cum se cuvine pe cineva trebuie sa construiesc un loc adecvat.

Mai putem privi lucrurile si astfel: undele radio sunt peste tot în jurul nostru, dar ele nu pot fi receptate fara un radio-receptor. Daca mâine ar avea loc al treilea razboi mondial si toata tehnologia ar fi distrusa dar, printr-un concurs fericit de împrejurari, un aparat de radio ar ramâne intact, nu ai vrea sa-l arunci. Chiar daca stii ca nu vei putea prinde stirile sau ca nu vei putea prinde nici un program sau ca nu vei gasi nici un tehnician care sa ti-l repare, tot nu vei dori sa-l arunci.

Dupa câteva generatii, daca cineva va întreba la ce folosea radioul, nimeni din cei ramasi în viata nu-i va putea raspunde. Ei vor putea spune doar ca tatii si bunicii lor au insistat sa-l pastreze, asa ca si ei au continuat sa-l pastreze. Parintii lor nu le-au spus niciodata la ce folosea, ei nu-i stiu rostul, deci nu-i ajuta cu nimic. Chiar daca radioul a fost desfacut în bucati, nu se stie nimic despre el. Nimeni nu stie ca deschizând radioul, cândva, în trecut, se putea auzi muzica sau voci de oameni. Acest radio a fost cândva o statie de receptie pentru ceva ce se petrecea undeva; el putea prinde undele si putea actiona ca un medium, prezentându-le ascultatorilor ca sunete.

în exact aceeasi maniera, templele au functionat cândva ca instrumente de receptie. Desi Dumnezeu este pretutindeni si fiintele umane sunt de asemenea peste tot, numai în anumite circumstante interioare speciale ne acordam la dumnezeire. Deci, templele functioneaza ca centre de receptie, pentru a ne permite sa simtim Divinul în viata noastra, sa simtim dumnezeirea, si sa ne elevam spiritual. întreaga decorare a templelor se facea având în vedere acest scop.

Oameni diferiti s-au gândit la diferite moduri de decorare a templelor, dar aceasta nu este atât de important. Nu conteaza faptul ca diferiti producatori creeaza diferite tipuri de radiouri incorporând propriile lor specialitati, cu forme diferite... scopul ultim este acelasi.

Cele mai multe temple din India au fost construite dupa trei sau patru tipare; celelalte temple au devenit doar copii ale acestora. Domurile templelor erau bazate pe modelul cerului. Exista un scop subsidiar pentru aceasta. Daca stau sub cerul liber si recit "Aum", vocea mea se va pierde, datorita faptului ca puterea vocii unui individ va fi acoperita de vastitatea cerului. Nu voi fi capabil sa aud reverberatia, ecoul a ceea ce cânt - toate rugaciunile mele se vor pierde în vazduh.

Domurile au fost construite astfel încât rezonanta rugaciunilor noastre sa se reflecte asupra noastra. Domul este doar un prototip mic, semicircular, al cerului. Are exact aceeași forma ca cerul atingând Pamântul în toate cele patru puncte cardinale. Nu conteaza ce rugaciuni sau incantari se fac la adăpostul sau, ele nu se vor pierde ca atunci când sunt facute sub cerul liber, deoarece domul le reflecta spre adoratori. Cu cât domul este mai rotund, cu atât sunetul se reflecta mai clar, iar ecoul sau crește. Odata cu trecerea timpului s-a descoperit ca și pietrele pot amplifica extraordinar de mult rezonanta.

Exista o camera de rugaciuni budhista în pesterile din Ajanta în care ecoul pietrelor are aceeași intensitate ca cea a instrumentului indian'numit tabla . Daca lovim acele pietre cu aceeași forta folosita în cântatul la tabla, ele vor genera sunete la fel de intense. Pietrele obisnuite folosite în constructia domurilor nu posedă capacitatea de a rezona cu anumite sunete foarte subtile, astfel încât au fost folosite aceste pietre speciale.

Dar, care este scopul dincolo de toate acestea? Scopul este ca atunci când cineva intoneaza "Aum" și aceasta se face foarte intens, domul sa faca sa reverbereze sunetul, formând un cerc sonor. Prin însusi modul lor de proiectare, domurile templelor ajuta la formarea acestui cerc sonor. Un astfel de cerc sonor este o experienta beatifica. Daca "Aum" este intonat sub cerul liber nu se va forma nici un cerc sonor și nu vei experimenta niciodata aceasta binecuvântare.

Când se formeaza un astfel de cerc sonor nu vei mai fi doar un umil adorator în fata Divinului, vei deveni un recipient - cu alte cuvinte, vei primi raspuns la rugaciunile tale și, prin intermediul acestei rezonante, experienta divina va începe sa te patrunda. Desi sunetul produs în timpul incantatiei este uman, când este reflectat el rasuna cu o noua forta și este plin de energii noi.

Aceste temple în forma de dom au fost folosite pentru a crea cercuri sonore prin incantarea mantrelor. Daca cineva cânta acolo, singur, în perfecta liniste și pace, atunci, pe masura ce cercul sonor se formeaza, gândurile se opresc. Pe de o parte, se formeaza cercul sonor, pe de alta parte, mintea se opreste. Asa cum am spus adesea, un cerc energetic se formeaza chiar și în timpul actului sexual; și când formarea

unui astfel de cerc are loc, acesta este momentul în care avem acces la supraconștiința.

Priveste statuile lui Buddha și Mahavira așezate în posturile padmasana și siddhasana. Acestea indică alte metode pentru formarea unor astfel de circuite energetice. Când ne așezăm strângându-ne picioarele și ne punem palmele pe genunchi, întregul corp începe să acționeze ca un cerc. Atunci, electricitatea corporală nu se mai pierde și se creează un circuit. Imediat ce s-a creat circuitul, mintea se oprește. Dacă folosim limbajul unui inginer electronist, am putea spune că există o multitudine de gânduri separatore în mintea noastră doar pentru

1) Tabla - este o mică toba de mână, folosită în India, (n.t.)

ca nu a fost creat un circuit electric interior. Imediat ce circuitul a fost creat, energia interioară devine echilibrată și liniștită. Deci, crearea unui circuit cu ajutorul unui dom a fost un proces extraordinar - și acesta era scopul și semnificația lui profundă.

La intrarea în unele temple găsim clopote mari sau gonguri care servesc aceluiași scopuri. Când rostesci "Aum", deși o poți face în liniște, atenția ta fiind cine știe unde, sunetul clopotului te va face din nou atent la cercul sonor creat de vibrațiile sale. Este exact că atunci când o piatră este aruncată într-un lac, creând un cerc după altul.

În templele tibetane se folosește în loc de clopot sau gong un vas în formă de bol făcut din metale speciale și un bat de lemn care este rotit în bol. Batul este rotit în vas de șapte ori și apoi se lovește o dată,

foarte puternic, bolul. Vibrațiile create în bol produc un sunet ca "Aum mani padme hum" - mantra perfectă. Bolul reflectă "Aum mani padme hum" - nu doar o dată, ci de șapte ori. Roteste rapid batul în bol de șapte ori, lovește bolul, scoate batul - și vei auzi ecoul mantrei "Aum mani padme hum" - de șapte ori. Deși sunetul va deveni din ce în ce mai neauzibil, el se va auzi de șapte ori.

Le fel, când intonezi mantra "Aum mani padme hum" într-un dom, templul o va reflecta. Fiecare celulă a corpului vostru va primi vibrația și o va reflecta cu o rezonanță mai profundă. După câteva momente nu va mai exista nici un templu - va rămâne doar un circuit

energetic.

Trebuie sa ne reamintim ca sunetul este o forma de electricitate foarte subtila. De fapt, totul este o forma de electricitate. Dar înțeleptii Indiei au mers mai departe si au spus ca electricitatea este o forma de sunet, ca sunetul este baza, nu electricitatea. De aceea ei numesc Fiinta Suprema - Shabda-Brahman, Dumnezeu este sunet.

Astazi, exista o mare asemanare între înțeleptii Orientului si oamenii de stiinta moderni, singura diferenta constând în faptul care este considerat ca fundamental: oamenii de stiinta spun ca electricitatea este fundamentala, în timp ce înțeleptii spun ca frecventa sunetului este cea care produce electricitatea. Exista posibilitatea ca în viitorul apropiat stiinta sa trebuiasca sa priveasca mai profund în natura lui Shabda-Brahman, sunetul primordial, realitatea ultima.

Modul de abordare al înțeleptilor se sprijina pe experimentarea sunetelor sub acoperisurile rotunde ale templelor. Când un adorator emite într-un templu sunetul intens al lui "Aum" , în scurt timp nu mai exista nici el, nici templul, ramâne doar electricitatea. La aceasta concluzie nu s-a ajuns în nici un laborator; oamenii care fac aceste marturisiri nu au laboratoare, trupul lor le-a servit drept laborator. Aici ei au experimentat ca, desi încep cu un sunet, ceea ce ramâne în final este electricitatea.

Templele în forma de dom au fost create pentru a experimenta aceasta transformare a sunetului. Când occidentalii au vazut pentru prima data templele indiene le-au considerat foarte neigienice. Prin modul lor de concepere, aceste temple nu aveau prea multe usi si ferestre. Exista doar o singura usa si aceea mult prea mica. Ideea era de a se asigura ca cercul sonor creat în templu nu se va pierde. Nu si-a pus nimeni problema ca occidentalii vor ramâne cu impresia ca templele sunt lipsite de lumina si murdare sau ca aerul curat nu poate intra în ele. Prin comparatie cu aceste temple, bisericile occidentale sunt foarte bine aerisite si curate, cu multe usi si ferestre mari prin care lumina si aerul curat poate patrunde cu usurinta, pastrându-le într-o stare de igiena totala.

Am spus mai devreme ca atunci când secretul utilizarii unei chei este pierdut, apar tot felul de dificultati. Astazi nimeni în India nu

va putea spune de ce templele nu au mai multe usi si ferestre. Deci, când vom fi întrebati, si noi vom fi înclinati sa fim de acord cu faptul ca templele indiene sunt neigienice. Nimeni nu va fi capabil sa afirme ca în aceste temple au trait cei mai sanatosi oameni si ca nici o boala nu putea sa intre în aceste temple. Oamenii care s-au rugat si L-au adorat pe Dumnezeu aici, au fost cei mai sanatosi oameni care au existat vreodata, în adevaratul sens al cuvântului.

De ce? Treptat vom începe sa realizam ca sunetul produs prin incantarea lui "Aum" are un efect purificator unic. Exista anumite sunete care au un efect purificator si altele care contamineaza. Unele sunete particulare actioneaza ca protectie împotriva bolilor, dar exista si altele care atrag bolile. Oricum, cunoasterea sunetelor s-a pierdut.

Cei care au spus ca sunetul este existenta absoluta, au spus adevarul fundamental despre sunet. Nu exista experienta mai grandioasa decât cea a existentei absolute, iar ei nu au cunoscut nimic mai profund decât sunetul prin care sa se exprime.

Toate melodiile s-au nascut în Orient. Ele sunt extensia experimentarii Absolutului în forma sonora. Compozitiile muzicale, ca si toate formele de dans, s-au nascut în temple, iar mai târziu s-au transformat în arte specifice. Doar într-un templu devotul putea experimenta efectele sunetului în nenumaratele lui variante - atât de multe, încât este greu sa le inventariezi pe toate.

Acum 40 de ani traia în Varanasi un ermit, Vishuddhananda. El a facut sute de demonstratii în care arata ca este posibil sa omori pe cineva doar folosind anumite sunete. Acest om obisnuia sa se aseze pe acoperisul unui templu în forma de dom, un templu care, conform standardelor modeme, este extrem de neigienic. Si, pentm prima data a fost facut un experiment în prezenta a trei doctori din Anglia. Doctorii au adus în templu o vrabie. Vishuddhananda a emis anumite sunete... vrabia s-a zbatut de câteva ori, apoi a cazut moarta. Doctorii au examinat-o si au declarat-o moarta. Apoi Vishuddhananda a emis alte sunete specifice... vrabia a revenit la viata si a început din nou sa miste. Atunci a fost evidentiat pentm prima data faptul ca impactul anumitor sunete produce efecte specifice.

Astazi, noi acceptam cu usurinta faptul ca anumite efecte sunt

produse de anumite sunete pentm ca aceasta a fost demonstrat stiintific. Acum suntem de acord ca, daca o anumita raza de lumina cade pe corpul nostru, ea va avea un efect particular; daca un anumit medicament este administrat unui pacient, el va produce un efect specific; daca sunt utilizate anumite culori, ele genereaza efecte specifice. De ce atunci anumite sunete sa nu determine efecte specifice?

Astazi, exista în Occident câteva laboratoare activ angajate în investigarea relatiei dintre sunete si viata; si, doua sau trei dintre acestea au ajuns la concluzii profunde. În doua laboratoare oamenii de stiinta au reusit sa demonstreze ca, ascultând anumite sunete, mamele care alapteaza pot produce mai mult lapte. Prin anumite sunete plantele pot fi facute sa înfloreasca în doua luni în loc de sase; iar vacile dau mai mult lapte daca, în timpul mulsului, asculta o muzica lenta. În Rusia lactariile utilizeaza aceste ultime metode în momentul mulsului. Si nu este departe ziua în care fructele si legumele vor fi crescute cu ajutorul unor sunete speciale. Demonstratiile de laborator au fost facute; acum, este doar o problema de timp pâna ce vor fi extinse pe scara larga. Daca fructele, legumele si laptele sunt influentate de sunete, noi n-am putea fi, la rândul nostru, influentati de sunet?

Bolile si starea de sanatate sunt determinate de unde sonore specifice; de aceea, în trecut, oamenii faceau în templele lor aranjamente igienice care nu depindeau doar de aer si atmosfera. Ei nu considerau ca doar aerul curat din abundenta duce la o sanatate perfecta. Altminteri, este de neconceput ca, pentru o perioada de cinci mii de ani, lor nu le-a venit ideea sa-si ventileze în mod adecvat locurile de rugaciune.

Ermitii indieni stau de obicei în pesteri în care nu intra nici aerul si nici lumina, sau în temple cu usi atât de mici, încât trebuie sa te apleci pentru a putea intra. Pentru a intra în unele temple trebuie sa te întinzi si sa te târasti. Toate acestea nu au avut efecte daunatoare asupra sanatatii oamenilor. În India am experimentat aceasta timp de mii de ani. Dar când pentru prima data am început sa ne îndoim de aceasta, tot noi am pus usi si ferestre mai mari templelor noastre. Am modernizat templele, dar facând aceasta, le-am transformat în cladiri obisnuite, însusi scopul lor catre ceva mai mult s-a pierdut.

Acustica si arhitectura unui templu sunt într-o strânsa legatura.

De fapt, totul se bazează pe știința sunetului. Există cerințe speciale referitoare la unghiul sub care trebuie reflectat sunetul. Există anumite cerințe pentru emiterea unui sunet stând în picioare și anumite cerințe pentru emiterea lui fiind așezat. Sunt specificate chiar și sunetele care pot fi emise doar când suntem așezați, datorită faptului că sunetul va avea un anumit efect când suntem în picioare, efect care se va schimba atunci când ne vom așeza. Se specifică, de asemenea, care sunete pot fi emise împreună și care trebuie emise separat pentru a obține efecte diferite. De asemenea, este interesant de observat confuzia care s-a creat atunci când literatura vedică a fost tradusă în limbaj occidental.

Limbile occidentale acordă mai multă importanță lingvisticii decât foneticii, în timp ce punctul de vedere vedic acordă importanță nu atât înțeleșului cuvintelor spuse sau scrise, ci mai mult sunetului special pe care acestea îl produc și structurii acestui sunet. Deci, limba sanscrită este fonetică, nu lingvistică - accentul este pus mai mult pe sunet decât pe cuvânt. De aceea, de mii de ani, scripturile valoroase nu erau scrise, deoarece era evident că, din momentul în care erau scrise, se pierdea accentul asupra aspectului sonor. Se insistă asupra transmiterii învățăturilor pe cale orală, mai curând decât în scris, deoarece în scris cuvintele deveneau doar cuvinte și nuanța subtilă asociată sunetelor se pierdea, astfel încât deveneau lipsite de sens.

Dacă scriem cuvântul Rama, cei care citesc vor pronunța acest cuvânt în mai multe moduri diferite. Cineva va pune accentul pe "r", altcineva pe "a", iar altcineva pe "m". Depinde de fiecare. Deci, imediat ce un cuvânt este scris, efectul sonor este distrus. Acum, pentru a înțelege efectul sunetelor acestor cuvinte, trebuie să facem un adevărat exercițiu de decodificare pentru a pronunța cuvintele corect. Astfel, timp de mii de ani, s-a insistat în mod deosebit ca învățăturile sacre să nu fie scrise, pentru că vechii înțelepți antici nu doreau ca aranjamentul fonetic să se piardă. Învățăturile trebuiau să fie transmise direct, pe cale orală, de aceea ele erau cunoscute ca shrutis, ceea ce înseamnă că ele erau învățate prin ascultare atentă. Ceea ce se transmitea prin scris nu era niciodată acceptat ca învățatura divină.

Totul era în mod științific bazat pe dispunerea adecvată a sunetelor. Uneori, sunetul trebuia să fie slab, alteori el trebuia să fie puternic. Era foarte greu să transpui în scris aceste cuvinte. În ziua în care învățăturile divine au fost puse în scris, aranjamentul sonor interior

initial, inerent și esențial s-a pierdut. Nu mai era necesar să înțelegem doar prin simpla ascultare. Putem citi o scriptură - este disponibilă în librării. Dar în ea nu mai există nici o relevanță a sunetului.

Este bine să observăm că importanța scripturilor nu a constat niciodată din înțelesul lor. Importanța înțelesului a devenit relevantă mai târziu, când aceste învățături au fost transpuse în scris. Dacă ceva ce este scris nu are înțeles, pare irational. Trebuia să se dea un înțeles cuvintelor scrise. Există anumite părți din învățătura vedică în care nu poate fi descifrat nici un înțeles - acestea sunt părțile autentice, pentru că sunt total fonetice. Nu li s-a impus nici un înțeles.

De exemplu, nu ne punem niciodată întrebarea care este înțelesul mantrei tibetane "Aum mani padme hum" pentru că semnificația sa este total fonetică. La fel, nu se întreba nimeni care este înțelesul mantrei "Aum" - dar există un impact sonor care creează un efect special. Când un adorator repetă "Aum mani padme hum" sunetul are impact asupra anumitor chakre. Nu se pune problema înțelesului - semnificația reiese chiar din sunet. Deci, trebuie să reținem faptul că vechile învățături nu puneau accent pe înțeles, ci pe utilitate - pe scopul pentru care ele puteau fi folosite și pe beneficiile care derivau din ele.

Buddha a fost întrebat odată: "Ce este adevărul?". El a răspuns: "Adevărul este ceea ce poate fi folosit". Definiția adevărului este ceea ce poate fi folosit. Știința va defini adevărul în același fel. Definiția sa va fi pragmatică: adevărul este ceea ce poate fi folosit în viața și ceea ce poate fi demonstrat.

Dacă spunem că apa este creată prin amestecul hidrogenului și oxigenului, nu ne va pasa dacă această afirmație este sau nu adevărată - dacă am putea vedea că apa este formată din amestecul hidrogenului și oxigenului am ști că este adevărat, altminteri nu. Afirmația în sine nu are nici o validitate - validitatea apei constă în utilitatea sa. Dacă este posibil să cream apă în acest fel, acest fapt trebuie să fie dovedit prin demonstrație efectivă. Astăzi, știința a adoptat această definiție a adevărului pe care religia a acceptat-o acum cinci mii de ani. În religie, utilitatea era testul pentru a verifica un adevăr.

Mantra "Aum" nu are înțeles, dar are utilitate; un templu nu are

înteles, dar are utilitate. Folosirea lor este o arta si exista un mesaj inherent în orice arta care nu poate fi predat, ci trebuie asimilat direct.

Am citit ca acum o mie cinci sute de ani, în China, traia un împarat care era foarte atras de came - atât de atras încât voia sa vada cum vacile sau taurii sunt ucisi chiar în fata sa. Macelaml a taiat bovinele în fata sa în fiecare dimineata, timp de cincisprezece ani. Într-o zi împaratul l-a întrebat: "Nu te-am vazut niciodata în cincisprezece ani ascutindu-ti toporul. Toporul tau nu se toceste?".

Macelaml a raspuns: "Nu, Maiestate. Topoml se toceste doar daca macelaml nu este un expert - daca nu stie unde sa loveasca. Macelaml trebuie sa stie sa gaseasca oasele si articulatiile si apoi sa taie animalul cu o singura lovitura. Aceasta arta a taierii a fost transmisa din generatie în generatie. Si, nu numai ca topoml nu se toceste, ci devine în fiecare zi mai ascutit, cu fiecare noua taietura."

Împaratul l-a rugat pe macelar sa-l învete arta sa. Macelaml a raspuns: "Va fi foarte greu. Eu nu am învătat aceasta arta, ci am deprins-o direct, privindu-1 pe tatal meu înca de când eram copil. Nu mi-a fost predata - am asimilat aceasta arta privindu-1 pe tata în fiecare zi. Uneori îi aduceam topoml, alteori aranjam membrele animalelor ucise. Astfel, am deprins aceasta arta. Daca sunteti gata sa faceti la fel - sa stati lângă mine, uneori aducându-mi topoml apoi punându-1 înapoi, alteori stînd si privind pur si simplu - atunci poate ca veti deprinde aceasta arta. Dar eu nu v-o pot preda."

Stiinta poate fi învătata, dar arta trebuie asimilata. Toate aceste mantre nu au înteles, dar au o valoare pragmatica, iar noi îi învătam pe copiii nostri sa le asimileze de la o vîrsta foarte frageda. Ei vor învăta care este folosul templelor fara ca macar sa aiba constiinta a ceea ce au învătat. Ei vor învăta cum sa intre într-un templu, cum sa stea acolo si cum sa foloseasca locurile sacre. Ori de câte ori oamenii au o problema sau o urgenta ei alearga la templu si se întorc cu un sentiment de seninatate si echilibru. În fiecare dimineata merg la templu pentru ca ceea ce obtin acolo nu pot obtine nicaieri altundeva. Dar toate acestea nu le-au fost predate - ci le-au interiorizat înca din copilăria timpurie. Nu le-au fost predate, dar ei le-au asimilat. Nici o arta nu poate fi predata.

Efectul sunetului în templu și templul însuși sunt aranjamente pentru experimentare. Atât timp cât efectul sunetului unui cuvânt nu este înțeles, întregul experiment rămâne fără semnificație.

De exemplu, există o convenție ca o mantra nu poate fi dată discipolului decât de un maestru. Se accentuează importanța faptului ca mantra să fie rostită de către maestru la urechea discipolului. Poți să cunoști mantra de mult timp și totuși, maestrul trebuie să o rostească la ureche.

Poți întreba: "Ce e nou în asta? N-ai putea să faci aceasta și fără un maestru? Oricine știe cum să repete o mantra și totuși un maestru trebuie să-mi spună mantra la ureche, ca și cum ar fi cine știe ce mare secret!"

Dar trebuie să înțelegi că atunci când un maestru rostește o mantra la urechea discipolului el o face într-un fel anume, accentuând anumite sunete - ceea ce nu este cunoscut de oricine. De exemplu, există multe variații fonetice ale cuvântului "Rama", care au efecte diferite.

Multi cunosc povestea înțeleptului Valmiki, dar această poveste și-a pierdut astăzi adevărata semnificație, astfel încât, pare mai degrabă copilărească. Se spune că Valmiki era doar un țărănuc necultivat. Maestrul său i-a spus să repete mantra "Rama, Rama" - dar după un timp el a uitat și a început să repete "Mara, Mara"... și a devenit iluminat!

Atunci când cheile autentice către revelarea unor astfel de mistere se pierd, apar tot felul de probleme. După o perioadă de timp în care intonezi mantra "Rama, Rama" vei începe automat să repeti "Mara, Mara", creând astfel un circuit. Când intonarea lui "Rama, Rama" se transformă în "Mara, Mara", abia atunci accentul fonetic este corect^{2 3}. Apoi se petrece ceva deosebit: tu încetezi să mai fii, nu mai există, și chiar în acel moment în care ai încetat să mai existe sau mori ca identitate, ca ego, mantra devine completă. Acesta este momentul experienței autentice - când tu ai încetat să mai fii, când egoul tău a murit.

Este interesant de observat că, dacă acest proces este realizat

corect - vei începe repetând "Rama, Rama" si foarte curând va sosi momentul în care vei intona "Mara, Mara"; si chiar daca vei dori sa rostesti "Rama", nu vei putea - întreaga fiinta va repeta "Mara, Mara"... în acel moment egoul tau va muri - si acesta este primul pas spre meditatie. Când moartea egoului survine, meditatiea este totala, vei începe brusc sa descoperi ca "Mara, Mara" începe sa redevina "Rama, Rama". Si, când "Rama, Rama" începe sa apara din interiorul fiintei, fara sa intervii, îl vei descoperi de fapt pe Rama, realitatea ultima.

Deci, exista trei etape în intonarea mantrei. începe cu "Rama", îți dizolvi identitatea în "Mara" si apoi mantra va evolua spre "Rama". Al doilea pas, cel corespunzator lui "Mara", este o parte necesara a procesului; fara aceasta faza intermediara, experienta autentica, ultima a lui Rama în cea de-a treia faza nu apare. Daca cunosti fonetica si incantezi corect - daca pui accentul pe "ra" si mai puțin pe "ma", doar atunci "Rama" se transforma în "Mara". Când "ma" este mai puțin accentuat devine la fel ca o vale, iar "ra" devine un pisc, cel mai înalt pisc. Incantarea lui "Rama" accentuând mai puțin silaba "ma" duce la transformare si foarte curând veti descoperi ca "ma" devine piscul, iar "ra" devine valea. Atunci repetati "mara, mara", "moarte, moarte", fara sa stiti.

Asemeni valurilor într-un ocean, dupa fiecare culme apare o vale. Asemeni oceanului, sunetul are valuri: asemeni crescendo-ului si

2) în traditiile spirituale autentice nu se recomanda inversarea literelor ce compun o mantra, deoarece aceasta duce la aparitia unor rezonante malefice în universul launtric al fiintei. în general, este indicat ca orice simbol esoteric sa fie folosit asa cum a fost el revelat, fara adaosuri sau modificari de orice natura (este ca si cum am folosi crucea inversata ca simbol al crestinismului, când de fapt acesta este un simbol profund malefic). Osho se refera aici la faptul ca intonând "Mara, Mara" de fapt se pune accentul în mod corect (n.t.).

3) Mara este zeul mortii în traditia indiana (n.t.).

diminuendo-ului din muzica. Daca nu cunosti pronuntia fonetica corecta, poti repeta o mantra fara ca aceasta sa duca la vreun rezultat.

Cel care a scris ca Valmiki repeta "Mara, Mara" pentru ca era doar un taran ignorant si necultivat este foarte departe de adevar. Valmiki era un taran necultivat, dar în aceasta situatie, el a fost un

discipol autentic. El cunostea întreaga stiinta a modului de a intona mantra "Rama" pentru a o transforma în "Mara". Numai dupa aceasta transformare a luat nastere "Rama". Iar acest "Rama" nu poate fi comunicat verbal, pentru ca, în faza intermediara corespunzatoare lui "Mara", tu ai încetat sa mai existi. Atunci, cine mai repeta mantra? Adevaratul "Rama" care s-a manifestat în interiorul tau la sfârșitul celei de-a doua faze nu poate fi rostit, dar se manifesta, independent de egoul tau. Se va petrece automat, nu va mai fi doar repetitia ta.

Valoarea acestor shrutis, scripturi care sunt ascultate, consta în accentul fonetic. Numai o persoana care cunoaste fonetica poate continua cunoasterea shrutis-urilor; doar astfel ele pot fi folositoare. Altminteri, cuvintele sunt aceleasi ca si cele scrise în carti - oricine le poate citi - dar cunoasterea autentica va ramâne ascunsa. Aceasta cunoastere a sunetului - cresterile si descresterile lui, precum si lungimea intervalelor de tacere - constituie întregul mister.

Odinioara, mantrile erau scrise; iar templele serveau ca laboratoare în care acestea erau testate. Pentru cautator aceasta reprezenta valoarea lor intrinseca si semnificatia lor. Numarul de oameni care au experimentat realizarea de sine în împrejurimile templelor a fost întotdeauna mai mare decât cei care au experimentat-o în afara templelor. Aceasta s-a petrecut în ciuda faptului ca Dumnezeu este la fel de prezent în temple ca si în afara lor. Astazi, aceasta experienta nu mai apare nici macar în temple.

Oameni precum Mahavira care au experimentat realizarea de sine în afara templelor, au trebuit sa descopere diferite metode care cereau mult mai mult efort si perseverenta decât cele utilizate în temple. Mahavira a petrecut ani întregi realizând diferite posturi corporale pentru a ajunge sa creeze circuitul interior. El nu a vrut sa foloseasca ajutorul pe care i-l ofereau templele - iar alternativa sa a fost un îndelungat proces constând în practici dificile care au durat ani de zile si care puteau fi realizate doar de un om cu o vointa de fier ca a lui Mahavira.

Buddha a atins de asemenea iluminarea fara ajutorul templului. Dar, curând dupa moartea lui Mahavira si Buddha, au trebuit sa fie construite temple - pentru ca ceea ce putea oferi un templu nu putea fi oferit nici de Buddha, nici de Mahavira - practicile prescrise de Buddha

sau Mahavira nu puteau fi realizate de catre oricine.

Astazi, daca am înțelege cu adevarat stiinta circuitelor sonore, am putea inventa instrumente mult mai bune decât aceste temple. În prezent, cercetarile în aceasta directie continua; si este posibil sa se inventeze instrumente mai bune pentru ca stim foarte multe lucruri despre electricitate. Dar, astfel de experimente pot fi si foarte periculoase. Totusi, daca aranjamentele stiintifice sunt realizate corect, tot ceea ce putea oferi altadata un templu va fi disponibil prin tehnologie stiintifica - deoarece circuitul energetic generat altadata în templu poate fi creat prin alte metode. Atunci ai putea tine în- buzunar un mic instrument care sa activeze circuitul electric interior si, cu acest instrument electronic, ai putea chiar sa înregistrezi sunetele pentru a crea circuite interioare.

În acest domeniu se fac cercetari astazi în America. Sapte sau opt oameni de stiinta din America sunt angajati într-un studiu fascinant care își propune sa arate ca toate experientele noastre de placere si durere sunt generate de trecerea unor curenti electrici prin anumiti centri ai corpului.

De exemplu, daca corpul este întepat în mai multe puncte cu un ac, în unele din aceste puncte vei simti durere. Exista câteva puncte insensibile pe corp în care nu vei simti nimic. Daca cineva îți înțeapa spatele în câteva dintre aceste locuri nu vei avea nici o senzatie. Exact în acelasi mod vor fi cam cinci puncte din zece de o mare sensibilitate, în care chiar si cea mai usoara întepatura va cauza extrem de multa durere.

Capul nostru are multe locuri sensibile. Exista milioane de celule în creier si fiecare dintre acestea are o sensibilitate anume. Când spui ca te simti fericit, electricitatea curge printr-un anumit centru, dându-ti senzatia de fericire. Sa presupunem ca esti lângă iubita ta, tinându-i mâna si îi spui ca esti fericit... Ce se petrece? Daca un om de stiinta ar descrie acest fenomen ar spune ca electricitatea curge printr-un anumit centru al creierului tau, si ca aceasta se asociaza mental cu aceasta fiinta, facându-te atât de fericit în prezenta ei. Dar, tu s-ar putea sa nu mai simti aceeasi fericire dupa doua sau trei luni, pentru ca daca

folosesti foarte des acelasi centru, facând ca electricitatea sa treaca pe acolo frecvent, acel centru devine insensibil.

De exemplu, daca îți înțepi piciorul într-un anumit punct, durerea va deveni din ce în ce mai mica. Mâine, durerea va fi mai mica decât azi, iar poimâine va fi chiar mai mica. Daca vei continua sa faci aceasta, acest punct se va întări, va deveni insensibil si nu vei mai simti deloc durere. Oamenii care cânta la sitar" își dezvoltă o anumită insensibilitate a pielii degetelor, astfel încât, oricât de mult ar ciupi corzile instrumentului, degetele lor nu simt nici o durere.

Deci, daca dupa trei sau patru luni simti ca dragostea ta a murit sau a scazut, aceasta nu înseamna ca iubirea ta nu era puternica, ci doar ca punctul interior din care simteai ca vine sentimentul de fericire a devenit insensibil datorita folosirii frecvente. Daca iubita ta pleaca departe pentru trei sau patru luni, când se întoarce va fi capabila sa te faca din nou fericit.

Experimentele oamenilor de stiinta asupra sobolanilor au fost foarte revelatoare. Creierul sobolanului a fost deschis si s-a pastrat o "fereastră" prin care sa se observe ce se petrece în creier când un sobolan are un act sexual. A fost observat punctul specific prin care trecea curentul electric când sobolanul ejacula. Dupa aceea, acel punct a fost conectat la un electrod si "fereastră" a fost închisa. Celalalt capat al electrodului a fost conectat la o masina care putea controla intensitatea curentului electric. Exista un comutator pe care apăsând se putea declansa curentul electric - un curent electric cu aceeasi intensitate ca a celui ce trecea la momentul ejacularii sobolanului.

Sobolanul a fost învățat cum sa apese pe comutator si, ori de câte ori îl apasa, curentul necesar era eliberat de masina, iar aceasta activa punctul din creier conectat la celalalt capat al electrodului, dându-i sobolanului aceeasi stare de placere ca aceea generata de actul sexual. Sobolanul se simtea foarte fericit când apasa pe comutator; era atât de fericit încât a început sa apese pe comutator iarasi si iarasi. Vei fi probabil surprins sa afli ca nu a facut nimic altceva timp de douazeci si patru de ore. Doar apasa pe buton - de sase mii de ori pe ora! Nu l-a interesat nici sa manânce, sa bea sau sa doarma, ci doar continua sa apese pe buton pâna ce, în cele din urma, a cazut epuizat. 4

4) *sitar* = instrument muzical indian, (n.t.)

Cercetatorul care a facut acest experiment a spus ca sobolanul a savurat placerea sexuala atât de mult - mai mult decât experimentase vreodata în timpul unui act sexual - desi el nu a avut de fapt un act sexual - ci a experimentat placerea sexuala doar datorita curentului electric care trecea prin creierul sau. Oamenii de stiinta au afirmat ca foarte curând senzatiile urma sa-si piarda farmecul pentru sobolan si sa devina obisnuita.

în ziua în care vom fi capabili sa conectam creierul uman la un electrod pentru a primi intensitatea potrivita a curentului electric în punctul potrivit, nu vom mai fi capabili sa gasim pe cineva care sa doreasca sa faca dragoste - pentru ca nu exista practic nici un câstig si se pierde foarte multa energie. În loc de aceasta, omul va purta în buzunar un mic dispozitiv cu baterie si, de câte ori va dori, va putea activa centrul sexual si va putea experimenta aceeasi bucurie ca si în actul sexual. Dar acest fapt ascunde alte pericole.

Odata ce va fi posibil sa localizam anumiti centri în creier, ca de exemplu cei ai îndoielii sau furiei, acesti centri vor putea fi eliminati chirurgical. Centrul care tine de combativitate ar putea fi eliminat, astfel încât omul ar deveni foarte docil. Deci, guvernele pot abuza de aceste progrese ale stiintei.

Oamenii de stiinta nu sunt constienti de aceasta, dar cu ajutorul instrumentelor stiintifice putem realiza un mediu identic celui din temple. Experientele spirituale care necesitau ore, luni sau ani, bazându-se pe efectele sunetelor într-un templu, pot fi obtinute mult mai usor cu ajutorul unor instrumente stiintifice. Deci, ceea ce spun eu este ca modul de construire a templelor era bazat pe principii stiintifice; prin intermediul sunetului erau trezite sentimentele de fericire, pace, dragoste si binecuvântare . Si, traind aceste sentimente, atitudinea omului fata de viata poate fi transformata.

Pe de alta parte, posibilitatile stintei sunt însoțite de multe pericole. Pericolul principal consta în faptul ca orice face stiinta devine tehnologic si constiinta nu mai participa.⁵ Este posibil sa atingi aceleasi stari ca si într-un templu prin intermediul instrumentelor electronice,

dar o transformare reala a constiintei nu va fi posibila. în acest fel nu pot apare starile de supraconstiinta si nici o transformare reala; ceea ce un om poate obtine apasând pe un buton nu va aduce nici o

5) *“Stiinta fara constiinta este ruina sufletului.” (n.ed.)*

transformare fundamentala. în consecinta, eu nu vad nici o posibilitate prin care aceste instrumente sa suplineasca existenta templelor.

Te-ai putea întreba daca templele mai pot fi folosite astazi, în aceste timpuri atât de diferite. Totusi este posibil, dar un preot din templele de azi nu va putea sa explice ce anume se petrecea sau cum apareau fenomenele deosebite în templele de altadata. El are înca cheia, dar nu mai este constient de misterele pe care le ascunde. întreaga filosofie si stiinta a templelor poate fi înca folosita astazi. Iar astazi am putea construi temple mai bune pentru ca avem materiale de constructie mai bune. Putem stabili un întreg sistem sonor astfel încât un sunet sa fie amplificat de mii de ori. Peretii pot fi facuti sa fie atât de sensibili încât, atunci când se intoneaza mantra “Aum” o singura data, peretii sa o reflecte de mii de ori. Astazi avem instrumente mai bune, dar trebuie sa cunoastem cheia care poate dezveli secretele fiintei noastre.

în trecut, trebuia sa existe cel putin o usa în templu, dar acum putem construi un templu fara nici o usa, în trecut, oamenii care construiau templele traiau în colibe facute din balegar si lut. Ei au facut tot ce au stiut mai bine si ceea ce au reusit a fost extraordinar. Astazi avem mijloace tehnice minunate, dar nu stim sa beneficiem de ele.

Am vorbit destul despre efectele benefice ale templelor asupra celor care intrau în ele. Templele aveau însa si o semnificatie si o utilitate exterioara. Am spus ca adoratorii veneau la templu si intrau în stare de rugaciune si meditatie profunda. Dar chiar si o persoana care doar trecea pe lângă templu beneficia de pe urma celor din templu, desi acum aceasta nu se mai întâmpla. Astazi, chiar si cei care intra în temple ies fara sa fi simtit nimic. Dar, în acele zile, influenta templului putea fi resimtita chiar de o persoana care doar trecea pe lângă templu, pentru ca oamenii din templu faceau într-adevar ceva autentic. Sute de oameni care meditau în templu activau vibratii sonore speciale prin care atmosfera întregului templu era încarcata. Dar templu! nu vibra doar în

interior, ci si în exterior si raspândea vibratiile subtile si în

împrejurimile sale. întregul mediu prindea viata pentru ca templul însusi era viu.

Aceasta era semnificatia expresiei “templu viu”. O “statuie vie” înseamna acelasi lucru; ele au efect chiar si asupra celor care nu au venit acolo pentru a obtine un beneficiu anume. Un templu poate fi numit templu viu doar daca cineva care trecea pe acolo întâmplator, simtea deodata ca aerul a devenit altfel si ca atmosfera s-a schimbat - chiar daca acea persoana nu stia ca este în vecinatatea unui templu.

Sa presupunem ca te plimbi pe o strada intr-o noapte întunecoasa; treci pe lângă un templu si deodata simti ca în interior ceva s-a schimbat... Te gândea sa faci ceva rau si deodata gândurile tale s-au schimbat. Te gândea sa ucizi pe cineva si deodata te simti plin de compasiune. Dar aceasta se poate petrece doar daca templul este încarcat cu energie benefica, când fiecare caramida sau piatra, fiecare poarta sau usa, toate sunt încarcate. Atunci întregul templu va deveni un templu cu vibratii vii.

Se foloseste o metoda unica pentru a încarca clopotul din fata templului: oricine intra bate în clopot. O face total constient, nu cu mintea adormita. Când bati în clopotul unui templu - nu pe jumătate adormit, ci cu mintea treaza - aceasta creeaza o discontinuitate în gândurile tale, un fel de pauza în sirul gândurilor tale si devii constient de atmosfera deosebita de acolo. Exista o asemanare între sunetul clopotului si mantra “Aum”; de fapt, este un fel de relatie interioara. Sunetul clopotului continua sa încarce templul întreaga zi, iar sunetul mantrei “Aum” încarca de asemenea templul cu vibratiile sale.

Multe alte lucruri ca acestea erau folosite în templu; ele aveau conexiunile lor interioare. Fie ca era vorba despre o un vas de pamânt plin cu ghee⁶, de arderea unui betisor parfumat, de folosirea pastei de santal, a florilor sau de folosirea unor parfumuri - toate erau legate între ele. Nu era vorba despre faptul ca unei anumite zeitati îi plac anumite flori, era vorba despre armonia interioara a templului. Sunetele specifice care se armonizau cu anumite parfumuri erau descoperite prin experienta directa. Erau folosite doar anumite flori cu un anumit parfum, care se împloteau armonios cu un sunet particular; celelalte

erau interzise.

Intr-o moschee, doar lobhan, un tip de rasina parfumata, putea fi folosita pentru a parfuma atmosfera, iar într-un templu doar esentele dhoop si agarbatti. Toate acestea sunt legate de sunet. Numele "Allah" este în armonie interioara cu parfumul de lobhan. Aceste legaturi sau conexiuni au fost descoperite prin cautarea interioara a Absolutului; nu au fost descoperite prin vreun proces mental. Îți voi spune cum s-a facut aceasta.

6) *ghee = unt clarificat.*

Poti sta într-o camera în care nu a fost ars lobhan si sa repeti "Allah" - si nu doar "Allah", ci chiar "Allahoo", cu accent pe "hoo". Vei descoperi ca încet, încet, acest sunet "Allah" dispare si automat doar "hoo" va continua sa fie repetat. Când acest lucru se petrece vei descoperi brusc ca în întreaga camera s-a raspândit mirosul de lobhan. S-a descoperit ca lobhan este similar cu o substanta care emana din noi, astfel încât, în moschei se arde lobhan pentru a ajuta oamenii sa repete mantra "Hoo". Atunci procesul are doua parti: emanatia unui parfum dintr-o persoana poate lua ceva timp, dar aceeasi aroma poate fi furnizata din exterior. Cu toate acestea, repetarea lui "Aum" nu va genera niciodata aroma de lobhan. Acest sunet trezeste alt centru care nu produce acest parfum.

Exista zone specializate pentru anumite parfumuri în corpul uman, iar ele sunt în legatura cu gândurile si sentimentele noastre. Iata de ce jainistii cred ca niciodata corpul lui Mahavira nu a emis vreun miros urât. Corpul sau avea un anumit miros dupa care este posibil sa fie recunoscut un tirthankara, un maestru jainist iluminat. Pe vremea lui Mahavira alti opt oameni au pretins a fi tirthankaras, dar ei nu emanau acel miros specific. Nici unul nu avea mai putina cunoastere decât Mahavira; aveau acelasi nivel spiritual, dar nu erau practicanti ai acestui sistem de disciplina spirituala care produce aceasta mireasma, astfel încât nu au fost considerati tirthankara.

Buddha, de asemenea, nu a fost în nici un fel inferior lui Mahavira. El avea acelasi nivel de constiinta ca si Mahavira dar, pentru ca el nu urma aceeasi metoda ca Mahavira, corpul sau nu emitea aceasta mireasma. Parfumul acesta specific a fost emanat de

Parshwanath, un tirthankara care a murit mult înainte de Mahavira. Cei contemporani cu el, care încă mai traiau, au confirmat ca parfumul lui Mahavira era același cu cel al lui Parshwanath. Rezultatul ultim al operării cu o anumită mantra a fost acest parfum specific.

Acesta este un proces bazat pe memorie pentru a determina autenticitatea unui tirthankara. Astfel, deși Mahavira nu a pretins niciodată ca este un tirthankara, el a fost imediat recunoscut ca atare. Makkali Goshal, pe de altă parte, a făcut această afirmație, dar nu a putut-o dovedi. Te poți întreba de ce parfumul a fost ales drept criteriu. Testul trebuia să fie profund și infailibil - nu se putea încrede în cuvinte. Întreaga personalitate a individului trebuia să emită acest parfum special, trebuia să se constate că ceva anume a înflorit în interiorul lui, că ceea ce da naștere unui tirthankara - rezultatul ultim al procesului de operare cu o mantra, a fost atins.

Makkali Goshal, Ajit Keshkambal și Sanjay Vilethiputra au pretins cu toții că au același nivel spiritual ca și Mahavira - fiecare dintre ei a avut mii de discipoli care au afirmat că maestrul lor este un tirthankara - dar toți au dispărut în uitare. Pe de altă parte, Mahavira a fost cu desăvârșire tăcut în legătura cu acest subiect și nu a făcut nici o afirmație în acest sens. Dar, în cele din urmă, s-a decis că doar persoana al cărui corp emitea acea savoare anume poate fi un tirthankara.

Orice mantra generează propria sa savoare. Cei care au practicat Intonarea lui "Aum" au experimentat o anumită savoare. La fel, orice mantra produce un anumit gen de lumină interioară. Intensitatea luminii ce poate fi obținută într-un templu era stabilită pe baza acestei lumini interioare, nici mai multă, nici mai puțină. Ignoranța celor care stau sub becuri orbitoare cu lumină artificială este pur și simplu uimitoare. Ei nu au nevoie de această lumină absolut deloc, pentru că ei au nevoie doar de atâtă lumină ca și cea de pe cerul lor interior - o lumină foarte blândă și inofensivă. Deci, lampile cu ghee erau folosite pentru că sunt absolut inofensive și nu obosec ochii.

S-ar putea să îți fie greu să înțelegi diferența dintre o lumină cu kerosen și lumină unei lampi cu ghee, dacă nu ai experimentat-o niciodată în meditație. Aprinde o lampă cu ulei de kerosen și concentrează-te asupra flăcării timp de o oră: îți vei simți ochii arzând, vor obosi și vor deveni dureroși. Apoi, aprinde o altă lampă cu ghee și

concentreaza-te asupra flacarii timp de o ora: ochii se vor racori, iar privirea îti va deveni clara. Toate acestea au fost revelate prin experienta directa interioara a mii de oameni, iar relatiile care au fost descoperite au devenit ajutoare exterioare. Desigur nu este posibil sa construiesti o lampa a carei lumina este exact la fel ca lumina interioara, de aceea s-a cautat macar un echivalent aproximativ. Parfumul care emana din interior dupa intonarea unei anumite mantră nu poate fi gasit în exterior, deci trebuie sa ne multumim cu aroma cea mai apropiata.

Pasta de santal a devenit populara în toate templele. Locul de pe frunte unde se aplica pasta de santal este numit în yoga Ajna chakra. Practica intonarii anumitor mantră genereaza experimentarea parfumului de santal, dar sursa reala a acestui parfum este Ajna chakra. Oricând al treilea ochi se energizeaza emana un parfum de santal; astfel, mirosul de lemn de santal a devenit simbolul acestei experiente, astfel încât se aplica pasta de santal pe frunte. Când Ajna chakra emana acest parfum se simte un anumit gen de racoare, ca si cum ai fi pus o bucata de gheata pe frunte. Exista o diferenta între racoare si calmare - exact aceeasi ca între o lampa cu ulei de kerosen si una cu ghee. Gheata este racoritoare, dar nu este înprospatatoare sau calmanta. Senzatiile racoritoare a ghetii dureaza doar un timp scurt si este urmata de o senzatie de fierbinteala; vei simti ceva mai fierbinte decât înainte. Dar pasta de lemn de santal este reconfortanta si nu este rece; este doar racoritoare. Racoarea are o anumita profunzime. Daca o bucata de gheata este pusa pe Ajna chakra, ea doar va racori suprafata pielii. Daca aplici pasta de santal pe Ajna chakra vei simti ca efectul de racoare patrunde în straturile profunde ale pielii. Racoarea trebuie sa patrunda pâna acolo unde este localizata Ajna chakra. Cei care au experimentat energizarea lui Ajna chakra si i-au simtit efectul linistitor, au cautat o corespondenta si au gasit-o în lemnul de santal. Acesta are aceeasi aroma ca si cea care emana din interior.

Toate aceste elemente sunt doar corespondente exterioare. Si când un templu este dotat cu ele, el devine încarcat. De aceea exista o regula care cere ca fiecare om care merge la un templu sa faca mai întâi o baie. O baie rece sparge tiparele cuiva si întrerupe curgerea gândurilor. Nimanui nu-i era permis sa intre în templu fara sa sune din clopot. Si nimeni nu trebuia sa intre în templu în haine vechi sau murdare; de fapt, erau recomandate hainele de matase, pentru ca

matasea ajuta la generarea circuitului electric corporal si la protectia lui; iar hainele de matase ramân permanent noi, oricât de mult le-ai purta.

Cu toate aceste precautii si aranjamente, templul devenea încarcat si astfel chiar si cei care doar treceau pe lângă templu, erau influentati de câmpul magnetic al templului.

Se spune despre Mahavira ca pe o anumita raza în jurul lui - oriunde s-ar fi aflat - era imposibil sa se comita vreun act de violenta. Era un câmp încarcat în care nu era posibil nici un act violent. El era ca un templu ambulant si în interiorul acestei sfere orice s-ar fi întâmplat se schimba instantaneu. Era un efect de noo-sfera.

Teilhard de Chardin a inventat un nou cuvânt "noosfera", în loc de "atmosfera". Atmosfera se refera la climatul exterior. Noo-sfera se refera la climatul mental sau psihologic si, în interiorul acestui câmp, anumite întâmplari, pur si simplu nu pot avea loc.

În vechime, ashram-urile din paduri erau conduse de înțelepti. Atmosfera din jurul templului era considerata pura, inviolabila. Daca ceva rau se petrecea unui discipol, înțeleptul se pedepsea pe sine, nu pe discipoli, pentru ca aceasta însemna ca acel câmp si-a pierdut calitatea esentiala - deci discipolii nu puteau fi învinovatiti. A-i pedepsi ar fi fost inutil; un eveniment nefericit însemna ca acel câmp si-a pierdut sanctitatea. Deci, maestrul însusi trebuia sa compenseze aceasta, tinând post si purificându-se.

Gandhi a înteles gresit aceasta idee. Autopurificarea nu trebuie sa fie un mijloc de a te opune celorlalti; ea nu este destinata pentru a exercita presiuni asupra altora. Ideea nu era sa te torturezi sau sa postesti pâna la moarte pentru a schimba modul de a simti sau de a gândi al altcuiva. Gandhi nu a înteles acest fapt. Înțeleptii nu se purificau pentru a schimba pe cineva, ci pentru a reîncarca acel câmp si zona înconjuratoare. Daca acest câmp se transforma, daca climatul mental se schimba, oamenii care traiesc în interiorul lui vor fi si ei transformati. Nu este vorba despre a schimba constiinta cuiva, ci de a schimba împrejurimile si câmpul magic dimprejur.

Orice persoana realizata utilizeaza acest tip de câmp de influenta. Oameni ca Mahavira au fost ca niste temple ambulante. De la astfel de oameni nu te puteai astepta sa stea permanent într-un anumit

loc. Deci, avem nevoie de altceva, mult mai stabil, care sa devina centrul vital pentru întregul oras - ceva în jurul caruia viata oamenilor sa se transforme.

Avem nevoie de un loc, de un templu, în care sa ne aducem ofranda zilnica si sa primim ceva în schimb. Putem sa nu fim nici macar constienti de ce se petrece; totul se petrece de la sine. Oricine trece pe lângă templu primeste ceva nepretuit. Este un câmp magnetic urias creat în jurul lui si exact la fel cum o bucata de fier lângă un magnet este prinsa în câmpul magnetic si oamenii care trec pe lângă templu sunt atrasi si influentati de energia lui. Câmpul unui templu este exact ca acest câmp magnetic.

Se spune despre Moise ca atunci când a urcat pe munte el a vazut acolo arzând un foc divin. Un întreg tufis era în flacari, dar în mijlocul lui erau flori si frunze verzi. Moise pornise în cautarea lui Dumnezeu. Când a pasit spre tufis a auzit dintr-odata o voce venind dinspre tufis, spunând: "Om prost! Descalta-te înainte de a intra în acest loc!"

Nu exista nici o linie de demarcatie, astfel încât Moise a continuat sa mearga, cautând pragul la care sa-si lase încaltamintea. Când a trecut de un anumit punct în care a simtit o schimbare, în care a simtit ca ceva în interiorul sau s-a schimbat, si-a lasat acolo încaltamintea. Aceasta era linia de demarcatie a câmpului energetic. El a intrat si s-a rugat sa fie iertat pentru ca a desacralizat acel loc sfânt.

Templul avea în jurul sau un câmp energetic foarte puternic, foarte vibrant si acest câmp avea o influenta benefacatoare asupra întregului oras. Nu era o iluzie; rezultatele au putut fi observate. Simplitatea caracteristica, inocenta si puritatea oraselor indiene se datorau mai mult influentei benefacatoare a templului decât oraselor în sine. Oricât de sarac ar fi fost un oras, existenta unui templu era absolut necesara. Fara templu totul parea haotic, fara ritm.

Timp de mii de ani orasele au mentinut un anumit tip de sacralitate si au fost surse extraordinare, invizibile ale acestei sacralitati. Lucrul cel mai cumplit care putea fi facut pentru a distruge cultura orientala era distrugerea câmpului sacru al templelor. Odata cu distrugerea acestor temple vibrante, întreaga cultura orientala a decazut.

De aceea astazi oamenii sunt atât de neîncrezatori în ceea ce privește valoarea templelor. Toti cei care au mers la scoala sau la colegiu si au asimilat doar o anumita logica si un anumit limbaj - dezvoltându-si doar intelectul, inima ramânându-le închisa - nu au avut niciodata experienta unui templu viu si nu gasesc nici un rost unui templu. Astfel, templele si-au pierdut încetul cu încetul semnificatia.

India nu va putea fi din nou India pâna când templele nu vor prinde iarasi viata. întreaga alchimie a Indiei se afla în templele ei; India a primit totul prin templele ei. A fost un timp în care tot ce se petrecea în viata unui om gravita în jurul templului. Daca omul se îmbolnavea mergea la templu; daca era nefericit alerga la templu; daca era fericit mergea la templu pentru a multumi. Daca avea un eveniment fericit în familia sa, el mergea la templu cu fructe si flori; daca apareau probleme mergea la templu pentru a se ruga. Pentru el templul era totul. Toate sperantele, dorintele si aspiratiile sale gravitau în jurul templului. Oricât de sarac ar fi fost, el continua sa pastreze templul decorat cu am, argint si tot felul de bijuterii.

Astazi, când oamenii mor de foame, toata aceasta extravaganta a templelor pare o nebunie: "Darâmati templele! Construiti un spital sau deschideti o scoala; lasati templele deschise pentru cei fara adapost, faceti-le utile!" Templele au devenit inutile pentru ca am uitat folosul lor real. Gândim: "De ce sa stea atâta aur, argint si atâtea bijuterii în temple când oamenii mor de foame?"

Dar ar fi mai bine sa ne amintim ca acesti oameni muritori de foame au fost cei care au dat aurul si diamantele pentru temple; tot ceea ce au simtit ca este mai valoros pentru ei, au dat templului - pentru ca tot ceea ce au cunoscut ca fiind de mare valoare au învățat de la templu. Nu a existat nimic care sa fie suficient pentru a le compensa greselile; asa ca au dat tot ceea ce aveau. Si au existat motive serioase sa faca astfel. Nimic nu rezista timp de mii de ani fara motive întemeiate. Fructele invizibile ale influentei templelor au fost primite permanent. A fi lângă un templu constituia un beneficiu clar si evident.

Omul uita adesea. Tot ceea ce este sublim si valoros noi uitam; în schimb, ne reamintim continuu, douazeci si patru de ore pe zi, tot ceea ce este trivial si comun. Trebuie sa facem un efort pentru a ne

aminti de Dumnezeu, dar nu si pentru a ne aminti de dorintele si pasiunile noastre; ele sunt acolo tot timpul. A merge în jos este usor; a merge în sus este totdeauna dificil.

Templul era construit în centrul orasului astfel încât oamenii sa poata merge acolo de câte ori doreau. El pastra cautarea vie. Foarte putini dintre noi sunt în mod natural inspirati sa caute; cei mai multi dintre noi ne simtim inspirati doar când vedem anumite lucruri. Când nu existau avioane nu doream sa calatorim cu avionul. Da, oameni ca fratii Wright au visat sa zboare - si au inventat avionul - dar persoanele obisnuite nu au avut acest vis pâna când nu au vazut un avion.

Deci, când putem vedea o zeitare personificata într-o forma într-un templu, ceva din acea zeitare persista în mintea noastra. Aceasta posibilitate a fost creata pentru cei care nu puteau concepe Divinul nemanifestat. Pentru cei care puteau, nu era nevoie de templu. Dar, într-un fel, acesti oameni au facut un mare rau templelor pentru ca ei spuneau ca templele nu folosesc la nimic si ca trebuie sa se dispenseze de ele. Eu însumi spuneam: "Templele nu folosesc la nimic! Darâmati-le!".

Dar încetul cu încetul am început sa realizez ^ ca daca templele sunt distruse cei care nu pot concepe Divinul nemanifestat nu vor mai fi capabili sa se gândeasca vreodata la Dumnezeu. Din acest punct de vedere apar anumite probleme. Daca o persoana ca Mahavira - care nu a avut niciodata nevoie de un templu - vorbeste de la nivelul sau de constiinta, el poate sa spuna ca templele pot fi darâmate, dar daca se gândeste la nevoile noastre, nu va mai spune aceasta.

Templul ramâne o sursa de inspiratie pentru întreaga zi. Retine ca exista o usa în plus în viata ta, pe lângă usa casei sau a magazinului, dincolo de sotie sau de avere... o dimensiune care nu este nici parte a pietii, nici a dorintelor tale. Nu îți confera nici bogatie, nici faima, nici macar nu-ti împlineste dorintele - templul ne reaminteste constant aceasta. Sunt momente în viata când esti obosit de viata sau plictisit de familie - acestea sunt momentele în care puteai regasi armonia în templu.

Daca templul este distrus nu va mai exista nici o alternativa.
Daca ai obosit sa mai faci mâncare acasa poti merge la hotel sau la

restaurant, dar daca ai obosit sa mai mergi la piata, unde vei merge? Templele ne conecteaza la o alta dimensiune, departe de lumea lui a da si a primi. Deci, cei care au facut templele sa fie ca magazinele, doar le-au distrus.

Un templu nu este un loc pentru negocieri, este un loc pentru odihna si relaxare, în care, obosit si epuizat de toate activitatile lumesti, poti gasi alinare si pace. Nu exista nici o conditie pentru a intra în templu, ca de exemplu ca trebuie sa ai destui bani pentru a putea intra, ori ca poti intra doar daca ai o anumita cunoastere; sau ca poti veni doar daca esti destul de faimos - templul te accepta asa cum esti. Este un loc atât de simplu încât esti acceptat exact asa cum esti.

Esti obosit de felul de viata pe care l-ai trait pâna acum. în astfel de momente poti simti ca poarta catre rugaciune s-a deschis. Daca aceasta poarta s-a deschis macar o data ea se va deschide iarasi si iarasi, chiar si atunci când te afli într-un magazin sau acasa. De câte ori vrei, oricând, vei putea ajunge usor la aceasta poarta - pentru ca momentele într-adevar extraordinare apar foarte rar. Nu este necesar sa mergi într-un pelerinaj sau în cautarea lui Mahavira sau Buddha. Astfel de momente sunt prea putin traite. Trebuie sa existe anumite locuri chiar lângă tine în care sa poti intra pur si simplu.

Amintirile din copilărie sunt de asemenea foarte importante. Oamenii de stiinta spun ca la vârsta de sapte ani un copil a asimilat aproape întregul fundament pe care se va construi suprastructura cunoasterii sale. Mai trebuie adaugat foarte putin, dar întreaga cunoastere se va construi pe aceasta baza. Daca nu suntem capabili sa

formam în mintea copilului legatura sa cu templul pâna la vârsta de sapte ani, mai apoi va fi dificil, daca nu chiar imposibil, sa o facem. Va fi necesar un efort foarte mare si, chiar în aceasta situatie, vom realiza doar o legatura superficiala.

Iata de ce noi dorim ca prima amintire a copilului dupa nastere sa fie templul. Împrejurimile sale au fost proiectate astfel încât copilul sa creasca lângă templu, cunoscându-1 si absorbindu-1 gradat în viata sa. Templul devine treptat o parte a fiintei sale si, când el va intra în viata lumeasca, templul va avea locul sau special în interiorul lui, pentru ca templul este cel care va constitui un loc de retragere pentru el la

maturitate. De aceea noi dorim ca templul sa aiba un loc în mintea copilului imediat dupa ce s-a nascut. Mai târziu va fi dificil...

Toti cei care au trait în preajma templului au imaginea lui imprimata în minte. Ea a patruns atât de profund în inconstientul lui, încât nu mai este doar o idee, ci o parte a fiintei lui. În întreaga lume forma templelor poate diferi, dar templul însusi este indispensabil,

în lumea actuala templu! nu mai este considerat indispensabil; alte lucruri i-au luat locul - scolile, spitalele si bibliotecile. Dar acestea sunt legate numai de planul material, nu au nici o legatura cu lumea de dincolo. Toate nevoile noastre vizeaza transcendentă. Când ne trezim dimineata, ar trebui sa auzim clopotele templului batând; iar când mergem noaptea la culcare, ar trebui sa auzim cântece religioase răsunănd din templu.

A fost un incident în viata lui Mahavira... Un hot era pe patul de moarte si fiul lui i-a cerut sa-i dea un sfat final care sa-l ajute în munca sa. Hotul a spus: "Sa nu cumva sa *ai de-a face cu persoane ca Mahavira. Daca stii ca el se afla într-un anumit oras, mergi în altul. Daca îți iese în drum, ascunde-te. Iar daca vreodata, fara sa-ti dai seama, te afli undeva în preajma lui, de unde poti auzi ceea ce spune, închide imediat ochii si astupa-ti urechile. Cu orice pret, fereste-te de el!"

Când fiul l-a întrebat de ce trebuie sa-i fie atât de teama de Mahavira, tatal sau i-a spus sa nu se joace: "Asculta ce-ti spun. Daca mergi în preajma acestui om afacerea noastra va fi pusa în pericol, iar familia va muri de foame."

Ce a urmat este foarte interesant. Fiul acelu hot l-a evitat întotdeauna pe Mahavira, dar într-o zi el a facut o greseala. Mahavira statea tacut într-o padurice de mangotieri si s-a întâmplat ca fiul hotului sa treaca pe acolo. Dintr-odata Mahavira a început sa vorbeasca. Hotul a auzit doar jumatate de propozitie, dupa care si-a astupat urechile si a fugit. Dar deja auzise jumatate de propozitie si aceasta i-a adus o multime de neazuri. A fost urmarit de politie - politia din întregul stat îl cauta pentru furt - si câteva saptamâni mai târziu a fost prins.

Furtul era o meserie cu traditie în familia sa si el era un expert în aceasta privinta. Era atât de inteligent încât nu lasa niciodata vreo urma incriminatoare. Se stia ca este un hot si comisese multe furturi; toata lumea îl cunostea, dar nu exista nici o dovada. Si nu exista nici o alta cale de a dovedi decât aceea de a-1 face sa marturiseasca.

I s-a dat de baut pâna ce s-a îmbatat si a fost mentinut în aceasta stare de intoxicare doua-trei zile. Când a deschis din nou ochii se afla înca într-o stare de semi-constienta. Peste tot împrejurul lui vedea femei frumoase; a întrebat unde se afla. I s-a spus ca a murit si ca se faceau pregatiri pentru ca el sa mearga fie în rai, fie în iad. I s-a spus ca acolo oamenii asteptau ca el sa devina constient, deci ca putea sa-si marturiseasca pacatele pe care le-a facut. Daca va face aceasta va fi dus în rai, altminteri va fi trimis în iad. Dar daca va spune adevarul va fi salvat.

El a simtit ca acum putea sa spuna adevarul fara a pierde sansa de a merge în rai - acum, ca tot era mort, nu mai avea de ce sa se teama. Dar chiar în acel moment si-a amintit jumatatea de propozitie pe care o auzise de la Mahavira. Mahavira vorbea despre zei si fantome. El vorbise despre yamadoots, cei care iau oamenii dupa moarte. Hotul îl auzise spunând ca yamadoots-ii purtau întotdeauna încaltamintea invers. Deschizând ochii a vazut ca cei din fata lui purtau încaltamintea normal si a intrat în alerta. Acum a vazut ca nu era nevoie sa-si marturiseasca pacatele. A înteles ca era pacalit si le-a spus ca nu a comis nici un pacat... ce sa marturiseasca? Daca doreau puteau sa-l duca în iad. Dar daca el nu a comis nici un pacat, cum puteau sa-l duca în iad? Astfel încât l-au lasat sa plece.

Atunci el a alergat la Mahavira, i-a cazut la picioare si i-a cerut sa completeze propozitia care l-a salvat. Daca jumatate de propozitie l-a salvat, câte alte beneficii ar putea obtine de pe urma întregii propozitii! El i-a spus lui Mahavira ca este cu totul la dispozitia sa. Altminteri ar fi fost prins si spânzurat, dar daca ar fi auzit si restul propozitiei tot ar fi fost salvat. De aceea obisnuia Mahavira sa spuna ca si numai o jumatate de propozitie spusa de un iluminat poate fi de folos într-o zi. La fel, unui om care doar trece pe lângă un templu auzind vibratiile sonore din interior sau doar simtind mireasma locului... chiar si numai atât îi poate fi de folos. Destul pentru astazi...

CAPITOLUL II

ALCHIMIA LOCURILOR DE PELERINAJ

În Oceanul Pacific, exista o mica insula numita Eastern Island pe care se afla o mie de statui uriase de piatra, toate înalte de 20 de picioare. Populatia insulei este acum de doua sute de oameni. Când insula a fost descoperita s-a constatat ca este atât de mica încât nu putea produce mâncare pentru mai mult de doua sute de oameni; ceea ce ar sugera ca populatia sa nu ar putea fi niciodata mai mare. Când doar doua sute de oameni pot trai pe insula, este surprinzator sa gasesti astfel de statui uriase, si înca o mie de astfel de statui! Cinci statui la fiecare persoana! Si acesti oameni nu ar fi capabili sa construiasca astfel de statui uriase chiar daca ar vrea, pentru ca viata lor se limiteaza la împlinirea nevoilor zilnice. Care ar putea fi scopul unor astfel de statui? Cine le-a construit si de ce? Multe astfel de întrebări sunt puse istoricilor.

Si în Asia centrala exista un loc la fel de misterios. E posibil sa fi fost construit pentru a fi folosit ca aeroport, dar cum în acele vremuri avioanele nu fusesera inventate, aceasta ipoteza nu este credibila. Aria respectiva pare sa fi fost amenajata acum 15-20 de mii de ani si numai dupa ce au fost inventate avioanele oamenii s-au gândit ca acel loc din Asia centrala ar fi putut servi cândva drept aeroport.

Va spun aceste lucruri pentru a va conduce catre ideea ca noi nu suntem capabili sa înțelegem semnificatia locurilor de pelerinaj pâna ce noi însine nu am realizat nevoia existentei unor astfel de locuri.

Când statuile de pe Eastern Island au fost fotografiate de sus, cineva si-a imaginat ca ele au fost ridicate în anumite puncte geometrice, astfel încât sa poata fi vazute de pe Luna în anumite nopti. Cei care au studiat problema cred ca în acest secol noi nu suntem primele fiinte care cauta urme de viata pe alte planete. De mult timp se realizeaza experimente si încercari pentru a gasi alte forme de viata pe alte planete, astfel încât sa putem stabili o comunicare cu ele si multe sisteme codificate au fost create pentru a permite altor fiinte sa ia legatura cu Pamântul.

Aceste statui de douazeci de picioare nu au nici o semnificatie prin ele însele, dar când le studiem privind de sus modul lor de aranjare observam indicii ale unor semne si mesaje secrete. Aceste semne pot fi citite chiar si de pe Luna. Dar atâta timp cât nu am vazut statuile de sus, nu ne-am putut imagina care ar putea fi utilitatea lor; ele ramân simple statui. La fel, exista multe lucruri pe acest Pamânt despre care nu stim nimic pâna când civilizatia noastra nu le redescopera si situatia se repeta.

Doar cu trei-patru zile în urma vorbeam despre o cutiuta de fier care a fost gasita în Teheran. A fost pastrata în British Museum o perioada lunga de timp si a ramas acolo mult timp. Acum s-a descoperit ca este un fel de baterie care era folosita în Teheran acum doua mii de ani! Faptul ca o astfel de baterie a existat în Teheran acum doua mii de ani depaseste orice imaginatie. Dar acum s-a descoperit ca este o baterie. Daca noi nu am fi inventat bateria, nu am fi fost niciodata capabili sa ne imaginam ca o astfel de cutiuta ar putea fi o baterie. Aceeasi idee, acelasi concept, nu ar fi putut ajunge la noi.

Un tirtha, un loc sacru de pelerinaj, este o inventie unica, foarte profunda si simbolica, creata de o civilizatie straveche. Dar civilizatia noastra actuala a pierdut toate cunostintele legate de semnificatia unor astfel de locuri. Astazi, a vizita un loc de pelerinaj este doar un ritual mort pentru noi. Le toleram pur si simplu, fara a cunoaste de ce au fost construite, la ce foloseau sau cine anume le-a construit.

Ceea ce este la suprafata nu este totul; exista întelesuri ascunse care nu sunt vizibile din exterior.

Mai întâi trebuie sa realizam ca scopul si întelesul locurilor sacre de pelerinaj a fost pierdut de civilizatia noastra actuala, astfel încât cei care merg astazi în pelerinaj își pierd timpul. Cei care sustin contrariul își pierd de asemenea timpul, oricâta dreptate ar avea, pentru ca nu stiu nimic despre aceste locuri. Nici cei care merg în pelerinaj, nici cei care se opun acestui fapt, nu cunosc scopul real. Deci, sa urmarim sa întelegem câteva lucruri în legatura cu ele...

Exista un loc faimos de pelerinaj pentru jainisti cunoscut sub numele de Samved Shikhar. Douazeci si doi din douazeci si patru de

tithankhara-si au murit aici, si-au abandonat corpul fizic aici. Pare ca totul a fost aranjat dinainte; altminteri este imposibil ca din douazeci si patru de tirthankara-si douazeci si doi sa moara în acelasi loc, la perioade mari de timp. Daca îi credem pe jainisti, exista un interval de o suta de mii de ani între primul si cel de-al douazeci si patrulea tirthankara. Merita sa observam ca cei douazeci si doi dintre primul si ultimul au murit în acelasi loc.

Locul de pelerinaj al mahomedanilor este Kaaba. Pâna la Mohammed existau trei sute saizeci si cinci statui în Kaaba - câte un alt idol pentru fiecare zi a anului. Toate aceste statui au fost mutate sau distruse, dar piatra centrala care era centrul templului nu a fost distrusa. Kaaba este mult mai veche decât mahomedanismul. Istoria Islamului are doar o mie patru sute de ani, dar piatra neagra de la Kaaba este veche de mii de ani.

Un alt fapt interesant este ca piatra nu pare sa apartina Pamântului nostru. Cum a ajuns ea pe Pamânt? Singura ipoteza ar fi ca este parte a unui meteorit. Ori de câte ori un meteorit se dezintegreaza, mii de fragmente de piatra cad pe Pamânt, multe din ele arzând pâna sa ajunga la Pamânt. Stelele cazatoare pe care le vedem noaptea nu sunt stele, ci meteoriti. Uneori ajung pe Pamânt chiar pietre uriase. Aceste pietre au o compozitie diferita de cea a pietrelor de pe Pamânt, si piatra de la Kaaba este o astfel de piatra.

Dar exista oameni care au mers mai profund în adâncul lucrurilor, care au simtit ca astfel de pietre uriase ar putea fi aduse si lasate pe Pamânt asa cum si astronautii nostri au lasat câteva lucruri de pe Pamânt pe Luna. Ceea ce au lasat astronautii pe Luna va fi în siguranta acolo, chiar daca va fi un razboi nuclear prin care întreaga viata de pe planeta va fi distrusa. Si, daca reprezentantii unei civilizatii vor ajunge pe Luna, vor fi foarte surprinsi de lucrurile pe care noi le-am lasat acolo.

Deci, este posibil ca piatra de la Kaaba sa nu fie un meteorit, ci sa fi fost lasata de locuitorii unei alte planete. Poate cândva a fost posibil sa comunicam cu ei prin intermediul acestei pietre, dar acum a ramas doar venerarea ei. Cunoasterea modului în care ea ar putea fi utilizata ca un mijloc de comunicare s-a pierdut.

O naveta spatiala ruseasca fara oameni s-a pierdut când legatura radio cu Pamântul s-a întrerupt, deci nu a mai fost posibil sa o urmarim. Nu se stie daca a ars, s-a distrus, sau este înca undeva în spatiu. Dar daca ea va ateriza pe o alta planeta si daca locuitorii acelei planete ar fi capabili sa repare radioul, ei ar putea restabili contactul cu Pamântul. Ei pot, de asemenea, sa o distruga sau sa o pastreze într-un muzeu! Sau pot sa se teama de ea, sau sa o priveasca cu respect - poate chiar sa înceapa sa o venereze. Piatra de la Kaaba poate fi un instrument trimis de fiinte din spatiu, de pe o alta planeta, pentru a stabili contactul cu Pamântul.

Va spun aceasta doar pentru a ilustra, pentru a explica faptul ca un loc sacru de pelerinaj este un loc în care se poate stabili legatura, nu cu alte fiinte din spatiu, ci cu sufletele eliberate care au trait pe acest Pamânt.

La Samved Shikhar a fost facut un experiment foarte profund si foarte puternic în acelasi timp, de catre cei douazeci si doi de tirthankara-si, prin faptul ca si-au lasat corpurile aici. Pe acest munte ei au încercat sa amplifice si sa intensifice vibratiile înalte ale constiintei lor astfel încât sa fie mai usor sa comunicam cu ei. S-a considerat ca, daca atâta oameni cu un astfel de nivel de constiinta si-au abandonat corpurile în acelasi loc, va fi mai usor de stabilit legatura între acel loc si o alta dimensiune. Si o astfel de cale a existat într-adevar.

Caderea ploii nu se produce la fel pe Pamânt: exista anumite zone în care ploua foarte des, în care ploaia atinge cinci sute de inch pe an si zone de desert în care nu ploua sau ploua foarte putin. La fel, exista locuri în care este foarte frig. în care nu exista nimic altceva decât zapada, si zone fierbinti în care este foarte greu sa obtii gheata. La fel, exista pe Pamânt zone cu un nivel inalt de constiinta si zone cu un nivel de constiinta mai scazut. Au fost facute încercari constiente pentru a crea zone cu o vibratie înalta, zone încarcate cu constiinta umana. Ele nu se construiesc automat, ci sunt fructul constiintei oamenilor puternici.

Douazeci si doi de tirthankara au calatorit spre acel munte, au intrat în samadhi, si-au abandonat corpurile acolo si au creat un câmp de constiinta foarte elevat la Samved Shikhar. S-a intentionat ca, daca

cineva sta acolo, intonând mantră specifice revelate de cei douăzeci și doi de tirthankara, călătoria sa extracorporală să înceapă instantaneu. Acesta este un experiment la fel de științific ca orice alt experiment de laborator.

Singurul motiv pentru care au fost create locurile de pelerinaj a fost de a experimenta crearea de câmpuri încărcate de energii elevate, astfel încât oricine să poată începe cu ușurință călătoria sa interioară.

Există două metode de a face o barcă să se miste. Una constă în a ridica pânzele la momentul potrivit, în direcția vântului fără a folosi vâslele; cealaltă metodă constă în a nu ridica pânzele, ci în a pune barca în mișcare folosind vâslele. Locurile de pelerinaj sunt locuri în care fluxul conștiinței curge automat: trebuie doar să vii în acel loc, în mijlocul fluxului de conștiință cu pânzele conștiinței tale ridicate și vei începe călătoria ta interioară. Vei fi capabil să călătorești mult mai ușor și mai rapid în astfel de locuri decât oriunde altundeva - și o vei putea face singur. În alta parte, ai putea ajunge fără să știi în locuri malefice sau să-ți îndrepti pânzele în direcție greșită: ai putea să te îndepărtezi de destinație și să te pierzi.

De exemplu, dacă meditezi într-un loc care este plin de emoții negative - în care macelariiucid animale în fiecare zi - va fi o mare bătălie și un conflict extrem de intens în mintea ta. În meditație devii foarte receptiv, deschis și vulnerabil; deci tot ceea ce se petrece în jurul tău în acel moment se impregnează în tine. Deci, când meditezi, este totdeauna necesar să alegi un loc care să nu te ducă într-o direcție greșită. Ori de câte ori ai gânduri perturbatoare în meditație sau îți este dificil să te liniștești, schimbă locul. Unii pot medita chiar și în închisoare, dar aceasta necesită o personalitate foarte puternică. Pentru a medita într-o închisoare sunt necesare diferite metode: trebuie să creezi o linie de demarcație peste care forțele negative să nu poată trece.

Dar într-un tirtha, un loc sacru de pelerinaj, o astfel de linie de demarcație nu este necesară. Într-un astfel de loc ai nevoie de o tehnică care să te ajute să elimini toate rezistențele și să deschizi toate ușile și ferestrele ființei tale. Acolo, energia benefică curge din toate părțile. Sute de oameni au călătorit în necunoscut pornind din acest loc

si au creat o cale. Da, poate fi numita o cale... Este ca si cum ar fi creat o cale taind copacii si eliminând tufisurile care blocau drumul, astfel încât cei care vin în urma lor sa poata calatori mai usor. Pe calea spirituala eforturile sunt facute de cei cu o constiinta mai elevata si mai puternica pentru a-i ajuta pe cei mai slabi în orice fel posibil. Locurile de pelerinaj au fost un astfel de experiment extraordinar.

Un loc de pelerinaj este un loc în care energiile benefice curg din corp spre suflet, în care întreaga atmosfera este încarcata; un loc în care oamenii au atins samadhi, un loc în care timp de secole oamenii s-au iluminat. Astfel de locuri au devenit special încarcate. Într-un astfel de loc, doar trebuie sa-ti ridici pânzele, fara a face nimic altceva si calatoria va începe.

Deci, toate religiile si-au stabilit locuri proprii de pelerinaj. Chiar si religiile care sunt împotriva templelor au facut aceasta. Este surprinzator ca religiile care sunt împotriva adorarii idolilor si templelor si-au stabilit locuri de pelerinaj. Este usor fara statui, dar fara locurile de pelerinaj nu se poate, pentru ca ele au o valoare foarte mare, careia nici o religie nu i se poate opune si pe care nici o religie nu o poate nega.

Jainistii nu sunt adoratori de idoli, nici mahomedanii, sikhii sau buddhistii - la început buddhistii nu erau deloc adoratori de idoli. Dar toti si-au stabilit locurile sacre proprii de pelerinaj. Ei trebuiau sa faca aceasta. Fara astfel de locuri o religie nu are nici un înteles. Daca astfel de locuri nu ar exista, totul ar trebui sa fie facut de catre fiecare individ si în acest caz, nu ar exista nici un înteles sau scop într-o religie.

Cuvântul tirtha înseamna un fel de platforma de scufundare de pe care persoana poate sari în oceanul infinit. Cuvântul jainist tirthankara înseamna un creator de tirtha, de loc sacru de pelerinaj. O persoana poate fi numita tirthankara numai daca a încarcat spiritual un loc în care oamenii pot intra, se pot deschide si-si pot începe cautarea interioara. Jainistii nu numesc aceste persoane încarnari divine, ci tirthankara. Un tirthankara este un fenomen mai mare decât o încarnare divina, pentru ca este minunat ca Divinul sa se încarneze într-o forma umana, dar este si mai minunat ca un om sa creeze un loc în care ceilalti sa aiba acces la Divin.

Jainismul nu crede într-un Dumnezeu, ci crede în potentialul omului. De aceea jainistii pot beneficia mult mai mult de pe urma unui tirtha si a unui tirthankara decât cei care urmeaza alte religii. În religia jaina nu exista conceptele "gratie divina" sau "compasiune divina". Jainistii nu cred ca Dumnezeu poate acorda vreun ajutor; cautatorul este singur si trebuie sa calatoreasca bazându-se pe propriul sau efort si pe propria sa energie.

Exista doua drumuri pe care cautatorul poate merge. Pe unul din ele fiecare om trebuie sa calatoreasca în propria sa barca, mânuind vâslele prin puterea mâinilor sale. Unul dintre acestia va reusi. Dar exista si un al doilea drum, pe care va puteti ajuta de puterea vântului ridicându-va pânzele, astfel încât sa puteti merge mai repede si mai usor.

Dar exista într-adevar un astfel de vânt spiritual? Da, în locurile de pelerinaj. Este posibil ca atunci când o persoana ca Mahavira se afla într-un anumit loc, sa înceapa sa se manifeste în jurul sau fluxuri de energie din alte dimensiuni? Poate crea o astfel de persoana o asemenea curgere a energiei spre o anumita dimensiune astfel încât daca cineva intra în acest câmp va fi purtat de aceasta energie si-si va împlini destinul ultim? De fapt, un loc sacru de pelerinaj este un astfel de loc cu o curgere permanenta de energie.

Pe Pamânt exista doar semne fizice ale unor astfel de locuri de pelerinaj dar, cu trecerea timpului, aceste semne pot disparea. Astfel, ele au trebuit sa fie protejate construind temple sau înaltând statui ale marilor profeti. Timp de mii de ani s-a vegheat ca aceste locuri sa nu fie deplasate nici macar cu un centimetru mai departe de locul unde cândva în trecut s-au petrecut evenimentele originare.

" Se mai fac si astazi cercetari pentru a gasi mari comori care au fost cândva îngropate. De exemplu, se mai cauta înca cea mai mare comoara de pe Pamânt - cea a ultimului tar al Rusiei - care a fost îngropata undeva în America. Este cert ca o astfel de comoara a existat pentru ca tarul a fost detronat abia în 1917. Localizarea exacta a fost indicata pe o harta, dar descrierea nu a fost decodificata. La fel, undeva în Gwalior se afla comorile ascunse ale familiei regale Gwalior. Exista o harta, dar localizarea exacta nu a putut fi descifrata.

Astfel de harti au codurile lor secrete pentru a nu cadea în mâinile celor rau intentionati.

Localizarea locurilor de pelerinaj este la fel de bine indicata, dar locul exact în care s-au petrecut evenimentele spirituale poate ramâne necunoscut. Astfel de locuri sunt ascunse marelui public. Aceasta v-ar putea surprinde. Puteti merge într-un loc în care se spune ca Mahavira a atins Nirvana, dar s-ar putea ca locul exact sa fie ceva mai departe de locul aratat tuturor. Localizarea corecta este aratata doar celor care sunt cautatori autentici si devotati. Oamenii obisnuiti se vor închina în locul fals si se vor întoarce acasa. Localizarea reala va fi tinuta secreta si va fi dezvaluita doar celor care au venit pentru o cautare spirituala autentica, si care au nevoie de acest ajutor pentru a fi impulsionati, pentru a realiza un salt spiritual.

Exista multe astfel de locuri. În Arabia exista un satuc numit Alkufa în care nici un strain nu are voie sa intre. Oamenii au ajuns pâna la Luna, dar în acel sat nu a intrat înca nici un calator. De fapt, pâna acum nu a fost posibil nici macar sa fie localizat acel satuc. Nu exista nici o îndoiala ca el exista, pentru ca istoria îl mentioneaza de mii de ani, si exista si harti în care acest oras este mentionat. Localizarea sa este pastrata secreta dintr-un anumit motiv. Când un sufit atinge o stare profunda de constiinta în meditatie el gaseste calea spre satul acela; devine capabil sa vizualizeze întregul satuc Alkufa. De fapt, hartile care exista sunt false pentru a-i ghida gresit pe oamenii obisnuiti.

În ultimii trei sute de ani multi calatori europeni au încercat sa ajunga în Alkufa. Multi dintre ei au murit si nu s-au mai întors niciodata. Cei care s-au întors nu au ajuns în sat, dar s-au învârtit în jurul lui. Unul dintre ei a putut ajunge printr-o meditatie speciala în timpul careia Alkufa s-a manifestat. Odata ce a vazut locul în meditatie cautatorul sufit intra în el. Alkufa este un loc sfânt secret, mult mai vechi decât Islamul. Locurile de pelerinaj care sunt binecunoscute si pot fi vizitate de orice pelerin nu sunt reale; cele autentice sunt în apropiere, dar ascunse.

S-a petrecut un incident interesant... Când Vinoba Bhave, discipolul cel mai apropiat al lui Gandhi, a venit la templul Vishwanath din Varanasi, cu un harijans - casta cea mai de jos din

India - Karpatri, un Brahman ortodox a spus: "Tu poti intra, dar va trebui sa construim un alt templu, pentru ca acesta l-a profanat."

Si chiar a început constructia unui alt templu, pentru ca, pentru el, vechiul templu devenise de nefolosit. La o prima vedere, Vinobâ parea sa fie mai înțelegator decât Karpatri. Karpatri apare drept un om foarte conservator si care ignora cunoasterea si tendintele modeme. Dar din punct de vedere al secretului profund pe care urmarea sa-l pastreze el apare drept un mai bun cunoscator.

Adevarul este ca templul Vishwanath nu este unul real si cel pe care voia sa-l construiasca Karpatri nu ar fi fost nici el cel real. Templul autentic este un al treilea templu, care trebuie sa ramâna ascuns deoarece altminteri orice reformator social-religios l-ar putea desacraliza. Templul Vishwanath care exista astazi a fost desacralizat. Nu exista nici o dificultate în a desacraliza un templu; poti sa faci aceasta daca vrei. Orice alt templu construit va fi de asemenea fals, dar trebuie sa existe întotdeauna un astfel de fals, astfel încât cel autentic sa poata ramâne ascuns.

Exista chei secrete, mantră, prin care se poate intra în templul Vishwanath, la fel ca si în Alkufa. Doar în anumite situatii un cautator norocos devine capabil sa intre. Nici un cap de familie nu a intrat si nu i se va permite sa intre în acest templu. Nici dintre cei care mediteaza nu intra decât câtiva - doar cei putini si norocosi. El este pastrat secret în toate modurile posibile. Exista mantră prin care usile lui se deschid; altfel nu se poate - nu exista nici un alt mod de a-! experimenta si nici un alt mod de a-ti face macar o idee despre el. Pelerinii merg la templul fals, se închina acolo si se întorc la casele lor. Dar dupa mii de ani acest templu dezvolta o anumita sacralitate, chiar daca este fals, deoarece oamenii au crezut în el atâta timp.

Toate religiile au urmarit sa nu permita oamenilor din alte religii sa intre în templele sau în locurile lor de pelerinaj. De ce? Cei care au facut aceste reguli cunosteau pericolele unor astfel de vizitatori. Intr-un fel, este ca o notita atârnată la intrarea unui laborator de energie atomica care avertizeaza: "Sa nu intre decât specialistii în fizica atomica." Suntem de acord ca astfel de restrictii sunt necesare - este periculos ca necunoscatorii sa intre acolo - dar când apar astfel de restrictii apar în legatura cu un templu sau un loc de pelerinaj, nu mai

suntem de acord. Nu suntem constienti ca templele au ele însele stiinta Jor. Aceste temple si locuri de pelerinaj sunt destinate doar anumitor oameni.

Este la fel ca într-o conferinta a doctorilor care stau în jurul unui pacient discutând despre boala lui. Pacientul îi asculta dar nu poate înțelege ce spun pentru ca ei folosesc jargonul medical, cu termeni grecesti si latini. Este în interesul pacientului sa nu înțeleaga. La fel, religiile si-au elaborat propriile limbaje codificate. Ele au propriile locuri sfinte secrete, limbajele lor secrete si scripturile lor secrete. Astfel, ceea ce noi consideram a fi locuri de pelerinaj aproape sigur nu sunt locurile autentice. Astfel de locuri minunate trebuie sa fie pastrate pentru ca daca astfel de locuri intra pe mâinile cui nu trebuie pot fi folosite în rau. Oamenii obisnuiti vor întâmpina dificultati si nu vor beneficia de pe urma lor.

Se spune ca daca ti se permite sa intri în satucul sufit Alkufa vei înnebuni. Se spune ca oricine intra aici din întâmplare paraseste satul nebun, pentru ca Alkufa este constituit din vibratii care nu pot fi suportate de mintea obisnuita. De aceea este mai bine sa nu intri în acest orasel fara o disciplina si o pregatire prealabila.

înțelegerea unor aspecte legate de Alkufa va va ajuta de asemenea sa înțelegeti anumite lucruri în legatura si cu alte locuri de pelerinaj. Se spune ca în Alkufa nu se poate dormi, deci este de la sine înțeles ca acei oameni care nu au învatat sa ramâna permanent în stare de veghe vor înnebuni.

Sufistii considera ca cea mai mare realizare este capacitatea de a ramâne vigilent toata noaptea; ei ramân în stare de veghe întreaga noapte. Daca o persoana nu manânce timp de nouazeci de zilele a va slabi foarte mult, dar nu va muri, nici nu va înnebuni. Un om obisnuit, sanatos, poate posti cu usurinta timp de nouazeci de zile, dar nu va putea sa ramâna treaz nici macar douazeci si una de zile. El poate sa nu manânce timp de trei luni, dar nu va putea sa nu doarma timp de trei saptamâni. Trei saptamâni este un interval de timp foarte mare - este dificil sa ramâi treaz si doar o saptamâna - dar în Alkufa este absolut imposibil sa dormi.

Un calugar buddhist a fost trimis la mine de catre cineva din

Sri Lanka. De trei ani acest calugar nu mai putea sa doarma linistit. îi tremurau tot timpul mâinile si picioarele, transpira mereu si era foarte agitat. îi era teama sa faca chiar un singur pas - își pierduse complet încrederea în sine. Era aproape nebun. Tranchilizante puternice nu reusisera sa-l ajute sa doarma, ci doar sa stea o vreme linistit; interior, însa, era mereu treaz.

L-am întrebat daca realizase acea practica revelata de Buddha numita anapasati yoga, deoarece pentru un calugar buddhist aceasta este o practica inevitabila. Mi-a spus ca da. În consecinta i-am spus ca putea sa renunte la ideea de a mai dormi pentru ca anapasati yoga face somnul imposibil. Dar acesta este doar un prim pas al practicii; odata ce ti-a devenit imposibil sa mai dormi, trebuie sa mai faci un pas. Daca continui sa practici doar aceasta prima parte, fara sa faci si pasul urmator, te vei simti slabit; poti înnebuni sau chiar muri.

Odata ce somnul este eliminat din interior constiinta se transforma atât de mult, încât poti merge mai departe. Când l-am întrebat pe calugar daca stia despre aceasta a doua faza a practicii a spus ca nimeni nu-i vorbise despre asa ceva. Cea de-a doua faza nu este mentionata în nici o carte si a scrie doar despre prima parte este periculos, pentru ca oricine realizeaza aceasta practica devine incapabil de a dormi. Acesta a fost motivul pentru care aceste aspecte au fost pastrate secrete pentru a nu face rau nimanui. Ele erau destinate doar pentru a-i ghida pe cei care aveau nevoie de ajutor în cautarea lor spirituala.

De aceea sunt necesare locurile de pelerinaj, dar cele autentice sunt pastrate ascunse. Iar locurile false sunt create pentru a va tine la distanta cât timp nu sunteti pregatiti pentru cele autentice. Nici o persoana nepregatita nu poate ajunge la locul autentic, dar persoana potrivita îl va gasi întotdeauna.

Fiecare loc de pelerinaj are propria sa cheie. Daca vrei sa gasesti locul de pelerinaj al sufitor nu vei putea s-o faci utilizând cheile jainistilor; iar locurile jainistilor nu pot fi descoperite cu cheile sufitor. Fiecare religie are propriile chei. Nu vreau sa le numesc, dar trebuie sa va spun despre cheia unui anumit loc de pelerinaj.

Tibetani au diagrame mistice speciale sau yantr. Acestea

sunt chei. Hindușii au de asemenea astfel de instrumente, mii de astfel de instrumente. În casele lor sunt scrise cuvinte ca labha-shubha, prosperitate și bunătate - și ei scriu anumite numere dedesubt, fără a ști de ce fac aceasta. În casele lor pot exista astfel de yantră care pot constitui cheia pentru un loc de pelerinaj. Ei nu au nici o idee despre ceea ce scriu, dar continuă să facă aceasta pentru că strămoșii lor au făcut-o dintotdeauna.

Imaginile exterioare creează imagini în conștiința. De exemplu, dacă privești fereastra câteva minute și apoi închizi ochii, vei vedea o imagine pe negativ a cadrului ferestrei. La fel, atunci când te concentrezi asupra unei yantră, vei crea în mintea ta o imagine pe negativ a figurilor din ea și a dimensiunilor ei. Poți obține aceasta după câteva practici meditative speciale. Dacă poți face și câteva invocări atunci când îți apare imaginea yantră, pelerinajul tău către țărâmul spiritual va începe imediat.

Există o poveste despre Mulla Nasruddin. El și-a pierdut magarul - și magarul era singura sa bogăție. L-a căutat prin tot satul. Toți sătenii i s-au alăturat în căutare, dar fără succes. Atunci sătenii au spus că, fiind o perioadă deosebită a anului, prin orașul treceau mulți pelerini și poate că magarul s-a luat după vreunul dintre ei. Astfel, cum cautaseră prin tot orașul și nu-l găsiseră, Nasruddin a trebuit să accepte că magarul se pierduse.

Dar Nasruddin a spus că va mai face o ultimă încercare pentru a-l găsi. S-a oprit în locul în care se afla și a închis ochii. Apoi s-a pus în patru labe și a început să meargă astfel. A mers în jurul casei, apoi în grădina și în cele din urmă a ajuns la o groapă mare în care cazuse magarul său. Prietenii lui au fost surprinși și l-au întrebat ce fel de șmecherie era aceasta.

Nasruddin a spus: "Mi-am spus că dacă un om nu poate găsi un magar înseamnă că nu are în el cheia găsirii lui; pentru a găsi un magar trebuie să devii un magar. Deci, când am început să simt că un magar, m-am întrebat unde să caut un magar dacă să fi eu însumi magar? Imediat ce am pus astfel problema, m-am așezat în patru labe și am început să merg ca un magar. Nu știu cum am găsit locul, dar când am deschis ochii am văzut că ajunsesem la o groapă - și acolo se afla magarul meu!"

Nasruddin este un sfânt sufit. Oricine aude aceasta poveste poate râde ca la auzul unei glume, dar ea ascunde o cheie. Este o cheie a cautării, iar în sens spiritual este singurul mod de a cauta. Deci orice loc de pelerinaj are cheile și yantrele sale. Principalul motiv al existenței unor astfel de locuri este acela că te plasează în mijlocul unui flux de energie benefică de care te poți lăsa purtat.

Un alt fapt foarte important este că totul în viața omului este făcut din materie, cu excepția conștiinței sale. Dar noi nu știm ce este această conștiință interioară. Ne cunoaștem doar corpul, și corpul este total dependent de materie.

Să urmărim acum să înțelegem câteva lucruri în legătură cu alchimia, pentru a putea patrunde și cel de-al doilea sens al locurilor de pelerinaj.

Procesele alchimistilor sunt procese religioase. Alchimistii spun că dacă apa poate fi transformată în aburi și apoi acești aburi pot fi reconvertiți în apă - și dacă faci aceasta din nou și din nou, de mii de ori - acea apă capătă o calitate specială care nu se întâlnește la apă obișnuită. Până acum această afirmație putea fi luată drept o glumă: Cum s-ar putea schimba calitatea apei? Dacă distilăm în mod repetat apă ce diferență poate apărea? - apa va rămâne distilată. Dar astăzi știința a acceptat faptul că într-adevăr calitatea apei se schimbă, deși nu se cunoaște încă ce fenomene se produc. Dar nu există nici o îndoială că există o schimbare calitativă a apei și, repetând experimentul de mii de ori, se poate realiza o calitate superioară a apei.

Puteti să nu fiți conștienți de faptul că șaptezeci la sută din corpul vostru este constituit din apă. Compoziția chimică este cea a apei de mare. Dacă nu mâncați destulă sare, conținutul de sare din corpul vostru diminuează, devine mai mic decât al apei de mare. Dacă se schimbă cantitatea de sare din corp vor apărea schimbări în conștiință. Dacă bei apă care a fost distilată de mii de ori această va transforma mult dorințele și atitudinile. Alchimistii făceau experimente de genul acestora. Ceva încălzea și reîncalzea apa zi după zi. Distilarea apei de mii de ori poate lua ani de zile, dar alchimistii o făceau; ceva încălzea și reîncalzea apa zi după zi.

Acest fapt generează două tipuri de transformări. Prima va apărea la nivel mental. A face același lucru poate fi plictisitor după câteva zile. Dacă din plictiseală persoana oprește procesul se va reîntoarce la vechea stare mentală; dar momentul de plictiseală este punctul de turnură. Dacă va continua în ciuda plictiselii, el va avea acces la un nou nivel de conștiință.

Dacă de obicei vă culcați la zece noaptea, atunci exact la acea ora vă veți simți somnorosi. Dar dacă vă hotărâți să nu dormiți și să rămâneți treji după o jumătate de ora vă aștepta să vă simțiți și mai somnoros, dar ceea ce se întâmplă de fapt este că vă simțiți mult mai proaspăt decât dimineața. Există un punct critic la ora zece; vă obișnuieți să mergeți la culcare la acea ora dar dacă vă ignorați obiceiul, veți întrerupe obișnuita corpului vostru și când corpul realizează că trebuie să rămână treaz el eliberează energie proaspătă dintr-un rezervor pe care îl păstrează pentru urgente, și vă veți simți mai înviorați ca niciodată.

Acum, persoana care a distilat apă de mii de ori se plictisește, dar maestrul sau îi spune să continue - poate chiar zece sau cincisprezece ani! Vine un moment în care el va simți că dacă distilează apă încă o dată nu va mai fi capabil să îndure aceasta și va muri. Dar maestrul sau insistă să continue procesul, indiferent care ar fi consecințele. Deci, pe de o parte, calitatea apei se va schimba, iar pe de altă parte, conștiința sa se va rafina încetul cu încetul⁷. Apoi, folosirea acelei ape speciale va genera transformări în conștiința celui care o va bea.

Este la fel ca apa Gangelui. Oamenii de știință n-au putut înțelege nici până acum de ce această apă prezintă anumite calități speciale care nu pot fi găsite în nici un alt râu din lume. Nici macar râurile care izvorăsc din același munte ca și Gangele nu au aceleași proprietăți. Muntele este același, norii care se sparg deasupra lor sunt aceiași, gheata ce provine de pe același vârf se topește și curge în apele tuturor râurilor - dar calitatea apei râurilor diferă. Este dificil de dovedit - există lucruri care sunt foarte greu de demonstrat - dar Gangele în totalitate este un experiment alchimic. Sunt multe aspecte despre care eu spun că sunt dificil de demonstrat. Dar Gangele nu este deloc un râu obișnuit. S-a încercat să se trateze alchimic întregul râu.

lata de ce hindusii au atât de multe locuri sacre de pelerinaj pe malurile Gangelui.

A da apelor Gangelui calitati speciale a fost un experiment extraordinar. Astazi, chimistii si oamenii de stiinta, sunt de acord în general ca exista ceva deosebit în aceste ape. Daca pastram apa din orice râu ea se va altera, dar apa din Gange nu se altereaza, oricât de mult am pastra-o. Puteti pastra aceasta apa ani de zile fara ca ea sa se schimbe, în timp ce, daca veti pastra apa din orice alt râu, veti constata ca va deveni urât mirositoare în doar câteva saptamâni. Apa Gangelui își pastreaza puritatea si ramâne neschimbata ani întregi.

Daca arunci cadavre în alte râuri, ele se vor murdari si vor începe sa miroasa urât, dar Gangele absoarbe mii de cadavre fara ca apa sa devina urât mirositoare. Si mai exista un lucru uimitor: desi în mod obisnuit oasele nu se dizolva în apa, în apa Gangelui ele se dizolva - nu ramâne nimic. în Gange totul se dezintegreaza, întorcându-se la elementele originare. De aici provine obiceiul de a arunca în Gange cadavrele pentru ca în orice alt râu sau prin orice alta metoda de a se dispensa de cadavre dezintegrarea oaselor ia ani de zile

- dar Gangele face aceasta munca foarte repede; este o opera alchimica
- acesta este scopul pentru care a fost creat.

7) Conform principiului rezonantei orice transformare calitativa a elementelor în exterior va antrena transformari interioare în fiinta alchimistului si reciproc (n.t.).

Gangele nu curge ca un râu obisnuit, el a fost facut sa curga. Acest fenomen nu este usor de înteles. Gangotri, locul de unde se spune ca izvoraste Gangele, este un loc foarte mic si nu este izvorul real al Gangelui. Locul real trebuie întotdeauna sa fie protejat, ascuns. Ceea ce este acolo este doar o aparenta. Pelerinii vin aici, venereaza locul si se întorc acasa. Gangotri cel real a fost dintotdeauna ascuns si protejat timp de mii de ani. Nu este posibil sa ajungi acolo prin mijloace obisnuite, ci doar prin calatorie astrala. Nu este posibil sa ajungi acolo cu corpul fizic.

Va spuneam mai devreme despre Alkufa, orasul sufit. Acolo se poate ajunge si în plan fizic, chiar fara sa vrei. Pentru ca, daca pleci în cautarea lui, ti se va da probabil o harta gresita, dar daca nu ti-ai

propus sa o cauti poti ajunge acolo fara sa vrei, accidental. Deci, poti trece prin Alkufa, dar în Gangotri cel autentic nu poti ajunge cu corpul fizic, ci doar cu cel astral. Gangotri cel autentic nu poate fi vazut cu ochii fizici. În meditatie, corpul fizic va ramâne la sol, iar corpul astral va putea calatori spre Gangotri; atunci si numai atunci va putea cineva înțelege secretul acelor calitati speciale ale apei Gangelui. De aceea se spune ca ele nu pot fi demonstrate, pentru ca nu exista nic; o modalitate de a le demonstra. La izvorul Gangelui apa sa este tratata alchimic. Pe ambele maluri ale râului hindusii au construit locuri de pelerinaj.

V-ati putea întreba de ce toate locurile de pelerinaj ale hindusilor sunt pe malurile unui râu, în timp ce cele ale jainistilor sunt pe vârfurile muntilor. Jainistii își construiesc locurile de pelerinaj numai în munti absolut sterpi si fara nici un fel de verdeata. Muntii cu vegetatie si cu pomi sunt respinsi; chiar munti minunati cum sunt cei din lantul Himalaya au fost ignorati. Daca ar fi fost nevoie doar de un munte oarecare, nici un alt munte nu ar fi fost mai bun decât cei din Himalaya. Dar jainistii au preferat un munte uscat, expus caldurii arzatoare a soarelui, cu cât mai putina vegetatie si fara apa. Motivul este ca transformarile alchimice pe care le experimenteaza ei sunt legate de elementul foc. Alchimia hindusa, pe de alta parte, este legata de elementul apa.

Ambele au cheile lor proprii. Hindusii nu ar putea concepe vreodata sa aiba un tirtha care sa nu fie în vecinatatea unei ape, a unui râu, sau care sa fie lipsit de frumusetea vegetatiei. Ei opereaza cu elementul apa, si toate locurile lor de pelerinaj sunt dependente de apa si sunt create cu ajutorul apei; în timp ce jainistii opereaza cu elementul foc si astfel depind mai mult de generarea lui tap, a caldurii, în corp.

Scripturile hinduse si cautatorii hindusi accentueaza asupra elementului apa, astfel încât un sanyasin hindus consuma foarte mult lapte dulce, lapte batut sau unt clarificat pentru a mentine suficienta umiditate în corp. Fara umiditate suficienta cheia hindusilor nu functioneaza. Pe de alta parte efortul jainistilor este concentrat spre a obtine o uscaciune interioara, astfel încât calugarii jainisti nu fac nici macar o baie pentru ca vor sa pastreze aceasta stare de uscaciune. Acesti sadhu-si jainisti sunt murdari si miros urât! Dar nu sunt

capabili sa explice de ce nu fac baie. De ce se spala atât de rar? Apa nu este cheia lor, ci focul, si elementul foc consta în austeritatea si mortificarea lor. Intentia lor este de a amplifica focul interior în toate modurile posibile. Daca își toarna apa pe corp focul interior va fi slabit. Deci, îi veti gasi pe calugarii jainisti în vârful muntilor sterpi, uscati, fara verdeata sau apa, acolo unde totul este fierbinte si înconjurat doar de pietre.

Toate religiile utilizeaza postul, dar în afara de jainism putine interzic bautul apei în post. Jainistii care sunt capi de familie sunt sfatuiti ca daca nu pot sa se abtina de la bautul apei, cel putin sa nu bea apa în timpul noptii. Dar toti au înteles ca nu trebuie sa bea apa noaptea pentru ca s-ar putea sa ucida fara sa stie insecte invizibile. De fapt, toate aceste reguli sunt menite sa intensifice elementul foc. Un alt fapt interesant este ca, daca un om bea o cantitate minima de apa, asa cum facea Mahavira, aceasta ajuta la pastrarea celibatului pentru ca samânta începe sa se usuce. Chiar si o umiditate mica va face ca samânta sa curga.

Toate locurile sacre autentice ale jainistilor sunt pe vârful muntilor; ele sunt întotdeauna create departe de orice sursa de apa. Mai târziu, prin imitatie, jainistii au creat unele locuri de pelerinaj lângă râuri, dar acestea sunt lipsite de înteles - nu sunt autentice. Tirtha hindusa autentica va fi întotdeauna pe malurile râurilor, într-un loc minunat si cu vegetatie luxurianta. Dar muntii alesi de jainisti sunt urâti, pentru ca frumusetea unui munte se pierde atunci când nu exista vegetatie.

Întregul principiu al uscaciunii trebuie înteles corect pentru a întelege scripturile jainiste. Toate austeritatile lor sunt destinate sa amplifice focul interior si, eliminând orice legatura cu apa, acesta va fi un mod negativ de a atâta focul.

în interiorul nostru elementele se afla în echilibru: daca vrei sa mergi într-o calatorie spirituala spre unul dintre elemente trebuie rupt acest echilibru eliminând elementul opus care îl echilibreaza. Deci, daca va concentrati asupra elementului foc, apa va deveni un inamic pentru munca dumneavoastra, pentru ca, cu cât aveti mai putina apa în corp, cu atât focul va arde mai puternic în interior.

Gangele este un experiment chimic si alchimic foarte profund - dupa ce face o baie în Gange, individul va intra în tirtha. Imediat ce face baie, elementul apa din corpul sau este transformat. Aceasta transformare va dura doar scurt timp, dar daca totul este facut corect, calatoria spirituala va începe. Retineti, daca cineva care de mic copil bea apa din Gange, bea alta apa, aceasta nu i se va potrivi si-i va crea dificultati.

S-au facut încercari de a obtine aceleasi calitati ale apei Gangelui în multe alte locuri, în alte râuri, dar ele au esuat pentru ca, cheile autentice pentru a face aceasta s-au pierdut. A te scalda în Gange si apoi a intra imediat în locul de adorare, a merge într-un templu sau într-un loc sfânt este doar un mod de a folosi exteriorul pentru calatoria spirituala interioara. în locurile de pelerinaj au fost folosite, de asemenea, multe alte elemente. Ele au fost create cu meticulozitate.

De exemplu, piramidele egiptene sunt tirthas ale unei civilizatii vechi, pierdute. Un prim fapt interesant este ca înăuntru este absolut întuneric. Oamenii de stiinta cred ca este putin probabil ca electricitatea sa fi existat atunci când au fost construite piramidele - unele au fost construite acum zece mii de ani, altele acum douazeci de mii de ani. Este posibil ca oamenii sa fi intrat în ele cu torte aprinse, dar nu exista nici o urma de fum pe pereti sau pe tavanul piramidelor. Culoarele din interiorul piramidelor sunt foarte lungi, cu multe cotituri si de-a lungul lor este foarte întuneric. Nu este posibil sa fi fost electricitate pentru ca nu exista urme ale unor dispozitive electrice sau ale unor surse de alimentare cu energie electrica. Tortele care ardeau cu ulei sau ghee ar fi lasat urme de fum. Deci, apare întrebarea cum mergeau oamenii în interiorul piramidelor. Iar daca nimeni nu a intrat acolo, asa cum sugereaza unii, de ce au mai fost construite atâtea culoare? Sunt multe culoare, scari, usi si ferestre interne si alte asemenea locuri pe care oamenii sa se aseze sau de care sa se sprijine. Dar la ce foloseau acestea? A ramas o problema nerezolvata. Si nu se va rezolva atât timp cât va persista conceptia ca piramidele au fost construite datorita unor capricii ale faraonilor.

De fapt, ele erau tirthas. Când cineva experimenteaza corect focul interior corpul sau emana o lumina. Astfel de oameni aveau acces în piramida. Nu era nevoie de nici o torta, nici de electricitate;

lumina emanata de corpurile lor le era suficienta pentru a se descurca în piramida. Dar o astfel de lumina corporala este produsa doar prin practici meditative speciale asupra elementului foc. Deci, producerea acelei lumini corporale era prin ea însasi o proba care selecta oamenii potriviti pentru a intra.

În primii ani ai secolului, când s-au facut investigatii asupra piramidelor, unul dintre savanti s-a pierdut. L-au cautat peste tot dar timp de douazeci si patru de ore nu l-au gasit. Apoi, dupa douazeci si patru de ore, pe la ora doua dimineata el a venit catre ei aproape nebun.

A spus: "Simteam drumul prin întuneric si deodata am devenit constient de o deschizatura. Am trecut prin ea, si imediat usa s-a închis în spatele meu. Când am privit în spate, usa era deja închisa. Totusi când m-am apropiat prima data era doar o trecere deschisa, nu era nimic care sa semene cu o usa. Dar imediat ce am trecut de acea deschizatura o usa s-a închis în spatele meu; o piatra grea a cazut, blocând iesirea. Am strigat, dar nu mi-a raspuns nimeni. N-am avut de ales, asa ca am continuat sa merg si lucrurile pe care le-am vazut... sunt foarte greu de descris!".

Este adevarat ca lipsise douazeci si patru de ore si ca atunci când a fost gasit era pe jumătate nebun, dar ceea ce a descris el era incredibil. Întreaga echipa de cercetare a încercat sa gaseasca usa, dar nu au reusit. El n-a putut sa le arate nici pe unde intrase, nici pe unde iesise, astfel încât s-a ajuns la concluzia ca omul ori a lesinat, ori a adormit si a visat. Dar, oricum, tot ceea ce a relatat a fost înregistrat.

Câtva timp dupa aceea, în timpul unor explorari ulterioare, grupul a descoperit un manuscris care descria lucruri similare cu ceea ce relatase omul. Astfel, misterul a devenit si mai mare. S-a ajuns la concluzia ca aceste lucruri se afla într-o camera blocata care putea fi deschisa numai sub influenta unei persoane aflata într-o anumita stare psihica. Poate a fost un accident, poate doar o coincidenta: datorita starii sale mentale acel om s-a acordat fara sa stie la starea în care se producea deschiderea. Trebuie sa fi fost astfel, pentru ca desi omul nu a fost capabil sa-si demonstreze experienta totusi usa s-a deschis.

Deci, locurile secrete despre care vorbim au usi, si exista

moduri de a trece prin aceste usi; dar acestea sunt chei esoterice speciale. În aceste tirthas exista aranjamente sub influenta carora constiinta umana este impulsionata. De exemplu, toate camerele si culoarele piramidelor... dimensiunile lor, marimea lor...

Poate ca ai simtit vreodata ca acolo unde acoperisul este asezat ceva mai jos, chiar daca nu te atinge, ceva dinlauntru tau se simte comprimat, contractat. De fapt, nimic nu te apasa, dar în interiorul tau ceva se simte comprimat. Când intri într-un loc în care tavanul este foarte sus ai sentimentul ca ceva dinlauntru tau se expansioneaza. O camera poate fi construita astfel încât dimensiunile ei sa favorizeze meditatiea.

Dimensiunile exacte ale unei camere în care meditatiea este favorizata au fost descoperite prin experimente. Anumite dimensiuni ale unei camere pot fi folosite pentru a va ajuta fie sa va expansionati, fie sa va contractati constiinta. Paleta coloristica a camerei, atât în exterior, cât si în interior, mirosul particular al camerei si acustica ei pot fi de asemenea folosite pentru a favoriza meditatiea.

Toate tirtha-urile au propria lor muzica. De fapt, muzica s-a nascut în astfel de locuri, a fost creata de cei care meditau. Si nu doar muzica, ci si dansul a fost creat în temple. Parfumul a fost de asemenea utilizat pentru prima data în temple. Când s-a descoperit ca omul poate ajunge la Divin cu ajutorul muzicii, s-a descoperit de asemenea, ca el poate merge si în directia opusa prin muzica. Daca o anumita mireasma poate ajuta pe cineva sa se îndrepte catre Divin, o alta mireasma îl poate duce catre senzualitate. Daca cineva poate intra în meditatie mai repede si mai usor într-o anumita camera, exista si camere care pot împiedica meditatiea.

În China exista camere special construite în care are loc spalarea creierelor prizonierilor; dimensiunile sunt prederminate si orice schimbare a dimensiunilor îngreuneaza aceasta spalare a creierului. Dupa multe experimente au fost determinate înaltimea, latimea si lungimea unor astfel de camere, astfel încât, imediat ce prizonierul este adus în camera mintea sa este afectata. S-a determinat de asemenea intervalul de timp necesar pentru ca mintea sa înceapa sa se deterioreze. A fost creat un sunet special pentru a accelera procesul deteriorarii; de asemenea, daca o anumita zona a capului este lovita,

deteriorarea va fi accelerata.

Deasupra capului prizonierului este suspendat un vas cu apa si apa picura pe capul lui într-un anumit ritm. Timp de douazeci si patru de ore pe capul lui picura apa. Prizonierului nu i se permite sa-si schimbe pozitia; nu poate sa se aseze; trebuie sa stea în picioare. Dupa o jumătate de ora el devine atât de epuizat încât sunetul i se pare din ce în ce mai puternic, atât de asurzitor încât lui i se pare ca un munte urias cade peste el. în închisoare, acest sunet repetat timp de douazeci si patru de ore într-o camera special proiectata, zdruncina mintea unui om; când iese nu va mai fi acelasi om. Aceasta tehnica îl distruge din toate punctele de vedere.

Toate metodele care ajuta cautatorul au fost .descoperite în tirtha-uri si în temple. Clopotele din temple, sunetul emis de ele, mirosul specific, florile - parfumul lor - totul este special amenajat. Totul este destinat pentru a mentine o anumita armonie a carei continuitate trebuie pastrata zi si noapte.

Când trebuie realizat un anumit ritual care utilizeaza o lampa aprinsa, numit arti, el se realizeaza la un anumit moment al diminetii, pe o perioada stabilita de timp, utilizând o anumita mantra; la un anumit moment al amiezii, pe o perioada determinata de timp, utilizând o anumita mantra; la un anumit moment al serii, pe o perioada determinata de timp, utilizând.o anumita mantra. Unda sonora va continua sa vibreze în camera - un nou sunet va fi emis numai dupa ce cel vechi s-a stins. Ritualul se reia la intervale regulate de timp, în fiecare an, de mii de ani.

Exact la fel cum va spuneam mai devreme ca atunci când apa este distilata în mod repetat își schimba calitatea, atunci când un sunet este emis într-o camera de mii de ori, nivelul de vibratie al acelei camere si calitatea atmosferei subtile a camerei respective se transforma. Daca un cautator este dus în acea camera transformarea sa va fi mult accelerata. Din moment ce corpul nostru este facut din materie, orice schimbare adusa materiei ne va afecta individualitatea. Omul este atât de mult orientat spre exterior încât este mult mai usor sa-l schimbi din exterior - transformarile interioare sunt dificile pentru început - astfel încât a fost proiectat un sistem prin care materia poate fi aranjata pentru a ajuta omul sa se transforme la nivel psihic.

Mai este un lucru pe care trebuie sa-l înțelegem. De obicei, noi traim cu iluzia ca suntem individualitati separate. Aceasta este o credinta falsa. Aici suntem multi oameni, dar daca am tacea cu totii nu am mai fi individualitati separate, ci o singura individualitate. Ar ramâne o singura individualitate tacuta, iar constiintele noastre ar începe sa vibreze la unison si sa fuzioneze.

Tirtha este un experiment colectiv. într-o anumita zi a anului sute de mii de oameni vin la tirtha - toti având o singura dorinta, o singura aspiratie. Oamenii vin de la sute de mile distanta pentru a fi împreuna la o anumita ora ce corespunde unei anumite conjuncturi astrologice. Datorita existentei atâtor oameni cu o singura dorinta, o singura aspiratie, o singura ruga si un singur scop, se formeaza o constiinta colectiva. Acolo nu mai exista mai multi indivizi.

Daca privim la adunarile imense de la festivalul Kumbha Mela, nu mai vedem indivizi separati, ci vedem doar o multime fara chip. În aceasta multime uriasa nu putem descoperi fete separate - ci doar o multime de milioane de oameni fara chip. Când se aduna zece milioane de oameni nu are rost sa încerci sa vezi cine este acolo. Cine este sarac si cine este bogat? Cine este rege si cine este cersetor? Nu are rost sa încerci sa faci vreo deosebire. Nimeni de acolo nu mai are chipul sau propriu. Constiinta fiecaruia a început sa fuzioneze cu a celorlalti. Daca constiintele a zece milioane de oameni pot fi reunite, daca ele pot deveni una, atunci Divinul se poate manifesta mai usor în aceasta constiinta colectiva decât sa se manifeste în fiecare constiinta separata. Este o "suprafata de contact" mai mare.

Nietzsche scria undeva ca, plimbându-se prin gradina, a atins cu piciorul o insecta mare care imediat s-a strâns si a disparut. Nietzsche a fost foarte contrariat de modul în care a reactionat insecta. Dupa ce s-a gândit un timp el a realizat ca insecta a încercat sa micsoreze suprafata de contact pentru a se apara. O insecta mare are mai multe sanse de a fi strivita si omorâta. Deci, acesta este modul de a se apara al insectelor, prin reducerea suprafetei de contact. Si cu cât mai repede poate sa se strânga si sa dispara, cu atât are mai multe sanse de a se proteja.

Deci, atunci când constiintele umane formeaza o suprafata mai mare de contact, posibilitatea ca Divinul sa se manifeste devine

mai mare. Coborârea Divinului este ceva extraordinar. Cu atât mai extraordinar cu cât i-am creat mai mult loc.

Forma originara de rugaciune a fost cea colectiva; forma individuala a aparut mult mai târziu când individul a devenit mult mai egoist si pentru el era din ce în ce mai greu sa fie împreuna cu ceilalti. Din momentul în care a aparut forma individuala de rugaciune, beneficiul real al rugaciunii s-a pierdut. De fapt, rugaciunea nu poate fi individuala. Când invocam forta infinita a Divinului, cu cât furnizam o suprafata de contact mai mare, cu atât aceasta forta coboara mai usor.

în acest sens tirtha-urile creeaza suprafete mari de contact.

'Repet, sansele sunt mai mari când o astfel de suprafata de contact este creata într-un moment special, într-o anumita zi, într-o anumita conjunctura astrologica si într-un anumit loc. Acestea sunt metode sigure. Si în trecut, comuniunea cu Divinul se realiza la aceeasi ora, sub aceeasi configuratie astrologica. Si întreaga viata este ciclica.

Trebuie sa înțelegem ca întreaga viata decurge ciclic.

Musonul apare într-o anumita perioada a anului. Daca ceva nu se mai petrece astazi este datorita interventiei noastre; altminteri, totul este fixat foarte precis, chiar ziua si ora. Vara, iama si primavara veneau de obicei în anumite momente precise. Chiar si corpurile noastre functioneaza pe baza acestui principiu al ciclicitatii. Menstruatia femeilor este regulata si legata într-un anume fel de fazele Lunii. Daca femeia este normala si sanatoasa menstruatia apare la douazeci si opt de zile. Daca ciclul este întrerupt înseamna ca undeva în corpul femeii ceva este în neregula.

Toate evenimentele au loc ciclic. Daca manifestarea Divinului s-a produs într-un anumit moment, într-o anumita zi a unei anumite luni - anul viitor ne putem astepta ca aceasta sa se petreaca din nou. Sansele sunt mai mari. Acest moment a devenit încarcat si în acest moment energia divina poate sa se reverse din nou. Astfel, an dupa an, timp de sute de ani, oamenii se aduna pentru a astepta în anumite tirtha-uri. Daca aceasta s-a întâmplat de multe, multe ori este mult mai probabil ca acel eveniment sa se repete în acel moment special; de fapt este aproape o certitudine.

De exemplu, la festivalul de la Kumbha Mela apar multe dispute în legatura cu cei care vor face prima baie în Gange, pentru ca este imposibil ca sute de mii de oameni sa se scalde în acelasi timp în acelasi loc. Momentul special este bine definit, subtil si de foarte scurta durata. Deci, cine va face primul baie în acel moment special?

Acesta apartine acelor oameni ale caror traditii au cautat si au descoperit acest moment; ei vor fi primii.

Uneori momentul potrivit este pierdut. Momentul în care Divinul coboara este mai mult ca o scaparare de lumina. Pur si simplu apare un flash si dispare. Daca esti total deschis si perfect constient în acel moment vei avea o experienta imediata. Daca în acea clipa esti adormit sau inconstient evenimentul nu va exista pentru tine.

Cel de-al treilea rost al unui tirtha este o experienta colectiva, în care Divinul poate fi invocat sa se manifeste pe scara larga. în vremurile când oamenii erau simpli si puri aceasta se petrecea foarte usor. Nu era ca astazi; tirtha-urile erau mult mai relevante în acele zile - nimeni nu se întorcea cu mâinile goale. Dar pelerinii de astazi se întorc cu mâinile goale si asa vor face mereu. în acele zile oamenii se întorceau transformati. Dar aceasta se petrecea în societati mult mai simple si mai pure ca cele de azi. Cu cât o societate este mai simpla si mai pura, cu atât oamenii sunt mai putin egoisti, iar experientele colective au mai mult succes.

Chiar si astazi exista triburi primitive în care oamenii sunt inconstienti de personalitatea lor. în aceste triburi exista mai putin ideea de "eu" si mai mult cea de "noi". Exista câteva limbi tribale în care cuvântul "eu" nu exista. Oamenii din aceste triburi vorbesc o limba a lui "noi". Iar conceptul de "eu" nu lipseste doar din cauza limbajului, ci pentru ca viata lor este atât de orientata spre comunitate. Aceasta duce uneori la efecte surprinzatoare.

Cândva, occidentalii au invadat o mica insula de lângă Singapore. Seful tribului a venit pe mal si le-a spus ca oamenii lui erau neînarmati dar ca nu vor accepta sa fie sclavi. Occidentalii au început însa sa se pregateasca de lupta. Tribul a refuzat sa lupte spunând ca stiau cum sa moara. Occidentalii nu i-au crezut, s-au gândit ca nimeni

nu moare pur si simplu din senin. Dar în continuare s-a petrecut un fenomen uimitor. Occidentalii au coborât pe insula, iar cei cinci sute de membrii ai tribului s-au adunat pe malul mării. Occidentalii nu si-au crezut ochilor. Mai întâi, seful tribului a cazut si a murit. Apoi unul dupa altul toti ceilalti au cazut la pamânt si au murit, fara sa fi fost loviti de nici o arma. Occidentalii au fost coplesiti si au plecat.

Mai întâi ei au crezut ca oamenii din trib cad jos de frica, dar când s-au apropiat au descoperit ca erau morti. Pâna astazi, nimeni nu stie ce s-a petrecut acolo.

Daca predomina constiinta lui "noi" moartea poate fi contagioasa. Unele animale mor astfel. Daca moare o oaie, moartea se raspândește si la celelalte. Oile nu au constiinta lui "eu", ci doar pe cea a lui "noi". Daca vedeti oile mergând este ca si cum ar merge o singura oaie. Daca moare o oaie, si celelalte se simt ca fiind pe moarte; începe sa se raspândeasca un sentiment de moarte interioara.

Deci, atunci când societatea era ceva mai constienta de sentimentul lui "noi" si nu exista constiinta lui "eu", tirtha-urile erau foarte eficiente. Utilitatea unor astfel de locuri s-a pierdut în masura în care a crescut constiinta lui "eu".

Ultimul lucru pe care trebuie sa-l înțelegem în legatura cu un tirtha este valoarea actelor simbolice. De exemplu, un om a venit la Iisus si i-a marturisit pacatele sale. Iisus si-a pus mâinile pe capul sau si i-a spus: "Mergi, toate pacatele tale au fost iertate." Cum putea Iisus sa-l ierte doar punându-i mâinile pe cap? Si cine era Iisus ca sa ierte pacatele cuiva? Daca un individ a comis o crima, cum poate fi iertat atât de simplu? În India se spune ca indiferent ce pacate mari ai comis, daca te scalzi în Gange te vei elibera de toate pacatele tale. Pare nebuneste. Cum poate cineva care a furat, care a înșelat oamenii, care a ucis pe cineva sa se elibereze de pacate doar scaldându-se în Gange?

În legatura cu acest fapt trebuie sa înțelegem doua aspecte. Nu pacatul este problema reala, ci amintirea lui. Nu pacatul, actul de a pacatui te apasa, ci amintirea lui. Daca ai ucis pe cineva, amintirea acestui act te va urmari ca un cosmar întreaga viata. Cei care cunosc anumite lucruri despre interiorul fiintei umane spun ca daca ai comis

sau nu o crima este doar o parte a problemei si nu cea mai importanta. Nimeni nu moare si nimeni nu poate fi ucis. Dar amintirea crimei te va apasa. Actul a fost comis si a disparut în Infinit; a fost absorbit de Infinit. Realitatea este ca toate actele noastre apartin Infinitului; ne chinuim degeaba. Daca ai furat, aceasta a fost facut prin tine de catre Infinit. Daca ai ucis pe cineva acest act a fost facut de catre Infinit prin tine⁸. Tu te-ai oprit în drum datorita amintirii actului tau si aceasta amintire te apasa.

8) Orice act comis de o fiinta contribuie, însa, la generarea karmei individuale (n.t.).

Iisus spune: "Caieste-te si eu voi lua asupra mea pacatele tale" - si cel care crede în Iisus se întoarce acasa usurat si purificat. În realitate Iisus nu te elibereaza de pacate, ci de amintirea lor. Amintirea este reala; Iisus distruge amintirea. La fel, apa Gangelui nu te purifica de pacate, dar te elibereaza de amintirea lor. Daca cineva crede în puterea Gangelui si crede ca daca se îmbaiaza în Gange se va elibera de toate pacatele - daca inconstientul colectiv timp de mii de ani a încarcat aceasta credinta si daca societatea în care traieste confirma de asemenea aceasta credinta - atunci va fi eliberat. Îmbaierea nu poate elibera o persoana de pacate pentru ca pacatele au fost deja comise - nimic nu se mai poate face dupa ce furtul s-a comis deja, sau dupa ce crima a avut deja loc; nimic nu se mai poate face - dar când o persoana cu credinta puternica iese din Gange, încrederea în puritatea si puterea sa îl elibereaza de sentimentul de vinovatie, chiar daca îmbaierea nu este decât un act simbolic.

Cât a trait Iisus pe Pamânt? Câti pacatosi a întâlnit el? Câti dintre ei s-au putut cai? Timpul a fost foarte scurt si ce avea sa se întâmple când Iisus urma sa dispara? Hindușii au gasit o solutie permanenta legând confesiunea de un râu, nu de o persoana. Râul continua sa primeasca confesiunile si sa acorde iertare oamenilor. Râul este infinit, curgerea sa este permanenta. Cât a trait Iisus? El a lucrat doar trei ani, de la treizeci de ani la treizeci si trei de ani. Cât de multi oameni se pot spovedi într-un interval de trei ani? Câti pacatosi au putut ajunge la el si pe câti i-a putut binecuvânta?⁹ Înțeleptii indieni au încredintat acest fenomen unui râu impersonal, nu unei persoane.

Daca cineva merge la un tirtha se întoarce liber si usurat; el este liber de amintirea pacatelor lui. Amintirea este cea care genereaza

sclavia. Vinovatia este umbra pacatului care te însoteste. Este posibil sa te eliberezi de ea, dar este necesar sa îndeplinesti o conditie. Cea mai importanta conditie este sa ai totala încredere - încrederea în ideea ca te vei elibera de pacate. Si cum poti ajunge la o asemenea credinta? Prin cunoasterea faptului ca aceasta se petrece de mii de ani. Nu poate fi altfel. Asa a fost de mii de ani.

9) în traditia crestina se considera însa ca Isus continua chiar si astazi sa preia pacatele credinciosilor prin taina spovedaniei si prin taina sfintei împartasanii, (n.t.).

Exista câteva tirtha-uri care sunt eterne - si Kashi este unul dintre ele. Kashi din Varanasi a fost dintotdeauna o tirtha. Este locul de pelerinaj cel mai vechi de pe Pamânt, de aici rezulta si valoarea deosebita a câmpului spiritual de acolo. Atâtia oameni au fost eliberati de pacate, au experimentat pacea si sentimentul de sacru acolo si pacatele atâtor oameni au fost îndepartate - o atât de lunga istorie si astfel sugestia ca cineva poate fi dezlegat de pacate a devenit din ce în ce mai puternica. Aceasta sugestie devine credibila pentru o minte simpla si daca omul are si credinta puternica, locul sfânt devine eficient; altminteri este imposibil. Fara cooperarea ta, un tirtha nu te poate ajuta. Si vei putea sa colaborezi numai daca acel loc sacru are o continuitate, o istorie.

Hindusii spun despre Kashi - orasul lui Shiva - ca nu apartine Pamântului, ci este un loc aparte; este separat si indestructibil. Multe orase sau fost construite si au disparut, dar Kashi va dainui mereu; ceea ce este uimitor, pentru ca fiintele umane vin si pleaca... Buddha a fost la Kashi, tirthankara-sii jainisti s-au nascut în Kashi, Shankaracharya a fost si el la Kashi, Kabir a trait la Kashi; Kashi a vazut tirthankara-si, avatari si sfinti, dar acestia nu mai sunt. Doar Kashi a ramas. Sfintenia acestor oameni, meritele lor spirituale, influenta vietii lor, amprenta colectiva, au fost absorbite de Kashi si s-au pastrat. Aceasta face din Kashi un loc deosebit, cel putin din punct de vedere metafizic. El a ramas. El si-a câstigat o forma eterna proprie; a dobândit o personalitate proprie.

Buddha a umblat pe strazile orasului, iar Kabir a tinut predici aici. Acum totul este de domeniul trecutului, un vis, dar Kashi a asimilat totul si a dainuit. Daca cineva cu o credinta ferma intra în acest oras el îl va revedea pe Buddha mergând pe strazi, îl va vedea pe

Parshvanath plimbându-se, îi va vedea pe Tulsidas și Kabir... Dacă te apropii cu deschidere de Kashi vei observa că el nu este un oraș obișnuit ca Bombay sau Londra, ci este un oraș spiritual unic. Conștiința sa este veche, eternă. Istoria poate să se piardă, civilizațiile se nasc și mor, dar viața interioară a lui Kashi dăinuie. Plimbându-te pe strazi, înbăindu-te în Gange, practicând meditația în Kashi, vei deveni tu însuți parte a vieții sale interioare. A gândi "Eu pot face orice" este periculos. Ajutorul Divinului poate să vină în mai multe forme. Ajutorul sau poate fi căutat în temple și în locurile sfinte. Ele sunt destinate să ofere acest ajutor.

V-am spus unele lucruri ușor de înțeles pentru a vă explica modul de funcționare al unui tirtha, dar nu este suficient. Există multe alte aspecte legate de astfel de locuri care nu sunt atât de accesibile - dar care se petrec. Astfel de lucruri nu pot fi pătrunse la modul mental, nici nu pot fi puse în formule matematice - dar ele au loc.

Vă voi spune câteva lucruri care se petrec aici. Dacă faci meditație într-un loc fiind singur nu vei putea simți prezența altor suflete care ar putea fi lângă tine. Dar într-un tirtha experiența unor astfel de prezențe poate fi extrem de puternică. Poate deveni atât de puternică uneori, încât să-ți simți mai mult pe ceilalți decât pe tine însuși.

De exemplu, Kailash a fost un loc sfânt al hindusilor și al tibetanilor buddhista. Dar Kailash este acum nepopulat; nu sunt case, nici oameni - nici adoratori, nici preoți - dar oricine face meditație în Kailash va descoperi că este foarte populat. În momentul în care ajungi în Kailash dacă ești capabil să intri în meditație vei descoperi că este locuit de foarte multe suflete minunate. Dar dacă mergi acolo și nu meditezi, Kailash-ul îți va părea pustiu.

Oamenii de știință consideră că Luna nu este locuită. Dar cei ce au vizitat Kailash-ul nu sunt de acord. Astronauții nu au găsit nici o urmă de viață acolo, dar asta nu înseamnă neapărat că nimeni nu locuiește pe Luna, doar pentru că astronauții nu au găsit pe nimeni.

În scripturile jainiste există descrieri detaliate ale zeilor de pe Luna; dar când astronauții au raportat că nu există viață pe Luna, călugării jainisti au fost extrem de contrariați. Tot ceea ce au putut

spune în ignoranta lor a fost ca astronautii nu au ajuns pe Luna reala; altminteri ar fi trebuit sa admita ca în scripturile lor sunt greseli.

Recent, cineva din Gujarat mi-a povestit ca un calugar jainist colecta fonduri pentru a demonstra ca astronautii nu au ajuns pe Luna. Aceasta nu este ceva ce poate fi dovedit; astronautii au ajuns într-adevar pe Luna, dar dificultatile sunt generate de faptul ca scripturile jainiste afirma ca acolo traiesc niste zei. Ei însisi nu stiu aceasta; este scris în cartile lor; astfel încât dupa mintea lor calugarii jainisti vor spune ca astronautii nu au ajuns pe Luna cea adevarata, pentru ca, din punctul lor de vedere, scripturile nu pot gresi. Alti calugari jainisti au afirmat ca astronautii au ajuns de fapt pe un satelit urias situat lângă Luna, nu pe Luna propriu-zisa. Toate acestea sunt r: cole, nebunesti - dar exista motive pentru aceasta nebunie. De mai mult de douazeci de mii de ani exista aceasta credinta jainista ca pe Luna exista viata... dar nu se stie ce fel de viata. Aceste forme de viata sunt asemanatoare cu cele din Kailash sau cu cele din orice tirtha.

Când cobori în gara din Kashi vei vedea forma grosiera a lui Kashi, cu pietre si noroi; orice turist vine pâna aici si se întoarce acasa. Dar exista si forma spirituala a lui Kashi pe care o pot vedea doar cei care pot calatori interior, cei care pot intra în meditatie profunda. Pentru acestia Kashi este diferit, extraordinar de frumos, dincolo de orice imaginatie, chiar daca Kashi cel fizic este mai murdar si mai urât mirositor decât alte orase. Acesta este doar Kashi cel vizibil.

Unii ar putea spune ca acel minunat Kashi exista doar în imaginatia poetilor - dar acel Kashi exista realmente. Kashi cel fizic este doar suprafata de contact cu Kashi din invizibil. Unii turisti se întorc acasa dupa ce au vazut doar Kashi cel grosier, dar cei care vin prin intermediul meditatiei vor fi capabili sa atinga Kashi cel spiritual. Cei care ajung aici prin meditatie, ating Kashi-ul cel spiritual: pe tarmurile pustii ale acestui Kashi grosier pot întâlni oameni pe care nu au visat niciodata sa-i întâlneasca.

Pe muntele Kailasa exista forme nepamântene de viata. Mai mult sau mai putin sigur, acolo traiesc cinci sute de siddha-si buddhisti; exista totdeauna cinci sute de oameni iluminati pe Kailasa. Daca unul dintre ei trebuie sa plece în vreo calatorie el nu va pleca pâna ce un alt buddha nu vine în locul sau. Dar minim cinci sute de

buddha-si iluminati trebuie sa ramâna întotdeauna pe Kailasa pentru a face din el un tirtha.

Dar aceasta nu poate fi usor de înteles de intelect; de aceea nu se vorbeste niciodata despre asta. Kashi are un numar fix de iluminati care ramân permanent acolo. Oricare dintre ei poate pleca doar dupa ce vine un altul în loc. Ei constituie adevaratul tirtha si numai când cineva îi întâlneste intra realmente în tirtha.

Dar îi poti întâlni doar daca ai o localizare fizica exacta; altfel, unde sa mergi pentru a întâlni corpurile lor imateriale? Kashi constituie un loc în care poti intra în meditatie si poti patrunde în lumea subtila în care poti comunica cu astfel de spirite.

Un tirtha nu poate fi înteles teoretic pentru ca intelectul nu are aici nici un rol. Adevaratul tirtha este ascuns undeva în preajma locului din planul fizic care-i corespunde.

Un alt aspect important este ca atunci când un iluminat își paraseste corpul fizic compasiunea îl împiedica sa paraseasca acea zona terestra si ramâne pentru a-i ajuta pe cei care au fost cu el, care au fost îndrumati si care au facut un mare efort pentru a deveni iluminati dar nu au reusit înca. Iluminatii lasa în urma unele indicii calauzitoare si unele simboluri astfel încât, la nevoie, sa se poata comunica cu ei. Desi si-au abandonat corpurile, ei lasa în aceasta lume unele chei pentru a putea lua contactul cu aceste suflete dezincamate.

în legatura cu aceste chei, tirtha-urile fac acelasi lucru pe care-l face radarul astazi: radarul poate ajunge acolo unde ochii nu pot. Stelele care nu pot fi detectate cu ochiul liber pot fi vazute cu ajutorul radarului. Tirtha-urile sunt radare spirituale; prin intermediul tirtha-urilor poate fi stabilita comunicarea între cei care sunt aici si cei care nu se mai afla în corpul fizic. Tirtha-urile au fost facute de cei care au plecat pentru cei care mai sunt înca pe cale, care înca nu au ajuns la capat, pentru cei care înca ar putea sa o ia pe o cale gresita. Cei care au ramas pot avea uneori nevoie sa întrebe ceva pentru a sti ce este necesar pentru progresul lor spiritual si, fara aceste raspunsuri, ar putea-o lua pe cai gresite. Ei nu stiu care le este viitorul, nu stiu ce îi asteapta; pentru acesti cautatori au fost create aceste asezaminte speciale - tirtha-urile, templele, mantrere, statuile si asa mai departe.

Ele sunt ritualuri, sunt procese bine definite prin care trebuie sa treci.

Daca un aborigen ar fi adus în casa ta si ar vedea ca de câte ori vrei sa fie lumina te ridici de pe scaun, mergi pâna la perete apesi pe ceva si se face lumina - el nu-si va imagina ca prin perete sunt fire care conecteaza întrerupatorul cu becul; este imposibil pentru el sa-si imagineze asa ceva. El ar putea gândi ca este ceva magic acolo si, faptul ca tu te ridici de pe scaun si mergi pâna la perete pentru a rasuci întrerupatorul, este un fel de ritual. Rasucirea primului întrerupator aduce lumina, rasucirea celui de-al doilea porneste ventilatorul, iar al treilea radioul - nu este ceva obisnuit. El nu stie nimic despre electricitate si va gândi ca tu faci acestea realizând un anume ritual lângă perete.

Dar, sa presupunem ca într-o zi când tu nu esti acasa, se întrerupe curentul si aceasta persoana primitiva se duce la perete si realizeaza ritualul rasucirii întrerupatorului. Când descopera ca nu se face lumina si nici ventilatorul nu porneste, nici radioul, el ar putea crede ca a facut ceva gresit în acel ritual - ca nu a facut numarul corect de pasi de la scaun la perete sau ca nu a pornit cu piciorul drept sau ca probabil tu intonezi o mantra în timp ce rasucesi întrerupatorul. El nu va fi capabil sa înțeleaga nimic în legatura cu reseaua electrica.

în religie se întâmpla exact la fel. Ceea ce noi numim ritualuri religioase sunt doar miscarile exterioare, de suprafata, observabile. Cei ce nu stiu nimic despre esoterism vor face exact aceleasi miscari. Uneori, când sesizam o schimbare simtim ca acel ritual ne-a fost de ajutor; alteori, când nu se petrece nimic simtim ca succesul de mai devreme a fost ceva accidental, pentru ca am realizat corect ritualul si ar trebui sa apara efectele. Deci, tot ceea ce nu înțelegem ne apare din exterior ca fiind un ritual. Aceasta se petrece acelor oameni care sunt extrem de mentali - pentru ca, într-un fel, intelectul nostru este copilaros si într-un anumit sens un intelectual este o persoana infantila; intelectul nu ne poate duce foarte profund.

Cu o suta de ani în urma, când a fost introdus gramofonul în Franta, când un om de stiinta a anuntat ca a inventat gramofonul, academia oamenilor de stiinta din Franta a convenit sa-i verifice descoperirea. Savantul a început prin a pune un disc. Presedintele academiei l-a privit cu atentie un timp si deodata a sarit în picioare si

I-a luat de gât pe inventator! El a crezut ca inventatorul facea un fel de truc cu vocea sa: Cum putea sa iasa o voce din masina aceea? El chiar l-a strâns mai tare de gât, dar vocea a continuat sa cânte! Inventatorul nu s-ar fi asteptat niciodata la asa ceva de la un om de stiinta; el s-a speriat si l-a întrebat pe presedinte ce face. El i-a spus ca nu era nici un fel de truc si l-a rugat sa paraseasca camera împreuna cu el... vocea s-a auzit în continuare. Toti ceilalti oameni de stiinta au protestat spunând ca trebuie sa fie vreun truc, ca este opera diavolului - altminteri cum poti face un disc atât de mic sa cânte? Astazi noi râdem pentru ca stim ce este un gramofon. Daca n-am sti am reactiona probabil la fel.

Daca într-o zi un razboi atomic ar distruge întreaga civilizatie, cu exceptia unui pick-up care se întâmpla sa ajunga la un aborigen... si daca el pune un disc, cei din trib ar fi în stare sa-l ucida pentru ca nu ar putea sa-si explice cum vorbeste acel disc. Este posibil ca tu însuti sa nu poti explica cum "vorbeste" discul.

Este interesant de observat ca toate civilizatiile traiesc prin credinta. Doar câtiva oameni au cheile; restul pur si simplu cred. Apasati pe un buton si este lumina; faceti aceasta în fiecare zi dar puteti explica ce se întâmpla? Doar câtiva oameni detin cheile civilizatiei; ceilalti traiesc doar. Dar, când aceste chei se pierd, oamenii care doar au trait își vor pierde încrederea; ei vor întâmpina mari dificultati daca într-o zi becul nu se va mai aprinde.

Tirtha si templul au propria lor stiinta si aceasta stiinta cuprinde regulile întregului proces. Al doilea pas urmeaza dupa primul, iar al treilea dupa al doilea; daca lipseste un singur pas efectul scontat nu va apare.

Trebuie de asemeni sa înțelegem ca în cazul în care civilizatia este foarte dezvoltata, stiinta va fi foarte dezvoltata si procesele sale se vor simplifica. Dar atâta timp cât tehnologia nu este foarte dezvoltata procesele ramân extrem de complicate. De exemplu, ce este mai simplu decât a rasuci un întrerupator? Dar credeti ca a fost la fel de simplu si pentru cei care au inventat aceste dispozitive electrice? Ce este mai simplu decât sa-mi înregistrati vocea în timp ce vorbesc? Nu dureaza mult; dar credeti ca a fost la fel de simplu sa se inventeze casetofonul? Daca cineva m-ar întreba cum sunt înregistrate atât de

multe cuvinte cu acest casetofon i-as spune ca este suficient ca persoana sa vorbeasca si vocea sa este înregistrata. Dar inventarea casetofonului a necesitat' o foarte mare perioada de timp. Acum procesul este simplificat si pentru ca este simplificat, aceasta tehnologie poate ajunge la omul obisnuit. Aceasta ajunge doar la produsul inventiei.

Religia este exact la fel. Când Mahavira lucreaza asupra unor principii el își dedica întreaga viata lor. Dar tu ajungi sa cunosti doar rezultatul final al procesului. Devine pentru tine la fel de usor ca si apasatul pe un buton. Dar aceasta este adevarata dificultate - inventatorul dispare si tu ramâi doar cu butonul în mâna; si s-ar putea sa nu poti explica cum se declanseaza procesul sau cum se deruleaza el.

Astazi oamenii de stiinta din Rusia si America se straduie sa dezvolte tehnici telepatice pentru a comunica cu astronautii plecati în spatiu. Nava spatiala Luna s-a pierdut în spatiu pentru ca radio-ul nu a mai functionat, astfel încât ei se feresc sa trimita prea multa tehnologie în spatiu. Daca se pierde legatura radio, astronautii sunt pierduti pentru totdeauna; s-ar putea ca ei sa nu reuseasca sa restabileasca legatura. în spatiu s-ar putea sa descopere ceva care sa merite sa fie transmis pe Pamânt, dar sa nu poata lua legatura cu noi... astfel încât sunt necesare alte metode, astfel încât chiar daca echipamentul tehnic nu functioneaza, gândurile sa poata fi totusi transmise. De aceea savantii se straduiesc sa dezvolte telepatia.

Americanii au format o comisie pentru a aduna informatiile ce exista în întreaga lume despre telepatie. Dupa câtiva ani comisia a raportat ca telepatia este posibila, dar ca oamenii care sunt capabili sa o foloseasca nu pot explica modul ei de functionare.

în raport exista niste observatii în legatura cu un anumit trib din Amazonia. în fiecare sat din acest trib exista o anume specie de pomisori cu ajutorul carora tribul transmite mesaje de la un sat la altul. De exemplu, daca un om merge în satul vecin pentru a aduce unele lucruri necesare pentru casa si sotia sa își aminteste ca a uitat sa-i spuna sa aduca un anumit lucru, ea merge la copac si spune sotului ei: "Hei, nu uita sa aduci cutare lucru!" - iar el primeste mesajul respectiv. Seara, când sotul se întoarce, aduce articolul dorit. Membrii

comisiei au vazut aceasta si au fost extrem de contrariati.

Un primitiv ar fi foarte uimit vazându-ne vorbind cu cineva la telefon. Noi nu suntem uimiti deoarece cunoastem sistemul. De asemenea, nu este nimic alarmant în a asculta radioul pentru ca stim ce este el. Dar suntem cu siguranta surprinsi când ni se spune ca exista oameni care transmit mesaje prin intermediul unui copac.

Membrii comisiei au ramas câteva zile în acest trib si au facut experimente. Ei au vorbit cu oamenii din sat, dar nimeni nu a fost capabil sa explice cum avea loc transmiterea mesajului; ei puteau spune doar ca se petrecea întotdeauna. Ei aveau grija ca pomul sa nu moara si elaborasera un ritual pentru a-i îngriji crengile. Parintii si bunicii lor au folosit dintotdeauna pomii pentru a transmite mesaje, dar nu au stiut niciodata cum functioneaza, pentru ca ceea ce ajunsese la ei era doar procesul simplificat. Energia vitala a pomului era folosita pentru telepatie, dar cum începea totul, cum coopera copacul cu ei nu stiau. Cheia se pierduse odata cu oamenii care o descoperisera. Dar ei continuau sa planteze si sa foloseasca acesti pomi pentru acest scop.

Buddhistii nu permit copacului bodhi primordial - cel sub care Buddha a devenit iluminat - sa moara. Acum puteti înțelege de ce. Când a vazut ca pomul primordial îmbatrâneste, regele Ashoka a trimis una din crengile lui în Sri Lanka. Creanga a devenit un copac si este înca acolo. O alta creanga a fost adusa înapoi în India si plantata în Bodhgaya. Acelasi copac a fost pastrat în continuare. Tirtha de la Bodhgaya este vie datorita acelui copac.

Când Buddha a devenit iluminat copacul trebuie sa fi absorbit ceva din constiinta lui Buddha. Experienta iluminarii lui Buddha a fost una fara precedent si un eveniment extraordinar. Daca fulgerul loveste un copac acel copac arde, deci nu este greu sa ne imaginam ca atunci când fulgerul iluminator l-a lovit pe Buddha copacul a devenit si el iluminat într-un anume fel.

Buddha trebuie sa fi dat unele instructiuni secrete pentru a nu i se permite copacului sa moara. El a spus: "nu ma venerati pe mine - este suficient sa venerati copacul". De aceea timp de cinci sute de ani de la moartea lui nu au existat statui ale sale. Copacul iluminat era un

idol si era venerat. În imaginile din templele buddhiste de astazi apare copacul iluminat si aura lui Buddha, dar nu si imaginea lui Buddha. Copacul acela a avut propria sa experienta a iluminarii si a devenit încarcat. Cei care stiu pot folosi copacul pentru a stabili o comunicare cu Buddha.

Deci, nu este vorba de valoarea orasului Bodhgaya, ci de cea a copacului iluminat. Buddha s-a plimbat si a trait sub acest copac o lunga perioada înaintea iluminarii sale; urmele picioarelor lui s-au pastrat. Când Buddha obosea se plimba în jurul copacului ore întregi - nu a trait cu nimeni atât de mult. El n-ar fi putut trai cu nici o fiinta umana atât de simplu si de pur cum a trait cu acel pom. El a dormit sub acel copac, a stat sub el si s-a plimbat în jurul lui; probabil ca a si vorbit cu el. Întreaga energie vitala a acelui copac a fost împletita, saturata si încarcata de viata lui Buddha.

Când regele Ashoka l-a trimis pe fiul sau Mahendra la Sri Lanka, Mahendra a întrebat: " Ce sa duc ca dar?" Ashoka a replicat ca ei au singur dar si ca nu exista dar mai pretios în întreaga lume decât copacul bodhi, si ca putea sa ia o ramura din el ca dar. Astfel, creanga a ajuns la Sri Lanka. Nici un alt rege de pe Pamânt nu a mai trimis o creanga drept dar. Poate fi o creanga un dar? Dar întreaga Sri Lanka a beneficiat de energia vibranta a copacului bodhi.

Oamenii spun ca Mahendra a convertit Sri Lanka la buddhism, dar s-au înselat. Convertirea Sri Lankai s-a produs prin intermediul crengutei din copacul bodhi: crenguta a convertit oamenii la buddhism. Buddha a transmis un mesaj secret ca acea crenguta trebuie sa ajunga în Sri Lanka si ca trebuie asteptate momentul si persoana potrivita pentru a o duce acolo. Când persoana potrivita a aparut crenguta a fost trimisa.

Mahendra si Sanghamitra au fost calugari buddhisti care au trait în timpul lui Buddha. Crenguta nu putea fi trimisa în Sri Lanka prin oricine; aceasta sarcina putea fi incredintata doar unei persoane care a trait în preajma lui Buddha, care l-a cunoscut, si care nu ar fi purtat crenguta ca pe oricare alta, ci ca pe un Buddha viu. Într-o zi, printr-o alta persoana, o alta crenguta din acelasi pom avea sa fie trimisa în India.

Ar merita sa discutam într-o zi despre istoria esoterica care se afla în spatele istoriei mondiale.

Istoria profunda este acolo unde se afla radacinile adevarate, acolo unde se afla sursa; altminteri exista o întreaga retea de evenimente care se petrec la suprafata, cele care apar în ziare si carti. Dar acestea nu reprezinta istoria reala.

Când vom deveni capabili sa ne focalizam asupra istoriei reale ne va fi mai usor sa înțelegem secretele tuturor acestor lucruri.

Destul pentru astazi...

CAPITOLUL III

STIINTA OCULTA A CELUI DE-AL TREILEA OCHI

Înainte de a va vorbi despre purtarea pe frunte a unui semn de culoare vermilion sau facut cu pasta de santal, as vrea sa va vorbesc despre doua evenimente. Aceasta va va ajuta sa înțelegeti. Ambele sunt fapte istorice.

În 1888, o persoana numita Ramanuja s-a nascut într-o familie saraca de Brahmani în India de Sud. El a devenit un foarte faimos matematician. Nu a putut studia prea mult, dar cu toate acestea geniul sau matematic este unic. Multi matematicieni învatati au dobândit un renume datorita efortului si ghidarii de catre altii timp de ani întregi. Dar Ramanuja nu a fost nici macar înscris la scoala si nu a avut nevoie de exercitiu sau de ghidarea cuiva. Totusi, cei care cunosc matematica spun ca nu a existat niciodata un matematician de geniu mai mare decât Ramanuja.

Cu mari dificultati, el a obtinut o slujba în cler, dar foarte curând s-a raspândit vestea ca are un talent uimitor pentru matematica. Cineva i-a sugerat sa-i scrie unui faimos matematician, profesorul Hardy de la Cambridge University - era cel mai mare matematician al vremii. El nu i-a scris, dar a rezolvat doua probleme de geometrie si i le-a trimis profesorului Hardy. Hardy a fost uluit când le-a primit si nu i-a venit sa creada ca cineva atât de tânar putea sa rezolve astfel de

probleme. El i-a raspuns imediat lui Ramanuja si l-a invitat în Anglia. Când l-a întâlnit pentru prima oara, Hardy s-a simtit ca un copil în domeniul matematicii în fata lui Ramanuja. Geniul si capacitatile lui Ramanuja nu puteau sa se datoreze unor capacitati mentale, deoarece intelectul functioneaza încet, gândirea necesita timp, dar Ramanuja nu avea nevoie de timp pentru a raspunde la întrebările lui Hardy. Abia era scrisa problema pe tabla sau abia era rostita întrebarea de catre Hardy si Ramanuja si începea sa raspunda, fara a avea nevoie de timp de gândire. Era foarte greu pentru marele matematician al acelor timpuri sa înțeleaga ce se petrecea. O problema care lua unui matematician eminent cam sase ore pentru a fi rezolvata - si nici atunci nu puteai fi sigur de acuratetea rezolvarii - era rezolvata de Ramanuja instantaneu si fara greseala.

S-a dovedit ca Ramanuja nu raspundea prin intermediul mintii. El nu era foarte învatat - de fapt nu reusise sa se înscrie la scoala - si nu avea nici un semn al unor capacitati intelectuale, dar în ceea ce priveste matematica era un supraom. Ceea ce se petrecea era dincolo de mintea umana.

A murit de tuberculoza când avea treizeci si sase de ani. Când era în spital, Hardy si cu alti doi sau trei matematicieni au venit sa-l vada. Întâmplator, Hardy si-a parcat masina astfel încât Ramanuja putea sa-i vada placuta cu numarul masinii. Când Hardy a intrat în camera lui Ramanuja, acesta i-a spus lui Hardy ca numarul de la masina lui era unic: avea patru calitati speciale. Dupa aceasta Ramanuja a murit. I-a luat lui Hardy sase luni sa înțeleaga ce a vrut Ramanuja sa spuna, dar n-a putut descoperi decât trei din cele patru calitati. La moartea lui el a lasat un testament prin care cerea ca cercetarile asupra acestui numar sa continue pentru a descoperi cel deal patrulea aspect. Ramanuja a spus ca erau patru aspecte, deci trebuia sa fie si al patrulea. Douazeci si doi de ani dupa moartea lui Hardy cel de-al patrulea aspect a fost descoperit. Ramanuja avusese dreptate.

Ori de câte ori el începea sa se uite la o problema de matematica ceva se petrecea în spatiul dintre sprâncenele lui. Amândoi globii oculari se raseau catre în sus, focalizându-se în centrul fruntii. În yoga, acel spatiu este descris ca fiind zona de proiectie a celui de-al treilea ochi. Este numit cel de-al treilea ochi pentru ca daca este activat putem vedea evenimente si scene întregi din diferite lumi. Este ca si cum ati privi afara printr-o mica gaura în usa si deodata, când usa se deschide, vedeti tot cerul. Exista un spatiu între sprâncene în care este o mica deschizatura care uneori se deschide - ca în cazul lui Ramanuja. Ochii sai se roteau catre cel de-al treilea ochi în timp ce rezolva o problema. Nici Hardy nu a putut înțelege acest fenomen, nici occidentalii nu-1 vor putea înțelege imediat.

Va voi povesti acum despre un alt eveniment legat de purtarea unui semn vermilion astfel încât sa puteti înțelege relatia sa cu cel de-al treilea ochi.

Edgar Cayce a murit în 1945. Cu patruzeci de ani înainte de aceasta, în 1905, el s-a îmbolnavit, a devenit inconstient si a ramas în

coma timp de trei zile. Doctorii își pierdusera speranta si au spus ca nu gasesc nici o modalitate de a-l readuce la starea de constiinta obisnuita. Ei au crezut ca inconstienta sa devenise atât de profunda încât probabil nu va mai iesi niciodata din ea. Au fost încercate tot felul de medicamente, dar nu a aparut nici un semn de redobândire a constiintei.

În seara celei de-a treia zile doctorii au anuntat ca nu mai puteau face nimic si ca va muri în patru-sase ore, sau, daca traieste, va avea creierul afectat - ceea ce e mai rau decât moartea - deoarece, odata cu trecerea timpului, venele delicate si celulele creierului se dezintegreaza. Dar, deodata, Cayce a început sa vorbeasca, desi era în coma. Doctorilor nu le-a venit sa creada: corpul lui Cayce nu era în stare de constienta, dar el vorbea! El a spus ca a cazut dintr-un pom, ca era lovit la coloana vertebrala si de aceea era inconstient. A mai spus ca daca nu va fi tratat în sase ore creierul sau va fi afectat si va muri. El a sugerat sa i se dea sa bea niste medicamente pe baza de ierburi si a spus ca daca i se dau aceste medicamente își va reveni în douasprezece ore.

Numele ierburilor pe care le-a cerut nu-i fusese niciodata cunoscut lui Edgar Cayce si la început doctorii au crezut ca ceea ce spunea el se datora lezarii creierului, deoarece respectivele substante nu erau cunoscute ca fiind potrivite pentru a remedia situatii ca a lui. Dar pentru ca Edgar Cayce le-a mentionat foarte clar au considerat ca trebuie sa încerce. Au gasit aceste substante si le-au administrat lui Cayce: el si-a revenit complet în douasprezece ore.

Dupa ce a redevenit constient si i s-a povestit incidentul, Cayce nu si-a amintit sa fi sugerat nici un medicament; el nici macar nu stia numele medicamentelor, nicidecum sa le recunoasca. Dar acest eveniment în viata lui Edgar Cayce a fost începutul unui sir de întâmplari foarte rare. A devenit expert în prescrierea de medicamente pentru boli incurabile; în timpul vietii sale el a vindecat treizeci de mii de oameni. Prescriptiile sale au fost întotdeauna corecte; toti pacientii care au luat medicamentele date de el, fara exceptie, s-au vindecat. Dar Cayce însusi nu putea sa explice aceasta. El putea spune doar ca de câte ori închidea ochii pentru a cauta un anumte tratament, ambii ochi se roteau catre în sus ca si cum ar fi fost împinsi spre zona din mijlocul sprâncenelor. Ochii sai se fixau acolo si el uita de toate; își

amintea doar ca de la un moment dat el devenea inconstient de ce era în jurul sau. El a sugerat unele remedii extraordinare în multe cazuri, dintre care doua mai ales merita atentie.

Familia Rothschild este o familie foarte bogata din America. O femeie din aceasta familie a fost bolnava mult timp si nu i-a fost de folos nici un tratament. Apoi a fost adusa la Edgar Cayce si el i-a sugerat în stare de* inconstienta un anumit medicament.¹⁰ Ar trebui sa denumim aceasta stare inconstienta, dar cei ce stiu mai multe despre aceasta întâmplare misterioasa ar putea spune ca el a fost de fapt constient tot timpul. De fapt, inconstienta dureaza pâna când cunoasterea noastra ajunge la nivelul celui de-al treilea ochi.

Rothschild era milionar, astfel încât si-a putut permite sa caute în întreaga America acest medicament, dar nu l-a gasit. Nimeni nu putea sa spuna macar daca acest medicament exista. Au fost date anunturi în ziarele internationale cerându-se informatii despre el. Dupa aproape trei saptamâni un om din Suedia i-a scris ca nu exista un medicament cu acest nume, desi cu douazeci de ani în urma tatal sau a inventat un medicament cu acest nume, dar nu l-a fabricat niciodata pe scara larga. El scria ca tatal sau a murit, dar ca el îi poate trimite formula. Medicamentul a fost astfel preparat si dat apoi femeii, care si-a revenit. Cum putea sti Cayce despre un medicament care nu fusese niciodata disponibil pe piata?

Alta data el a prescris un alt medicament cuiva; a fost cautat, dar n-a putut fi gasit. Un an mai târziu a aparut un anunt într-un ziar despre faptul ca acel medicament aparuse pe piata. În anul anterior el fusese testat în laboratoare; nu i se daduse înca un nume, dar Cayce îl stia. Medicamentul i-a fost administrat pacientului care si-a revenit curând.

Cayce a prescris uneori si medicamente care nu au putut fi gasite si pacientii respectivi au murit. Când a fost întrebat despre aceasta, el a spus ca este neputincios, ca nu poate face nimic. El a spus: "Nu stiu cine vede aceste lucruri si cine vorbeste atâta timp cât eu nu sunt constient - nu am nici un fel de relatie cu acea persoana". Dar un lucru este cert: ori de câte ori vorbea în aceasta stare, ochii sai se îndreptau catre în sus.

Când suntem în starea de somn profund, ochii nostri se îndreapta catre în sus, în functie de profunzimea somnului nostru. În zilele noastre psihologii au realizat foarte multe experimente asupra somnului. Cu cât dormi mai profund, cu atât ochii tai se îndreapta

10) Este, de fapt, vorba despre starea de transa (n.t).

catre în sus; cu cât ochii sunt mai jos, cu atât mai frecvente sunt miscarile lor. Dacă ochii tai se misca foarte rapid sub pleoape, ai un somn plin de evenimente.^{11 12} A fost demonstrat stiintific ca miscarile rapide ale ochilor indica un vis în care este prezenta miscarea. Cu cât ochii sunt îndreptati catre în jos, cu atât este mai evident somnul REM; cu cât ochii se îndreapta catre în sus, cu atât somnul REM nu mai exista. Când miscarile globilor oculari sunt reduse la zero, experimentam somnul cel mai profund. În acel moment, ochii ramân fixati în spatiul dintre sprâncene.

Yoga spune ca în somnul profund ajungem la aceeasi stare la care ajungem si în samadhi~, meditatie profunda. Locul în care ochii se fixeaza în somnul profund este acelasi cu cel în care ochii se fixeaza în samadhi.

V-am povestit aceste doua evenimente doar pentru a arata ca exista un punct între cele doua sprâncene ale voastre în care aceasta viata lumeasca înceteaza si viata unei alte lumi începe. Acest punct este o poarta. De o parte a portii se desfasoara aceasta lume, iar de cealalta parte exista o alta lume, necunoscuta,- supranaturala.

Tilak-ul, punctul de culoare vermilion, a fost conceput la început ca o indicatie si un simbol al acestei lumi necunoscute. Nu putea fi aplicat oriunde si doar o persoana care pune mâna pe frunte si gaseste punctul va poate spune unde sa aplicati tilak-ul. Nu are nici un rost sa aplicati tilak-ul oriunde, deoarece punctul nu este exact în acelasi ioc la toti oamenii. Al treilea ochi nu se gaseste în acelasi loc la toti oamenii; la cei mai multi oameni este undeva deasupra locului de la mijlocul distantei dintre cele doua sprâncene. Dacă cineva a meditat foarte mult în vietile sale anterioare si a avut chiar experiente primare ale starii de samadhi, al treilea ochi va fi ceva mai coborât. Dacă nu a facut nici un fel de meditatie, locul de pe frunte este plasat foarte sus. După pozitia acestui punct se poate determina la ce stari de meditatie

ati ajuns în vietile anterioare; el va indica daca ati avut vreodata stari

11) Somnul REM este acea perioada din somnul nostru în care visam; în aceasta perioada somnul este mai puțin profund; miscarile rapide ale globilor oculari {Rapid Eye Movements} atesta în acest caz prezenta viselor, (n.t.)

12) Samadhi este de fapt încununarea meditatiei, fiind după Patanjali, ultima dintre cele 8 etape ale practicii yoga. (n.t.)

de samadhi în alte vieti. Dacă ati experimentat des stari de meditatie profunda acest punct va fi mai coborât; va fi la acelasi nivel cu ochii - nu poate fi mai jos. Dacă acest punct a ajuns la aceeasi înaltime cu ochii, atunci, chiar printr-o experienta minora, persoana poate intra în samadhi. De fapt, experienta poate fi atât de minora, încât poate apare drept nesemnificativa. Si adesea suntem surprinsi când cineva plonjeaza în starea de samadhi fara nici o cauza aparenta.

Exista o poveste despre un calugarita Zen... se întorcea cu un vas de apa în mâini de la fântâna. Vasul s-a rasturnat si calugarita a intrat în samadhi, a devenit iluminata. Incidentul poate parea nesemnificativ: vasul cade si se sparge - si apare starea de samadhi! Pare sa nu fie nici o legatura logica.

Mai exista un astfel de eveniment în viata lui Lao Tse. El statea sub un copac într-o toamna si frunzele cadeau. Privindu-le, Lao Tse a devenit iluminat.

Nu este nici o relatie între iluminare si caderea frunzelor, dar astfel de lucruri se petrec când, datorita efortului spiritual din alte vieti, calatoria spirituala este aproape de culme si punctul corespunzator celui de-al treilea ochi s-a mutat mai jos, astfel încât acum este între ochi. Atunci orice întâmplare minora va fi o experienta de vârf si aceasta întâmplare minora poate fi oricare.

Dacă punctul de culoare vermilion sau din pasta de santal este pus în locul corect, el indica anumite lucruri. Mai întâi, dacă maestrul Tau ti-a spus sa porti un tilak pe o anumita zona, vei începe sa experimentezi ceva acolo. Poti sa nu te fi gândit la aceasta, dar dacă stai cu ochii închisi si cineva arata cu degetul locul dintre ochii tai, vei avea senzatia ca cineva te arata cu degetul. Aceasta este perceptia

celui de-al treilea ochi.

Daca tilak-ul este de aceeași marime cu cel de-al treilea ochi al tau și este pus în locul corect, îți vei aminti de acel loc douăzeci și patru de ore pe zi și vei uita restul corpului. Aceasta reamintire va face mai conștient de tilak și mai puțin de restul corpului. Atunci vine un moment în care nu va mai amintiți de nimic altceva decât de tilak. Când se petrece acest lucru vei putea să vă deschideți cel de-al treilea ochi. În această practică, uitând de întregul corp și amintindu-vă doar de tilak, întreaga conștiință se va cristaliza și va deveni focalizată în cel de-al treilea ochi. Cheia care deschide cel de-al treilea ochi este conștiința focalizată. Este ca și cum am focaliza razele soarelui asupra unei hârtii cu ajutorul unei lentile; creați astfel destulă căldură pentru a arde hârtia. Când aceste raze sunt concentrate, se produce focul. Când conștiința rămâne dispersată în întregul corp doar va irosiți viața. Dar, când ea devine total focalizată asupra celui de-al treilea ochi, bariera care nu ne permite să vedem cu cel de-al treilea ochi este arsă, iar usa care ne permite să vedem cerul interior se deschide.

Deci, prima utilizare a unui tilak este de a vă indica locul exact de pe corp, astfel încât să-ți reamintesti douăzeci și patru de ore pe zi. O altă utilizare a tilak-ului este de a-ți ajuta pe maestru să vadă locul, fără a trebui să-și pună mâinile pe fruntea voastră pentru a vă vedea progresul - deoarece, cu cât punctul respectiv se deplasează către în jos, cu atât va trebui să pui tilakul mai jos. În fiecare zi va trebui să simți punctul respectiv și să muți tilakul în acel punct, acolo unde simți prezența celui de-al treilea ochi.

Un maestru poate avea mii de discipoli: când discipolul se înclină în fața maestrului, maestrul observă unde este tilak-ul lui și nu mai are nevoie să-l întrebe nimic despre progresul lui. Tilak-ul indică dacă discipolul a făcut vreun progres sau dacă este împiedicat de ceva și stagnează. Dacă discipolul nu poate să simtă mișcarea spre în jos a punctului, aceasta înseamnă că el nu se concentrează perfect. Și dacă a pus tilak-ul într-un loc greșit înseamnă că nu este conștient de localizarea precisă a punctului.

Pe măsură ce punctul coboară, metodele de meditație se vor schimba. Tilak-ul este pentru maestru ceea ce este pentru un doctor fișa progreselor înregistrate de un pacient într-un spital. Sora

înregistrează permanent temperatura, tensiunea arterială, pulsul și altele; doctorul trebuie doar să vadă fișa pentru a cunoaște starea sănătății pacientului. La fel, tilak-ul este un mare experiment care indică starea discipolului; maestrul nu trebuie să întrebe nimic. El știe ce ajutor trebuie să dea și ce trebuie schimbat. Aceasta este valoarea tilak-ului - arată schimbările necesare în meditație.

Un alt aspect al celui de-al treilea ochi este că el este centrul puterii voinței. În yoga se numește Ajna chakra. Noi îl numim astfel deoarece orice disciplină pe care o urmăm în viață este guvernată de el; orice ordine și armonie din viața noastră rasare din acest punct.

Să ne înțelegem... cu toții avem un centru sexual și ne este mai ușor să înțelegem prin centrul sexual deoarece suntem conștienți de el; dar nu suntem foarte conștienți de Ajna chakra. Toate dorințele din viața noastră sunt generate la nivelul centrului sexual. Atât timp cât centrul sexual nu este activat, nu există dorința sexuală. Cu toate acestea, orice copil se naște cu capacitatea de a avea relații sexuale și cu întregul mecanism necesar pentru împlinirea dorinței sexuale.

Este un fapt ciudat că femeile se nasc cu toate ovulele de care au nevoie pe întreaga durată a vieții lor reproductive. Nici un nou ovul nu poate fi produs mai târziu. Din prima zi a vieții sale numărul de ovule ale unei femei indică numărul potențial de copii cărora le poate da naștere. După ce ajunge la pubertate, în fiecare lună un ovul va fi eliberat. Dacă el întâlnește și se unește cu un spermatozoid din sămânța unui bărbat, va fi conceput un copil. Apoi nici un alt ovul nu va mai fi eliberat atâta timp cât se dezvoltă embrionul și timp de câteva luni după naștere.

Cu toate acestea, dorința sexuală nu se trezește până când centrul sexual nu devine activ. Atâta timp cât acest centru este inactiv, chiar dacă corpul este în întregime pregătit pentru viața sexuală, dorința sexuală nu apare. Când cineva ajunge la vârsta de treisprezece sau paisprezece ani, acest centru devine activ. Noi cunoaștem acest centru, deoarece, deși noi nu l-am activat, el a fost activat de la natură. Dacă ar fi fost altfel, foarte puțini oameni ar fi putut deveni conștienți de el. V-ați întrebat vreodată cum se face că atunci când un gând referitor la sex ne trece prin minte întregul sistem reproductiv devine activ? Gândurile apar în minte - departe de centrul sexual, dar ele

activeaza imediat centrul sexual. Orice idee sau gând legat de sex activeaza centrul sexual. Fiecare gând este atras spre centrul sau specific, la fel cum apa curge mereu catre nivelul cel mai de jos.

Centrul celui de-al treilea ochi este centrul puterii vointei. Sa vedem care sunt functiile sale.

Oamenii la care chakra celui de-al treilea ochi nu este activata în aceasta viata ramân sclavi în multe privinte. Fara acest centru nu exista libertate. Noi stim totul despre libertatea economica si politica, dar aceste libertati nu sunt reale - deoarece, o persoana care nu are puterea vointei, a carei Ajna chakra nu este activata, va ramâne totdeauna un sclav într-un fel sau altul. El se poate elibera de un anumit tip de sclavie, dar va ramâne un sclav în alte privinte. El nu are un centru al vointei care sa-l ajute sa se stapâneas- a, nu are aceasta putere a vointei. El nu are puterea de a se autostapâni; corpul si simturile îi comanda. Daca stomacul sau îi spune ca îi este foame, lui îi este foame. Daca corpul sau spune ca este bolnav, el se îmbolnaveste. Daca centrul sau sexual spune ca are nevoie de sex, apare dorinta sexuala. Daca corpul sau spune ca îmbatrâneste, el îmbatrâneste. Corpul comanda si el asculta.

Dar imediat ce centrul puterii vointei devine activ, corpul se opreste din a mai da ordine si în loc de aceasta, începe sa asculte; întregul aranjament se schimba. Daca o astfel de persoana cere sângelui sa se opreasca, el se va opri; daca el cere inimii sa-si opreasca bataile, ea o va face. El poate cere pulsului sa înceteze si el va înceta. O astfel de persoana devine stapânul corpului sau, mintii si simturilor sale. Dar fara activarea chakrei celui de-al treilea ochi aceasta nu este posibil. Cu cât aduci mai multa constiinta în acest centru cu atât devii propriul tau stapân.

Multe experimente au fost facute în yoga pentru a trezi acest centru. Purtarea unui tilak pe frunte este unul dintre acestea. Daca o persoana își aduce constiinta în acest centru permanent vor aparea rezultate deosebite. Daca un tilak este aplicat într-un loc, acel loc devine deosebit fata de restul corpului. Acest loc este foarte sensibil si daca tilak-ul este în locul potrivit va trebui sa vi-1 amintiti. Este probabil cel mai sensibil loc de pe corp. A existat o încercare de a se ajunge la aceasta sensibilitate.

Exista mai multe metode pentru a marca acest loc senzitiv. Dupa sute de experimente a fost aleasa pasta de santal. Exista un fel de rezonanta între pasta de santal si senzitivitatea celui de-al treilea ochi si, aplicata în acest loc, pasta de santal amplifica senzitivitatea. Nu poate fi utilizata orice substanta; alte substante pot sa aduca deteriorari grave ale senzitivitatii acestui loc.

De exemplu, femeile își lipesc pe frunte un punct colorat de plastic, dar aceste tikas de la magazin nu au nici un fundament stiintific. Ele nu au nimic de-a face cu yoga si afecteaza senzitivitatea celui de-al treilea ochi. Întrebarea este daca o substanta creste senzitivitatea locului sau o diminueaza. Daca ea creste senzitivitatea, este bine; altminteri este daunatoare. În aceasta lume chiar si un lucru mic poate schimba foarte multe lucruri; fiecare lucru are efectul sau propriu. Retineti aceasta, unele lucruri au fost descoperite ca fiind folositoare. Daca chakra celui de-al treilea ochi poate deveni senzitiva si poate fi activata, aceasta va determina o cresterea a integritatii si a demnitatii în interiorul tau. Vei începe sa fii mult mai integrat, mai unitar; întregul tau interior va înceta sa mai fie separat si divizat si vei deveni un întreg.

Exista o mica diferenta între utilizarea unui tika, marcarea cu un cerculet, si tilak. Tika a fost destinata în mod special pentru femei. La femei, cel de-al treilea ochi este foarte slabit, trebuie sa fie asa, deoarece întreaga faptura a femeii este creata pentru daruire - frumusetea ei consta în daruire. Daca cel de-al treilea ochi al ei devine puternic, atunci daruirea devine dificila. Al treilea ochi al ei este slab, foarte slab în comparatie cu cel al unui barbat. De aceea o femeie are totdeauna nevoie de ajutorai cuiva într-o forma sau alta. Ea nu își asuma, de obicei, riscul de a sta pe propriile picioare, ci cauta o mâna de ajutor, un umar de care sa se sprijine, pe cineva care sa o conduca. Ei îi place sa i se spuna ce sa faca si aceasta disponibilitate de a asculta o face fericita.

India este singura tara în care s-a facut o încercare de a activa chakra celui de-al treilea ochi la femeie. Aceasta deoarece au simtit ca, daca Ajna chakra nu este activata, femeia nu va putea sa faca nici un progres pe calea spirituala; fara puterea vointei ea nu poate progresa în practicile meditative - trebuie sa fie facuta profunda si puternica. Dar

este necesar sa facem ca Ajna chakra ei sa fie puternica într-un alt sens, pentru ca daca o facem sa fie la fel cu cea a unui barbat, aceasta îi va reduce feminitatea si ea va începe sa dezvolte calitatile unui barbat.

Deci, tika a fost ferm si invariabil asociat cu sotul unei femei. Aceasta asociere era necesara deoarece daca ar fi fost aplicata independent, el ar fi crescut independenta femeii si ar fi facut-o suficienta siesi. Si, cu cât ar deveni mai independenta, cu atât delicatetea, frumusetea si flexibilitatea ei ar fi distrase. Exista o anume tandrete si delicatete în felul ei de a cauta ajutorai celorlalti, dar daca devine independenta, ea nu va putea evita sa devina dura si rigida. Astfel încât s-a considerat ca a o face pe cale directa puternica i-ar distrage feminitatea, i-ar crea probleme în rolul ei de mama; ar face dificila pentru ea abandonarea. Astfel, s-au facut eforturi pentru a asocia central vointei ei cu sotul ei. Acest fapt a fost de folos în doua privinte. Feminitatea ei nu este afectata, iar central vointei ramâne activ.

Sa înțelegem: chakra celui de-al treilea ochi nu poate functiona împotriva persoanei cu care este asociata. Daca este asociata cu un maestru religios nu va putea functiona împotriva lui. Daca este asociata cu sotul unei femei, ea nu se va putea întoarce niciodata împotriva lui. Daca pe fruntea unei femei se aplica o tika care este profund asociata cu sotul ei, ea îl va urma, fiind în acelasi timp puternica în relatia ei cu restul lumii.

Daca înțelegeti ce este hipnoza, veti putea înțelege si acest fenomen asociativ. Daca un hipnotizator hipnotizeaza pe cineva, atunci persoana hipnotizata va putea auzi doar vocea hipnotizatorului. Ea va auzi comenzile cu voce înceata ale hipnotizatorului, dar nu va auzi zgomotele puternice facute de spectatori. Aceasta este similar cu ceea ce se petrece când o femeie indiana poarta o tika: o face profund sugestibila. Persoana hipnotizata ramâne receptiva doar fata de hipnotizator si este închisa fata de ceilalti. Daca hipnotizatorul îi sopteste doar sa se ridice în picioare, persoana o va face. Dar ea nu va auzi comenzile date cu voce tare de catre oricine altcineva. Constiinta acestei persoane are acum doar o singura deschizatura, catre hipnotizator, chakra celui de-al treilea ochi al sau a devenit receptiva doar fata de hipnotizator.

Aceasta mantra este utilizata în conexiune cu tika unei femei. Ea îl va urma doar pe sotul ei si i se va darui doar lui. Ea își pastreaza libertatea si independenta fata de restul lumii, dar nu vor mai aparea astfel probleme în ceea ce priveste feminitatea ei; feminitatea ei va fi pastrata, calitatile ei feminine vor ramâne intacte. Când sotul moare, tika trebuie abandonata pentru ca acum ea nu mai urmeaza pe nimeni. Oamenii nu au nici o idee despre rostul stiintific al unei tika; ei cred ca tika a fost abandonata pentru ca femeia este vaduva. Dar exista un motiv pentru care ea nu mai poarta tika. Acum ea va trebui sa traiasca la fel ca orice barbat pentru tot restul vietii sale; si, cu cât va deveni mai independenta, cu atât mai bine. Chiar si cea mai mica zona vulnerabila care ar putea-o determina sa urmenze pe altcineva trebuie sa fie astupata.

Acest experiment legat de tika este foarte profund. Dar trebuie ca tika sa fie plasata pe locul potrivit, sa fie facuta din materialul potrivit si sa fie asezata corect; altfel, nu are nici un sens. Daca tika este doar decorativa, ea nu are nici o valoare. Atunci este doar o formalitate. Deci, când tika este aplicata pe fruntea unei femei pentru prima data, se realizeaza o anumita ceremonie si un anumit ritual la fel ca atunci când un maestru pune pentru prima data un tilak pe fruntea unui discipol.

Acum toate aceste lucruri au devenit lipsite de înteles deoarece acum întregul lant al gândirii stiintifice din spatele lor s-a pierdut. A devenit doar un ritual golit de sens, un obicei care mai este înca realizat fara scop, fara dragoste.

Va voi mai spune câteva lucruri care v-ar putea fi de folos despre chakra celui de-al treilea ochi. Linia care porneste în sus din Ajna chakra împarte creierul în doua: emisfera stânga si emisfera dreapta. Creierul începe de la aceasta linie. S-a observat ca jumatate din creierul nostru nu este utilizata; cei mai inteligenti dintre noi - geniile - folosesc de asemenea doar o jumatate de creier, în timp ce jumatatea cealalta ramâne neutilizata si nedevelopata. Oamenii de stiinta si psihologii sunt derutati, nestiind de ce este asa. Chiar daca jumatate din creier este extirpat chirurgical, totul va continua sa functioneze normal; persoana nici macar nu va sti ca jumatate din creierul sau a fost eliminat. Dar oamenii de stiinta stiu ca natura nu

creeaza nimic de prisos. Poate sa fie o greseala în legatura cu creierul unui om, dar nu una în legatura cu creierul întregii umanitati! Dar la toti oamenii jumătate de creier este nefolosita, inactiva!

Yoga sustine ca aceasta jumătate de creier devine activa doar când chakra celui de-al treilea ochi devine activa. Jumătate din creier este conectata cu centrul inferior al lui Ajna chakra, iar cealalta jumătate cu centrul de deasupra lui Ajna chakra. Când centrul inferior lucreaza, este utilizata emisfera stânga a creierului. Când centrul de deasupra lui Ajna chakra încep sa functioneze, este activata emisfera cerebrala dreapta.

În Suedia, un om a cazut dintr-un tren. Când a fost dus la spital el a început sa auda programele transmise de statii radio care se aflau pe o raza de zece mii în jurul lui. La început s-a crezut ca avea vreo leziune a creierului, deoarece el descria sunetele ca pe un bâzâit în urechi. Dar, dupa doua saptamâni, el a început sa auda programele radio foarte clar, s-a speriat foarte tare si l-a întreat pe doctor ce se întâmpla. El i-a spus doctorului ca putea auzi programele radio la fel de clar ca si cum aparatul de radio ar fi fost lângă el. Doctorul l-a întreat ce aude si el a repetat linia melodica a unui cântec; doctorul abia auzise cântecul la radio acasa, de unde abia venise. După acel cântec transmisiunea radio s-a încheiat si doctorul a plecat. Când transmisiunea radio a reînceput, a fost adus la spital un radio pentru a confrunta ceea ce spunea pacientul cu ceea ce se transmitea. S-a descoperit ca urechile omului functionau ca un receptor radio. Trebuia operat; altfel ar fi înnebunit deoarece nu avea cum sa schimbe programele. El putea auzi stiri tot timpul, indiferent ca voia sau nu.

Acest incident a facut ca un lucru sa fie clar - ca urechea are un mare potential. Poate ca pâna la sfârșitul acestui secol va fi posibil sa ne folosim urechile pentru a auzi stiri în direct. Urechea poate functiona ca un radio-receptor atasând pur si simplu un comutator lângă ea! Aceasta idee a aparut numai pentru ca cineva a avut un accident de tren. Multe noi inventii au fost facute si multe noi idei si perspective au aparut accidental în aceasta lume. Bazându-ne pe cunostintele noastre trecute, noi nu am fi putut niciodata sa ne gândim ca într-o zi urechile noastre vor functiona ca receptori-radio. Atât urechile cât si radio-receptorul asculta: ambele sunt receptive. Dar radio-ul a fost construit privind urechile, ele au servit drept model;

radio-ul are un înțeles doar datorita urechilor noastre. Alte posibilitati ale urechilor noastre nu vor fi cunoscute pâna când nu ne vom lovi accidental.

Un incident similar s-a petrecut în timpul celui de-al doilea razboi mondial. Un om a fost ranit si a devenit inconstient. Când si-a recapatat constiinta el a început sa vada stele pe cer - în timpul zilei. Stelele sunt mereu acolo, dar datorita radiatiei Soarelui noi nu le putem vedea în timpul zilei; ele sunt foarte departe si lumina soarelui intervine.

Exista stele care sunt de sute si mii de ori mai mari si mai stralucitoare decât soarele, dar ele sunt mult mai departate de Pamânt decât Soarele. Razele Soarelui au nevoie doar de noua minute pentru a ajunge pe Pamânt, în timp ce lumina celei mai apropiate stele are nevoie de patru ani lumina pentru a ajunge pe Pamânt. Lumina Soarelui are viteza de 186 de mii pe secunda. Chiar si cu aceasta viteza a luminii, Soarelui îi trebuie noua minute pentru a ajunge pe Pamânt - iar luminii de la cea mai apropiata stea îi trebuie patru ani. Exista stele care sunt atât de departe, încât lumina lor poate lua patru mii de ani, patru sute de mii de ani, patruzeci de milioane de ani sau patru miliarde de ani pentru a ajunge pe Pamânt. Unii oameni de stiinta spun ca exista stele a caror lumina vine catre Pamânt înca înainte ca Pamântul sa se nasca si va ajunge aici când Pamântul deja nu va mai exista. Aceste raze de lumina s-ar putea sa nu stie niciodata ca a existat un fenomen numit Pamânt care a trait în timpul calatoriei lor.

Stelele pe care acel om ranit le-a vazut exista în timpul zilei, dar nu pot fi vazute. Dar el le-a vazut! Ce s-a întâmplat cu ochii sai? Ei au dezvoltat o capacitate extraordinara; acest incident a revelat potentialul ochilor. A aratat ca exista un potential latent în ochii nostri de care noi nu suntem constienti - toate simturile noastre au mult potential latent. Orice ne apare drept un miracol, ne apare astfel datorita revelatiei spontane a unui potential latent al nostru. Nu este un miracol. Exista multe miracole în noi, dar ele nu sunt manifeste; ele sunt ascunse în spatele unor usi închise.

Va spuneam acum câteva minute ca jumatate din creier ramâne de obicei nefolosit si devine activ doar când chakra celui de-al

treilea ochi se activeaza. Aceasta este viziunea în yoga. Asemenea viziuni nu au provenit din experienta recenta, ci au fost cunoscute de cel puțin douazeci de mii de ani. Nu poti sa ai încredere în nici o concluzie la care a ajuns stiinta deoarece, ceea ce stiinta crede astazi ca este adevarat poate sa se dovedeasca a fi fals peste sase luni. Dar aceasta viziune din yoga a fost confirmata de experienta de cel puțin douazeci de mii de ani. Avem iluzia ca civilizatia noastra este prima, dar multe civilizatii umane au mai existat si au disparut. Cu mult timp înaintea noastra omul a ajuns la acelasi sau la un si mai mare progres stiintific, dar aceste civilizatii au fost distruse.

în 1924, s-a construit în Germania un centru de cercetari atomice. într-o dimineata, cineva care își spunea Fulcanelli a venit la Institut si a trimis un mesaj catre autoritatile centrului de cercetari. în scrisoarea sa el spunea: "Eu si înca vreo câtiva cunoastem anumite lucruri despre stiinta atomului si, pe baza acestor cunostinte, va avertizez sa nu mergeti mai departe cu cercetarile voastre atomice deoarece înainte de civilizatia noastra multe alte civilizatii s-au autodistrus prin explozii atomice. Este mai bine sa opriti aceste cercetari." Dupa aceea s-au facut eforturi pentru a gasi persoana care scrisese acele rânduri, dar fara succes.

în 1940, Heisenberg, un mare savant din Germania, lucra pentru a dezvolta energia atomica. Din nou, aceeași persoana, Fulcanelli, a venit la el, i-a înmânat o scrisoare si a plecat. Scrisoarea continea acelasi mesaj si din nou autorul nu a putut fi gasit.

în 1945, când bomba atomica a cazut la Hiroshima toti cei doisprezece oameni de stiinta care ajutasera la construirea bombei atomice au primit o scrisoare similara de la Fulcanelli în care li se spunea ca înca nu este prea târziu sa se opreasca din munca lor; altminteri, din moment ce primul pas spre distrugere a fost facut, ultimul pas nu va întârzia. Oppenheimer - care era cel mai mare savant american în acest domeniu si care a avut de asemenea o contributie importanta la construirea bombei atomice - a renuntat imediat dupa ce a primit scrisoarea si a scris o declaratie în care spunea: "Am pacatuit". Dar înca o data Fulcanelli nu a putut fi gasit. Ceea ce a spus Fulcanelli este foarte posibil: civilizatiile anterioare s-au jucat cu puterea atomica si s-au autodistrus.

în India, în timpul razboiului din Mahabharata, noi ne-am jucat de asemenea cu energia atomica si ne-am autodistrus. Aceasta este situatia: un copil devine un tânar si face aceleasi greseli ca si tatal sau. Tatal, care este acum batrân, îi spune sa nu faca la fel - la rândul lui si el a fost avertizat de tatal sau - dar în tinerete se comit astfel de greseli, desi noile generatii sunt avertizate de cei care între timp au îmbatrânit. Civilizatiile sunt de asemenea distruse urmând aceeasi pasi si facând greseli similare cu cele ale civilizatiilor trecute. Civilizatiile, de asemenea, trec printr-o copilarie si o tinerete, îmbatrânesc si mor.

Viziunea din yoga a fost dobândita într-o perioada de mai mult de douazeci de mii de ani; din punct de vedere istoric calculul unei perioade de douazeci de mii de ani este foarte clar. Daca doriti sa studiatii tineretea unui om trebuie sa studiatii tineretea a zece oameni, deoarece ceea ce este adevarat pentru un om poate sa nu fie adevarat pentru toti. Studiul unei singure persoane si a unui singur eveniment nu este concludent. De aceea spun ca o imagine a ultimilor douazeci de mii de ani poate fi destul de clara.

Yoga sustine de douazeci de mii de ani ca daca vrei sa cunosti ceea ce este dincolo de aceasta viata lumeasca trebuie sa-ti activezi cealalta jumatate de creier aflata în legatura cu cel de-al treilea ochi si care este latentă si inactivă. Daca vreti sa cunoasteti ceva despre Absolut, ceva care este dincolo de materie, trebuie sa activati aceasta jumatate a creierului. Iar usa catre aceasta emisfera a creierului - locul corespunzator chakrei celui de-al treilea ochi - este acolo unde se

aplica tilak-ul. Acest punct este o localizare exterioara si corespunde centrului interior care este cam la 3.75 cm adâncime în spatele fruntii. Acest punct profund, acest centru, functioneaza ca o poarta spre lumea transcendentă de dincolo de materie.

Ca si în India, unde a fost utilizat tilak-ul, în Tibet au fost elaborate metode care utilizau operatia chirurgicala asupra acestui punct pentru a se ajunge la cel de-al treilea ochi. Tibetanii au facut foarte multe eforturi pentru a gasi cel de-al treilea ochi, mai mult decât alte civilizatii. De fapt, întreaga stiinta si înțelegere a vietii în variatele ei aspecte este bazata în Tibet pe înțelegerea celui de-al treilea ochi.

Va povesteam mai devreme despre prescriptiile lui Edgar Cayce fiind în stare de transa. El a fost doar un singur caz în America, dar în Tibet oamenii cer sfaturi medicale numai de la cei care sunt capabili sa intre în transa, în samadhi¹³. Tibetanii au încercat sa ajunga la cel de-al treilea ochi pe cale chirurgicala, deschizându-1 din exterior. Dar aceasta metoda este foarte diferita de a ajunge la cel deal treilea ochi prin practica yoga, asa cum se face în India. Când emisfera latentă a creierului devine activă prin practica yoga, aceasta se face prin expansiunea constiintei. Deschizând acest centru din exterior, fara a-ti purifica si rafina mai întâi constiinta, se creeaza pericolul ca achizitiile acestei jumătăți a creierului sa fie utilizate gresit dupa ce a fost activata - deoarece omul a ramas acelasi; constiinta sa nu s-a transformat din interior prin intermediul meditatiei. Este necesara o transformare a constiintei prin meditatie.

Daca aceasta jumătate a creierului se activeaza fara o 'transformare interioara, atunci, de exemplu, persoana care devine capabila sa vada prin ziduri poate sa nu încerce sa salveze pe cineva care a cazut într-o fântâna, preferând sa scoata afara comori pe care le vede ascunse sub pamânt. Daca o astfel de persoana realizeaza ca poate sa-i faca pe oameni sa asculte de el, el poate ordona lucruri pentru propriul sau beneficiu.

Operatiile exterioare puteau fi facute si în India, dar indienii n-au încercat niciodata sa le faca, deoarece practicantii yoga stiau ca

13) Termenii transa si samadhi nu sunt perfect sinonimi; nu orice persoana care se afla în stare de transa are o stare de samadhi; diferenta dintre cele doua stari consta în faptul ca în starea de samadhi constiinta este activă, în timp ce în starea de transa constiinta este pasiva, (n.t.)

daca constiinta nu este transformata din interior, este periculos sa trezesti asemenea puteri si sa le pui la dispozitia unor oameni care le-ar putea utiliza gresit. Este ca si cum ai da o sabie unui copil. El poate ca nu-i va ucide pe ceilalti oameni, dar s-ar putea sinucide. Deci, o transformare a constiintei este necesara înainte ca noi puteri sa fie trezite.

în Tibet ei au încercat sa faca o gaura cu instrumente fizice exact în locul în care noi aplicam tilak-ul; deci, tibetanii au ajuns sa cunoasca si sa experimenteze multe dintre puterile creierului latent - dar, în ceea ce priveste disciplina spirituala, Tibetul nu poate deveni o tara mare. Este surprinzator faptul ca, desi tibetanii au facut multe lucruri importante, ei nu au putut totusi da nastere unui Buddha. Ei au dezvoltat multe puteri, au ajuns sa cunoasca multe lucruri unice, dar le-au folosit pentru scopuri obisnuite.

India nu a încercat sa foloseasca instrumente fizice, ci a încercat sa-si concentreze si sa focalizeze întreaga energie asupra celui de-al treilea ochi din interior, astfel încât al treilea ochi sa se deschida tocmai prin forta acestei energii puternice. Presupune o mare disciplina sa aduci curgerea constiintei în sus catre al treilea ochi; mintea trebuie sa fie elevata prin nivele înalte de disciplina. Normal, mintea merge catre în jos; de fapt, mintea noastra curge de obicei catre centrul sexual. Orice am face - câstigarea banilor, avansare sociala, orice - într-un mod subtil, forta noastra motivanta este dorinta sexuala. Daca câstigam bani, este doar în speranta ca putem cumpara sex. Cautam pozitii sociale cât mai înalte pentru a fi destul de puternici pentru a fi capabili sa ne alegem si sa ne asiguram partenerii sexuali.

De aceea, în trecut, reputatia unui rege era masurata dupa numarul de regine pe care le avea! Si aceasta este o masura corecta, deoarece care este valoarea puterii tale? Astfel puterea, statutul si banii sunt indirect doar mijloace pentru a satisface dorinta sexuala. Atât timp cât energia curge catre în jos, spre centrul sexual, este posibil sa fii indisciplinat din punct de vedere spiritual.

Daca vrei sa directionezi energia catre nivele superioare, atunci directia energiei tale sexuale trebuie inversata. Directia întregului curs trebuie schimbata. Va trebui sa faci o rotatie de 180 de grade si sa-ti orientezi atentia într-o directie ascendenta. Trebuie sa fie

o miscare verticala catre în sus - si aceasta va fi o mare disciplina spirituala. La fiecare pas vor fi confruntari si va fi nevoie de sacrificii. Va trebui sa pierzi tot ceea ce este inferior si jos, pentru a câstiga ceea ce este vast si sublim. Trebuie sa platesti acest pret. Si, când vei atinge puteri mari platind acest pret, cum sa le poti utiliza gresit? Nu se pune problema utilizarii gresite deoarece persoana care a fost capabila sa utilizeze gresit aceste puteri va fi distrusa înainte de a-si atinge scopul.

De aceea magia neagra s-a nascut în Tibet - datorita acestor operatii exterioare. Era foarte putina crestere spirituala si practicile malefice au putut sa se dezvolte datorita puterilor colosale care au devenit accesibile.

Printre sufiti circula o poveste despre Iisus... în crestinism nu exista nicaieri vreo mentiune despre acestia, dar printre sufiti sunt multe povesti despre Iisus, povesti pe care crestinii nu le stiu. Chiar si musulmanii cunosc unele evenimente în viata lui Iisus care nu se gasesc în crestinism. Aceasta poveste a fost povestita de sufiti...

Iisus avea trei discipoli care i-au spus ca au auzit despre puterea de a învia mortii. Ei nu doreau mântuirea sau împaratia Tatalui Ceresc, dar voiau ca el sa le spuna secretul învierii mortilor, astfel încât sa poata avea si ei aceasta putere. Iisus le-a spus ca nu vor fi niciodata capabili sa utilizeze mantra pentru ei însisi, deoarece, odata ce erau morti, cum ar mai putea-o utiliza? Si ce beneficii vor obtine readucându-i pe altii la viata? El le-a spus ca mai bine le arata cum sa faca astfel încât sa nu mai moara niciodata. Dar discipolii au spus ca ei nu erau îngrijorati în legatura cu moartea lor, ca erau interesati doar de cunoasterea modului în care mortii pot fi readusi la viata.

în cele din urma Iisus le-a aratat metoda. Imediat toti trei l-au parasit pentru a cauta un cadavru pe undeva, pentru a încerca mantra înainte de a uita ceva sau a face vreo greseala. Din nefericire, în primul sat în care au ajuns nu au putut gasi nici un cadavru, astfel încât au mers în altul si au gasit pe drum un schelet. Cum nu gasisera nici un cadavru s-au gândit sa încerce mantra asupra scheletului. Era scheletul unui leu. Ei au utilizat mantra si imediat leul a înviat si i-a ucis pe toti trei!

Sufitii spun ca pot aparea doar astfel de lucruri - curiozitatea unei minti indisciplinate poate duce la mari pericole. Si astfel, cele mai multe cunostinte secrete au fost pastrate ascunse astfel încât sa nu ajunga pe mâinile unor persoane rau intentionate. Tot ceea ce era dat unei persoane obisnuite era dat astfel încât ea sa înțeleaga numai când merita aceasta.

Te-ai putea întreba de ce si-am povestit toate acestea în legatura cu tilak-ul. Un tilak a fost pus pe fruntea unui copil când el nu înțelegea nimic despre ce înseamna el. Dar a crescut si a ajuns sa înțeleaga astfel de lucruri, si a ajuns sa realizeze misterul tilak-ului. Pâna atunci, îi puteau fi date doar unele indicii în legatura cu locul potrivit. Oricând constiinta copilului ar fi devenit capabila el ar fi putut sa utilizeze acest semn.

Exista atât de multa valoare în aplicarea tilak-ului încât la toate marile ocazii, cum sunt casatoria sau victoria, tilak-ul este aplicat. Te-ai întrebat vreodata de ce tilak-ul este aplicat cu fiecare ocazie legata de respect si onoare? Aceasta datorita legii asociatiei. Mintea noastra este foarte interesanta. Ea doreste sa uite momentele de suferinta si sa retina momentele de fericire. De aceea mintea uita toate evenimentele care au dus la nefericire si își aminteste doar momentele care t-au adus fericire. De aceea noi avem întotdeauna senzatia ca trecutul este plin de fericire. Un batrân crede întotdeauna ca a fost fericit în copilaria sa. Aceasta deoarece mintea elimina toate amintirile dureroase si le pastreaza pe cele placute. Deci, când o persoana priveste înapoi în trecut, vede doar fericire. Indiferent câta nefericire a fost între momentele de fericire este uitata.

Nici un copil nu spune vreodata despre copilaria sa ca este plina de fericire. Copiii vor sa creasca mai repede: doar oamenii batrâni spun despre copilaria lor ca a fost plina de fericire. Este o neînțelegere undeva. Daca întrebi un copil ce ar dori, el îți va spune ca ar dori sa creasca mare. Daca întrebi un batrân ce ar dori, îți va spune ca ar dori sa fie din nou copil. Copiii încearca totdeauna sa arate ca sunt maturi si încearca sa fie mai batrâni. Ei încep sa fumeze doar pentru ca simt ca fumatul este un simbol al starii de maturitate. Psihologii spun ca 70% din copii încep sa fumeze doar pentru ca este simbolul unui prestigiu. Ei cred ca doar oamenii mari, puternici, plini de succes fumeaza. Deci, când un copil fumeaza el se tine drept si

simte ca este cineva - nu doar o persoana obisnuita.

Daca un film este "doar pentru adulti", baietii își vor pune o mustata falsa pentru a încerca sa intre la spectacol. De ce? Este o dorinta arzatoare în copii de a creste mai repede. Totusi, batrânii spun despre copilăria lor ca a fost foarte fericita. De ce? Singurul motiv este ca mintea ne face uneori sa uitam nefericirea; ea nu merita sa fie reamintita.

Un psiholog, Piaget, dupa ce a realizat experimente cu copii timp de patruzeci de ani, a descoperit ca memoria primilor cinci ani din viata este foarte saraca, aproape nula - pentru ca acesti ani sunt atât de nefericiti, încât copilul nu doreste sa si-i aminteasca. Daca vei încerca sa-ti amintesti evenimente din viata ta timpurie, conform lui Piaget, îți vei reaminti pâna la vârsta de cinci ani sau cel mult pâna la patru ani. Oare memoria nu s-a format pâna atunci? Ba da. Nu au fost evenimente înainte ca tu sa ai patru ani? Ba da. În acesti ani nu te-a pedepsit nimeni? Nu te-a iubit nimeni? Toate acestea s-au întâmplat. Dar atunci, de ce nu exista nici o amintire a acestor patru sau cinci ani?

Piaget spune despre copilăria timpurie ca este plina de nefericire pentru copil; copilul se simte slab, neajutorat, si atât de dependent încât suprima amintirile, pur si simplu elimina acele zile din memorie. Daca îl întrebi despre ele, el spune simplu: "Nu-mi amintesc nimic pâna la vârsta de patru ani" - deoarece când tatal lui îi spunea sa se ridice el trebuia sa asculte; daca mama sa îi spunea sa se aseze trebuia sa asculte. Toti din jurul lui erau mai puternici si el nu putea lupta împotriva lor - el era neajutorat ca o frunza dusa de vânt. El trebuia sa faca ceea ce i se spunea; era dependent de ceilalti pentru orice. Doar o scaparare de furie în ochii cuiva si el se înspaimânta.

Deci, el se va închide si va uita ca a avut o viata înainte de patru ani. Dar daca este hipnotizat si i se cere sa-si reaminteasca evenimentele dinainte de patru ani sau chiar din pântecele mamei, el își va reaminti si le va descrie. Daca în timpul sarcinii mama sa a cazut, în stare de hipnoza el își va putea aminti socul pe care l-a resimtit în pântecele ei. Dar în memoria obisnuita astfel de amintiri nu pot fi readuse.

Exista un motiv întemeiat pentru a asocia tilak-ul cu momentele de fericire ale cuiva. Ori de câte ori apare un eveniment fericit, lasati sa vi se puna pe frunte un tilak. Va veti aminti atât de evenimentul fericit, cât si de tilak prin intermediul asociatiei. Acum trebuie sa va spun câte ceva despre asociatii.

Savantul rus Pavlov a realizat multe experimente în acest domeniu. El spunea ca orice poate fi asociat - viata noastra nu este decât suma asociatiilor noastre. Unul dintre aceste experimente este celebru. El implica hranirea unui câine. Pavlov punea hrana la o anumita distanta, astfel încât câinele începea sa saliveze când o vedea. Atunci Pavlov suna dintr-un clopotel. Nu exista nici o legatura între clopotel si secretia de saliva, dar când câinele primea mâncare, secretia de saliva se declansa si în acel moment suna clopotelul. A facut aceasta timp de cincisprezece zile; în acest timp s-a stabilit o asociatie între clopotel si secretia de saliva. În cea de-a saispzezecea zi câinele nu a mai primit hrana, dar în momentul în care clopotelul a sunat, el a început sa saliveze. Sunetul clopotelului a activat câinelui amintirea mâncarii: clopotelul a devenit un simbol pentru mâncare.

Aceeasi lege a asociatiilor a fost folosita si în cazul tilak-ului: el a devenit asociat cu fericirea. Ori de câte ori a avut loc un eveniment fericit, a fost folosit un tilak; deci tilak-ul si fericirea au devenit treptat asociate, astfel încât, tilak-ul nu poate fi uitat niciodata. Deci ori de câte ori esti fericit, îți vei aminti în primul rând de chakra celui de-al treilea ochi. Ne place întotdeauna sa ne reamintim momentele fericite, si, fericiti sau nu, traim în amintiri fericite. Chiar si micile fericiri sunt exagerate; noi amplificam evenimentele fericite si le minimalizam pe cele nefericite.

Când ti-ai întâlnit prima data iubita ai fost atât de fericit! Astazi, când te gândești, consideri aceasta un eveniment extraordinar. Dar daca o întâlnești astazi aceasta fericire e mult mai mica. Apoi în urmatoarele douazeci si patru de ore o vei maximiza din nou. Este atât de multa nefericire în viata; daca nu am maximiza fericirea, ar fi greu de trait.

Daca tilak-ul este asociat cu fericirea, asa cum este supraestimata fericirea, asa este si tilak-ul. Când aceasta se întâmpla frecvent, fericirea devine asociata cu chakra celui de-al treilea ochi.

Când aceasta se petrece trebuie să realizezi că ai folosit fericirea pentru a-ți deschide cel de-al treilea ochi. Putem utiliza acest flux de fericire pentru a activa chakra celui de-al treilea ochi. Cu cât o vom asocia cu mai multe evenimente și aspecte, cu atât va fi mai bine.

Tările care nu au utilizat tilak-ul nu știu ce este cel de-al treilea ochi. Tările care au avut chiar și cea mai vagă idee despre cel de-al treilea ochi au utilizat tilak-ul. Tările care nu știu nimic despre cel de-al treilea ochi nu puteau inventa tilak-ul; nu aveau nici o bază pentru aceasta. O societate nu va ajunge brusc la ideea aplicării tilak-ului pe frunte fără motiv. Nu este nici un motiv să aplici un tilak așa, pur și simplu, în orice punct. Deci, nu este ceva accidental și astfel de practici pot supraviețui numai dacă există un motiv profund.

Îți voi spune mai multe despre locul de proiecție al celui de-al treilea ochi. Poate ai observat că, ori de câte ori ești anxios, apare o presiune în cel de-al treilea ochi. Datorită faptului că fruntea se contractă și se formează riduri, tensiunea urcă până la punctul în care se plasează tilak-ul. Cei care sunt mai mereu tensionați, care gândesc și reflectează continuu, pot indica cu precizie locul datorită presiunii pe care o simt în frunte.

Oamenii care au lucrat foarte mult asupra celui de-al treilea ochi în viațele anterioare au în momentul nasterii un fel de tilak pe frunte chiar în locul corespunzător celui de-al treilea ochi. Acest loc apare ușor însemnat, ca și cum acolo ar fi fost un tilak. Dacă atingi acest loc de pe frunte cu degetul se va simți o mică umflătură - exact în acel loc acolo unde în trecut a purtat un tilak. În spatele tilak-ului sau al unei tika se ascunde cel de-al treilea ochi.

A fost un mic experiment făcut de hipnotizatori... Charcot a fost un mare psiholog din Franța care a lucrat asupra modului de a influența o persoană focalizând privirea asupra fruntii cuiva. Dacă încerci să-ți concentrezi privirea asupra fruntii cuiva, el va deveni foarte supărat și nu te va lăsa să continui. Acesta se considera a fi un lucru foarte nepotrivit și nepolitic. Al treilea ochi este cam la 1,25 cm sub frunte - foarte aproape de suprafață. Dacă cineva merge în față și tu îți fixezi privirea în spatele capului lui, aproximativ la nivelul celui de-al treilea ochi vei descoperi că în câteva secunde persoana se va întoarce să privească în spate. Dacă continui acest experiment timp

de câteva zile și apoi dai cuiva câteva sugestii el le va îndeplini.

Urmărește să înțelegi: dacă te focalizezi în spatele capului cuiva timp de câteva secunde, fără să închizi nici măcar o clipă ochii, persoana se va uita în spate. Chiar în acel moment îi poți comanda mental să facă ceva anume¹⁴. Dacă îi vei cere să se întoarcă către stânga, el o va face, deși se va simți jenat; poate că el ar fi dorit să se întoarcă spre dreapta. Dacă vei face cândva acest experiment vei fi surprins de rezultate. Distanța din spatele capului până la al treilea ochi este mai mare decât din față, de unde distanța este de doar 3,75 cm. Și din față rezultatele sunt și mai surprinzătoare...

14) Utilizarea fără discernământ a acestor tehnici nu este recomandată, atragând după sine consecințe karmice grave! (n.ed.)

Oamenii care practică o formă neautentică de shaktipata, transmiterea energiei, sunt capabili să facă aceasta prin cel de-al treilea ochi. Dacă vreun sfânt sau călugăr te pune să te așezi în față lui cu ochii închisi ai putea crede că face într-adevăr ceva; el doar își fixează privirea asupra acestui loc de pe fruntea ta și îți dă mental o sugestie. Dacă spune: "Ai în interior o lumină strălucitoare", vei simți că ai o lumină în interior. Dar această lumină nu rămâne; ea dispare imediat ce te îndepărtezi de el. Uneori iluzia luminii poate persista timp de două-trei zile, apoi dispare. Nu este shaktipata veritabilă, dar este un exercițiu semnificativ care implică cel de-al treilea ochi.

Cel de-al treilea ochi este un dar unic, iar utilizările sale sunt nenumărate.

Când misionarii creștini au venit în India de sud pentru prima dată, unii dintre ei au început să-și aplice pe frunte tilak-ul. Din această cauză acum o mie de ani a apărut o situație la curtea Vaticanului în care se cereau explicații pentru acei misionari din India, Unii dintre ei au început să poarte cordonul sacru, alții și-au aplicat tilak-ul, și, chiar mai mult, alții au început să poarte sandale de lemn: ei au început să trăiască ca sannyasinii hindusi.

Vaticanul a simțit că acești misionari au făcut ceva rău. Acești misionari care au început să trăiască astfel în India au replicat că ei nu au devenit hindusi prin purtarea unui tilak, dar că, făcând aceasta, ei au ajuns să cunoască un secret. Purtând sandale de lemn ei nu au

devenit hindusi, dar au ajuns sa stie ca purtând sandale în timpul meditatiei energia nu se mai disipeaza si astfel rezultatele care ar fi fost obtinute în luni de zile apar într-un timp foarte scurt. Ei au mai spus ca daca hindusii au ajuns sa cunoasca anumite secrete, misionarii crestini nu ar fi atât de prosti sa nu le învete.

Cu siguranta hindusii pot cunoaste anumite lucruri - ar fi realmente surprinzator daca nu ar fi asa, acesta a fost scopul lor timp de douazeci de mii de ani. Timp de douazeci de mii de ani oamenii lor cei mai inteligenti si înțeleptii si-au dedicat vietile aceluiasi scop - cautarea adevarului. Ei erau stapâniti de o singura dorinta: a cunoaste adevarul ascuns în spatele existentei, a vedea Invizibilul si a întâlni ceea ce este fara forma. Ar fi într-adevar uimitor daca astfel de oameni nu ar sti nimic, dupa ce si-au consacrat întreaga inteligenta acestui unic scop, si aceasta timp de douazeci de mii de ani. Este natural ca ei sa cunoasca - si cunosc! Dar în ultimii doua sute de ani s-au petrecut anumite lucruri extrem de perturbatoare.

Merita sa înțelegi. În aceasta tara au fost sute de invazii straine, dar nici un invadator nu a putut ataca nucleul vital. Unii invadatori au cautat bogatie, unii au ocupat pamântul, altii au capturat palate si forturi, dar nici unul nu a putut ataca interiorul Indiei - atentia invadatorilor nu s-a îndreptat catre interior. Dar atunci, pentru prima data, atacul Occidentului s-a îndreptat asupra interiorului. Modul cel mai usor de a ataca a constat în separarea tarii de istoria ei si în distrugerea trecutului ei. S-a creat o prapastie între oameni si istoria lor. Astfel, oamenii au devenit dezradacinati si fara putere.

Daca oamenii din Occident ar trebui sa fie distrusi astazi, nu ar mai fi nevoie sa le distrugi cladirile, cinematografele, teatrele sau hotelurile. Daca doar cinci dintre cele mai faimoase universitati ar fi distruse, întreaga cultura Occidentala ar disparea. Cultura occidentala nu rezida în cinema-uri, hoteluri sau cluburi de noapte - nu ar fi nici o diferenta daca acestea ar continua - dar daca cele mai eminente universitati ar fi distruse, civilizatia occidentala ar muri încetul cu încetul si s-ar pierde. Baza reala a tuturor culturilor consta în sursele sale de cunoastere. Radacinile unei civilizatii constau în lungul lant al cunoasterii sale. Daca istoria a numai doua generatii s-ar pierde, tarii respective i-ar fi taiate toate posibilitatile de progres ulterior.

Aceasta este diferenta între fiintele umane si animale. Animalele nu sunt capabile sa faca progrese deoarece ele nu au scoli. Ele nu au nici o posibilitate de a transfera cunoasterea de la vechile generatii la cele noi. La nastere un animal începe viata exact de acolo de unde a început-o si tatal sau, iar urmasii sai vor face la fel. Fiinta umana, prin educatie, își poate ajuta copilul sa înceapa de acolo unde a ajuns ea. Deci, exista o anumita continuitate a cunoasterii. Întregul progres uman depinde de transferul de cunostinte acumulate din generatie în generatie.

Imagineaza-ti ce ar fi daca timp de douazeci de ani toti adultii ar decide sa nu-i învete nimic pe copiii lor. Nu ar fi doar o pierdere de douazeci de ani de cunoastere, ci întreaga cunoastere care a fost acumulata timp de mai mult douazeci de mii de ani s-ar pierde. Si o astfel de pierdere nu s-ar realiza în douazeci de ani; ar fi nevoie de douazeci de mii de ani pentru a crea o astfel de prapastie, deoarece s-ar crea o discontinuitate în acumularea de cunostinte.

Astfel, acei doua sute de ani de dominanta britanica în India au creat o mare prapastie. Cele mai multe dintre legaturile noastre cu cunoasterea si înțelepciunea straveche au fost rupte si a trebuit sa stabilim o identitate cu o civilizatie si o cultura total noua cu care vechea civilizatie nu avea nici o legatura. Indienii cred ca civilizatia lor este o civilizatie straveche, dar gresesc; ei sunt doar o comunitate veche în vârsta de doua sute de ani. Britanicii sunt acum o comunitate mult mai veche decât Indienii. Toate cunostintele pe care le are acum India sunt doar falsuri si ramasite. Acum ceea ce Occidentul a ales sa dea Indiei sunt cunostintele sale. Tot ceea ce India stia acum doua sute de ani s-a pierdut printr-o singura lovitura.

Atunci când radacinile unui trunchi de cunostinte se pierd oamenii apar ca ignoranti. Daca mergi astazi cu o tika pe frunte si cineva te întreaba de ce o porti, te vei simti rusinat pentru ca nu stii sa raspunzi. Ai putea spune: "Fara motiv. Tatal meu a insistat sa o port si a trebuit s-o port. Ce sa fac? Anumite lucruri trebuie purtate." Deci astazi aplicarea unui tika este dificila, daca nu chiar imposibila. Desigur, un ignorant poate sa faca aceasta - lui nu-i este teama de ceilalti. Dar el nu o face pentru ca ar cunoaste scopul ei, ci pentru ca i s-a spus sa faca aceasta.

Când legăturile între cunoștințe sunt rupte, simbolurile exterioare ale acestora devin dificil de purtat. Rezulta astfel o tragedie: cei inteligenți se retrag. Și un lucru are înțeles numai atâta timp cât oamenii inteligenți se implică în el. Deci este interesant de observat că ori de câte ori o nenorocire distruge o civilizație, ori de câte ori se pierde contactul cu cunoașterea trecută, intelectualii se îndepărtează de ea, deoarece nu le place să para prosti. Iar masele ignorante încearcă să păstreze simbolurile și să urmeze ritualurile și astfel simbolurile și ritualurile vor continua să funcționeze un anumit timp, după care vor muri de moarte naturală.

Deci, uneori, lucrurile valoroase sunt pastrate de oameni ignoranți și înapoiati. Și oamenii care pretind că înțeleg dispar cu prima ocazie. Viața este foarte complexă.

Dacă India ar vrea să restaureze legăturile rupte cu trecutul ei, oamenii ar trebui să se uite la fiecare ritual realizat de oameni ignoranți și inculti. Ceea ce fac nu este fără motiv. Simbolurile lor exterioare sunt conectate la un trecut de douăzeci de mii de ani. Este posibil ca ei să nu poată explica anumite lucruri, dar nu trebuie să ne supărăm pe ei. Într-o zi s-ar putea să le mulțumim pentru că cel puțin au salvat simbolurile acestei cunoașteri - simboluri asupra cărora pot fi făcute cercetări.

Deci, ceea ce fac acești oameni în India de astăzi trebuie să fie reconectat la cunoașterea de acum două sute de ani. Numai făcând aceasta putem reînvia și da o nouă viață acelei înțelegeri profunde pe care am avut-o timp de douăzeci de mii de ani. Atunci s-ar putea să fim surprinși de cât de suicidari am putut fi.

Destul pentru astăzi...

CAPITOLUL IV

PUTEREA TRANSFORMATOARE A IDOLILOR

Doctorul Frank Rudolf si-a petrecut întreaga viata cercetând un fenomen uimitor. As vrea sa va povestesc despre el, pentru a putea înțelege mai usor ce înseamna adorarea idolilor. Rudolf a studiat

problema si a ajuns la concluzii surprinzatoare referitoare la un proces special care era familiar de multa vreme chiar si celor mai primitive comunitati.

Unele triburi primitive cred ca este posibil sa faci o persoana sa sufere de o anumita boala printr-o figura de lut care o reprezinta. Ei cred ca poate fi generata si moartea în acest fel. Doctorul Rudolf si-a petrecut treizeci de ani din viata încercând sa afle cum este posibil sa transmiti o boala si chiar moartea printr-o reprezentare de lut a cuiva. Rudolf a trait în mijlocul triburilor din Amazon mai multi ani si a abordat acest subiect cu scepticism si în maniera stiintifica si a vazut cu ochii sai, de sute de ori, cum se transmit boala si moartea, chiar daca persoana era la o mie de mile departare.

Studiul sau îndelungat l-a convins de adevarul unor astfel de lucruri. În urma experimentelor sale el a ajuns sa înțeleaga trei lucruri: în primul rând, nu este necesar ca figurina de ceara sa semene exact cu persoana asupra careia trebuia sa fie invocata boala sau moartea - este dificil chiar si pentru un sculptor experimentat sa faca o figurina de ceara perfect asemanatoare cu o anumita persoana. Important este de a stabili si de a imprima mental forma persoanei pe figurina de lut. Si exista si o metoda pentru a face aceasta... daca cineva închide ochii si evoca persoana respectiva si-si impune mental vointa asupra imaginii, el va deveni simbolic si activ.

V-am vorbit deja despre tilak si despre modul în care stiinta yoga a descoperit ca cel de-al treilea ochi, care se afla între sprâncene, are o mare putere stocata în el - este un mare transmitator. Daca ceri fiului sau unui servitor sa faca ceva si ai senzatia ca te-ar refuza, poti face un mic experiment. Daca îți concentrezi energia asupra centrului dintre sprâncene si le spui ce ai dori sa faca, în noua cazuri din zece vor face cum doresti. Dar, daca ceri fara a-ti concentra energiile în

acest fel, în noua cazuri din zece nu vor face ceea ce ai dorit. Orice

idee sau gând emis prin concentrarea energiei între cei doi ochi acționează rapid și are o mare putere.

În același fel, dacă concentrați asupra imaginii unei persoane energia din cel de-al treilea ochi și dacă gândul este direcționat asupra figurinei de lut, lutul trebuie să se energizeze prin voința ta focalizată. Dacă imprimi mental o anumită boală în el timp de un minut, persoana a cărei figură o reprezintă va avea acea boală. Nu contează cât de departe este acea persoană de tine, ea va fi afectată; poate chiar să moară.

Rudolf a scris că ceea ce pareă incredibil s-a petrecut realmente în timpul experimentelor sale. În fața ochilor săi, oamenii din trib au determinat un copac să se usuce și să moară cu ajutorul unei figuri din lut care reprezenta acel copac. Copacul era ramuros, verde și viguros, și frunzele sale s-au uscat. În ciuda faptului că a fost udat, într-o lună copacul s-a uscat și a murit. Ceea ce s-a petrecut unui copac se poate petrece și unui om.

Vă povestesc despre aceste cercetări ale lui Rudolf deoarece adorarea idolilor este un experiment similar, dar la un nivel mult mai profund. Dacă putem transmite boala sau moartea unei persoane nu există nici un motiv pentru care să nu putem stabili sau restabili o relație cu cei care au murit. Și nu există nici un motiv pentru care să nu trecem de la semnificația unui idol la ceea ce este atotpatrunzător și nemanifestat.

La baza întregii adorări a idolilor se află relația între mintea ta și mintea cosmică. Ai nevoie doar de o punte între ele și ea poate fi construită. Un idol este o încercare de a crea această punte. Numai ceva ce este manifestat, cum ar fi forma unui idol, poate deveni o punte - pentru că este imposibil ca tu să stabilești o legătură directă cu ceea ce este fără formă.

Nu contează cât de mult putem vorbi despre cel fără formă și despre nemanifestat; acestea sunt doar vorbe și nu conduc la nimic. Toate experiențele minții tale sunt experiențe ale formei; nu ai nici o experiență a celui fără formă și cuvintele nu pot crea nici o rezonanță în tine pe care să n-o fi experimentat. Vei continua să vorbești despre

cel fara forma si vei continua sa traiesti cu forma. Deci, daca vrei sa stabilesti o relatie cu cel fara forma, va trebui sa crezi ceva care pe de o parte are forma, iar pe de alta parte este fara forma. Acesta este secretul idolilor.

Sa va explic si altfel. Din partea noastra, noi avem nevoie de un pod care sa aiba o forma tangibila, dar care sa aiba de asemenea si o parte fara forma: la capatul dinspre noi este manifestat si la celalalt capat, pe masura ce se apropie de Divin, el devine nemanifestat. Daca idolul ramâne doar un idol nu poate actiona ca un pod; daca este

absolut fara forma atunci, de asemenea, nu poate deveni o punte. Idolul trebuie sa serveasca doua scopuri: trebuie sa fie vizibil pe de o parte si sa se dizolve în Cel fara forma, pe de alta parte.

Veti fi surprinsi daca va spun ca termenul “adorarea idolilor” este gresit; dar chiar este gresit. Este gresit deoarece pentru cel care stie sa adore, idolul nu ramâne doar un idol. O persoana care vede doar idolul nu stie ce înseamna a adora si cum se face adorarea. Noi folosim doua cuvinte: unul este idol, iar celalalt este venerare. Aceste doua concepte nu pot fi experimentate de aceeasi persoana simultan. Cuvântul “idol” este pentru cei care nu au venerat niciodata, iar cuvântul “venerare” apartine celor care nu au vazut niciodata un idol.

Putem spune ca venerarea este arta de a face ca idolul sa dispara. Este arta de a renunta treptat la manifestare si de a intra în domeniul nemanifestatului. Forma manifestata se dizolva gradat în nemanifestat si, pe masura ce venerarea devine din ce în ce mai profunda, ramâne doar ceea ce este nemanifestat. Deci, “venerarea idolilor” contine în ea o contradictie din moment ce o persoana care venereaza va fi deconcertat întrebându-se unde este idolul, iar cel care nu a venerat niciodata se va întreba ce poate sa faca un idol de piatra. Aceste doua tipuri de oameni au doua experiente diferite - si între ele nu exista nimic comun.

Când mergi la un templu vei vedea doar un idol, deoarece nu esti capabil sa vezi idolul însusi. Intr-un templu, o Meera - o femeie indiana mistica care este simbolul devotiunii - poate fi gasita complet absorbita în adorare. Pentru ea nu exista nici un idol. Pe masura ce adorarea se aprofundeaza, idolul se dizolva. Noi vedem idoli pentru ca

nu stim ce înseamna venerarea. Cu cât mai putina venerare va exista în lume, cu atât vom vedea mai multi idoli si cu cât sunt mai multi idoli, cu atât idolii vor trebui distrusi. La ce sa mai foloseasca? Ar fi inutili.

în mod obisnuit, noi credem ca, cu cât un om este mai primitiv, cu atât este mai probabil ca el sa fie un adorator de idoli si cu cât omul devine mai inteligent, el arunca idolii. Dar nu este adevarat. în realitate, adorarea are propria sa stiinta si cu cât devenim mai ignoranti în privinta ei, cu atât ni se va parea mai greu de înteles.

în legatura cu aceasta, ar fi util sa va mai spun înca ceva. Credinta noastra ca omul a facut progrese în toate domeniile, ca a evoluat plinar, este absolut gresita. Viata unui om este atât de vasta, încât daca el face progrese într-un domeniu el nu realizeaza cu cât a ramas în urma în alt domeniu. Daca stiinta a facut mari progrese, am ramas cu mult în urma în domeniul religios. Când religia înfloreste, stiinta ramâne în urma. Când crestem într-o anumita dimensiune, uitam complet celelalte dimensiuni.

în 1880, în Europa, au fost descoperite pesterile din Altamira. în aceste pesteri exista picturi care se spune ca au fost desenate acum douazeci de mii de ani, dar culorile picturilor arata atât de proaspete ca si cum ar fi fost pictate ieri. De aceea, Don Marcellano, care a descoperit aceste pesteri, a fost cricitcat în întreaga Europa. Toti au crezut ca el a împrospatat picturile. Toti artistii care au vazut picturile au spus ca Marcellano încerca sa pacaleasca publicul, deoarece niste culori atât de proaspete nu puteau fi atât de vechi.

Ceea ce spuneau ei parea oarecum adevarat, deoarece picturile lui Van Gogh, care nu au nici macar o suta de ani vechime, au deja culorile sterse, iar picturile din tinerele ale lui Picasso arata la fel de batrâne ca si el. Culorile utilizate în acele timpuri de catre artistii din întreaga lume nu dureaza mai mult de o suta de ani; ele sunt menite sa dispara odata cu trecerea secolelor.

Dar când Marcellano a terminat investigarea pesterilor, s-a dovedit fara nici o îndoiala ca pesterile erau mai vechi de douazeci de mii de ani. Acesta este un mare mister, deoarece oamenii care au pictat acele culori pareau sa nu stie prea multe despre culori decât stim noi în prezent. Am reusit sa ajungem la Luna, dar nu am reusit sa

facem culori care sa ramâna proaspete si sa dureze mai mult de o suta de ani. Oamenii care au facut aceste culori acum douazeci de mii de ani stiau mult mai multe despre stiinta culorilor decât noi.

Mumiile din Egipt au cinci mii de ani vechime. Ele sunt cadavre ale unor fiinte umane, dar pentru ca au fost atât de bine pastrate, acele fiinte par ca au murit ieri. Si nu am reusit sa descoperim ce substante conservante se utilizau. Cum au putut aceste corpuri sa se pastreze timp de cinci mii de ani? - nu exista nici cea mai mica deteriorare. Dar noi nu am reusit sa stabilim ce fel de substante au fost folosite pentru a le pastra.

Bucatile mari de piatra de pe vârfulurile piramidelor nu puteau fi plasate acolo cu nici o macara din cele de astazi. A le pune acolo pare sa fie peste puterile omenesti, dar este foarte putin probabil ca oamenii din acele vremuri sa fi avut macarale. Trebuie sa fi cunoscut anumite tehnici pentru a ridica acele pietre, tehnici la care noi nici macar nu ne gândim.

Adevarurile vietii sunt multidimensionale. Aceeasi opera poate fi facuta prin metode diferite si prin tehnici diferite. Viata este atât de vasta, încât atunci când începem sa lucram într-o anumita dimensiune, noi uitam celelalte dimensiuni.

Idolii au fost creati de oameni foarte avansati. Merita sa ne gândim; un idol este o punte care ne conecteaza la forta cosmica din jurul nostru; deci, oamenii care au dezvoltat utilizarea idolilor au creat o punte catre înțelegerea misterului ultim al vietii.

Spunem ca am descoperit electricitatea. Cu siguranta, suntem mai avansati si mai sofisticati decât societatile primitive care nu stiau nimic despre electricitate. Am descoperit undele radio si putem trimite un mesaj dintr-o tara într-alta într-o secunda; deci suntem, cu siguranta, mult mai avansati decât oamenii care depind numai de puterea propriei lor voci pentru a comunica doar la câtiva metri departare, strigând.

Dar prin comparatie cu oamenii care erau capabili sa faca o punte pentru a ajunge la sursa suprema a vietii, suntem doar niste copii. Electricitatea noastra, radioul nostru si alte descoperiri | milare

sunt doar jucarii. Arta de a te conecta la misterul ultim al vietii a fost descoperita de oamenii care au muncit foarte mult în aceasta unica directie.

Asa cum îti spuneam mai devreme, unul dintre aspectele legate de idoli este acela ca el poate fi vazut. Dar dincolo de aceasta fonna se deschide o fereastră catre ceea ce este fara forma. Fereastră unei case trebuie sa aiba o forma, la fel ca si casa; fereastră nu poate fi fara forma. Dar când deschizi fereastră si privesti cerul, patrunzi în ceea ce nu are forma. Daca spun unei persoane care nu a deschis niciodata o fereastră ca deschizând fereastră casei mele eu pot vedea cerul, va spune ca am înnebunit. Cum poate cineva sa vada infinitul printr-o fereastră atât de mica? - ceea ce poate fi vazut de la o fereastră poate avea cel mult marimea ferestrei. El gândeste perfect logic si daca el nu a vazut niciodata cerul de la fereastră, va fi greu sa-l conving ca doar o fereastră atât de mica îti poate deschide portile infinitului. Fereastră nu limiteaza cadrul spre care se deschide si, la fel, idolul nu limiteaza infinitul.

Cei care cred ca un idol este un obstacol în înțelegerea nemanifestatului fac o mare greșeala. Iar cei care cred ca cerul poate fi spart spargând o fereastră, au contribuit la crearea multor concluzii eronate în lume. Iar cei care cred ca distrugând un idol, o forma, pot distruge infinitul, nu sunt decât niste nebuni. Dar oamenii care nu înțeleg arta si alchimia adorarii idolilor se gândesc bine sa distruga idoli.

Adorarea este o problema atât de interioara, atât de subiectiva si de personala, încât nu poate fi exprimata sau demonstrata. Tot ceea ce este interior si personal în viata nu poate fi demonstrat. Daca inima mea este închisa fata de tine, nu vei putea sa vezi dragoste în ea; nu vei gasi furie, ura, iertare sau compasiune. Vei gasi doar un fel de pompa pentru circulatia sângelui. Daca, dupa ce ma vei pune pe masa de operatie si-mi vei cerceta inima, un chirurg va certifica faptul ca nu am simtit niciodata dragostea sau ura, nu voi putea în nici un fel sa-i demonstrez ca greșeste. Va confirma chirurgul faptul ca am iubit? El ar putea spune ca m-am amagit. Dar, daca îl întreb pe doctor daca el a experimentat vreodata dragostea sau ura, daca el este logic si onest va spune ca si el s-a amagit în acelasi mod; altminteri, inima, asa cum se vede pe masa de operatie, este doar o pompa ce întretine circulatia

sângelui si nimic nu aminteste de o inima care sa simta dragoste sau ura.

Daca ochii va sunt operati si examinati nu va fi posibil sa se demonstreze ca ei au vazut vise. Cum puteti sti doar privind un ochi deschis pe masa de operatie ca noaptea, în timp ce ochii sunt închisi, ei vad multe imagini în vise? Noi toti vedem imagini în vise, dar ele exista? Visele pot fi ireale, dar existenta lor nu poate fi negata. Oricât de ireal poate fi un vis, el are loc undeva în interior. Daca este un vis înspaimântator, când te trezesti, inima îti va bate mai repede - chiar daca nu a fost real; daca ai plâns în timpul visului, când te trezesti ochii îti sunt umezi. Ceva s-a petrecut în interior, dar ochii exteriori, fizici, nu arata nimic din toate acestea: tot ceea ce este interior, subiectiv si personal nu poate fi vazut din exterior.

Un idol poate fi vazut - la fel ca si inima si ochii - dar adorarea nu poate fi vazuta. Adorarea este ca dragostea sau ca un vis; deci, când treci pe lângă templu, tu vezi idolul, dar nu si adorarea. Deci, daca ai vazut o Meera dansând în fata unui idol ai gândit, fireste, ca a înnebunit, pentru ca adoratia sa nu poate fi vazuta. Ea pare ca doar danseaza în fata unei pietre!

Când Ramakrishna a fost numit preot în templul Dakshineswar din Calcutta, dupa câteva zile, oamenii au început sa se plânga de el. Se spunea ca înainte de a oferi flori zeitei¹⁵ Ramakrishna le mirosea întâi el si ca, înainte de a-i oferi mâncare, o gusta el. Aceasta era considerat a fi un sacrilegiu.

Ramakrishna a fost convocat în fata comitetului templului si i s-au cerut explicatii. El a spus ca ori de câte ori mama sa îl hranea, gusta mai întâi mâncarea pentru a vedea daca este destul de gustoasa pentru el, pentru a decide daca merita sa i-o dea; el proceda în acelasi mod cu zeita. Cum putea sa ofere mâncare daca el n-o gustase? Cum putea sa ofere flori pe care nu le mirose? Comitetul i-a spus ca aceasta era împotriva tuturor regulilor adorarii.

Dar Ramakrishna a întrebat: "Poate fi vreo regula în adorare? Poate fi vreo regula în dragoste?"

Atunci când apar regulile, adorarea moare. Acolo unde sunt

reguli, dragostea moare. Dragostea este o revarsare de sentimente interioare care sunt foarte personale si interioare. Exista aici un adevar universal care trebuie recunoscut. Când doi oameni se iubesc, desi iubesc amândoi, iubesc fiecare în felul lor propriu. Manifestarile pot fi complet diferite, dar exista o anumita similaritate a experientelor. Dragostea lor poate avea propria ei individualitate, dar în dragostea lor rezida acelasi suflet.

Îți spuneam ca daca idolul poate fi vazut, adorarea nu poate fi vazuta, dar totusi am creat expresia “adorarea idolilor”, care este total gresita. Adorarea este o metoda de a distruge idolul. Mai întâi devotul construiește idolul, apoi îl face sa dispara. În sens terestru el construiește un idol, iar în sens spiritual îl distruge. Îl construiește din lut si apoi îl lasa sa se dizolve în existenta ultima.

15) Este vorba despre zeita Kali, marea putere cosmica a timpului, pe care Ramakrishna a adorat-o cu o extraordinara fervoare si cu iubire infinita, ceea ce i-a adus realizarea spirituala ultima (n.t.).

Îți voi mai spune acum ceva despre un alt aspect. În aceasta tara am facut de mii de ani idoli si apoi i-am aruncat în apa. Multi oameni au simtit ca acesta este un fapt ciudat si au întrebat de ce sunt facuti idoli atât de frumosi care o reprezinta pe zeita Kali si dupa câteva zile sunt aruncati în apa. De ce zeul Ganesha este decorat pentru ceremonie, adorat cu multa dragoste timp de câteva zile si apoi este aruncat în apa? - fie în mare, fie într-un râu, fie într-un lac. Aceasta este nebunie curata! Dar în spatele acestei aruncari exista o conceptie foarte frumoasa.

Adevaratul secret al adorarii corista în a construi un idol si apoi a-l face sa dispara... a-i da o forma si apoi a-l lasa sa dispara în ceea ce este fara forma. Totul este simbolic - actul de a face o statuie a zeitei Kali, a o adora si apoi a o arunca în apa. Dar noi nu veneram corect: noi facem idoli, îi decoram frumosi si îi privim, si apoi refuzam sa-i aruncam în apa. Daca am fi adorat corect, în sensul cel mai profund, atunci idolul ar disparea în interiorul nostru, ar fi absorbit în noi, cu mult înainte de a-l lasa sa dispara în apa. Daca realizam o adorare autentica, nu va mai fi nevoie sa scfundam idolul; el poate ramâne acolo unde este, dar inima adoratorului este scfundata în existenta, în Divin. Atunci, daca am reusi sa scfundam idolul, va fi ca atunci când aruncam un cartus consumat care si-a facut treaba.

Cu toate acestea, astazi, când luam idolul pentru a-l arunca în apa, este ca un cartus neconsumat pe care noi deja vrem sa-l aruncam în apa. Deci, în mod natural, suntem nefericiti din aceasta cauza. În vremurile de demult, în timpul celor douazeci si una de zile de adorare, cartusul trebuia consumat, trebuia sa-si atinga scopul; în acest timp scufundarea sau disparitia idolului deja se producea.

Adorarea este o scufundare. Îti începi calatoria de la un idol - care este un capat al procesului; ritualul adorarii este metoda prin care tu avansezi. Pe masura ce tu înaintezi, idolul ramâne în urma si ceea ce ramâne este doar starea de adorare. Daca te opresti la idol, nu vei sti ce este adorarea. Daca te scufunzi în experienta adorarii, vei cunoaste radacinile adorarii si adevaratul scop al idolului.

Care sunt principiile fundamentale implicate în utilizarea si adorarea unui idol? În primul rând, pentru a face saltul în adevarul ultim pe care îl cauti nu ai nevoie de un suport solid, ci de un loc de unde sa începi, de unde sa poti face saltul. Trebuie sa sari în ocean si oceanul este infinit; vei avea nevoie de un tarm, de o plaja de unde sa poti sari. Pâna când faci saltul, unde altundeva ai putea fi decât pe plaja? Sarind, o lasi în urma - dar nu te vei uita în urma pentru a multumi plajei de pe care ai sarit în infinit?

Pare contradictoriu. Cum este posibil sa treci de la forma la ceea ce este fara forma? Daca vrei sa fii rational în legatura cu aceasta atunci afirmatia este gresita. Cum poate sa duca o forma la ceea ce este lipsit de forma? Forma trebuie doar sa te duca spre o forma mai profunda. Daca l-ai fi întrebat pe Krisnamurti, el ar fi spus ca este imposibil. Cum sa faci saltul de la forma la ceea ce este fara forma? Cum sa faci trecerea de la cuvânt la ceea ce nu poate fi exprimat?

Dar nu, toate salturile sunt de la forma catre ceea ce nu are forma pentru ca, la un nivel foarte profund, forma nu este opusul a ceea ce este fara forma, ci doar o parte a acestuia - si una invizibila. Ele pot parea diferite datorita viziunii noastre limitate, dar, de fapt, forma si ceea ce este fara forma sunt inseparabile.

Când ne aflam pe plaja privind oceanul simtim ca ele sunt separate si ca aceasta plaja si cea de dincolo de ocean, sunt de

asemenea separate. Dar daca mergem în adâncuri, vom vedea ca aceasta plaja si cea de dincolo de ocean sunt legate prin plaja de pe fundul oceanului.

Daca gândim în termeni stiintifici este vorba despre un fapt foarte interesant. Pe fundul oceanului este nisip: când foram gasim sub pamânt apa. Exprimat în termeni stiintifici am putea spune ca este mai multa apa si mai putin noroi în ocean, si ca este mai mult noroi si mai putina apa pe pamânt; diferenta este doar una de proportii, de grad, dar ele nu sunt de fapt separate - totul este unul.

Orice am descrie ca având o forma este unit cu ceea ce este fara forma, iar ceea ce este fara forma este, de asemenea, unit cu forma. Noi traim în forma - si conceptia asupra idolilor accepta faptul ca noi traim în forma. Aceasta este situatia, aici ne aflam; si ne putem începe calatoria doar de acolo unde ne aflam, nu de acolo unde trebuie sa ajungem. Multe filosofii încep de acolo unde ar trebui sa ajungem - dar cum este posibil sa începi o calatorie dintr-un loc în care nu te afli? Calatoria trebuie sa înceapa de acolo de unde ne aflam.

Si unde ne aflam? Noi traim în forma. Toate experientele noastre apartin formei, manifestatului. Noi nu am cunoscut nimic din ceea ce este nemanifestat, nimic din ceea ce nu are forma. Daca am iubit, am iubit o forma; daca am urât, am urât o forma. Toate atractiile noastre sunt legate de forma, si toate repulsiile noastre sunt, de asemenea, legate de forma. Prietenii si dusmanii nostri au cu totii o forma; tot ceea ce facem are o forma.

Întelegerea originara în legatura cu statuile si idolii accepta acest fapt; deci, daca ne-am început calatoria catre ceea ce nu are forma, am început de fapt sa dam o forma celui ce este fara forma. Desigur, aceasta forma va depinde de preferintele noastre.

O persoana experimenteaza ceea ce este fara forma în forma lui Mahavir, altcineva în forma lui Krishna, iar altcineva în forma lui Iisus. Oricine a vazut pe cel ce este fara forma în Iisus, uitându-se în ochii lui a vazut o usa deschisa catre cerul fara forma; si oricine a tinut mâna lui Iisus a descoperit ca aceasta a încetat sa mai fie mâna sa si a devenit mâna infinitului. Daca cineva care a auzit cuvintele lui Iisus si a simtit ca inima sa vibreaza - nu ca raspuns la cuvinte, ci la ceea ce se

afla dincolo de acele cuvinte - a creat o statuie a lui Iisus si a adorat-o, nu poate exista un mod mai usor decât acesta de a face saltul în ceea ce este fara forma.

Cineva l-a gasit pe cel fara forma în Krishna, cineva l-a gasit în Buddha si altcineva în Mahavir. Dar retineti; la început noi nu putem vedea pe cel fara forma, pe cel infinit decât printr-o anumita forma; cel fara forma nu poate fi vazut direct de nimeni. Nu avem capacitatea de a-l vedea direct - cel fara forma a venit la noi întrupat într-o forma.

Aceasta este ceea ce înseamna o încarnare divina - faptul ca ceea ce este fara forma si-a asumat o forma, ca infinitul a ales sa se arate ca o forma întrupata, tangibila. Pare o contradictie, dar aceasta înseamna o încarnare divina. O încarnare divina este un fel de platforma de pe care poti vedea cerul cel vast. O încarnare divina este o viziune a celui fara forma. Nu poti avea un contact direct cu cel fara forma - el trebuie experimentat într-o anumita forma. Si, odata ce am facut aceasta prin acea forma experienta poate fi foarte usor repetata iarasi si iarasi.

Oricine l-a vazut vreodata pe Buddha îl va gasi viu, treaz, în picturile si fotografiile care îl reprezinta. Pentru oricine îl iubeste pe Buddha statuia sa va începe sa dispara încet si va începe sa fie simtita fiinta vie a lui Buddha. Buddha, Mahavir, Krishna, sau Hristos - toti lasa în urma suportul fizic prin care am ajuns la ei. Prin aceste suporturi devotii lor pot stabili contactul cu ei; deci, forma statuii este un aranjament extrem de specific.

Arta si stiinta de a construi o statuie religioasa consta în foarte multe concepte si calcule. Daca acestea sunt reamintite în timp ce construim statuia atunci statuia poate duce la o meditatie foarte profunda. În legatura cu aceasta ar fi bine sa ne reamintim doua sau trei lucruri...

Daca ati vazut vreuna din statuile lui Buddha ati observat ca ele reprezinta o anumita stare mai degraba decât o persoana. Daca priviti cu atentie statuia lui Buddha în câteva momente veti simti acea compasiune infinita revarsându-se în jurul vostru. Mâna ridicata a lui Buddha, ochii pe jumătate închisi, fata sa sculptata proportional,

expresia sa de gratie, modul sau delicat de a fi asezat - toate acestea, într-un sens foarte profund, înseamna sa evoci compasiunea în interiorul tau.

Când cineva l-a întrebat pe marele pictor francez Cezanne de ce picteaza, el a spus: "Pictez numai pentru a afla ce forma vor lua pe pânza anumite emotii, anumite sentimente ale inimii mele. Din eforturile mele de a-mi exprima sentimentele se naste o pictura".

Daca cineva mediteaza asupra acestei picturi, el poate experimenta aceeasi emotie ca si cea din inima pictorului.

Când privesti o pictura vezi doar o forma, nu esti constient de un astfel de fenomen - dar atunci nu vei fi capabil sa înțelegi sufletul pictorului. Daca cineva vrea sa deseneze niste intersectii pe o pânza ele nu vor fi doar niste intersectii. Daca te concentrezi asupra lor, ceva va face sa treaca prin tine o intersectie - deoarece este în natura mintii sa rezoneze interior cu ceea ce vede în exterior. Daca aceleasi linii au fost desenate cu o anumita simetrie, privindu-le, mintea ta va atinge o anumita armonie.

Probabil nu stii ca bucuria pe care o simti când privesti o floare nu este atât de mare datorita florii, ci datorita simetriei petalelor sale, care îți este indusa. Când esti atras de frumusetea fetei cuiva, nu este datorita frumusetii acelei persoane, ci datorita faptului ca ea corespunde cu imaginea ta interioara despre frumusetate. Ea produce rezonanta frumusetii în tine, ceea ce face ca ceva din interiorul tau sa fie înfrumusetat. În acelasi fel, prezenta unei fete urâte face ca ceva din interiorul tau sa se simta inconfortabil. Experienta bucuriei în prezenta unei persoane frumoase se datoreaza fluxului de frumusetate pe care îl aduce în tine, facându-te si pe tine mai frumos. Urâtenia presupune ca ceva sa fie disproportionat, gros, asimetric si neechilibrat; ea evoca în noi sentimente de dizarmonie, repulsie, dezechilibru si disconfort.

Când Nijinski, faimosul balerin rus, s-a sinucis, oamenii care au venit la el acasa pentru a face investigatii au iesit dupa zece-cincisprezece minute cu un sentiment de greutate. Ei au spus ca nu se simteau bine în casa si ca oricine ar ramâne atâta timp cât a ramas Nijinski în acea casa s-ar sinucide ca si el. De ce era aceasta casa atât

de neplacuta? El pictase toti peretii si tavanul în rosu si negru - de doi ani era astfel. Nu este deloc surprinzator ca a înnebunit si s-a sinucis. Oamenii care au intrat în casa au spus ca oricine ar fi ramas în acea casa timp de doi ani ar fi înnebunit si faptul ca nu s-a sinucis în acesti doi ani arata ca Nijinski era un om foarte curajos! Întreaga atmosfera din casa era complet haotica.

Orice privesti creeaza un ecou în interiorul tau; într-un anumit sens profund, devii ceea ce privesti. Toate statuile lui Buddha sunt facute sa reflecte compasiunea deoarece acesta este mesajul lor interior. Buddha a spus ca daca ai compasiune ai totul. Dar ce înseamna compasiunea? Nu înseamna dragoste. Dragostea vine si pleaca, dar compasiunea este o dragoste care odata ce a aparut, nu mai dispare niciodata. În dragoste exista o dorinta subtila de a lua ceva de la celalalt. În compasiune exista constiinta faptului ca nimeni nu are ceva de dat; toti sunt atât de saraci încât nu au nimic de dat, si de aceea exista compasiune. Nu exista nici o cerere în compasiune. În aceasta stare nu exista nici macar dorinta de a da, dar efectul unei astfel de compasiuni este ca toate usile inimii devin larg deschise si ceva spontan începe sa fie daruit.

Buddha a spus discipolilor sai: "Când meditati, venerati sau va rugati, amintiti-va sa daruiti imediat pacea pe care o primiti. Nu o pastrati nici macar pentru un moment - daca faceti aceasta va voi spune ca sunteti niste oameni nereligiosi. Când sunteti plin de bucurie dupa meditatie, rugati-va imediat Fiintei Supreme sa permita ca aceasta bucurie sa fie distribuita celor care au nevoie de ea. Deschideti portile inimilor voastre si lasati bucuria sa curga catre toti cei care au nevoie de ea - exact ca apa care curge din munti."

Aceasta mare compasiune este descrisa de Buddha ca fiind eliberarea ultima. Deci, toate statuile lui Buddha au fost facute astfel încât în prezenta lor adoratorul sa simta interior rezonanta si vibratia compasiunii.

Dar cum poti venera o statuie a lui Buddha? Îti dau un singur exemplu pentru a-ti face mai clare aceste lucruri. Daca doresti sa venerezi o statuie a lui Buddha, centrul adorarii va fi inima. Daca nu stii aceasta, nu vei fi niciodata capabil sa înțelegi statuia lui Buddha, deoarece scopul ei este chiar de a crea compasiunea în tine. Centrul compasiunii este inima... deci, în timpul venerarii lui Buddha,

constiinta trebuie pe de o parte sa fie focalizata asupra inimii sale, iar pe de alta parte, asupra propriei tale inimi. Va trebui sa plonjezi profund în traire pâna când ambele inimi vor pulsa în acelasi ritm. Va veni o clipa când vei simti un fir de legatura între inima ta si cea a stamii lui Buddha. Când aceasta se petrece vei sti ca viata a patruns acea statuie; altminteri, ea nu are viata si adorarea este fara sens.

Inima statuii poate fi vazuta pulsând daca ai meditat corect asupra pulsatiilor inimii tale si asupra inimii lui Buddha în acelasi timp - se va stabili o relatie între cele doua. Atunci inima ta va bate odata cu cea a lui Buddha exact la fel ca atunci când îti vezi fata în oglinda.

Ai privit vreodata bataile inimii tale în oglinda? Vetii spune ca o oglinda este o oglinda, destinata sa reflecte toate miscarile. Într-un sens foarte profund, într-un sens foarte profund religios, un idol poate fi, de asemenea, o oglinda. Deci, atât inima ta cât si cea a idolului vor pulsa. Pâna când nu se va petrece acest lucru, venerarea nu poate începe pentru ca idolul este doar o bucata de piatra; viata nu a fost invocata în el.

Daca vrei sa meditezi asupra statuii lui Buddha centrul trebuie sa fie inima. Daca vrei sa meditezi asupra lui Mahavir exista un alt centru, pentru Iisus exista un alt centru si pentru Krishna un altul. Toate statuile sunt facute având la baza un centru diferit. Chiar daca o societate a venerat timp de mii de ani un anumit idol, ea poate sa nu fie constienta de acest centru si, daca nu cunosti centrul, nu poti stabili o legatura cu statuia. Poti oferi flori si betisoare parfumate, poti îngenunchia în fata ei - dar vei face toate acestea în fata unei simple pietre. Retineti, piatra trebuie transformata în zeitate! Aceasta parte nu va fi facuta de sculptor, va trebui sa o faci tu. Sculptorul îi va da doar forma. Cine îi va da viata? Viata trebuie sa îi fie insuflata de catre devot. Fara aceasta, este doar o piatra. Venerarea începe doar dupa ce statuia a primit viata.

Si ce este venerarea? Îndata ce esti capabil sa insuflai viata unei statui, venerezi o zeitate reala, vie. Urmareste sa întelegi profund aceasta: imediat ce ceva anume devine viu, forma si ceea ce nu are forma sunt prezente în el - corpul este forma si viata din el este ceea ce nu are forma. Viata nu are forma.

Daca cineva îmi taie mâna, nu îmi curma viata. Daca sunt hipnotizat sau anesteziat si îmi este taiata mâna nu voi simti nici o durere. Întregul creier poate sa fie extirpat fara ca eu sa fiu constient ca el nu mai este în corpul meu - pentru ca viata nu are forma. Oriunde este viata, exista o întâlnire a formei cu ceea ce nu are forma.

Materia are forma, constiinta nu. Atâta timp cât un idol este doar o piatra, exista doar forma - dar imediat ce devotul invoca viata în el, el devine viu. Retineti, adoratorul care nu poate sa faca astfel încât inima sa bata în statuie nu va putea face ca inima Supremului sa bata în el. Tocmai acesta este criteriul. Când devotul este capabil sa faca ca inima sa pulseze în idol, idolul este adus la viata; si atunci, simultan, la un capat el va avea forma, iar la celalalt va aparea o poarta catre ceea ce este fara forma. Trecerea prin aceasta poarta este adorarea. Adorarea este calatoria de la forma la ceea ce este fara forma.

Exista câtiva pasi în adorare, dar primul si cel fundamental este de a înțelege ca orice individ este centrat asupra sa. Întregul nostru mod de a trai este ca si cum "Eu sunt" ar fi centrul întregii lumi: "Luna si stelele rasar pentru mine, pasarile zboara pentru bucuria mea, iar soarele îmi daruie mie lumina sa; întreaga lume se învârte în jurul meu, sunt centrul întregii lumi". O astfel de persoana nu poate cunoaste adorarea, simtind ca ea este centrul iar restul lumii este circumferinta sa.

În adorare este exact invers: legea fundamentala a adorarii este: "Sunt pe circumferinta, centrul este altundeva."

Filosofia de baza a unui om nereligios este ca el este centrul si restul lumii este la periferie: "El este acolo pentru mine. Daca sunt bolnav, el trebuie sa ma vindece. Daca fiul meu nu are slujba, el trebuie sa-i gaseasca una. Daca sunt în necaz, Dumnezeu trebuie sa sara în ajutorul meu".

Acest tip de teism este mai rau decât ateismul. O astfel de persoana nu înțelege ceea ce spune.

Întelesul corect al adorarii, întelesul corect al rugaciunii, a

modului de a fi religios, este de a înțelege ca tu esti la periferie iar existenta este centrul. Când inima imaginii este vie si pulseaza, când cineva experimenteaza faptul ca imaginea este vie, ceea ce nu are forma patrunde în el. Deci, fundamentul adorarii este sentimentul ca: "Sunt la periferie. Voi dansa pentru tine, voi cânta pentru tine, voi trai pentru tine si voi respira pentru tine - si orice se va întâmpla, va fi pentru tine, centrul."

Un mare înțelept, Totapuri, era odata cu Ramakrishna. El l-a întrebat pe Ramakrishna cât timp va mai ramâne obsedat de un idol - era timpul sa-si înceapa calatoria spre ceea ce nu are forma. Ramakrishna a replicat ca este gata sa înceapa calatoria. De fapt, Ramakrishna era întotdeauna gata sa învete de la toata lumea; el era întotdeauna pregatit sa învete de la oricine ar fi vrut sa-l învete ceva. Dar i-a cerut lui Totapuri sa astepte pâna când îi va cere mamei sale permisiunea.

"Care mama?" a întrebat Totapuri.-
Ramakrishna a spus: "Mama mea, zeita Kali."

Totapuri a spus: "Dar exact despre asta îți vorbeam acum! Cât vei mai continua sa fii legat de statuia de piatra a lui Kali? Vrei sa întrebi piatra aceea?"

Ramakrishna a raspuns: "Nu exista alta cale decât sa o întreb. Din momentul în care am început sa o ador, ea a devenit centrul si eu m-am rotit pe circumferinta. Acum, ca nu mai sunt pe circumferinta, trebuie sa îi cer voie. Tot ceea ce fac este pentru ea. Fara permisiunea ei chiar si iluminarea este fara înțeles; si daca îmi ordona sa ma duc în iad, sunt gata. Dar nu pot face nimic fara sa o întreb."

Totapuri nu a putut înțelege. Daca Ramakrishna trebuia sa-i ceara voie lui Kali pentru a se opri din adorarea ei, cum sa-i acorde ea aceasta permisiune? Cerem permisiunea unui obiect pentru a-l arunca? Avem nevoie de permisiunea unui obiect pentru a-l arunca?

În acest timp, Ramakrishna a mers la templu. Totapuri l-a urmat, a vazut lacrimi izvorând din ochii lui Ramakrishna: o implora mereu pe mama Kali sa-i permita sa se opreasca din adorarea ei. l-a spus ca Totapuri îl asteapta. Atunci, deodata, a devenit bucuros si a

început sa danseze. Totapuri, care era în spatele lui, l-a întrebat ce s-a întâmplat.

Ramakrishna a spus: "Mi-a dat voie! Acum sunt gata sa învăț de la tine!"

Semnificatia faptului ca ai pe cineva drept centru este aceea ca viata ta este acum o viata daruita. Venerarea implica o viata daruita. Adorarea Divinului înseamna a trai în conformitate cu vointa divina; a te aseza sau a sta în picioare, a mânca sau a bea, a vorbi sau a ramâne tacut doar pentru Dumezeu.

Atunci când ceea ce este fara forma devine centrul cuiva, un curent misterios începe sa curga, începe un gen de expansiune. Noi neam contractat - dar când samânta se sparge, devine un copac. Ne-am contractat în "eu" - dar când "eu" se sparge, planta începe sa rasara si expansiunea începe. Aceste plante se pot extinde destul pentru a cuprinde întreaga lume.

Religia este plina de surprize, dar noi nu înțelegem cum un astfel de lucru se poate petrece deoarece înca de la nastere am crezut ca suntem centrul Universului.

Buddha obisnuia sa sugereze discipolilor lui sa petreaca câțva timp în preajma locurilor de incinerare. Ei trebuiau sa ramâna acolo timp de trei luni înainte de a fi initiati drept calugari. Ei puteau spune ca au venit sa învețe de la el, nu de la locurile de incinerare. Dar Buddha a insistat spunând: "Dupa trei luni în locurile de incinerare, egoul tau se va preda si îmi va fi mai usor sa te învăț. În fiecare zi, timp de trei luni, vei vedea corpurile moarte arzând si, în cele din urma, vei începe sa gândești ca lumea nu exista doar pentru tine. Când tu înca nu erai aici, lumea exista. Aceasta persoana, al carei corp îl privești arzând, a crezut pâna cu câteva momente înainte de a muri, ca lumea exista pentru ea. Lumea nici macar nu mai stie ca acea persoana nu mai exista. Oceanul nu a observat ca un val a disparut."

"Continua sa privești si, când vei realiza ca lumea nu exista pentru tine, vino la mine; atunci poate începe adevarata meditatie. Atâta timp cât tu esti centrul nu exista nici o posibilitate de venerare

autentica, de rugăcine sau meditație; este doar o profundă iluzie. Adorarea va începe atunci când iluzia dispăre. Adorarea începe când “eu” este aruncat și “tu” devine semnificativ”.

Retine, mai întâi devotul face statuia să dispară și deschide ușa spre ceea ce este fără formă. Atunci el se lasă să dispară, adorarea începe și, imediat ce ușa spre Cel fără formă se deschide într-o statuie, disoluția egoului devine mult mai ușor de realizat. Imediat ce devotul realizează că un idol de piatră poate dispărea pentru a deveni o poartă către Cel fără formă, realizează că el însuși poate deveni o poartă către Cel fără formă; că imediat ce el poate uita de așa numitul sau ego, devine posibilă o mai profundă plonjare.

Putem face o distincție între cele două forme, dar aceasta nu se aplică când este vorba despre Cel fără formă, deoarece Cel fără formă este doar unul. Când statuia a devenit fără formă și devotul a devenit și el fără formă atunci nu mai sunt “doi”. Numerele nu au nici o valoare în relație cu Cel fără formă.

Aceasta este baza, dar sunt multe metode și tehnici de a utiliza această bază. În legătură cu aceasta sunt câteva lucruri care trebuie înțelese...

Sufiții au acordat o mare importanță dansului ca formă de adorare. Devoti ca Meera și Chaitanya au acordat, de asemenea, o mare valoare dansului - el are câteva calități care i-au determinat pe mulți discipoli devotați să-l aleagă ca metodă de adorare.

Primul efect al dansului este acela că, dansând, realizezi nu o dată faptul că tu nu ești corpul. Datorită mișcărilor rapide pe care le implică dansul, simți că tu și corpul sunteți separați. În realitate există o relație între corpul tău și conștiința ta. Este o relație bine stabilită și în munca ta de zi cu zi această relație nu este niciodată întreruptă.

Gurdjieff spunea că dacă sunt multe pietricele într-un container și vei scutura cu putere containerul, aranjarea lucrurilor din interior va fi perturbată. O piatră care era la fundul containerului va ajunge la suprafață, iar cea care era la suprafață va ajunge pe undeva pe la mijloc; întreaga aranjare dinăuntru va fi cu susul în jos. Dacă o piatră era de obicei într-un anumit loc lângă alte pietre și dacă ea s-a

identificat cu aceasta pozitie, egoul ei va fi distrus. Piatra va simti ca "Nu mai exist" - ca a fost doar o parte a unui aranjament si acum acest aranjament nu mai exista.

Deci, Meera, Chaitanya si sufitii au utilizat dansul într-un mod foarte profund. Dansul dervisilor rotitori ajunge undeva foarte profund. În acest dans, corpul dansatorului se rotește atât de repede si atât de total încât fiecare celula si fibra a corpului sau vibreaza. Aceasta întrerupe relatia dintre corp si constiinta si deodata dansatorul realizeaza ca este separat de corpul sau. Deci, utilizarea dansului în adorare este foarte valoroasa.

Exista doua secte crestine: Quaker-ii si Shaker-ii. Quaker-ii sunt chiar si astazi foarte influenti. Numele acestor secte sunt foarte sugestive¹⁶. În timpul adorarii, Shaker-ii își scutura corpul atât de viguros si timp de mai multe ore încât, întregul corp - fiecare celula a lor - devine un tremur, iar Shaker-ii transpira abundant. În momentul în care corpul este scuturat cu putere ei realizeaza separarea constiintei de corp... si atunci constiinta intra în stare de rugaciune.

Numele de Quaker-i este de asemenea foarte semnificativ - corpurile lor pot tremura foarte puternic atunci când ei realizeaza adorarea. Asa cum într-un' cutremur pamântul se cutremura atât de puternic încât totul se prabuseste, Quaker-ul intra într-un astfel de tremur încât legatura corpului cu constiinta este întrerupta. Toate aceste tipuri de miscari, dansul si cântecele devotionale au fost utilizate pentru a crea o separare a constiintei de corp.

În legatura cu aceasta trebuie sa înțelegem unele aspecte despre stiinta sunetului. Stiinta considera ca unitatea ultima fundamentala a materiei este electricitatea. Înțeleptii Orientului considera ca unitatea ultima a materiei nu este electricitatea, ci sunetul. Fizicienii moderni considera ca întreaga materie este constituita din electricitate, în timp ce înțeleptii Orientului spun ca sunetul este unitatea de baza a materiei. Oricare ar fi adevarul, trebuie sa înțelegeti ca exista o strânsa relatie între electricitate si sunet. Este posibil ca afirmatiile oamenilor de stiinta si cele ale înțeleptilor sa fie ambele adevarate, simultan.

Daca nu astazi, atunci mâine, realitatea elementului fundamental va fi cunoscuta: o forma a acestui element este sunetul, iar o alta este electricitatea. Acest element trebuie descoperit. Privind din perspectiva religioasa, înțeleptii au ajuns la concluzia ca sunetul este fundamentul; din perspectiva materialista, fizicienii au ajuns la electricitate. Retineti: înțeleptii au cautat în interior, nu în materie; în interiorul propriei fiinte experienta ultima a existentei este cea a sunetului. Atunci când esti constient de tine însuti, vei constientiza sunetul. Cu cât mai profund mergi în tine însuti, cu atât mai putin audibil va fi sunetul, pâna ce va deveni un vid. Tocmai aceasta tacere are propriul ei sunet, "sunetul tacut", pe care înțeleptii Indiei l-au descris ca anahat nada, sunetul neauzit. Acest sunet neauzit este sunetul ultim: experienta ultima a constiintei înainte de a intra în ceea ce este fara forma este acest sunet. Datorita acestei experiente, înțeleptii Indiei spun ca sunetul este elementul fundamental.

16) *"To quake" înseamna în limba engleza "a tremura", iar "to shake" - "a scutura", (n.t.)*

Savantii divid si subdivid materia în elementele ei componente si chiar înainte de a disparea în cel fara forma ea este perceputa sub forma electronului. Astfel, atunci când materia dispare si se manifesta, cel fara forma, ceea ce ramâne pentru ei, este electricitatea.

Ceea ce trebuie sa stim este faptul ca cea mai mica parte a constiintei, partea ultima, exista chiar mai înainte de a se ajunge la cea mai mica particula a materiei. Cu siguranta, constiinta este mai subtila decât materia, din moment ce constiinta ultima exista cu mult înainte de elementul ultim al materiei. De aceea înțeleptii Indiei au sustinut ca sunetul este mai subtil decât electricitatea si ca el este sursa ultima a tot ceea ce exista.

Muzica, rugaciunea si incantarea mantrelor utilizeaza puterea sunetului. Fiecare sunet va creeaza o anumita stare interioara; nu exista nici un sunet care sa nu faca aceasta. Savantii care au facut experiente asupra sunetului stiu acum ca daca se cânta anumite bucati muzicale la anumite instrumente în preajma unei plante ea va înflori cu o luna înainte de termen. Daca se cânta anumite piese muzicale în preajma unor vaci ele vor da mai mult lapte. Dar daca se utilizeaza instrumente muzicale nepotrivite, sau bucatile muzicale nu sunt alese

corect, este posibil ca ele sa nu mai dea deloc lapte.

Sunetul ajunge realmente în interior si va patrunde constiinta. O sabie îti poate reteza gâtul, dar cu puterea sunetului mintea ta poate fi "retezata". Taisul sunetului poate fi mai ascutit si poate deconecta mintea de la multiplele ei preocupari. De aceea, au fost facute experimente asupra puterii sunetului, în care sunetul era utilizat pentru a opri mintea unui adorator astfel încât el sa poata începe calatoria spre infinit. Toate religiile au utilizat sunete speciale si le-au rafinat prin mii de ani de practica.

Recent a venit la mine cineva din Japonia. În ultimii doi ani el facuse un exercitiu de la Scoala Soto de Zen. În cadrul acestui exercitiu el emitea sunetul "Mu...Mu" în cea mai mare parte a starii de veghe; el nu emitea acest sunet doar atunci când se odihnea sau mânca. Se trezea la ora trei dimineata, facea o baie si începea sa repete: "Mu...Mu". Facea aceasta de trei zile si gândurile deveneau din ce în ce mai putine. Sunetul "Mu...Mu" continua sa reverbereze; în interiorul lui se crea un fel de furtuna; sunetul devenea la fel ca o sabie care îi reteza orice gând.

Dupa sapte zile el nu mai avea nevoie sa emita sunetul; el se emitea de la sine si se raspândea în întreg corpul. Orice ar face - fie ca este asezat, fie ca umbla... orice - în interior continua repetarea tacuta a sunetului "Mu...Mu". Fiecare celula si fiecare fibra vibreaza în acest ritm. Este dificil sa manânci pentru ca sunetul "Mu...Mu" continua. Dupa sapte zile, este dificil sa si dormi pentru ca gura continua sa repete "Mu...Mu". În timpul somnului sunetul devine din ce în ce mai profund.

Dupa douazeci si una de zile el a început sa emita sunetul "Mu...Mu" ca un leu. Ochii lui, fata si comportamentul s-au schimbat. Maestrul sau continua sa-l îndrume sa continue. Odata ce a început sa emita acel strigat a încetat sa mai manânce, sa mai bea si sa mai doarma. În cea de-a patra saptamâna era ca nebun - era într-o stare în care nu mai constientiza decât sunetul "Mu...Mu". Daca îl întrebai cum îl cheama el raspundea "Mu". Îsi pierduse constiinta corpului, ramânând doar constiinta sunetului "Mu". Nu mai stia cine este. În acest stadiu el trebuia supravegheat si pazit - putea face orice, putea merge oriunde.

în ultimul stadiu a început să strige din toate puterile. Era ca și cum i s-ar fi deschis o rană sau ca și cum ar fi fost posedat. Apoi, totul s-a liniștit - un val urias al oceanului s-a ridicat și apoi s-a liniștit. Momentul culminant trecuse și totul în interiorul său s-a risipit.

El a căzut și a rămas nemiscat, tăcut și liniștit timp de trei săptămâni. Când și-a revenit nu mai era aceeași persoană - era un om nou. Vechiul om murise: acum tot ce era vechi - furia sa, dorințele sale, lacomia sa - rămăsese în urmă. Continuitatea cu trecutul său fusese întreruptă. Cu acest experiment al lui "Mu", cu această explozie a sunetului, întreaga sa conștiință a fost transformată.

"Aum" este un sunet similar. Toate religiile au sunetele lor proprii care sunt utilizate în adorare. Pe măsura ce adorarea se aprofundează impactul acestor sunete transformă adoratorul. Cântecurile devotionale și cântatul la instrumente muzicale au de asemenea un impact sonor și de aceea repetarea lor este importantă. Dacă tu cânti un cântec astăzi, un altul mâine și un al treilea poimâine nu vei obține nici un rezultat. Trebuie să fie o stimulare continuă a aceluiași centru.

Dacă urmărești să bati un cui de cort în mai multe locuri, niciodată nu va intra complet în pământ. Dacă sapi un metru într-un loc, un metru în altul și doi metri într-un altul, niciodată nu vei fi capabil să sapi un put. La fel, schimbarea centrelor ca și a locurilor aduce rezultate. Pentru a sapa un put, sapatul trebuie făcut numai într-un anumit punct.

Iată de ce s-a insistat atât de mult asupra repetiției, atât de mult încât, o lună întreaga va trebui să repetați "Mu" sau "Aum" sau un singur vers al unui cântec iarăși și iarăși, o lună întreaga în același ritm; dar există pericolul ca repetiția să devină mecanică precum o muncă de rutină, iar aceasta o va face ineficientă.

Repetiția trebuie să fie o chestiune de viață și de moarte, ca și cum ai da totul din voi. Fiecare fir de păr, fiecare celulă, fiecare fibră a corpului trebuie să participe; fiecare nerv, fiecare os, fiecare bucată de carne și mușchi devine implicată... fiecare picătură de sânge trebuie să strige cu putere. Rezultatele vor apărea atunci când întreaga voastră existență va deveni acel sunet. Devotul trebuie să repete doar un

singur cuvânt sau un vers al unui cântec ani de zile pentru un anumit motiv. Sa insiste iarasi si iarasi si poate ca usa se va deschide - si chiar se va deschide.

Asadar, sunetul, dansul, cântecul si muzica, toate au fost folosite în adorare. Ele toate au fost facute în fata unui idol - acest lucru trebuie sa fie retinut, deoarece dansul ca atare este altceva. Multi oameni danseaza, dar nu devin iluminati. Daca ei danseaza de dragul de a dansa atunci acest lucru nu are nici o legatura cu iluminarea. Asadar, totul trebuie sa fie facut cu ceea ce este fara forma, cu infinitul - si de aici, în fata idolului care a fost adus la viata de devotiunea ta. Idolul va va reaminti ca nu se danseaza doar de dragul de a dansa. Dansul este la periferie, centrul este idolul, centrul este în Suprema Fiinta. Totul constituie un salt spre aspectul ultim. Daca nu, exista dansatori, muzicieni si cântareti care sunt cu totii superbi în arta lor - mai buni decât orice devot. Dar nu acesta este scopul; devotul nu se îngrijeste de muzica sau cântec. Scopul sau este diferit. întregul sau efort este de a deveni atât de copleșit de stare încât se poate dizolva si se poate darui plinar, fiind preluat de fluxul interior pentru a pluti în infinit. El trebuie sa devina circumferinta cu scopul ultim situat în centru. El trebuie sa creeze o asemenea fluiditate încât sa poata pluti si curge.

Deseori vei gasi un devot cu lacrimi curgându-i pe obraji. El nu plânge de nefericire, ci de bucurie. Lacrimile curg doar atunci când ceva din interior a devenit lichid, fluid - sau din cauza necazurilor sau din cauza unei bucurii copleșitoare.

Pâna acum oamenii de stiinta nu au fost capabili sa explice scopul lacrimilor. în cel mai bun caz, ei au spus ca scopul lacrimilor este de a curati ochii de praf, glandele lacrimale fiind destinate doar sa ne curate ochii. Dar de ce curg lacrimile atunci când cineva este în durere, când este nefericit sau când este plin de bucurie? Ne vine praf în ochi în aceste momente sau se produce altceva?

Oricând exista un preaplin, oricând exista o extrema, fie de durere, fie de placere, lacrimile încep sa curga. Glandele lacrimale se deschid si apar lacrimile. Devotii plâng de asemenea, dar plânsul lor este diferit. Cineva care nu este un devot nu va fi capabil sa înțeleaga acest lucru. Ce-l face pe un devot sa plânga? V-ati putea gândi ca el

are unele dificultati si ca plânge cu bratele încrucisate din cauza acestora. Dar cineva care plânge din cauza dificultatilor sale se situeaza totusi în centru. El nu este un devot - el nu stie ce înseamna veneratia.

Dar exista momente când înghetarea si rigiditatea care s-a solidificat în noi începe sa se lichefizeze si constiinta a ceea ce se produce face ca lacrimile sa curga. Aceste lacrimi curg ca multumire si recunostinta fata de existenta. Noi nu putem raspunde decât cu lacrimi gratiei care este în jurul nostru. Noi simtim ca nu meritam tot ceea ce primim si ca nu putem cuprinde bucuria ce se coboara asupra noastra. Niciodata nu am visat la un asemenea sentiment si nu avem nici un mod de a ne arata recunostinta. Nici cuvintele, nici orice altceva nu poate exprima adecvat acest lucru. În asemenea momente ochii plâng într-un alt fel. Ochii devotului plâng diferit de cei ai iubitului. Iubitul de asemeni plânge dar plânsul sau este de alta natura. Lacrimile iubitului sunt pline de mici dorinte si cereri, dar în lacrimile devotului nu exista dorinte. El plânge fara nici un motiv... el este pur si simplu neajutorat. Chiar si atunci când doreste sa-si exprime recunostinta cuvintele nu ies din gura si atunci când gura nu poate vorbi ochii încep sa vorbeasca în modul lor propriu. Perfectiunea, împlinirea veneratiei, se afla în lacrimi, în fluiditatea si în curgerea lor.

Statuile religioase au fost folosite în multe moduri diferite pentru a experimenta extazul. Cei care sunt împotriva acestor lucruri nu stiu ce înseamna adoratia. Cineva care nu stie poate spune orice. Vorbele unui ignorant nu au valoare. În acest secol tipul acesta de învatatura a prins radacini deoarece altii nu stiu. Când nimeni nu stie ce si cum, nu exista altceva de ales decât ceea ce se spune.

Daca cineva spune "nu exista Dumnezeu", el nu trebuie sa demonstreze nimic. Dar oricine spune "exista Dumnezeu" trebuie sa demonstreze acest lucru. Asadar, mintea se ataseaza cu usurinta de ce este negativ, dar când este vorba de a se atasa de ceva pozitiv, mintea ezita, deoarece va avea probleme în a demonstra. Veneratia este pozitiva. Statuile religioase sunt pozitive. În negatie nu este nimic de pierdut.

Turgheniev a scris o mica povestioara. Într-un oras era un om foarte inteligent si în acelasi oras locuia si un prostanac, un idiot. Într-

o zi, idiotul s-a dus la omul inteligent si l-a rugat sa-i arate o cale de a deveni inteligent. Omul inteligent l-a întrebat pe prostanac daca dorea sa fie inteligent sau doar sa para inteligent, deoarece faptul de a deveni inteligent necesita un lung proces, dar a para inteligent este usor. Idiotul i-a raspuns ca dorea sa-i fie aratata calea cea mai usoara, ca era suficient pentru el sa para inteligent - el nu dorea sa se preocupe de a deveni inteligent.

Omul inteligent i-a spus ca în a deveni inteligent exista posibilitatea de a gresi, dar pentru a para inteligent nu trebuia sa greseasca. Idiotul a devenit nerabdator si i-a cerut ca secretul sa-i fie revelat fara întârziere. Asadar, omul inteligent i-a soptit ceva la ureche... si din acea zi idiotul a început sa devina gradat cunoscut ca inteligent în tot orasul.

Oamenii din oras au început sa bârfeasca. Cum a devenit acest prost dintr-o data inteligent? Ce l-a învătat omul inteligent?

El pur si simplu i-a spus prostului sa nege fiecare afirmatie pe care o auzea. Daca cineva îi spunea: adorarea idolilor are ceva bun în ea, idiotul raspundea imediat - negând. Idiotul l-a întrebat pe omul inteligent: trebuie sa ma comport astfel chiar si când nu stiu nimic despre subiect?

Omul inteligent i-a raspuns: nu trebuie sa-ti faci griji despre a cunoaste ceva - doar neaga tot ceea ce ti se spune. Daca cineva îti spune ca cuvintele lui Kalidas sunt minunate spune doar ca toate sunt niste gunoaie. Cere-le sa ti le demonstreze. Daca cineva spune ca muzica lui Beethoven este cereasca spune-i ca aceasta muzica se cânta chiar si în iad si cere-i persoanei sa demonstreze cum este muzica cereasca. Neaga totul si daca cineva ti se opune provoaca-l sa-si demonstreze afirmatiile.”

În doua saptamâni, idiotul a devenit faimos pentru inteligenta sa în tot orasul. Oamenii au început sa spuna ca era un om foarte profund si dificil de judecat si de înteles. Daca cineva spunea ca poezia lui Shakespeare este minunata el raspundea ca este pur si simplu banala - orice copil putea scrie asemenea poezii. Atunci persoana se simtea intimidata deoarece era dificil sa demonstreze ceea ce spunea.

Acest secol este, într-un anumit mod, un secol al multor tipuri de prostie, iar fundamentul prostiei noastre este negarea. Timp de un secol noi am negat un lucru dupa altul. Când oamenii nu sunt capabili sa demonstreze ceva, ei, de asemenea, se alatura celor ce neaga. Dar tine minte, cu cât viata este mai negativa cu atât mai putin semnificativa ea devine.

Nici un adevar nu poate fi cunoscut fara a fi pozitiv orientati.

Cu cât mai negativa este o viata, desi în exterior va parea mai inteligenta, în interior va fi mai prostiasca. Cu cât mai negativa este o viata, cu atât mai putin va exista posibilitatea adevarului atitudinii si frumusetii care sa o patrunda - deoarece toate experientele elevate se petrec doar unei minti orientate pozitiv. Toate experientele valoroase se petrec numai unei minti pozitive.

Oricând cineva va spune “nu” ceva din mintea sa se închide. Te-ai gândit vreodata la efectul cuvintelor? Daca te închizi singur într-o camera si spui tare “nu” vei descoperi ca întreaga ta inima se contracta si devine închisa. Daca spui “da” vei descoperi ca inima ta își deschide aripile si zboara catre cer. Cuvintele nu doar se nasc. Rostirea lor creeaza un eveniment paraiel. Spunând “nu” ceva se contracta în tine si spunând “da” ceva se deschide.

Cineva l-a întrebat pe Sf. Augustin: Care este metoda ta de adoratie? Care este rugaciunea ta? Sf. Augustin a raspuns: Da, da si da, Doamne. Aceasta este metoda mea de adorare, aceasta este întreaga mea rugaciune.”

Omul poate nu a înteles ceea ce Sf. Augustin i-a spus, dar oricine spune da vietii sale în totalitatea sa este un teist. Teismul nu înseamna doar a spune da existentei lui Dumnezeu. Este capacitatea de a spune da. Ateul nu numai ca neaga existenta lui Dumnezeu, ateul nu are nici o alta capacitate decât de a spune nu. O astfel de persoana va continua sa se contracte si sa se strânga si în cele din urma se va autodistruge. Faptul de a spune da face o persoana atât de deschisa si de expansionata încât se uneste cu infinitul.

Adorarea unui idol sau a unei statui este o metoda pozitiva, dar trebuie sa meditezi si sa mergi profund în idolul respectiv, în adoratia pe care ai ajuns sa o cunosti. Nu exista nici un idol, exista doar adoratie. Idolul este doar începutul.

Este adevarat ca procesul adoratiei nu este mai putin decât Divinul si totusi, într-un sens mai profund, vei descoperi ca este propria ta transformare. Divinul este doar o scuza si aceasta scuza face fiinta mai usor de transformat.

Doctorul Rudolf, despre care am vorbit mai devreme, si-a dezvoltat un principiu important care îți poate fi si tie util. Oricând un gând îți apare în minte, el trebuie sa calatoreasca prin nervi si muschi si prin tot corpul. De exemplu, daca în mintea mea apare gândul sa te iubesc si sa îți iau mâna ta într-a mea, imediat acest gând începe sa calatoreasca trecând din creier prin tot corpul pâna când ajunge la vârful degetelor mele.

Rudolf spune ca atunci când un gând se naste el are puterea de o suta de unitati. Pâna ajunge la capatul degetelor ramâne doar o singura unitate. 99 de unitati de putere sunt folosite în procesul transmisiei si în traducerea aceluï gând în actiune. Toate gândurile devin sterile în momentul în care ele ating suprafata sterila a corpului. Iata de ce mai multa fericire este experimentata la gândul de a lua mâinile celui iubit decât experienta propriu-zisa. În momentul

experientei simți ca aceasta nu este atât de satisfacătoare cum te-ai asteptat. Ce s-a produs? De ce împlinirea gândului este mai puțin datatoare de împlinire decât gândul însuși?

Când cineva se gândeste la a face dragoste se simte extaziat, dar după ce a făcut dragoste rămâne cu un sentiment de deprimare. El simte ca, la urma urmei, nu a fost așa de minunat. De ce?

Când gândul a fost conceput el avea puterea de o sută de unități dar, până a ajuns la periferie, el s-a redus la o unitate. Uneori potențialitatea devine zero sau chiar negativă. Dacă corpul este bolnav sau slăbit este disipată atât de multă energie în timpul călătoriei către periferie încât acest lucru poate deveni chiar negativ. Așadar, dacă ești bolnav, poate ca te aștepti să te simți fericit atunci când îți mânăle celui iubit în ale tale, dar în schimb, până când gândul a călătorit la mâna ta, luarea mâinii ființei iubite în propriile mâini te face nefericit. Experiența devine negativă. Rudolf spune că dacă acest lucru este adevărat atunci omul nu va deveni niciodată fericit.

Există vreun mod în care gândul cuiva poate să intre direct în mintea celuilalt? Religia spune că da și prin sute de experimente, Rudolf a demonstrat că gândul meu poate face un salt direct în mintea altuia, fără a folosi mediul corpului meu fizic. Pentru a face astfel îmi opresc gândul în centrul celui de-al treilea ochi închizându-mi ochii și făcându-l să sara direct în al treilea ochi al tău. Întregul sistem telepativ depinde de această artă.

Rudolf a demonstrat acest lucru transmitând un gând la o mie de mile. Alte experimente realizate la Harvard, în Rusia și în multe alte țări au dovedit existența telepatiei. În acest experiment îți concentrezi gândul asupra celui de-al treilea ochi ca și cum acesta a devenit un mic soare ce se rotește rapid în mintea ta. Acest mic soare devine focalizat și foarte puternic. Gândului nu îi este permis să se raspândească în restul corpului, ceea ce ar determina astfel o pierdere de energie. Energia trebuie să se acumuleze într-un punct unde trebuie să rămână focalizată precum o rază puternică de lumină. Chiar atunci când simți că nu poate deveni mai focalizat, mai concentrat, acesta este momentul în care gândul poate să sara. În exact acel moment trebuie să proiectezi gândul în mintea celeilalte persoane. Indiferent cât de departe este acea persoană, ea trebuie să fie în câmpul

imaginatiei tale si sa-ti imaginezi ca gândul a intrat în mintea celeilalte persoane prin cel de-al treilea ochi al ei. Odata ce acest lucru se produce, gândul este transferat.

Telepatia este arta proiectarii unui gând în fiinta altcuiva fara nici un mediu fizic. Cel de-al treilea ochi a fost subiect de meditatie în multe scopuri religioase. El poate fi folosit si în comunicarea cu mintea cosmica ca si cu mintea umana. De exemplu, te afli în fata statuii lui Mahavira. Constiinta lui Mahavira fiind una cu Infinitul, daca îti concentrezi toata energia în centrul celui de-al treilea ochi si-l proiectezi în capul statuii, gândul tau va fi transmis constiintei lui Mahavira. În acest mod, multi oameni care au venit dupa Mahavira au fost ajutati. Pentru asemenea oameni, Buddha, Mahavira si Iisus Hristos nu sunt morti, ci traiesc, aici si acum. Pentru ei exista o directa comuniune.

Acest experiment poate fi folosit pentru a face un salt direct în infinit. Dar cum vei descoperi cel de-al treilea ochi al Infinitului? Unde îti vei proiecta energia gândului? Unde îl vei transmite?

Va fi mai usor sa comunici prin intermediul unui idol. Proiectarea directa a razei gândului în infinit este dificila. Ea se poate face, dar pentru aceasta exista o tehnica diferita. Religiile care nu au folosit idoli sau statui de chipuri religioase au folosit aceasta tehnica, dar este foarte dificil. Asadar, chiar si acele religii care initial nu au folosit idoli, în cele din urma au ajuns sa-i foloseasca.

Islamul nu a folosit idoli, dar moscheea a devenit un idol si mormintele sfintilor mahomedani suntenerate. Chiar si astazi, în orice parte a lumii, când un mahomedan se roaga, el se orienteaza în directia Kaaba (Mecca). Cei care stiu acest lucru au folosit Kaaba ca un mediu prin care sa transmita gândurile celui de-al treilea ochi al lor. Cei care nu cunosc întelesul secret, doar se orienteaza catre Kabba atunci când se roaga.

Nu este important sa-ti proiectezi gândurile asupra Kaabei sau asupra unui idol. Nu este important daca saruti picioarele unui idol sau piatra de la Kabba. Este acelasi lucru. Nu exista nici o fotografie a lui Mahomed, nu exista nici o statuie a lui Mahomed dar ce importanta are? Este vorba despre altceva. Nici o statuie sau imagine de-a lui

Mahomed nu a fost conceputa vreodata, dar credinciosii arunca flori la mormintele sfintilor musulmani. Nu a fost posibila gasirea unui substitut la fel de puternic pentru Mahomed.

Asadar, daca Krishna își instruieste devotii sa se închine la picioarele imaginii sale, el cunoaste în profunzime problemele lor. Krishna stia ca este foarte dificil ca un om sa evite folosirea unui idol. Saltul direct în Infinit este atât de dificil încât numai unul din zece oameni pot reusi. Atunci, cu restul cum ramâne? Daca statuia lui Krishna nu exista ei vor folosi orice idol care poate sa fie mai banal sau foarte banal.

Care a fost efectul interzicerii folosirii unui idol la Mahomed?
Daca un fachir mahomedan moare într-un anumit oras, mahomedanii se aduna în jurul mormântului sau. Mahomedanii nu gresesc facând acest lucru. Este în natura interioara a omului sa fie responsabil. Pentru mine, ceea ce ar fi putut face o statuie a lui Mahomed nu poate fi facut de mormântul unui fachir. Desi Mahomed a avut dreptate spunând ca nu este nevoie de o statuie, acest lucru este adevarat doar pentru un om dintr-un milion. Dar o asemenea persoana oricum nu are nevoie sa ajunga undeva. El nu are nevoie de un idol, de Kaaba, de Coran sau de Bhagavad-Gita. El de asemenea nu are nevoie nici de Mohamed, Krishna sau Buddha. Pentru el toate acestea sunt inutile. El poate atinge direct Infinitul. Dar ce se poate spune despre ceilalti?

Pentru restul sunt necesare toate lucrurile si când ceva este necesar este mai bine sa fie de cea mai buna calitate. Este mai bine sa ai o statuie a lui Buddha, a lui Krishna, a lui Mohamed sau a lui Mahavir decât sa venerezi mormântul unui fachir sau statuia unui anumit taran virtuos. Atunci când trebuie sa calatoresti pe mare este

riscant sa mergi cu o barca. Este mai bine sa calatoresti cu un transatlantic. Când îți este disponibil vasul lui Buddha este prosteste sa depinzi de o anumita amuleta facuta de un anumit fachir sau de mormântul unei persoane ale carei binecuvântari au ajutat unor oameni sa-si revina dintr-o anumita boala. Dar daca statuia lui Buddha nu este la îndemâna sau nu exista, din cauza necesitatii interioare a omului, el va cauta un substitut.

La modul superficial, se pare ca cei ce au respins adorarea

idolilor si statuilor, au spus ceva minunat. Dar cei care pledeaza în favoarea adorarii idolilor au experienta a mii de ani si stiu din experienta ca o persoana va avea nevoie de un idol. Majoritatea oamenilor au o limitare în faptul ca ei nu pot atinge direct ceea ce este fara forma. Ei au nevoie de un jalon pe cale - si cu cât mai minunat si mai confortabil este locul, cu atât este mai bine.

Nu a existat pe Pamânt nici o societate care sa nu venereze un anume idol. Nici un grup de fiinte umane nu a existat în vreun colt al Pamântului care sa nu-i foloseasca într-o forma sau alta. Acest lucru indica faptul ca idolul împlineste o anumita necesitate inerenta, nu numai pentru individ, ci si pentru întreaga umanitate. În acest secol sau în ultimii doua sute de ani, concertul de idoli a fost minimalizat. Unii oameni argumenteaza ca idoli sunt o povara fara sens, doar pietre, si trebuie îndepartate. Dar, daca ar fi fost înteles mai întâi sensul acestei venerari, nu cred ca vreo persoana inteligenta ar mai fi dorit sa îndeparteze idoli. Dar, daca gândirea stiintifica referitoare la venerarea idolilor nu este înțeleasa, atunci idoli vor trebui îndepartati. Ei nu pot fi salvati si probabil ca vor disparea de la sine.

Astazi oamenii veneraza idoli si statuile fara a întelege si se înclina înaintea lor fara a sti de ce. Inimile lor nu participa. Este doar o formalitate care a mai ramas de facut. Asemenea oameni vor fi doar cauza distrugerii idolului deoarece, desi îl veneraza în fiecare zi, nu exista nici o transformare a vietilor lor si de aceea adorarea unui idol sau a unei statui pare fara sens.

O persoana veneraza un idol timp de 40 de ani si nimic nu i se produce... si apoi îl aduce si pe fiul sau la templu. Când fiul își întreaba tatal de ce este fortat sa mearga la templu când tatal sau nu s-a ales cu nimic în urma a 40 de ani de adorare a respectivului idol, tatal nu are nici mi raspuns. Daca ceva i s-ar fi produs tatalui, întrebarea aceasta nu ar mai fi aparut.

Exista o mica fabula a lui Esop... "într-o padure un leu întreba fiecare animal pe care-l întâlnea daca el era regele padurii sau nu. El a întrebat si un urs si acesta a raspuns: Cu siguranta el este regele!

Apoi, a întrebat un leopard care a ezitat putin, dar a spus da, leul era regele. Apoi leul a întrebat elefantul care imediat l-a luat în

trompa si l-a aruncat departe. Când era înca în aer leul a spus elefantului: O, mare fiinta, daca tu nu ai stiut raspunsul ai fi putut pur si simplu sa-mi spui. Nu ai fi avut nevoie sa ma arunci. As fi plecat eu însumi!”

Dar, prin faptul ca elefantul este atât de puternic încât sa-l ridice si sa-l arunce pe leu, nu mai avea nevoie de raspuns, nu era necesar sa spuna cine este regele.

Cineva care adora un idol nu ar avea nevoie sa raspunda daca cu adevarat stie ce este aceasta adoratie. Viata sa ar fi raspunsul. Ochii sai, atitudinea sa, ar deveni raspunsul. Dar cei care nu stiu ce este adorarea si care înca realizeaza adorari superficiale sunt responsabili pentru interesul în declin asupra idolilor. Ei nu stiu ce este adoratia autentica, dar idolii au ramas la îndemâna.

Acesta este motivul pentru care v-am vorbit despre adoratie astfel încât sa puteti înțelege ca un idol este o metoda destinata unei transformari totale interioare. Idolul este doar o scuza.

Este ca si cum ti-ai atârna haina de un cuier. Scopul cuierului este doar de a agata haina. Daca nu ar exista acest cuier, haina ar putea fi agatata de o usa sau pusa pe un scaun, trebuie sa fie pusa undeva. Dar, odata ce ea este pusa în cuier, nu îți mai pui întrebări în ceea ce-l priveste.

Idolul este exact ca un cuier - actul adorarii este scopul afectiv.

Dar, în timp ce venerezi idolul, tu nu vezi procesul venerarii. Nu vezi haina, vezi doar cuierul. Simti cum cuierul a stricat peretele. De ce sa-l mai pastrezi?

Nu stii nimic despre adoratie. Doar idolul ramâne, neputincios si învins. El poate sa nu supravietuiasca - doar forta vitala a adorarii este cea care-l poate salva. Iata de ce v-am vorbit despre adorare.

Destul pentru astazi...

CAPITOLUL V

ASTROLOGIA, STIINTA UNITATII COSMICE

Astrologia este probabil cel mai vechi subiect și, de asemenea, într-un anumit mod, cel mai ignorat. Este cel mai vechi, deoarece astrologia datează de când am fost capabili să investigăm istoria omenirii. Inscriptii astrologice au fost descoperite pe tablite osoase din civilizația sumeriană care a existat cu 25000 de ani înainte de Hristos. Au fost descoperite tablite din os cu inscripții astrologice pe ele și cu o schiță a orbitei lunii pe cer.

Dar, în India, această știință este chiar și mai veche. În Rig-Veda se fac referiri la o anumită constelație de stele care ar fi putut apărea doar cu 95000 de ani în urmă. Din cauza acestui fapt, Lokmanya Tilak a conchis că Vedele trebuie să fie și mai vechi: constelația descrisă în Vede ar fi putut apărea doar într-un anumit moment, în urmă cu 95000 de ani; așadar, această referință vedică trebuie să aibă cel puțin 95000 de ani.

Această referință vedică nu ar fi putut fi adăugată ulterior. Alte generații mai tinere nu ar fi putut genera o constelație care să existe cu mulți ani înainte. Dar acum avem metode științifice pentru a descoperi poziția stelelor la un moment dat, în trecut.

Cele mai profunde legi ale astrologiei au fost descoperite în India. De fapt, astrologia a fost cea care a dat naștere matematicii. Pentru a face calculele astrologice, mai întâi este nevoie de matematică.

Numerele utilizate în aritmetica au fost inventate în India. Numerele de la 1 la 10 sunt de origine indiană și pe tot cuprinsul lumii a fost acceptat sistemul zecimal. Sistemul zecimal s-a născut în India și s-a răspândit în toată lumea. Atunci când spuneti nouă în limba engleză, este pur și simplu o modificare a cuvântului sanscrit nava. Atunci când spuneti opt în engleză¹⁷ acest cuvânt este o modificare a cuvântului sanscrit aht. Numerele de la 1 la 9 ce există în toate limbile pământului au apărut doar din cauza influenței astrologiei Indiene.

Prima cunoastere despre existenta astrologiei a ajuns la civilizatiile sumeriene din India. Cu 6000 de ani înainte de Iisus, sumerienii au fost primii care au deschis usile astrologiei catre lumea vestica. Sumerienii au pus bazele unui studiu stiintific asupra constelatiilor. Ei au construit un turn gigantic de 700 de picioare înaltime si din acest turn preotii sumerieni obisnuiau sa urmareasca cerul 24 de ore din 24. Metafizica sumeriana a aflat curând ca tot ceea ce i se produce omenirii este cumva conectat cu stelele - ele sunt sursa.

Cu 6000 de ani înainte de Iisus, sumerienii au spus ca oricând apar boli, epidemii, stelele au cumva o anumita legatura cu acestea. În zilele noastre exista o baza stiintifica pentru acest fapt si cei care înțeleg stiinta astrologiei actuale spun ca sumerienii sunt cei care au început istoria omenirii.

În 1920 un om de stiinta rus, Chijevsky, a investigat profund aceasta chestiune si a descoperit ca la fiecare 11 ani apar enorme explozii în Soare. La fiecare 11 ani apare o explozie în Soare. Chijevsky a descoperit ca, oricând apar asemenea explozii nucleare în Soare, încep pe Pamânt razboaie si revolutii. Conform celor spuse de el, în timpul ultimelor 700 de ani, oricând au aparut asemenea fenomene în Soare, au existat dezastre pe Pamânt.

Analiza lui Chijevsky a fost de netagaduit si. deoarece analiza lui s-a opus viziunii marxiste, în 1920 Stalin l-a arestat si l-a aruncat în închisoare. Doar dupa moartea lui Stalin a fost eliberat Chijevsky. Pentru Stalin, concluziile lui Chijevsky pareau doar foarte stranii. Conform gândirii marxiste si comuniste, orice revolutii care apar pe Pamânt sunt fundamental determinate de diferentele economice dintre oameni. Chijevsky a declarat ca la originea revolutiilor stau exploziile ce se produc în Soare.

Cum pot exploziile din Soare sa fie legate de existenta bogatiilor sau a saraciei din vietile oamenilor? Daca teza lui Chijevsky este corecta, atunci întregul sistem a lui Marx se transforma în pulbere. Atunci nu mai puteti explica revolutiile referindu-va la economie si la lupta de clasa. Atunci numai astrologia poate explica revolutia.

Nimeni nu a dovedit ca Chijevsky nu avea dreptate. Calculele sale, care acopereau 700 de ani, erau atât de stiintifice încât legatura pe care el a stabilit-o între exploziile din Soare si fenomenele de pe Pamânt era foarte clara, fiind dificil sa se demonstreze ca nu avea dreptate. Dar, pentru Stalin, a fost o chestiune mai simpla sa-l trimita în Siberia.

Dupa moartea lui Stalin, Hrusciiov l-a eliberat din Siberia pe Chijevsky.

Aproape 50 de ani valorosi din viata sa au fost pierduti în Siberia. Dupa eliberare el a mai trait 6 luni, iar în aceste luni el si-a ansamblat si si-a adunat chiar mai multe dovezi pentru teza sa. El a legat de asemenea raspândirea epidemiilor pe Pamânt de influenta Soarelui.

Soarele nu este o minge statica de foc asa cum gândim noi în mod obisnuit, ci mai curând este un organism teribil, infinit de viu si de dinamic. Soarele își schimba starea în fiecare moment si atunci când Soarele își schimba starea chiar si foarte putin, viata pe Pamânt este afectata. Nimic nu se produce pe Pamânt fara ca un anumit lucru sa se produca pe Soare. Atunci când exista o eclipsa solara pasarile din padure se opresc din cântat cu 24 de ore înainte. Pe întreaga durata a eclipsei Pamântul devine tacut. Pasarile se opresc din cântat si toate animalele din padure devin înspaimântate, pline de teama. Maimutele

coboara din copaci pe pamânt. Ele se aduna în grupuri, aparent pentru a se proteja. Si este un lucru surprinzator ca aceste maimute, care întotdeauna fac mult zgomot, devin atât de linistite în timpul eclipsei, încât nici cei care mediteaza nu se pot compara cu ele.

Chijvesky a explicat în amanuntime aceste lucruri, dar asemenea moduri de gândire si-au avut originea în Sumeria. Mai apoi, un medic elvetian, pe nume Paracelsus, a descoperit si mai multe informatii. El a facut o descoperire nemaiîntâlnita si aceasta descoperire va transforma întreaga stiinta medicala, daca nu astazi, atunci mâine. Pâna acum, aceasta descoperire nu a putut fi considerata valabila deoarece astrologia este un subiect ignorat - cel mai vechi, cel mai ignorat si în acelasi timp cel mai respectat.

Cu câtiva ani în urma, în Franta s-a calculat faptul ca 47% din

populatie crede ca astrologia este o stiinta. În America, 5000 de astrologi de vârf lucreaza permanent, zi si noapte. Ei au atât de multi clienti încât nu-si pot face niciodata treaba pe deplin - americanii platesc astrologilor milioane de dolari în fiecare an. Se estimeaza ca în lume, 78% din populatie crede în astrologie. Acest procent se refera la oameni în general. Gânditorii si intelectualii sunt foarte interesati de astrologie.

C. G. Jung a spus ca usile universitatii au fost închise pentru astrologie pentru 300 de ani, dar ca în urmatorii 30 de ani aceste usi se vor deschide din nou si astrologia va reintra în universitate. Acest lucru se va produce deoarece afirmatiile pe care le-a facut astrologia, care pâna acum nu au putut fi demonstrate, acum pot fi demonstrate.

Paracelsus a facut o descoperire - omul se îmbolnaveste doar atunci când legatura armonioasa între el si pozitiile stelelor la nastere se rupe. Pentru acesta trebuie sa dam câteva explicatii. Cu multi ani înainte de Paracelsus, cu 600 de ani înainte de Hristos, Pitagora a enuntat foarte valorosul principiu al armoniei planetare. Când Pitagora si-a enuntat principiul sau, tocmai se întorsese dintr-o calatorie în Egipt si India. Când el a venit, India era intens absorbita de ideile lui Buddha si Mahavir. Dupa întoarcerea sa în Grecia el a introdus în relatarile sale referinte specifice la calugarii buddhisti si jainisti. El a dat calugarilor jainisti numele de jainosofisti si de asemenea a relatat ca ei umbla dezbracati.

Pitagora a crezut ca fiecare stea, fiecare planeta si fiecare satelit emite o vibratie unica prin calatoria ei în spatiu. Fiecare miscare a stelelor provoaca o vibratie si fiecare stea are propria sa miscare individuala. Toate vibratiile stelelor luate împreuna, alcatuiesc o armonie muzicala pe care el a numit-o armonia Universului.

Atunci când te nasti, melodia care este creata de acordul stelelor în acel moment este înscrisa în mintea ta în forma sa cea mai proaspata, cea mai sofisticata si cea mai sensibila - cea a nasterii. Pe toata durata vietii tale, aceasta îți va determina starea de sanatate sau de boala. Atunci când traiesti în armonie, în acord cu armonia muzicala originara ce a existat în momentul nasterii tale, esti sanatos si ori de câte ori acordul tau cu aceasta muzica se întrerupe, devii bolnav.

În această direcție, Paracelsus a făcut cercetări importante. El nu îi prescria nici un fel de leac vreunui pacient până când nu-i vedea kundali, harta astrologică a nasterii, și este un lucru surprinzător că, examinând tema natală a unui pacient, Paracelsus îi vindeca chiar și de alte boli la care alți medici erau neputincioși. El obișnuia să spună: "Până nu cunosc poziția stelelor din momentul nasterii unui om, nu este posibil să-i știu notele armoniei sale interne. Și, dacă nu-i știu notele acestei armonii interne, cum pot să fac omul sănătos?"

Dar ce se înțelege prin sănătate? Aici trebuie să urmărim să înțelegem. La modul obișnuit, dacă întrebam un medic care este definiția sănătății, el ne va spune doar că sănătatea este absența bolii. Dar aceasta este o definiție negativă. Este păcat că noi trebuie să definim sănătatea în termenii bolii. Sănătatea este un termen pozitiv, o stare pozitivă. Boala este negativă. Sănătatea este în natura noastră. Boala este un atac asupra naturii noastre sau o violare a naturii. Așadar, este straniu că noi trebuie să definim sănătatea în termenii bolii. A deveni gazda în termenii vizitatorului este un lucru foarte ciudat.

Sănătatea este împreună cu noi dintotdeauna. Boala vine doar ocazional. Sănătatea vine de la naștere. Boala este un fenomen superficial. Dacă ceri unui medic să definească sănătatea, tot ceea ce îți poate spune este că sănătatea e prezentă atunci când boala este absentă.

Paracelsus spunea că această interpretare este greșită. Conceptul de sănătate trebuie să fie definit în mod pozitiv. Dar, cum putem ajunge noi la o definiție pozitivă, la o interpretare creatoare a conceptului?

Paracelsus spunea: "Numai când starea armoniei voastre interioare este cunoscută, numai atunci va puteți îndepărta cel mai bine bolile - deoarece armonia voastră interioară este sursa sănătății. Dar atunci când vă vindecați de o anumită boală, imediat veți lua altă, deoarece nu s-a făcut nimic pentru a echilibra armonia interioară. Armonia voastră interioară este cea care trebuie cultivată."

Au trecut 500 de ani de la afirmațiile lui Paracelsus și

descoperirile sale au fost acoperite de uitare. Acum, în timpul ultimilor 20 de ani astrologia a ajuns din nou în centrul atenției. În această perioadă s-a născut o nouă știință. Va voi descrie puțin această știință și apoi veți fi capabili să înțelegeți mai ușor vechea știință a astrologiei.

În 1950 s-a născut o nouă știință numită chimia cosmică. La originea acestei științe se află Georgi Giardi, unul dintre cei mai importanți oameni ai secolului. După nenumărate experiențe de laborator acest om a descoperit că întregul Univers este o unitate organică - că întregul Univers este un corp. Dacă degetul meu este rănit, atunci întregul meu corp este afectat. Corpul înseamnă că nici un element nu este separat. Toate sunt îmbinate împreună. Dacă ochiul meu are dureri, atunci și degetul meu, de asemenea, experimentează acea durere. Dacă piciorul meu este rănit, mesajul ajunge la inimă. Dacă mintea mea este bolnavă, întregul meu corp va fi perturbat. Dacă întregul meu corp va fi distrus atunci va fi dificil pentru mintea mea să găsească un loc unde să se adapteze. Corpul este o unitate organică: atingeți o singură parte și întregul corp vibrează; toate părțile sunt afectate.

Chimia cosmică spune că întregul Cosmos este un corp. Nimic nu este izolat, toate lucrurile sunt împreună. Așadar, indiferent cât ar fi de îndepărtată o stea de noi, bataile inimii noastre se schimbă și indiferent cât de îndepărtat este Soarele, când devine foarte perturbat, circulația sângelui nostru se perturba de asemenea. La fiecare 11 ani o furtună atomică apare în Soare. Ultima oară când au apărut asemenea furtuni atomice și explozii înfricoșătoare, un doctor japonez, pe nume Tamatto a făcut o descoperire uluitoare. Acel doctor făcea de 20 de ani cercetări asupra sângelui feminin. Există o proprietate unică a sângelui feminin, care este absentă în sângele bărbaților. În momentul menstruației, sângele femeii devine subtil în timp ce sângele bărbaților rămâne întotdeauna la fel. Sângele femeii în timpul menstruației se subțiază. În momentul când o femeie este însărcinată, sângele se subțiază de asemenea. Conform lui Tamatto, aceasta este singura diferență principală între sângele bărbaților și cel al femeilor. Dar când apar furtuni atomice în Soare de o mare intensitate sângele bărbaților se subțiază. Acesta a fost un fenomen foarte nou. Anterior nu au mai existat mențiuni conform cărora sângele bărbaților este afectat de perturbarile din Soare. Și dacă

sângele poate fi perturbat astfel, atunci orice poate fi afectat.

Exista un gânditor american, Frank Brown, care lucra la siguranta si aspectele de facilitare a calatorilor în spatiu. Timp de jumătate din viata sa, el a facut acest lucru pentru a se asigura ca oamenii care calatoresc în spatiu nu vor întâmpina dificultati. Problema cea mai serioasa este ce greutati vor întâmpina ei atunci când vor parasii pamântul. Nimeni nu stie cât de multa radiatie atomica pot ei întâlni sau cum îi poate aceasta afecta.

Timp de 2000 de ani dupa Aristotel în Occident s-a considerat ca spatiul este gol si ca nimic nu este acolo. La distanta de 200 de mile de Pamânt atmosfera înceteaza sa mai existe si nu este decât spatiu gol. Dar, investigatiile calatorilor în spatiu au descoperit ca aceasta notiune este gresita. Spatiul nu este gol. El este foarte plin. Nu este nici gol, nici mort. Este extrem de viu.

Adevarul este ca stratul de 200 de mile al atmosferei Pamântului împiedica multe influente daunatoare sa ajunga la noi. Dar în spatiu exista o multime de tipuri de curenti stranii si efectele lor pot fi de nesuportat pentru om.

Vei fi surprins sa afli acest lucru si probabil vei râde, dar înainte de a permite ca un om sa fie trimis în spatiu, Frank Brown trimitea în spatiu un cartof. Opinia lui Brown era ca exista diferente esentiale minime între un om si un cartof. Daca, deci, cartoful se strica, înseamna ca omul nu poate supravetui. Daca supravietuieste cartoful, atunci si omul poate supravetui. Cartoful este un organism foarte rezistent, iar omul este foarte sensibil. Daca nici macar un cartof nu poate supravetui în spatiu, atunci pentru om nu exista nici o speranta de supravietuire. Daca un cartof se întoarce în viata si daca înmugureste dupa ce a fost semanat în pamânt, atunci omul poate fi trimis în spatiu. Totusi, înca mai ramân unele preocupari legate de abilitatea omului de a supravetui. În urma acestui experiment, Brown a mai demonstrat un lucru - ca o samânta de cartof din pamânt sau orice samânta din pamânt creste doar în relatie cu Soarele. Doar Soarele o face sa încolteasca si o încurajeaza sa creasca. Doar Soarele determina aparitia micii plante si cresterea ei.

Brown a facut, de asemenea, cercetari si într-un alt domeniu.

Acestui alt subiect nu i s-a dat un nume potrivit dar, în prezent, el se numeste ereditate planetara. Exista un alt cuvânt în engleza, horoscop, care provine din grecescul horoscopus. Întelesul cuvântului horoscopus este; Eu observ planetele de pe cer.

În momentul nasterii unui copil exista multe stele în jurul orizontului Pamântului. Asa cum Soarele rasare dimineata si apune seara, la fel si stelele rasar si se deplaseaza în spatiu 24 de ore pe zi. Daca un copil este nascut la 6 dimineata, în acel moment si Soarele rasare. În acel moment unele stele rasar de asemenea, iar altele apun. Unele constelatii sunt ascendente, altele sunt în declin. Acest copil se naste cu un anumit aranjament al stelelor în spatiu.

Pâna acum, noi ne-am îndoit - si chiar si acum multi oameni care nu sunt profund familiarizati cu subiectul, înca mai au îndoieli - ca Luna si stelele pot avea vreun efect asupra omului. Oriunde ar fi stelele cum ar putea influenta ele un anumit copil nascut undeva? Si, chiar la aceeasi data, sub aceeasi constelatie, nu se naste numai un singur copil, ci mii de copii. Dintre acestia, unul poate deveni presedintele unei anumite tari, dar restul nu. Dintre acestia, un copil poate trai 100 de ani si altul doar 2 ani. Dintre acestia, unul va fi un geniu, altul va fi un idiot. Asadar, la nivel superficial, cineva își poate pune întrebarea cum un copil poate fi legat de un horoscop doar prin faptul ca este nascut sub o anumita constelatie si o anumita aranjare a planetelor.

Logica unei asemenea întrebări pare clara si directa. De ce stelele ar avea vreo legatura cu nasterea unui singur copil? Si atunci nu doar un singur copil se naste. Chiar sub aceleasi stele se nasc mai multi copii care sunt diferiti. Concluzia unui asemenea rationament este ca nasterea unei fiinte umane nu are nici un fel de legatura cu stelele.

Dar, în urma investigatiilor lui Brown, Picardi, Tamatto si altii, putem extrage o concluzie importanta: toti acesti oameni de stiinta spun ca, desi nu putem înca pretinde ca un copil, ca individ, este influentat de stele, putem spune totusi ca viata ca întreg este afectata. Nu putem spune daca un copil este influentat sau nu ca individ; dar viata ca întreg este. Si daca viata ca întreg este, atunci investigând factorii acestui subiect mai în profunzime, vom descoperi

ca si individul este afectat, de asemenea, de stele.

Mai trebuie luat în considerare un lucru. S-a considerat ca astrologia este o stiinta care, deoarece a avut o origine timpurie, nu s-a putut dezvolta. Dar, în viziunea mea, situatia este exact contrara. Astrologia a fost o stiinta infinit dezvoltata la anumite civilizatii extrem de avansate, dar acele civilizatii s-au pierdut si noua ne-au mai ramas doar fragmente incomplete ale astrologiei acelor popoare.

Astrologia nu este o stiinta noua care are nevoie sa fie dezvoltata, ci o stiinta care a fost cândva foarte avansata. Civilizatia care a dezvoltat-o s-a pierdut. Civilizatiile apar si dispar tot timpul. Aspectele fundamentale, elementele fundamentale si principiile de baza ale acestor aspecte care au fost dezvoltate de catre ele se pierd. Astazi, stiinta se apropie de momentul în care va accepta teza ca viata ca întreg este afectata de miscarea stelelor.

în momentul nasterii starea mintii unui copil este exact precum o placa foto foarte sensibila. Doua sau trei lucruri trebuie sa fie luate în considerare daca vrem sa înțelegem cum este afectata viata. Si numai daca viata este afectata astrologia este posibila, altfel nu.

Ar trebui sa urmarim sa înțelegem fenomenul gemenilor. Exista doua tipuri de gemeni: un prim tip sunt gemenii identici, cei care sunt nascuti dintr-un singur ovul; celalalt tip îl reprezinta gemenii care, desi sunt gemeni, sunt nascuti din ovule separate. în pânțele mamei se fertilizeaza doua ovule si se nasc doi copii. Primul tip este mai rar decât cel al gemenilor provenind din acelasi ovul. Ei sunt subiect de studiu foarte interesant deoarece sunt nascuti în acelasi timp. Din necesitate, noi numim copiii nascuti din ovule separate gemeni. Dar momentul nasterii lor nu este exact acelasi. Trebuie sa înțelegem ca nasterea este un fenomen ambiguu. Primul aspect al nasterii este conceptia - nasterea efectiva are loc în ziua când foetusul este conceput în pânțele mamei sale. Aceasta este nasterea efectiva. Ceea ce tu numesti nastere este cu adevarat nasterea numarului doi, atunci când copilul iese din pânțele mamei sale.

Daca am realiza o investigatie astrologica completa - asa cum numai hindusii au facut-o si au facut-o foarte profund - atunci preocuparea noastra nu ar începe odata cu nasterea copilului. Grijile

noastre efective încep atunci când copilul începe călătoria în pântecul mamei sale, când concepția are loc - deoarece aceasta este nașterea efectivă. Asadar, hindusii au ajuns să simtă că, dacă un anumit tip de copil este pe cale să se nască, el va fi născut dacă concepția și maternitatea apar într-un anumit aranjament al planetelor și sub o anumită constelație, care este cea mai potrivită pentru acel tip. Acum va voi explica puțin din această știință deoarece în acest domeniu s-a scris mult și multe lucruri s-au clarificat.

De obicei, când un copil se naște la ora 6 dimineața, noi considerăm că constelația momentului influențează copilul. Dar cei care cunosc astrologie la modul profund spun că stelele nu influențează un copil doar pentru că este născut la 6 dimineața. Nu. Mai curând, copilul alege să se nască sub influența acelor stele care îl vor influența așa cum dorește el. Acest lucru este unul radical diferit. Când un copil se naște, el alege planetele și stelele și momentul în care el se va naște. Și dacă mergem și mai departe, copilul alege de asemenea și momentul concepției sale.

Fiecare suflet își alege propriul său moment al concepției, momentul când el va accepta un pântec. Momentul concepției nu este lipsit de semnificații. El este semnificativ prin faptul că este o problemă referitoare la modul cum întregul Univers există în acel moment și către ce tip de posibilități își deschide Universul porțile în acel moment.

Când doi copii sunt concepuți împreună dintr-un singur ovul, momentul concepției lor este același și momentul nașterii lor este același. Este interesant că și vietile celor doi copii care s-au născut dintr-un singur ovul sunt atât de asemănătoare încât este dificil să spunem că momentul nașterii nu are nici o importanță. Coeficientul de inteligență a gemenilor născuți din același ovul este cam același. Cei care știu spun că diferența fracțională care apare este din cauza erorilor dispozitivelor de măsurare. Chiar și astăzi noi nu suntem capabili să dezvoltăm criterii adecvate prin care să putem măsura cantitativ inteligența.

Dacă gemenii proveniți din același ovul sunt îndepărtați unul de celălalt, coeficientul lor de inteligență nu va fi diferit. Chiar și atunci când un copil este crescut în India și un altul în China și nici

unul nu este constient de existenta celuilalt, acest lucru este adevarat. Au existat cazuri în care asemenea copii au fost crescuti la mare distanta unul de celalalt pâna când au atins maturitatea, dar coeficientii lor de inteligenta (Q. I. - urile) nu au fost diferite. Este surprinzator faptul ca Q.I.-ul poate fi asociat cu potentialul copilului la nastere.

Când geamanul care traieste în China sufera de o raceala, fratele geaman din India sufera, de asemenea, de raceala. În general, gemenii nascuti dintr-un singur ovul mor în acelasi an. Cel mult trei ani se scurg între mortile lor si cel putin trei zile. Dar, niciodata mai mult de trei ani. Daca un geaman din acesta a murit, atunci, noi putem presupune ca în trei zile sau în timpul a trei ani si celalalt va muri. Atitudinile, comportamentul, sentimentele lor sunt aceleasi si se pare ca cei doi traiesc în aproape exact acelasi mod. Similaritatea lor este evidenta si în multe alte lucruri - fiecare actioneaza precum o copie a celuilalt.

Pielea fiecaruia este individuala. Daca mâna mea este ranita si trebuie grefata o noua piele, atunci pielea ta nu poate fi grefata pe pielea mea. Va fi necesar sa se foloseasca o bucata din propria mea piele. Pe întregul Pamânt nu va exista nimeni a carui piele sa poata sa fie grefata pe mâna mea. Corpul meu va da semne de respingere. El nu va accepta pielea altuia. Totusi, pielea gemenilor nascuti dintr-un singur ovul poate fi transplantata între ei. Aceasta este singura exceptie. Daca pielea gemenilor nascuti dintr-un singur ovul este grefata pe pielea celuilalt, corpul celuilalt nu o va respinge. De ce? Care este cauza? Noi nu putem spune ca este din cauza faptului ca au aceeasi parinti, deoarece chiar si la doi frati care au aceiasi parinti pielea lor nu poate fi schimbata între ei. Singura exceptie se gaseste la acesti copii care au fost conceputi în acelasi moment. Chiar si între ei nu exista nici un alt factor comun.

Fratii lor provin, de asemenea, de la aceeasi mama si tata, dar pielea lor nu poate fi schimbata între ei. Pielea unui frate nu poate fi grefata pe corpul altuia. Doar momentele nasterii lor difera. Mama si tatal sunt aceiasi. Restul este acelasi. Ei difera foarte mult doar într-un singur lucru si acesta este momentul conceptiei lor.

Are momentul nasterii o influenta atât de mare astfel încât

durata vietii este aproximativ aceeași, Q.I.-urile lor sunt aproape aceleași, comportamentul lor corporal este același, atunci când cei doi se îmbolnăvesc, se îmbolnăvesc de aceeași boală și când se refac din nou, se refac de pe urma aceluiași medicament? Poate avea o atât de mare influență momentul nasterii?

Astrologia spune că momentul nasterii este chiar mai important decât acest lucru. Până acum, știința nu a fost de acord cu astrologia, dar acum începe să fie. În realizarea acestui acord din ce în ce mai strâns între știința și astrologie, unele experimente s-au dovedit a fi de ajutor.

De exemplu, atunci când noi lansăm sateliți artificiali în spațiu am descoperit că o gamă largă de raze radioactive din spațiu și din constelații bombardează continuu Pământul. Nimeni de pe Pământ nu este afectat de acest fenomen. Noi știm că oceanul este influențat de Lună, dar nu am luat în considerare faptul că aceeași proporție de apă și sare care apare în ocean există, de asemenea, și în corpul uman - aceeași proporție, 70% din corpul uman, este format din apă și proporția de sare conținută în această apă este aceeași ca și cea din Marea Arabica. Dacă apa din ocean este afectată de Lună, atunci cum ar putea apa din interiorul corpului uman să rămână neafectată?

Acum, în această direcție, trebuie avute în vedere două sau trei aspecte ce au apărut în urma investigațiilor recente. De exemplu, pe măsura ce se apropie ziua de Lună plină, manifestările de nebunie din lume se amplifică, în timp ce în perioada de două săptămâni în care Lună scade accesele de nebunie sunt minime. Pe măsura ce Lună crește, nivelul actelor nebunești, de asemenea, începe să crească, în ziua de Lună plină în spitale și sanatorii intra cel mai mare număr de oameni, iar în ultima zi a perioadei de scădere a Lunii cel mai mare număr de oameni sunt eliberați din sanatorii. Statisticile ne sunt la îndemână...

În engleză există cuvântul lunatic. În hindi noi avem cuvântul chaandmara. Chaand se referă la Lună. Chaandmara este un cuvânt foarte vechi și cuvântul lunatic are, de asemenea, o vechime de 3000 de ani. Acum 3000 de ani oamenii au realizat că Lună îl afectează pe cel nebun, dar dacă ea îl afectează pe cel nebun, atunci cum se poate evita afectarea celui sănătos?

La o analiza finala constructia creierului si compozitia interna a corpului sunt aceleasi pentru toata lumea. Da, este posibil ca Luna sa afecteze foarte mult fiintele nebune, dar afecteaza mai putin si pe cele sanatoase. Aceasta este pur si simplu o diferenta cantitativa. Este imposibil ca fiinta sanatoasa sa ramâna complet neafectata de Luna. Daca acest lucru ar fi adevarat, atunci nimeni nu ar mai înebuni - deoarece toata lumea care înebuneste a fost odata sanatoasa. Luna trebuie, mai întâi, sa-i afecteze pe cei care sunt sanatosi.

Profesorul Brown a facut un studiu interesant. El a fost un om complet lipsit de încredere în astrologie. Era un sceptic. În primele sale scrieri a ridiculizat foarte mult astrologia. Si totusi, în ciuda scepticismului sau a început sa faca investigatii. El a adunat împreuna hartile de nastere a mai multor generali faimosi, doctori si alti profesioniști. Astfel, a descoperit ca are dificultati deoarece membrii unei anumite profesii erau nascuti sub o anumita planeta specifica, sub aceeasi constelatie. De exemplu, pentru toti faimosii generali influenta planetei Marte asupra lor este foarte puternica, în timp ce în vietile literatilor influenta lui Marte este complet absenta.

Studiul realizat de catre Brown pe circa 50.000 de oameni care au fost ofiteri în armata reveleaza ca influenta lui Marte în vietile acestor oameni este foarte puternica. În general, când se nasc asemenea personalitati, planeta Marte este în ascensiune. Momentul nasterii lor este momentul în care Marte rasare. Exact invers, indiferent de câti de multi pacifisti au fost studiati, toti acestia nu s-au nascut niciodata în momentul în care planeta Marte era la ascendent. Daca acest lucru s-ar fi produs doar ocazional, ati putea gândi ca este o coincidenta, dar nu pot exista mii de cazuri de coincidente. Matematicienii sunt nascuti sub o anumita constelatie specifica. Poetii nu se nasc niciodata sub aceeasi constelatie. Intr-un caz ocazional poate exista vreo coincidenta. Dar când acest lucru se produce atât de des nu mai poate fi vorba de o coincidenta.

De fapt, exista o mare diferenta a comportamentului între oameni de diferite profesii si ocupatii - de exemplu, între poeti, matematicieni, revolutionari, generali si pacifisti. Pe de alta parte, poate exista un om ca Bertrand Russell care spune ca ar trebui sa fie pace în lume si altul, precum Nietzsche, care spune ca în ziua în care

razboiul înceteaza lumea va înceta sa mai aiba sens. Este doar o disputa intelectuala între ei sau, de asemenea, si o disputa între stele? Exista doar o disputa intelectuala între ei sau momentul nasterii lor îi separa?

Cu cât se fac mai multe cercetari, cu atât mai mult se realizeaza faptul ca talentele speciale ale unei persoane sunt revelate încă din momentul nasterii acesteia. Cei care stiu astrologie, chiar si superficial, ar spune ca acest lucru se produce deoarece fiinta respectiva se naste sub o anumita constelatie. Da, eu vreau sa spun ca omul alege constelatia sub care el sa se nasca. El se va naste sub constelatia adecvata, în conformitate cu ceea ce doreste el sa fie - indiferent de posibilitatile sale înnascute, indiferent de conditia ultimei sale vietii, indiferent de constiinta care-l motiveaza. Fiecare copil, fiecare viata noua insista pe un anumit moment specific de nastere. El doreste sa se nasca la un anumit moment specific. El doreste sa fie conceput la un anumit moment specific - ambele aceste momente sunt interdependente.

Asa cum v-am spus, apa oceanului este supusa anumitor influente, dar întreaga viata este creata din apa. Fara apa viata nu este posibila. În vechea Grecia, filosofii spuneau ca viata se naste doar din apa, ca apa este viata. Vechii indieni, chinezi si alte popoare spun, de asemenea, acest lucru. Astazi, oamenii de stiinta care cred în evolutie spun, de asemenea, ca viata s-a nascut din apa, ca probabil prima forma de viata de pe planeta a trait în apa sub forma de alga. Aceasta a fost prima forma de viata si din aceasta, în cele din urma, a aparut omul. Apa este cel mai misterios element. Orice influenta ajunge la om de la stele, de la Univers, din spatiul îndepartat ajunge prin intermediul apei. Numai dupa ce a influentat apa din corpul unui om, o radiatie poate avea acces la el. Cu ajutorul apei au fost facute multe lucruri si multe mistere referitoare la apa sunt în atentia omului.

Cel mai mare mister în legatura cu apa, care a fost în atentia savantilor în ultimii 10 ani, este acela ca apa are o foarte mare senzitivitate. Orice influenta care este activa din orice directie a vietii, trece mai întâi prin mediul apei. Apa din interiorul nostru este primul lucru care trebuie influentat. Odata ce apa din interiorul nostru este influentata, va fi foarte dificil pentru noi sa evitam sa fim influentati.

Veti fi surprinsi sa aflat ca atunci când copilul pluteste în pântecul mamei, el pluteste exact la fel ca în ocean. Apa în care copilul pluteste în pântecul mamei are aceeași proporție de sare ca și cea din ocean. Influențele de la corpul mamei nu ajung direct la copil; nu există o legătură directă între mama și copilul care trăiește în pântecul ei. Mediatorul este apa; orice influență care ajunge la copil de la mama se produce prin intermediul apei - nu există o relație directă. Deci, în timpul vieții noastre, apa din corpurile noastre se comportă ca apa din mare.

Pestii din ocean au fost foarte mult studiați. Există pești care vin la mal și își depun ouale în timpul refluxului când oceanul se retrage. Odată cu fluxul, pestii vin la mal, își depun ouale și se întorc cu valurile oceanului. La un moment fixat, fluxul se întoarce și până atunci ouale vor fi clocite și vor apărea icrele. Apoi, fluxul va duce icrele înapoi în mare.

Oamenii de știință care au studiat acești pești au fost foarte surprinși de faptul cum pestii veneau întotdeauna să-și depună ouale în timpul refluxului. Dacă și-ar fi depus ouale în timpul fluxului, ar fi fost împrastiate de ape. Ei își depun ouale atunci când apa scade și se retrag pentru puțin timp în adâncul mării. Fluxul nu trece peste locul în care și-au depus ouale și a doua oară deoarece, altminteri, el ar împrastia oualele.

Oamenii de știință au fost foarte uimiți în legătură cu modul în care acești pești știu când va fi momentul de reflux; dacă ei ar face cea mai mică greșală în această măsurare, ouale ar fi împrastiate. Dar, în sute de mii de ani ei nu au făcut nici o greșală. Dacă ar fi făcut vreo greșală, atunci ar fi dispărut ca specie. Dar ei nu au greșit niciodată. Ce echipament posedă acești pești prin care ei să poată cunoaște fluxul și refluxul? Ce organ de simț care să le spună când va fi refluxul posedă ei? O sută de mii de pești adunați în același moment pe întreaga plajă. Acești pești trebuie să aibă un anumit tip de sistem de semnalizare, un anumit tip de transmitator. O sută de mii de pești vin de la mii de mile departare pentru a-și depune ouale pe plaja oceanului și totuși la același moment.

Cei care au studiat fenomenul spun că nu poate fi nici o altă sursă de informație decât Luna. Luna este sursa intuiției peștilor,

nimic altceva - pestii stiu intuitiv atunci când este reflux si când este flux. Influenta Lunii este singura modalitate prin care ei cunosc fluxul si refluxul.

Mai exista si o alta posibilitate. S-a presupus ca acesti pesti pot fi influentati cumva de valurile oceanului. Deci, oamenii de stiinta i-au pus într-un loc în care nu exista aceste valuri: în apa, într-o camera întunecata. Rezultatele s-au dovedit a fi într-adevar surprinzatoare. Pestii erau învaluiti în întuneric, nu vedeau Luna - nu era nici o lumina vizibila - dar când Luna a ajuns exact la punctul în care pestii din ocean ar fi mers sa-si depuna ouale pe plaja, la exact acelasi moment, pestii din laborator si-au depus ouale. Ce arata acest fapt? Ca nu este vorba despre valurile oceanului.

Unii ar putea sugera ca aceasta cursa începe doar când pestii primesc semnale de la ceilalti. Dar aceasta ipoteza nu se sustine. Oamenii de stiinta au studiat pestii atunci când erau izolati unii de ceilalti. Ei au încercat sa modifice creierele acestor pesti în toate modurile posibile. Ei au plasat pestii în întuneric 24 de ore, astfel încât, pestii nu stiau daca este zi sau noapte. Au observat acesti pesti dupa ce i-au plasat sub o lumina puternica timp de 24 ore astfel încât pestii sa nu mai stie când este zi. I-au observat dupa ce i-au pus sub o Luna artificiala si i-au studiat zilnic fie crescându-i, fie scazându-i stralucirea - dar acesti pesti nu au putut fi pacaliti. Atunci când Luna reala ajungea la punctul potrivit, numai la acel moment pestele își depunea ouale; oriunde erau, ei își depuneau ouale la acel moment.

în fiecare an, sute de mii de pasari zboara mii si mii de mile. Iarna este pe drum si curând va cadea zapada astfel încât pasarile încep sa migreze din zonele unde va cadea zapada, ele vor zbura în locuri aflate la mii de mii de mile departare pentru a ajunge la casuta lor de iarna. Deci, aceste pasari migreaza exact cu o luna înainte de venirea zapezii. La momentul în care migreaza, zapada nu a început sa cada dar, exact cu o luna mai târziu, ea va cadea. Cum calculeaza aceste pasari data la care va cadea zapada? Meteorologii nostri care au observatoare mult mai elaborate nu pot veni cu informatii atât de exacte.

Am auzit ca un meteorolog i-a întrebat pe astrologi: "Ce credeti, va ploua astazi sau nu?"

Aranjamentele pe care le-a facut omul par copilaresti. Pasarile cunosc cu o luna si jumătate si chiar cu doua luni înainte momentul primei zapezi. Dupa mii de experimente s-a observat ca ziua în care pasarile migreaza este fixa pentru fiecare specie de pasari si, în fiecare an, data se schimba, pentru ca nu exista o data fixa în care va ninge. Dar este sigur ca fiecare pasare va migra cu o luna înainte de caderea zapezii. Daca zapada trebuie sa cada cu 10 zile mai târziu decât în anul anterior ele vor migra cu 10 zile mai târziu decât au facut-o anul trecut. Daca zapada va cadea cu 10 zile mai devreme, ele vor migra cu 10 zile mai devreme. Daca data primei zapezi este incerta, atunci cum sunt informate aceste pasari?

În Japonia exista o specie de pasari care evacueaza un oras cu 24 de ore înainte de a avea loc un cutremur. Este doar o pasare obisnuita de oras - exista multe dintre ele în fiecare oras - dar, cu 24 de ore înainte de un cutremur de pamânt, aceste pasari evacueaza orasul. În prezent, oamenii de stiinta sunt incapabili sa prezica cu acuratete daca se va produce un cutremur chiar cu doua ore înainte. Cu doua ore înainte ei nu stiu cu siguranta, sunt înca nesiguri. Exista doar o probabilitate, o posibilitate ca un cutremur sa se produca. Dar, în Japonia, oamenii stiu cu 24 de ore înainte ca va avea loc un cutremur. Atunci când pasarile din oras zboara, oamenii din oras stiu ca mai au doar 24 de ore. Pasarile au plecat. Nici macar o singura pasare din aceasta specie nu mai ramâne în oras. Cum ajung aceste pasari sa stie?

De 10 ani oamenii de stiinta au ajuns sa spuna si ceva nou: ca fiecare organism posedă un senzor interior care simte influentele cosmice. Probabil ca si omul îl posedă, dar a pierdut constiinta lui prin dependenta lui de intelect. Omul este singura fiinta vie din lume care, prin asa-zisa sa inteligenta, a pierdut multe lucruri pe care le avea cândva. Prin aceeasi inteligenta, el a obtinut multe lucruri pe care nu le-a avut niciodata - dar rezultatul este ca a sfârșit în pericolul autodistrugerii. Ceea ce a avut a pierdut si ceea ce nu a avut a inventat. Dar, chiar si cel mai mic organism viu posedă o sursa interioara intuitiva si acum avem la dispozitie date stiintifice care dovedesc ca o astfel de sursa exista. Descoperirea unei surse interioare ne face sa constientizam ca nu exista nimic pe Pamânt care sa fie izolat sau separat - totul este unit cu Cosmosul. Orice s-ar întâmpla oriunde, efectul se resimte aici.

Va vorbeam de Paracelsus... Fizicienii de astazi au ajuns, de asemenea, la concluzia ca ori de câte ori pe Soare apar si se înmultesc pete, creste, de asemenea, si numarul bolilor pe Pamânt. Iar ori de câte ori numarul petelor solare descreste, numarul bolilor de pe Pamânt, de asemenea, descreste. Atât timp cât vor continua sa apara pete în Soare, nu vor înceta niciodata sa apara boli pe Pamânt. La fiecare 11 ani exista o mare agitatie în Soare si au loc explozii solare uriașe. Ori de câte ori au loc aceasta agitatie si aceste explozii în Soare, pe Pamânt apar razboaie si perturbari. Razboaiele care au loc pe Pamânt urmeaza un ciclu de 10 ani. Epidemiile, de asemenea, urmeaza un ciclu de 10 sau 11 ani. Revolutiile, de asemenea, urmeaza un ciclu de aproximativ 10 sau 11 ani.

Odata ce ai devenit constient ca nu suntem separati, izolati ci uniti într-un mod organic, îți va fi usor sa înțelegi astrologia. De aceea va explic toate acestea.

Unii oameni au crezut si mai cred ca astrologia este doar superstitie si credinta oarba. Intr-o mare masura aceasta pare sa fie adevarat. Acele lucruri pentru care ne este greu sa gasim o explicatie stiintifica ne par bazate pe credinta oarba. Dar astrologia este foarte stiintifica. Rostul stiintei este investigarea relatiei dintre cauza si efect. Astrologia spune ca orice se întâmpla pe Pamânt nu este fara cauza; cu toate acestea, noi nu suntem constienti de cauze. Astrologii spun ca forma pe care o va lua viitorul nu poate fi izolata de trecut, ci trebuie sa fie legata de el: ceea ce veti deveni mâine este legat de ceea ce sunteti astazi. Ceea ce sunteti astazi este legat de ceea ce veti fi mâine.

Astrologia este un mod de gândire foarte stiintific. Ea afirma ca viitorul va aparea numai din trecut: ziua ta de astazi a aparut din ziua ta de ieri si ziua ta de mâine va aparea din ziua ta de astazi. Astrologia sustine, de asemenea, ca tot ceea ce se va întâmpla mâine este într-un mod subtil prezent, chiar si astazi. Sa încercam sa înțelegem acum aceasta.

Cu trei zile înainte de asasinarea sa, Abraham Lincoln a visat ca era ucis si cadavrul lui era întins într-o camera speciala din Casa Alba. El a retinut chiar si numarul camerei. Când visul s-a întrerupt si

s-a trezit, el a început sa râda. I-a spus sotiei:” Am visat ca am fost ucis si corpul meu era întins în camera cu numarul ... în cutare aripa din Casa Alba - el dormea în acea aripa din Casa Alba. “Tu stateai la capul meu si acesti oameni erau împrejurul meu.”

Pentru el a fost o gluma, o chestiune hazlie. Lincoln si sotia sa s-au culcat din nou. Trei zile mai târziu, a avut loc asasinarea lui Lincoln. Cadavrul sau era întins în camera cu acel numar, în exact acel loc si oamenii stateau în jurul sau în exact acea ordine.

Daca ceea ce trebuia sa se produca cu trei zile mai târziu nu s-ar fi întâmplat deja într-un anume fel, atunci cum ar fi putut avea loc un astfel de vis? Cum ar fi putut un vis sa semene cu ceea ce a avut loc de fapt, atât de detaliat? O astfel de sclipire este data într-un vis numai daca într-un anume fel ea este deja existenta în momentul prezent. Numai atunci am putea avea o asemenea sclipire în legatura cu ceea ce s-ar putea petrece în viitor.

Daca vom deschide fereastra prezentului vom fi capabili sa vedem ca viitorul este imediat dincolo de aceasta fereastra. Este ipoteza astrologiei ca viitorul este pur si simplu ignoranta noastra - de aceea îl numim “viitor”. Daca am fi capabili sa-l vedem, viitorul nu s-ar petrece pentru noi - noi am sti ca este deja prezent; aici si acum.

Exista un incident din viata lui Mahavir asupra caruia au avut loc multe dispute. Datorita acestor dispute, un grup de discipoli s-au separat de el chiar în prezenta lui. Datorita acestei dispute, 500 dintre calugarii lui Mahavir au creat un ordin separat. Mahavira obisnuia sa spuna ca orice se petrece s-a si petrecut deja într-un anumit sens: daca te plimbi, atunci, într-un anumit sens, deja ai ajuns la destinatie; daca acum esti în crestere, atunci, într-un anumit sens, deja ai devenit batrân. Mahavira obisnuia sa spuna ca orice se petrece, orice este în desfasurare, deja s-a produs.

Un discipol vechi de-al lui Mahavira traia departe de el în timpul musonului. El i-a cerut unui discipol mai tânar sa-i întinda un covoras. Asadar, noul discipol a început sa întinda covorasul si tocmai

Îl derula când vechiul discipol și-a reamintit cuvintele lui Mahavira. Stop! Mahavira spune că ceea ce se produce, deja s-a produs. Covorul era în procesul de derulare dar nu s-a terminat de derulat. Dintr-o dată și s-a parut că Mahavira a spus un lucru complet greșit. Covorul era pe jumătate întins, dar în ce sens era el deja complet întins?

El a lăsat covorul acolo. După muson s-a dus la Mahavira și i-a spus: "Tu greșești atunci când spui că ceea ce se produce deja s-a produs deoarece chiar acum covorul stă pe jumătate întins. El era pe cale de a fi întins, dar nu a fost întins complet. Asadar, am venit să-ți demonstrez că ceea ce spui tu este greșit."

Mahavira i-a spus că el nu a înțeles ce i-a spus el. Discipolul trebuie să fi avut o minte foarte copilăroasă. Altfel, nu ar fi vorbit în acest fel. Mahavira a spus: "Tu ai oprit procesul. El se producea, dar tu l-ai întrerupt. Covorasul pe care tu l-ai împiedicat să se întindă, deja se actualizează în procesul desfășurării sale. El, de fapt, era actualizat. Tu

deja ai spus că acest covoras este în procesul desfășurării sau al întinderii dar, mai era un proces în plină desfășurare și acesta era ceea ce deja s-a produs. Acum, cât timp va rămâne covorul tău înfășurat? El se desfășoară și se va deschide. Mergi înapoi."

Când discipolul s-a reîntors, el a văzut că un om a desfășurat complet covorul și stătea pe el odihnindu-se. Acest om a deranjat totul. El a distrus întreaga teorie a discipolului.

Când Mahavir spunea că tot ceea ce se produce deja s-a produs, el spunea că tot ceea ce se produce este prezentul, indiferent de viitorul acestuia. Mugurele care se transformă în floare undeva, deja, a înflorit. Asadar, va înflori, va deveni o floare. Chiar acum, mugurele este în procesul înfloririi, chiar acum el este doar un mugure. Dar, dacă este în procesul înfloririi, atunci va înflori, înflorirea sa, într-un anumit sens, deja a apărut undeva.

Acum, trebuie să considerăm aceste lucruri dintr-un alt punct de vedere. Va fi ceva mai dificil. Noi întotdeauna căutăm punctul de vedere al trecutului. Mugurele înfloreste... dar gândirea noastră este, în general, orientată către trecut, legată de trecut. Noi spunem că mugurele înfloreste, că mugurele va deveni o floare. Dar și reciproc

poate fi adevarata. De exemplu, daca eu va împing din spate va fac sa mergeti înainte. Dar se mai poate întâmpla, de asemenea, ca cineva sa va traga din fata. Miscarea poate fi în ambele directii. Eu va împing din spate si mergeti înainte. Se poate ca altcineva sa va traga din fata si nimeni sa nu va împinga din spate. Si în acest caz va veti misca înainte.

Astrologia recunoaste incompletitudinea perspectivei potrivit careia trecutul furnizeaza impulsul si viitorul se produce ca rezultat. Daca cineva considera un fenomen în totalitatea sa, vede ca trecutul furnizeaza impulsul dar viitorul exercita, de asemenea, o atractie. Mugurele ce devine o floare nu este tot ceea ce se produce. Floarea cere mugurelui sa devina floare - ea exercita o atractie. Trecutul este în spate, viitorul este înainte. Acum, în momentul prezent exista un mugure; întregul trecut împinge mugurele sa devina o floare si întregul viitor cere mugurelui da devina o floare.

Supus presiunii din ambele directii, trecut si viitor, mugurele va deveni o floare. Daca nu ar fi viitor, trecutul prin el însusi nu ar fi capabil sa creeze floarea deoarece viitorul trebuie sa furnizeze un spatiu pentru ca mugurele sa devina floare. În viitor este necesar un loc, un anume spatiu. Doar daca viitorul furnizeaza spatiul mugurele va fi capabil sa înfloreasca. Daca nu ar exista viitor, atunci, indiferent cât de mult ar încerca trecutul, indiferent de cât de mult v-ar împinge, totul ar fi în van. Indiferent de cât de mult va împing din spate, daca exista un zid în fata voastra, nu va pot face sa va deplasati înainte. Spatiul este necesar pentru a va misca înainte. Daca eu va împing si spatiul din fata va accepta cu invitatia: "Vino, esti oaspetele meu!", atunci împinsul meu este semnificativ pentru ca, pentru împinsul meu, este necesar un spatiu în viitor. Trecutul face lucrul propriu-zis; viitorul furnizeaza spatiul.

Astrologia este cea care considera ca examinarea doar din punctul de vedere al trecutului este insuficienta si doar partial stiintifica. Viitorul ne cheama permanent, ne atrage tot timpul. Noi nu stim, nu suntem constienti. Aceasta este slabiciunea ochilor nostri, aceasta este lipsa noastra de viziune - noi nu putem vedea departe. Pâna mâine nimic nu ne este revelat.

Daca ai privi harta de nastere a lui Krishnamurti ai fi surprins.

Daca Annie Besant sau Leadbeater ar fi examinat harta de nastere a lui Krishnamurti atunci ei ar fi vazut ca ar fi fost gresit sa lucreze cu Krishnamurti. Harta nasterii sale arata foarte clar ca, indiferent de organizatia de care acesta ar apartine, Krishnamurti, în cele din urma, va fi distrugatorul ei. Ea arata ca, indiferent de organizatia de care acesta va apartine, va detennina dezintegrarea ei. Indiferent de organizatia în care va intra, ea va muri. Dar, Annie Besant nu era gata sa accepte acest lucru. Nimeni nu se putea gândi la un astfel de lucru si asa s-a produs.

Miscarea teozofica a încercat sa-l formeze pe Krishnamurti ca lider al ei. Teozofia a depus un atât de mare efort pentru Krishnamurti încât miscarea a murit pentru totdeauna. Annie Besant a creat o mare organizatie numita Steaua Estului doar pentru Krishnamurti. Atunci, într-o zi, dupa ce a inspirat organizatia, Krishnamurti s-a separat de ea. Annie Besant si-a dedicat toata viata punerii pe picioare a acestei organizatii si s-a distrus pe ea însasi pentru aceasta organizatie. Dar Krishnamurti nu poate fi învinuit pentru asta. Steaua sub a carei influenta s-a nascut a anuntat în mod clar ca el va fi o forta distructiva în orice organizatie.

Viitorul nu este complet nesigur. Cunoasterea noastra este nesigura, ignoranta noastra joaca rolul principal. Nimic din viitor nu pare sa ni se reveleze. Noi suntem orbi - nimic din viitor nu ni se reveleaza. Si, deoarece nimic din viitor se pare ca nu ni se reveleaza noi spunem ca este nesigur. Dar ceva din viitor ni se reveleaza - astrologia nu este doar studiul a ceea ce planetele sau stelele spun sau a calcularii semnificatiei lor. Aceasta este doar o dimensiune a astrologiei. Mai exista si alte dimensiuni ale cunoasterii viitorului. Oamenii au linii în palmele mâinilor lor, oamenii au linii pe frunte, linii pe talpile picioarelor, dar si acestea sunt privite superficial. In corpul uman exista chakre ascunse. Fiecare chakra are propria ei senzatie unica, fiecare chakra vibreaza în modul sau unic, cu propria sa frecventa, tot timpul. Exista moduri de a verifica ce sunt acestea. Fiintele umane au ascuns în aceste chakre impresii mentale sau seminte ale trecutului.

Ron Hubbard a dat nastere unui nou cuvânt, unei noi stiinte pentru Occident. Pentru Orient ea este veche. Numele acestei stiinte este dianetica. Hubbard credea ca, indiferent de forma în care un om a

trait - fie ca fiinta umana, fie ca animal, planta sau piatra - indiferent de forma în care a trait de-a lungul duratei sale infinite a vietilor, întregul sau flux de amintiri este continut în el. Acest flux poate fi scos la iveala, iar o persoana poate fi facuta sa reexperimenteze aceste amintiri.

în toate cercetarile lui Flubbart, aceasta este descoperirea cea mai valoroasa. Hubbard a spus ca în interiorul omului exista engrame.

Pe de alta parte, noi posedam o memorie prin care ne reamintim ceea ce s-a produs ieri si ceea ce s-a produs alaltaieri. Aceasta este memoria noastra "de lucru", aceasta este memoria zilnica. Asa cum fiecare vânzator sau functionar are un registru zilnic. Aceasta este memoria noastra de lucru. Ea devine nefolositoare în fiecare zi si apoi nu mai exista - nu este deloc permanenta. Aceasta este memoria noastra de lucru prin care noi ne facem în fiecare zi treburile si, apoi, în fiecare zi noi renuntam la ea.

Dar mai profund decât aceasta memorie mai exista una care nu este doar pentru terminarea treburilor sau a lucrurilor de facut. O memorie care este viata noastra, care însumeaza întreaga noastra experienta, esenta experientelor noastre acumulate de-a lungul nenumaratelor vietii de pe cale. Hubbard a numit aceasta o "engrama". Ea a devenit însamântata în noi. Ea exista acolo în întregime, prinsa bine în interior, asa cum o caseta este tinuta închisa în buzunarul tau. Ea poate fi deschisa si atunci când este deschisa devine ceea ce Mahavir obisnuia sa numeasca reamintirea vietilor trecute. Hubbard o numeste dianetica - aceasta memorie face posibila reîntoarcerea în timp. Când ea este deschisa, experienta nu este ca si cum ti-ai reaminti ceva. Tu retraiesti experienta.

Când aceasta memorie este deblocata, când urmarirea timpului este declansata, nu simti ca "eu îmi reamintesc". Nu, tu retraiesti. Încearca sa înțelegi. Daca calea timpului tau este deblocata, aceasta retraire nu va fi dificila. De fapt, fara ea, astrologia este incompleta. Cea mai profunda realizare a astrologiei este ca trecutul tau trebuie sa fie deblocat pentru ca, daca devii constient de întregul tau trecut, vei fi constient de întregul tau viitor. Viitorul tau va decurge din trecut.

Fara a-ti cunoaste trecutul nu-ti poti cunoaste viitorul, deoarece viitorul tau va fi copilul trecutului tau. Viitorul tau se va naste din trecutul tau. Asadar, mai întâi este necesar ca întreaga ta cale de amintiri sau urma a memoriei sa fie expusa la vedere. Daca linia amintirilor este deblocata - si pentru asta exista tehnici si metode - gresesti daca vei gândi ca îți vei reaminti cum tatal tau te-a batut atunci când erai un copil de 6 ani. Nu îți vei reaminti cum ai fost atunci când aveai 6 ani - vei retrai acest lucru.

Tu vei retrai evenimentul. De asemenea, în momentul în care-l retraiesti, daca eu întreb care este numele tau, vei raspunde "junior" nu "William Smith Junior" - va raspunde un copil de 6 ani. Vei retrai evenimentul în acest timp. Nu ti-l vei reaminti. William Smith Junior nu-si aminteste când el avea 6 ani. Nu... William Smith Junior a devenit de 6 ani. Acum el va raspunde "junior"; indiferent de raspunsul pe care-l da, acesta va fi raspunsul unui copil de 6 ani.

Daca ai fost adus înapoi într-o viata anterioara si ti-ai reamintit ca ai fost leu, atunci, daca esti deranjat în acest moment vei începe sa ragi precum un leu. Nu vei vorbi ca un om. Este posibil chiar sa ataci pe cineva cu degetele si unghiile. Daca ti-ai reamintit ca ai fost o piatra si cineva ti-a pus o întrebare, vei ramâne complet tacut. Nu vei fi capabil sa vorbești, vei ramâne precum o piatra.

Hubbart a ajutat mii de oameni. De exemplu, daca un om nu poate vorbi, Hubbart spune ca aceasta persoana a fost blocata de o anumita amintire din copilărie si nu poate merge mai departe. El îl ducea înapoi, de-a lungul liniei sale temporale si îi distrugea engrama din momentul în care el avea 6 ani sau din punctul în care cresterea sa a devenit blocata si nu mai putea înainta. întorcându-se în acest punct, influenta amintirii din copilărie se dispersa. Atunci omul începea sa se reîntoarca la vârsta de 30 de ani si diferenta de 24 de ani era depasita. Lucrul surprinzator este ca mii de medicamente pot sa nu-l ajute pe om sa vorbeasca, dar, reîntorcându-se de-a lungul liniei sale temporale, el devine capabil, în cele din urma, sa vorbeasca.

Multe boli apar din cauza acestei linii temporale. Multe boli intra în aceasta categorie: de exemplu, alergia sau astmul. Pentru pacientul care sufera de alergie exista o data fixa. în fiecare an, la acelasi moment, alergia sa se reîntoarce. Asadar, nu poate exista nici

un remediu pentru acest tip de alergie. De ce? Deoarece alergia nu este o boala corporala, ci este o boala a liniei temporale. Cumva, o amintire a ramas fixata, undeva o amintire s-a blocat.

De exemplu, un om are o amintire legata de cea de-a 12 luna a anotimpului ploios. Când aceasta a 12-a luna apare, când începe sezonul ploios, omul se pregătește. Lui deja îi este frica de ceea ce i se va produce. Vei fi surprins ca alergia care acum îi face probleme este doar ceva ce el retrăiește - nu este în realitate o boala. El retrăiește doar ce i s-a produs în a 12-a luna a anului precedent. Dacă îi dai un tratament nu reusești decât să îi faci mai multe probleme. Tratamentul medical nu folosește deoarece el nu este același om care a existat cu un an în urmă. În acea perioada ar fi putut fi tratat. Vei arunca în mod inutil medicamentul deoarece el este eficient la omul actual, nu la omul care era bolnav cu un an în urmă. Nu există nici o legătură între cei doi, nici un fel de relație. Fiecare medicament nu-și va atinge scopul, fiecare medicament doar îi va mărita alergia să și astfel va spune că nimic nu este bun să-l vindece. El din nou se pregătește pentru a repeta ce i s-a produs anul precedent. 70% din bolile noastre se produc prin intermediul liniei temporale. Ele sunt prinse atât de strâns, încât noi le reținem iarasi și iarasi.

Astrologia nu constă doar în studiul stelelor, deși include acest lucru. Vom vorbi despre asta. Pe lângă studiul stelelor există și alte dimensiuni separate prin care astrologia urmărește să sondeze viitorul omului prin care să dea direcții generale prin care acesta se poate deplasa către viitorul propriu.

Pentru a deveni conștient de viitor este necesar să devii conștient de trecut. Pentru a deveni conștient de trecut este necesar să citești inscripțiile trasate pe corpul tău și în mintea ta. Există înșcrieri în corpul tău și există, de asemenea, înșcrieri în mintea ta. Din momentul în care astrologia devine obsedată de aceste inscripții corporale, ea nu mai poate merge în profunzime deoarece aceste inscripții corporale sunt foarte superficiale.

Dacă mintea ta suferă o schimbare atunci liniile din palma ta se vor schimba imediat. Dacă sub hipnoză ești asigurat că după 15 zile vei muri și dacă în fiecare zi, timp de 15 zile ești adus în stare de inconștientă și asigurat în starea inconștientă că vei muri după 15

zile... indiferent daca vei muri sau nu, linia vietii va fi rupta pe o lungime proportionala cu 15 zile. Va aparea o întrerupere în linia ta temporală. Corpul va accepta notiunea ca moartea este pe cale de a veni.

Liniile trasate pe corp sunt un fenomen de suprafata. În profunzime exista întiparirile din minte. Totusi, mintea cu care tu esti familiarizat nu exista în profunzime. Si ea este superficiala. În profunzime exista o minte pe care tu nu o cunosti. Centrii care exista profund în acest corp, pe care yoga îi numeste chakras sunt forme acumulate de multe vietii. Cel care stie acest lucru poate, punându-si mâna pe o anumita chakra sa descopere cât de activa este. Prin atingerea celor 7 chakras-uri ale voastre poate fi cunoscut daca voi le-ati experimentat sau nu.

Eu am experimentat aceasta cu chakrele a sute de oameni si am fost surprins sa descopar ca rareori una, doua sau cel mult trei chakras au început sa fie activate. În general ele ramân adormite. Voi nu le-ati folosit niciodata, dar ele sunt trecutul vostru. Daca un om vine la mine si eu pot sa vad ca toate cele 7 chakras-uri sunt active atunci se poate spune ca aceasta este ultima sa nastere. Atunci nu va mai exista o alta nastere, deoarece daca toate cele 7 chakras-uri sunt active, nu exista posibilitatea unei alte vietii. Viata sa va fi Nirvana, viata sa va fi Eliberarea.

Daca cineva ar veni la Mahavira el s-ar îngriji sa descopere cât de multe chakras-uri sunt active în acea persoana - cât de multa munca trebuie sa fie facuta cu respectiva persoana, care au fost posibilitatile acelei persoane, când si unde munca sa va produce fructe sau nu si cât de multe nasteri mai sunt necesare.

Astrologia este o încercare de a sonda viitorul pe multe, multe cai. Printre acestea - si calea cea mai des folosita - este si studiul modului în care stelele si planetele influenteaza omul. Pentru aceasta exista, pe zi ce trece, tot mai multe dovezi stiintifice. Iata ce s-a stabilit pâna acum: viata este afectata si nu poate evita faptul de a fi afectata de aceste influente. Doar cea de a doua parte ramâne dificil de determinat: daca fiecare persoana este afectata ca individ. Acest lucru îi preocupa pe oamenii de stiinta. Daca fiecare persoana este afectata individual, daca 3 sau 4 miliarde de oameni de pe aceasta planeta sunt

afectati ca indivizi. Dar ei trebuie sa realizeze ca asa este.

Asadar, de ce au ei atâtea probleme? Natura da fiecarei persoane un mod unic al sau, unic si irepetabil. Natura pastreaza o evidenta atât de subtila încât da fiecarei persoane un deget care este al sau în mod unic si o amprenta care nu poate niciodata sa apartina altcuiva, nici acum, nici în viitor. Mai multe miliarde de oameni au trait pe Pamânt, mai multe miliarde de oameni pot trai pe Pamânt în viitor, dar amprenta mea nu se va mai repeta. Poti fi surprins sa descoperi cum, chiar si în cazul gemenilor nascuti din acelasi ovul, amprentele lor vor diferi.

Daca natura poate genera o atât de multa individualitate în fiecare persoana cu referire la un lucru nesemnificativ, cum ar fi un deget - un lucru care nu are o valoare speciala si care pare sa nu aiba un scop special - daca natura poate da chiar si unui deget unicitate, atunci nu poate ea da fiecarui om o viata unica si un suflet unic? Se pare ca nu exista nici un motiv sa nu fie astfel. Dar stiinta se misca încet - si acesta este un lucru bun! Pentru stiinta, miscarea înceata este buna. Pâna când un fapt nu este complet, nu este bine sa mergi mai departe nici macar cu un centimetru, Dar profetii pot face salturi. Ei pot declara ce se va produce peste o mie sau chiar o suta de mii de ani - chiar acum.

Stiinta merge înainte centimetru cu centimetru. Ea vede doar fapte care pot fi experimentate. Visarea nu este de nici un folos stiintei, dar profetii pot descoperi adevarul chiar si în vise. Pentru ei, viitorul este pur si simplu prezentul extins.

Astrologia este, la modul fundamental, o investigare a viitorului. Stiinta este, la modul fundamental, investigarea trecutului. Stiinta este investigarea cauzelor a tot ceea ce exista astazi. Astrologia este investigarea efectului a tot ceea ce exista astazi. între acestea doua exista o prapastie imensa. Dar în fiecare zi stiinta experimenteaza lucruri noi si teoriile care par imposibile au început sa para posibile.

Asa cum am spus, stiinta a acceptat recent ca fiecare persoana se naste cu o individualitate înnascuta. Pentru o lunga perioada de timp ea s-a opus acceptarii valabilitatii acestei idei. Dar astrologia

dintotdeauna a spus acest lucru. încercati doar sa înțelegeti... De exemplu, luati o samânta. O samânta de mango... Când noi semanam o samânta de mango, în aceasta samânta trebuie sa existe un anumit tip de program, trebuie sa existe un tipar. Daca nu ar fi astfel, samânta nu ar avea nici un sens. Ea nu recurge la sfatul unui specialist si nu-si face studiile la Universitate... Cum se poate dezvolta atunci, din aceasta samânta, un întreg copac mango? Mai mult, din ea se produc frunzele si fructele de mango. în aceasta samânta pietroasa trebuie sa existe ascuns un program complet. Fara un asemenea program, ce ar putea face samânta? Totul trebuie sa fie prezent în el. Indiferent de copac, acesta se afla în samânta. Dar pentru noi, acesta nu este vizibil. Noi putem taia samânta, o putem diseca si înca nu putem vedea copacul. Dar, cumva trebuie sa fie acolo, altfel, din samânta de mango va putea rasari un arbore neem.

Se pare ca aici nu exista niciodata greseala. Din samânta de mango rasare un copac de mango. Totul se repeta corect. în aceasta mica samânta exista întreaga informatie în legatura cu ceea ce samânta trebuie sa faca - cum trebuie ea sa încolteasca, ce tip de frunze si cât de multe ramuri sa produca, cât de mare sa devina arborele, pentru cât de mult timp sa creasca, cât de înalt va creste - toate acestea se afla ascunse în samânta. Cât de multe fructe de mango, cât de dulci, daca vor fi coapte sau nu - toate acestea se gasesc în samânta. Daca toate acestea sunt ascunse în interiorul unei seminte de mango, atunci, când veniti în pântecele mamei voastre nu va exista nimic latent în samânta voastra?

Acum oamenii de stiinta sunt de acord ca în stadiul acesta culoarea ochilor tai se afla ascunsa acolo, culoarea parului exista acolo, înaltimea corpului exista acolo, posibilitatile de sanatate si boala exista acolo si chiar si Q.I.- ui tau trebuie sa existe acolo - deoarece, fara acestea, cum te poti dezvolta si prin ce mijloace? Trebuie sa ai un program care sa fie construit în avans. Cum se vor împreuna anumite oase care sa genereze mâna si altele piciorul? O parte începe sa vada, o alta parte va începe sa auda. Cum se vor produce toate acestea?

Oamenii de stiinta spuneau ca totul este doar coincidenta. Dar cuvântul coincidenta este foarte putin stiintific. Coincidenta înseamna sansa. Prin sansa un picior poate începe sa vada si o mâna sa auda.

Dar aici nu prea pare sa existe coincidenta. Fiecare lucru pare sa fie în ordine, aranjat dinainte.

Astrologia spune un lucru mai stiintific. Ea spune ca totul se gaseste în samânta. Astrologii spup ca daca noi studiem samânta, daca noi putem descoperi limbajul semintei si-i putem decoda acest limbaj, daca noi putem întreba samânta "care este intentia ta?", atunci vom fi capabili sa extragem si schita completa a unei fiinte umane. Oamenii de stiinta au început deja sa faca anumite schite pentru plante. Pâna acum, noi am considerat astrologia o superstitie, o chestiune de credinta oarba. Dar daca stiinta realizeaza asemenea tipare sau schite, ea devine, de fapt, astrologie - si cu siguranta stiinta a început sa faca asemenea schite.

Astrologia declara ca, daca prin Gratie Divina putem ajunge sa cunoastem întregul, atunci viitorul ca atare nu va exista. Dar, deoarece noi nu cunoastem întregul - noi stim doar un mic fragment - ceea ce nu stim devine viitorul. Noi suntem obligati sa spunem "probabil ca va fi cam asa" - deoarece foarte multe lucruri ne sunt necunoscute. Daca am cunoaste întregul am putea spune "voi fi asa" - si va fi exact asa.

Daca totul este latent în samânta umana, atunci totul se reduce la o chestiune de studiu al acestei seminte. Ceea ce eu spun astazi trebuie ca într-o anumita forma sa fi existat în samânta mea ca potentialitate; altfel cum v-as putea vorbi despre toate acestea? Daca într-o zi devine posibila observarea unei seminte umane, atunci, dupa observarea semintei mele, se poate extrage o schita care sa indice ceea ce voi spune în aceasta viata, ceea ce voi deveni, ceea ce nu voi deveni, ceea ce voi face din mine însumi, ceea ce nu voi face din mine însumi si ceea ce se va produce. Toate acestea ar putea fi preziceri. Nu va fi surprinzator când, poate mâine, daca nu astazi, vom avea capacitatea sa aruncam o privire în samânta umana. Primii pasi deja au fost facuti în aceasta directie.

Hartile cerului de nastere si horoscoapele sunt doar o sondare a acestor aspecte. De mii de ani, când un copil se naste, noi am încercat sa descoperim ce va deveni el. Daca am sti câte ceva, atunci probabil ne-am putea pregati si probabil am putea mari sansele copilului. Atunci, indiferent de ceea ce trebuie sa se produca, noi

putem ajunge sa acceptam acest lucru.

Catre sfârșitul vietii sale Mulla Nasraddin a declarat ca el întotdeauna era nefericit, dar ca, odata, într-o zi, a devenit fericit, întreaga populatie a satului era cuprinsa de uimire ca un om care întotdeauna a fost deprimat, care a vazut întotdeauna partea întunecata a lucrurilor, dintr-o data a devenit vesel. El era un om care a fost întotdeauna pesimist, care întotdeauna a cautat nod în papura.

Odata era o recolta excelenta în gradina lui Nasraddin. Erau atât de multe mere încât copacii erau supraîncarcati. Un om din vecinatate s-a întrebat daca Nasraddin mai avea acum de ce sa se plânga. El a spus: "Recolta ta este mare. Gu siguranta ca la tine va ploua cu aur. Ce-crezi despre asta, Nasraddin?"

Cu mare amaraciune Nasraddin a spus: "Totul este în regula, dar de unde sa iau eu mere stricate pentru a hrani animalele?"

Un asemenea om va ramâne mereu nefericit. "De unde voi lua mere stricate ca sa-mi hranesc animalele?" Toate merele erau bune, nici unul nu era stricat. Aceasta era dificultatea sa.

Dintr-o data, într-o zi, acest om a devenit fericit si astfel, oamenii din sat erau curiosi. Ei l-au întrebat: "Tu esti fericit Nasraddin, care este secretul tau?" Nasraddin a spus: "Am învățat sa cooperez cu inevitabilul. Dupa multi ani de munca m-am hotărât ca ce va fi, va fi. Acum cooperez cu inevitabilul, astfel încât nu mai exista nici un motiv ca sa mai fiu nefericit. Acum sunt fericit."

Astrologia investigheaza multe lucruri. Ea coopereaza cu tot ceea ce este inevitabil. Ea nu lupta împotriva a ceea ce trebuie sa fie. Ea nu cere ceea ce nu este si nici nu vrea sa ajunga într-un loc care sa nu existe.

Astrologia a fost un mijloc pentru a-l face pe om religios - pentru a-l aduce catre starea sa naturala, catre o ultima acceptare. Ea are multe dimensiuni, are multe aspecte. Noi vom discuta gradat fiecare dimensiune. Universul este un corp viu, o unitate organica. In el nimic nu este izolat, totul se afla într-o strânsa legatura. Ceea ce este foarte îndepartat este în strânsa legatura cu ceea ce este foarte

apropiat, nimic nu este separat.

Asadar, nu trebuie sa persistam în eroarea ca o anumita fiinta este o insula separata, izolata de ceilalti. Fiecare este conectat cu întregul si fiecare îl afecteaza tot timpul pe celalalt si este afectat de celalalt. De fiecare data când treceti pe lângă o piatra de pe drum, ea emite vibratii în directia voastra. Si florile emit vibratii. Si voi nu treceti pur si simplu pe lângă ele, emanati si voi vibratiile voastre.

Am spus ca noi suntem afectati de Luna si stele. O alta idee este ca Luna si stelele sunt afectate de noi deoarece influenta este bidirectionala. Oricând un om precum Buddha se naste pe Pamânt, Luna poate sa nu realizeze ca din cauza lui furtunile nu mai apar pe suprafata sa - ca din cauza lui Buddha furtunile s-au potolit. Luna este afectata si Soarele este, de asemenea, influentat.

Când apar pete în Soare si apar furtuni, bolile se raspândesc pe Pamânt. Când o persoana precum Buddha se naste, pe Pamânt curge un curent alb de pace, stâlpul constiintei se întareste si frumusetea profunda a meditatiei impresioneaza Pamântul; fapt ce face dificila aparitia unei furtuni în Soare, deoarece totul este unificat.

Un firicel de iarba are impactul sau asupra Soarelui, iar Soarele are impactul sau asupra firului de iarba. Firul de iarba nu este atât de insignifiant încât Soarele sa poata spuna "nu-mi pasa de tine". Nici Soarele nu este atât de mare încât sa poata spune: "Ce poate face acest fir de iarba pentru mine?". Viata este interconectata. Aici nimic nu este mare sau mic. Totul este o singura unitate organica.

Viata este un întreg. Vei înțelege astrologia doar atunci când îi vei percepe întregul si nu altfel.

Acestea sunt aspectele pe care am vrut sa vi le spun astazi. Mâine vom începe sa discutam si alte dimensiuni.

De ajuns pentru astazi...

CAPITOLUL VI

ASTROLOGIA - POARTA CATRE RELIGIOZITATE

Este necesar ca unele aspecte sa fie bine înțelese. Mai întâi, este necesar sa stiti ca, din punct de vedere stiintific, întreaga familie a sistemului solar este nascuta din Soare. Luna, Marte, Jupiter si restul planetelor, incluzând si Pamântul, sunt, toate, parti organice ale Soarelui. Încetul cu încetul a aparut viata pe Pamânt - de la plante la om. Omul este o parte organica a Pamântului. Pamântul este o parte organica a Soarelui. Este precum o mama are o fiica si care, la rândul ei, are o fiica si prin toate trei curge acelasi sânge. Corpurile lor sunt facute din celule asemanatoare. Oamenii de stiinta folosesc cuvântul empatie cu sensul de trairea sentimentelor celuilalt. Aceste lucruri care sunt nascute din aceeasi sursa au un anumit fel de experienta interioara asemanatoare.

Din Soare s-a nascut Pamântul si din Pamânt s-au nascut corpurile noastre si astfel, Soarele este marele nostru bunic. Orice se produce pe Soare creeaza o vibratie în fiecare celula a corpurilor noastre. Trebuie sa fie astfel deoarece celulele noastre sunt nascute din Soare. Soarele pare a fi la mare distanta, dar nu este asa de departe. În fiecare element al sângei nostru si în fiecare particula a oaselor noastre traiesc atomii Soarelui. Noi suntem parte a Soarelui, asadar nu este de mirare ca vietile noastre sunt influentate de Soare. Exista un tip de empatie între Soare si noi însine. Daca noi înțelegem corect aceasta empatie, putem intra direct într-o dimensiune a astrologiei.

Ieri v-am vorbit despre gemeni. Unele experimente realizate asupra empatiei pot fi facute atunci când gemenii nascuti din acelasi ovul sunt plasati în camere separate. În timpul ultimilor 50 de ani au fost realizate multe tipuri de astfel de experimente. Gemenii au fost pusi în camere separate, se suna dintr-un clopotel si copiilor li se spunea sa deseneze sau sa scrie orice le venea în minte atunci când se suna din clopotel. Acest lucru s-a repetat de 20 de ori si s-a observat cu mare mirare ca 90% dintre imaginile desenate de catre copii erau asemanatoare. Curgerea gândului produsa intr-un copil de sunetul clopotelului si cuvântul sau imaginea desinata de catre celalalt erau aceleasi.

Aceasta similaritate a experienței este descrisă de oamenii de știință ca empatie. Există o atât de mare similaritate între gemeni încât ei vibrează asemănător. Între corpurile unor asemenea doi gemeni există un dialog interior care curge prin aceste canale necunoscute.

Între Soare și Pământ există, de asemenea, puncte de comunicare precum acestea și în fiecare moment sunt transmise mesaje prin aceste puncte. Și, în mod asemănător, există puncte de comunicare între Pământ și om. Așadar, există o comunicare continuă între om, Pământ și Soare. Dar această comunicare este foarte misterioasă. Ea este interioară și subtilă. Să încercăm să mai înțelegem câte ceva despre aceasta.

Există un centru de cercetări în America, cunoscut sub numele de Centrul de cercetări asupra inelelor copacilor (Tree-ring Research Center). Dacă tăiați un copac veți descoperi un număr de cercuri vizibile pe suprafața copacului. Minunatele desene decorative ale mobilelor noastre se datorează acestor cercuri. Acest centru de cercetări și-a petrecut ultimii 50 de ani făcând investigații asupra formării acestor inele.

Profesorul Douglas, directorul centrului, care și-a petrecut o mare parte a vieții sale studiind aceste inele, a descoperit câteva elemente. La modul obișnuit, cu toții știm că vârsta unui copac se poate calcula numărând aceste inele. În fiecare an mai crește un inel. Un strat nou se alătură în copac în fiecare an. Dacă copacul are 50 de ani, dacă el are 50 de toamne, atunci 50 de inele s-au format în interiorul său. Este surprinzător să știm că aceste inele indică și ce tipuri de anotimpuri au fost într-un anumit an. Dacă anotimpurile au fost mai umede sau mai fierbinti decât de obicei, inelul este mai lat. Dacă anotimpurile au fost reci și uscate, inelul nu este atât de lat. Este posibil să știm când au fost ploți puternice, când a fost seceta și când anotimpurile au fost foarte friguroase.

Dacă Buddha ar fi spus că au fost multe ploți într-un an, arborele bodhi sub care el stătea i-ar fi putut confirma adevărul acestei afirmații. Buddha ar putea greși, dar copacul nu. Inelul copacului va fi mai lat sau mai îngust, indicând tipul anotimpului din acel an.

Conducându-si cercetarile, profesorul Douglas a mai ajuns ia o alta concluzie care este mult mai mult decât ceea ce ei ar fi putut* anticipa. El a observat ca inelele sunt mai late la fiecare al 11-ia an si la fiecare al 11-lea an exista o activitate nucleara maxima în Soare; Soarele devine mai activ. Este ca si cum Soarele are un ritm periodic si radioactivitatea sa este atunci la maxim. În timpul unui astfel de an, un copac produce un inel mai lat. Nu numai într-o padure sau într-un singur loc din tara, ci pe tot Pamântul, toti copacii se comporta asemanator pentru a se proteja de intensificarea radioactivitatii. Pentru a se proteja de puterea excesiva care este eliberata de Soare, copacul dezvolta o piele mai groasa la fiecare al 11-lea an.

Datorita acestui fenomen, oamenii de stiinta au introdus un termen nou: "climat global". Motivele sunt diferite în locuri diferite: va ploua undeva, va fi rece în alt loc si va fi o clima fierbinte altundeva; iar ideea unui climat global nu a mai existat înainte. Asadar, referindu-se la efectele acestui al 11-lea an, profesorul Douglas a introdus termenul climat global si, desi noi nu-l observam, copacii îl observa. Exista o descrestere gradata a latimii inelelor copacilor care sunt formate dupa fiecare al 11-lea an si la fiecare 5 ani apare din nou o crestere gradata a grosimii lor pâna în cel de-al 11-lea an.

Daca copacii sunt atât de sensibili încât ei pot înregistra cu fidelitate producerea unui eveniment în Soare, atunci nu este posibil ca în mintea omului sa existe, de asemenea, un anumit strat... nu este posibil ca omul sa aiba în corpul sau o sensibilitate subtila fata de activitatea Soarelui care sa creeze unde în psihicul sau? Pâna acum, oamenii de stiinta nu au fost capabili sa gaseasca, în mod clar, efecte în corpul uman - si totusi, este imposibil ca acest corp al nostru sa nu înregistreze o asemenea activitate.

Astrologia este o investigare a posibilitatii ca orice se produce undeva în Univers, sa afecteze de asemenea si omul. Dar nu este usor sa investighezi corpul uman, deoarece el nu poate fi taiat precum un copac. A deschide o fiinta umana este o chestiune foarte delicata si periculoasa. Si deoarece omul are minte, nu corpul este cel care înregistreaza evenimentele, ci mintea. Copacul nu are minte si astfel, corpul sau trebuie sa înregistreze evenimentele.

Mai merita, de asemenea, evidentiat un aspect. Asa cum exista furtuni radioactive pe Soare la fiecare 11 ani, exista si un alt ritm periodic, de 90 de ani, la nivelul Soarelui. Acesta a fost descoperit recent, dar este un fapt stiintific si este la fel de surprinzator ca si ritmul periodic care apare la fiecare 11 ani. Astrologii nu mentioneaza nimic despre aceasta, dar eu va spun pentru a va usura intelegerea astrologiei în mod stiintific. Exista un ciclu de 90 de ani care a fost experimentat si povestea sa este uluitoare.

Cu mii de ani în urma, un faraon egiptean a spus oamenilor de stiinta sa pastreze o înregistrare a cât de des creste sau descreste apa dm Nil si cât de mult. Nilul este singurul râu din lume cu o biografie de 4000 de ani vechime. Au fost pastrate înregistrari cu privire la cresterea sau descresterea nivelului apei în râu, fie chiar si cu un singur inch. Aceasta înregistrare a început din vremea faraonilor, cu 4000 mii de ani în urma, si continua pâna în timpurile noastre.

Faraon este numele dat unui împarat egiptean si în limba egipteana înseamna Soare. Exista în Egipt credinta ca exista un dialog continuu între Soare si Nil. Faraonii, care erau devotati Soarelui, au declarat ca trebuie sa fie tinuta o înregistrare completa a Nilului. Ei au spus: "Noi nu stim nimic despre Soare în prezent dar, într-o zi, aceasta înregistrare va fi de folos."

Asadar, timp de 4000 de ani a fost înregistrat totul despre Nil: cresterea nivelului apei, când au existat inundatii si când nu... si un înțelept egiptean, Tasman, i-a compilat istoria. Unele lucruri care nu au fost cunoscute în timpul faraonilor sunt acum cunoscute si tot ceea ce s-a produs în Nil a fost comparat cu evenimentele din Soare. în acest fel, s-a indicat în mod clar un ritm de 90 de ani privitor la ceea ce se produce în Soare. Aceste fenomene sunt foarte asemanatoare cu ceea ce noi numim nastere si moarte.

Aceste lucruri trebuie înțelese în modul urmator: Soarele este tânar timp de 45 de ani si apoi începe sa decada, sa îmbatrâneasca timp de 45 de ani. Timp de 45 de ani energia ce curge din Soare creste catre un maxim al tineretii. Dupa 45 de ani exista o descrestere a fluxului energetic, ca la o fiinta umana în vârsta. Dupa 90 de ani Soarele devine foarte batrân. în timpul ultimilor 45 de ani, Pamântul este lovit de cutremure. Cutremurele sunt în legatura cu aceste cicluri

de 90 de ani. La sfârșitul celui de-al 90-lea an, Soarele începe din nou să înteinerească.

Aceasta este o manifestare ciclică foarte interesantă. Pe Soare se produc schimbări atât de importante, încât este natural ca și Pământul să fie zguduit. Când un corp atât de imens precum Pământul devine zguduit de cutremure din cauza schimbărilor din Soare, cum poate micul corp al omului să rămână neafectat? Aceasta este întrebarea pe care și-o pun astrologii. Ei spun că este imposibil ca ființa umană să rămână neafectată. Copiii care se nasc în timpul celor 45 de ani când Soarele crește, în faza sa de tinerețe, sunt sănătoși. Copii care se nasc în timpul celor 45 de ani când Soarele îmbătrânește nu mai au o atât de bună stare de sănătate.

Starea copiilor născuți în perioada când Soarele este pe calea descendentă este precum cea a unui vas care trebuie să calătorească către est atunci când vânturile suflă dinspre vest - este necesar un mare efort fizic pentru a vâsli. Pânzele nu merg, asadar cârmaciul trebuie să lucreze din greu. Este ca și cum ai înota împotriva curentului. Soarele este sursa energiei vitale pentru întreaga familie a sistemului solar. Asadar, oricând Soarele este în declin, toți cei tineri trebuie să înoate împotriva curentului. Ei trebuie să facă față unui mare efort.

Și, oricând Soarele este pe panta ascendentă, întreaga familie solară este umplută cu energie și se deplasează către starea de maxim. Oricine se naște atunci se află într-un vas care navighează în direcția vântului. Nu este necesar nici un fel de efort. Nu trebuie mișcate nici vâslele și nici cârma. Tot ceea ce trebuie făcut este să fie puse pânzele în vânt, iar vasul este deplasat de suflul acestuia. În timpul acestei perioade există pe Pământ cel mai mic număr de boli. Și, oricând Soarele este pe panta descendentă numărul de boli este maxim. Asadar, timp de 45 de ani, pe Pământ apare o creștere a bolilor, în următorii 45 de ani apare o descreștere și așa mai departe.

Înregistrările istorice ale râului Nil timp de 4000 de ani arată că există o cantitate crescută de apă ce curge în timpul celor 45 de ani când Soarele este tânăr sau înteinerește. Oricând Soarele este pe panta descendentă, nivelul de apă din Nil scade și viteza sa devine, de asemenea, mai lentă.

Omul nu este o insula, el este parte a întregii unitati.

Nici cele mai bune ceasuri pe care le-a facut omul nu pot arata timpul cu o atât de mare acuratete precum Pamântul. Pamântul are nevoie de 23 de ore si 56 de minute pentru a face o revolutie în jurul axei sale. Pe baza acestei perioade de timp noi am creat ziua de 24 de ore. Pâna acum nu s-a observat nici o deviatie, de nici macar o secunda în revolutia Pamântului. Dar motivul este ca noi nu avem mijloace extrem de precise cu care sa studiem acest fenomen, astfel încât trebuie sa facem estimari brute. Dar atunci când ciclul de 90 de ani al Soarelui este completat si el trece la un nou ciclu, ceasul Pamântului este perturbat.

în momentul când Soarele sufera o crestere a radioactivitatii în timpul ciclului sau de 11 ani si ceasul Pamântului este perturbat. Oricând Pamântul intra sub influenta unor astfel de forte externe, ritmul sau interior este perturbat. Orice noua influenta cosmica, precum o stea, un meteorit sau o cometa ce trece pe lângă Pamânt, îl perturba. La scara cosmica, lucrurile foarte îndepartate de pe cer sunt în realitate foarte aproape, deoarece totul este interconectat într-un mod invizibil.

Totusi, abilitatea limbajului nostru de a exprima acest fenomen este foarte slaba, deoarece când noi spunem ca o stea s-a apropiat de Soarele nostru, noi interpretam acest lucru în sensul obisnuit al unei persoane care se apropie de o alta. Si totusi, aceste distante sunt foarte mari. Chiar o usoara schimbare a distantelor între obiectele cosmice determina axa Pamântului sa fie perturbata - desi noi nu putem fi total constienti de acest lucru. Mai mult, pentru a perturba Pamântul este necesara o mare forta. Pentru o deplasare de numai un inch a Pamântului este necesara trecerea pe lângă orbita sa a unor corpuri foarte puternice.

Când aceste corpuri cosmice mari trec pe lângă Pamânt, ele trec, de asemenea, pe lângă noi. Când Pamântul este scuturat, este imposibil ca plantele care cresc pe el sa nu fie scuturate. Nu este posibil ca fiintele ce traiesc si merg pe el sa nu fie scuturate. Nu, totul este scuturat, aceasta scuturatura este însa înfinitesimala, iar omul nu are instrumente pentru a o masura. Acum, totusi, avem instrumente electronice sensibile cu care o vibratie cu o durata de o miime de

secunda sa fie masurata. Dar vibratia fiintei umane nu poate sa fie înca masurata. Noi nu avem, pâna acum, instrumente care sa masoare aceasta.

Omul este o creatura foarte subtila si este necesar pentru el sa fie astfel. Altfel, i-ar fi dificil sa traiasca pe Pamânt. Daca el era capabil sa experimenteze si sa fie constient de existenta tuturor fortelor care îl înconjoara si actioneaza asupra sa 24 de ore pe zi, el nu ar fi fost capabil sa traiasca. Noi suntem capabili sa traим doar pentru ca nu suntem constienti de tot ceea ce se petrece în jurul nostru.

De asemenea, mai exista si o alta lege. Aceasta lege este: Noi nu putem fi constienti de influentele de deasupra sau de dedesubtul unei anumite limite. Gama experientei noastre este limitata. De exemplu, sa presupunem ca noi masuram temperatura corpului ca fiind de 98 de grade în punctul cel mai de jos si 110 grade în punctul maxim, fapt care ne arata ca noi traим în interiorul acestor 12 grade.

Daca temperatura scade sub 98 de grade Fahrenheit noi vom muri, iar daca ea creste peste 110 noi, de asemenea, vom muri. Dar crezi ca gama de temperaturi a Universului este limitata la doar 12 grade? Omul traieste în aceasta gama de doar 12 grade, în exteriorul acesteia va muri. Omul traieste într-un fel de echilibru. El trebuie sa fluctueze între 98 si 110 grade. În mod asemanator, exista nivele de echilibru pentru orice lucru.

Eu va vorbesc, iar voi ma puteti auzi. Daca eu va vorbesc pe un ton scazut, va exista un prag dincolo de care nu veti mai fi capabili sa ma auziti. Acest lucru îl puteti înțelege, dar nu veti fi capabili sa va imaginati ca exista un prag superior de audibilitate dincolo de care, iarasi, nu mai puteti auzi. Va fi dificil sa va imaginati ca un zgomot puternic poate, de asemenea, sa fie inaudibil.

Oamenii de stiinta spun ca noi avem o anumita gama a auzului si ca noi nu putem auzi nimic dedesubtul sau deasupra ei. Peste tot în jurul nostru apar zgomote puternice, dar noi nu le putem auzi. Daca o stea se dezintegreaza sau se naste o noua planeta, în jurul Pamântului se creeaza zgomote extraordinare, de tunet. Daca noi le-am auzi, atunci în fiecare moment ar trebui sa surzim. Dar noi suntem protejati deoarece urechile noastre nu le pot auzi. Noi nu putem auzi

mai jos de un anumit numar de decibeli si, de asemenea, nu putem auzi dincolo de un anumit numar de decibeli. Noi putem auzi doar în interiorul unei anumite game.

Exista astfel de limite chiar si la mirosuri. Simturile tuturor fiintelor umane opereaza într-o anumita gama. De exemplu, un câine este capabil sa simta mirosuri mult mai multe decât omul. Gama sa de

mirosuri este mai larga. Un câine poate mirosi ceea ce noi nu suntem capabili sa mirosim. Ceea ce noi nu suntem capabili sa auzim, un cal poate auzi. Simtul auzului unui cal si simtului mirosului sau sunt mult mai ascutite. Un cal poate mirosi apropierea unui leu de la o distanta de o mila si jumătate. El se va opri instantaneu, iar noi nu vom înțelege de ce. Simtul mirosului este foarte puternic. Dar daca ai avea un simt al mirosului atât de puternic încât sa poti expeimenta toate mirosurile ce vin din mediul înconjurator, ai înnebuni. O fiinta umana este închisa într-o fel de capsula - are limite.

Atunci când pornesti radio-ul poti asculta multe posturi. Dar crezi tu ca muzica începe doar atunci când radio-ul este pornit? Undele radio ale muzicii si ale cuvintelor curg continuu prin aer, indiferent daca pornesti sau nu aparatul de radio. Dar tu le poti auzi doar când aparatul este pornit. Chiar în aceasta camera, undele radio din toate statiile radio din lume curg continuu. Tu le poti auzi doar daca pornesti aparatul de radio. Aceste unde radio exista si atunci când aparatul radio nu este pornit, dar tu nu le poti auzi.

în aceasta lume trec pe lângă noi multe sunete. Exista un tumult înfricosator. Noi nu suntem capabili sa le auzim, dar nu putem sa nu fim afectati de ele. Noi suntem influentati de toate aceste sunete - în flecare nerv, în fiecare bataie a inimii, în fiecare muschi. Aceste sunete lucreaza în noi neobservate. Mirosurile pe care noi nu suntem capabili sa le cunoastem, de asemenea, ne afecteaza. Daca aceste mirosuri aduc cu ele o anumita boala, veti face respectiva boala. Recunoasterea unor lucruri nu este necesara pentru ca lucrul vostru sa existe.

Astrologia spune ca exista câmpuri energetice în jurul nostru care ne influenteaza continuu. Imediat ce un copil se naste el este supus tuturor influentelor lumii. în limbajul stiintei putem descrie

nasterea ca un proces de expunere.

Este ca si cum noi am expune un film într-un aparat foto. Voi apasati butonul de expunere din aparat si într-o fractiune de secunda diafragma se închide si se deschide si tot ceea ce a fost în fata aparatului foto este înregistrat imediat pe film. Filmul este expus fara a afecta expunerea anterioara. Filmul a prins imaginea scenei pentru totdeauna.

în mod asemanator, când un copil este conceput în pântecul mamei sale, aceasta este prima expunere pentru copil. în ziua în care copilul se naste el este expus a doua oara. Aceste doua expuneri sunt înregistrate în mintea sensibila a copilului ca pe o pelicula foto. Lumea, asa cum este în acel moment, este imprimata în copil si astfel exista o empatie în copil pentru lume asa cum este ea în acel moment.

Veti fi surprinsi ca 90% din copii se nasc noaptea. în mod obisnuit, conform cu probabilitatea matematica, procentajul de nasteri ar trebui sa fie acelasi noaptea ca si ziua. Ar putea fi o fluctuatie de 4 sau 5 procente ici-colo. Dar de ce 90% din copii se nasc noaptea? Doar 10% dintre copii, cel mult, se nasc ziua. Trebuie sa fie multe motive - exista multe motive. Sa va explic.

Când un copil se naste noaptea, prima expunere a lumii în mintea sa nu este de lumina, ci de întuneric. Eu va spun acest lucru la modul superficial, deoarece chestiunea este mult mai profunda. Doar în acest mod superficial va spun ca prima impresie în mintea copilului este cea a întunericului. Soarele este absent, energia sa este absenta. Totul în lume doarme - nimic nu este efectiv trezit. Acesta este primul impact asupra copilului.

Daca l-am întreba pe Buddha sau Mahavira despre motivul acestui lucru ei ar spune ca majoritatea sufletelor se nasc noaptea deoarece ele dorm atunci când se nasc. Aceste suflete nu pot alege momentul nasterii lor. Exista sute de alte motive, dar acesta este important: ca majoritatea oamenilor sunt adormiti. Ei sunt în întuneric si în inactivitate.

Oricine se naste dupa rasaritul Soarelui se va naste cu energie. Dupa apus, în întunecimea noptii, doar fiintele adormite se pot naste.

Nasterea care are loc în momentul răsăritului Soarelui va fi o naștere sub influența energiei, o naștere care are loc după apusul Soarelui va fi acoperită de întuneric, va fi o naștere sub influența somnului. Expunerea va fi diferită pentru un film noaptea decât unul expus în timpul zilei. Este necesar să înțelegeți acest aspect mai clar deoarece astrologia este foarte profund legată de el.

Oamenii de știință care fac cercetări pe baza acestui subiect al expunerii în momentul nasterii, spun că este un eveniment de maximă importanță. Aceasta expunere va urmări întreaga viață.

Când o găină are un pui, acesta imediat începe să meargă după ea. Noi spunem că el își urmează mama, dar oamenii de știință spun că el nu are nimic de-a face cu mama, că este doar o chestiune de expunere și imprimare. Oamenii de știință au făcut acum sute de experimente. Un experiment s-a făcut cu pui ce tocmai trebuiau să se nască. Ei tocmai trebuiau să iasă din ou când, în fața lor, li s-a pus un balon. Când puii au deschis ochii ei au văzut un balon. Veti fi surprinși să știți că puii au iubit balonul ca și cum ar fi fost mama lor. Oricând balonul se mișcă în aer, ei mergeau după el. Lor nu le pasa de mama lor oriunde ar fi putut fi ea, ci au devenit, în mod surprinzător, sensibili la balon. Când puii oboseau, ei veneau și se așezau lângă balon. Ei încercau să iubească balonul, să ciugulească balonul - și nu mama.

Konrad Lorenz, omul de știință care a lucrat mult în această direcție, spune că primul moment este cel mai important. Puiul devine în mod intim legat de mama sa din cauza primei expunerii. El merge după mama sa doar pentru că mai întâi a văzut-o.

Acum s-au realizat experimente suplimentare. Copiii de sex masculin care nu au fost crescuți în prezența mamei nu sunt capabili să iubească nici o femeie. Nu a existat nici o expunere adecvată. Imaginea unei femei nu a fost imprimată corect în mintea unui asemenea copil. Dacă homosexualitatea este în creștere în Vest, un motiv fundamental este insuficienta expunere la unul din părinți. Iubirea heterosexuală, iubirea între sexe devine din ce în ce mai rară în Vest, iar iubirea între membrii de același sex crește. Deși acesta este un lucru nenatural, este o consecință firească a acestei expunerii.

Atractia sexuala dintre un barbat si o femeie este, de asemenea, conditionata si în alt mod. Aspectul care trebuie luat în considerare este: cui va fi expus prima data un copil? O femeie nu va fi fericita întreaga ei viata daca, copil fiind, ea a fost prima data expusa mamei sale. Expunerea sa trebuie sa fie catre un barbat. Primul impact asupra mintii unei fetite ar trebui sa fie tatal ei; doar atunci ea va fi capabila sa iubeasca pe deplin un barbat. Daca barbatii întotdeauna depasesc femeile, acest lucru este deoarece baieteii si fetitele sunt, ambii, mai întâi expusi la si crescuti de catre mame.

Expunerea baietelului este corecta, cea a fetitei nu. Asadar, atât timp cât prima expunere a unei fetite nu este fata de tatal ei, nu va fi posibil ca ea sa devina egala barbatului. Nici prin politica, nici prin functie, nici prin dependenta economica nu poate deveni egala deoarece, din perspectiva psihologica, slabiciunea în personalitatea unei femei ramâne. Nici o civilizatie nu a fost capabila, pâna acum, sa învinga aceasta slabiciune.

Daca un mic balon poate exercita o atât de mare influenta asupra unui pui, daca el poate intra atât de profund în mintea sa, astrologia sugereaza ca tot ceea ce ne înconjoara - întregul Univers - intra, de asemenea, în constiinta noastra în momentul expunerii la nastere, atunci când filmul mental este expus lui. Acest lucru determina simpatiile si antipatiile voastre pentru întreaga viata. Toate constelatiile care înconjura Pamântul în acel moment, își imprima influenta asupra constiintei nou-nascutului într-un mod foarte profund. Constelatiile sunt în anumite pozitii. Semnificatia de baza a acestor constelatii se gaseste în influenta radioactivitatii lor ce cade asupra Pamântului în momentul nasterii.

Oamenii de stiinta de astazi cred ca fiecare corp celest își are propria sa radioactivitate unica. Planeta Venus emite raze care sunt linistite, în timp ce Luna are un tip diferit de unde radio. Undele care ajung la noi de la Jupiter sunt diferite de cele care ajung la noi de la Soare. Motivul diferentei este faptul ca fiecare planeta are o combinatie diferita de straturi gazoase ce o înconjoara. Din fiecare planeta vine catre Pamânt o combinatie diferita de raze. Atunci când un copil este nascut, toate constelatiile, stelele, planetele sau supersorii îndepartati care înconjoara orizontul, toate intra în mintea copilului în

momentul expunerii. Situatia cosmica în acel moment, cu toate slabiciunile, punctele tari si capacitatile, influenteaza copilul pentru întreaga sa viata.

Este ca si cum ai sti efectul exact a ceea ce se va produce când o bomba explodeaza în mijlocul unei zone populate, ca Hiroshima. Înainte ca bomba atomica sa fie aruncata asupra Hiroshimei se stia ca sute de mii de oameni vor muri. Dar nu s-a stiut ca acest lucru va afecta, de asemenea, generatiile viitoare si orice lucru. Pentru cei care au murit la Hiroshima si Nagasaki aceasta a fost doar o chestiune de un moment. Dar au mai ramas copacii, animalele, pasarile, pestii si fiintele umane care au fost afectate într-un mod necunoscut. Efectul total-al acestor bombe va fi cunoscut doar dupa ce trec 10 generatii deoarece înca mai exista forte profunde radioactive.

Orice femeie care a supravietuit a avut ovarele afectate.

Acum, aceste ovare sunt incapabile sa reproduca copii normali, asa cum ar fi facut-o înainte de radioactivitate. Un copil nascut din aceste ovare poate fi schiop sau orb. Poate avea 4 sau chiar 8 ochi. Poate fi orice. Nu se poate sti cu precizie. Creierul sau poate fi bolnav sau poate fi un geniu cum nu s-a mai nascut vreodata. Noi nu suntem siguri cum va fi. Noi stim sigur doar un singur lucru: ca nu va fi o fiinta obisnuita, normala.

Daca puterea unei bombe atomice care, comparativ, nu are o putere atât de mare, poate cauza distrugeri atât de mari pe Pamânt, atunci puteti începe sa va imaginati puterea Soarelui. Este ca si cum milioane de bombe atomice explodeaza simultan pe el. În Hiroshima si Nagasaki o bomba atomica a omorât 120.000 de fiinte umane. Prin comparatie, va puteti imagina cât de multa radioactivitate exista pe Soare?

Soarele încalzeste Pamântul de 4.000.000 de ani, iar oamenii de stiinta spun ca va mai face acest lucru înca milioane de ani. În fiecare zi, el furnizeaza o cantitate enorma de caldura Pamântului si aceasta de la o distanta de aproape o suta de milioane de mile. Tot ceea ce s-a produs la Hiroshima a avut efect doar pe o raza de 10 mile, în timp ce Soarele ne da caldura de la 100 de milioane de mile de atât de mult timp si înca nu este epuizat. Dar, prin comparatie cu alti sori din Univers, Soarele nostru este doar o mica stea. Stelele pe care le

vedem pe cer sunt mult mai mari decât Soarele nostru și fiecare dintre ele își are propria sa radiație individuală care curge către noi.

Un mare om de știință, Michael Gacquin, face cercetări asupra forțelor Universului. El ne spune că noi nu suntem capabili să înțelegem nici măcar 1% din lucrurile care sunt cauzate de forțele ce interferează cu experiența noastră. De când am început să trimitem sateliți în spațiu ne-au fost transmise foarte multe informații pentru care nu avem cuvinte să le descriem, nici știința nu este capabilă să le descifreze. Noi nu ne-am imaginat niciodată că în jurul nostru pot exista atât de multe tipuri de energii și atât de multe forțe.

În acest context să mai înțelegem un lucru. Astrologia nu este o știință nouă în dezvoltare. Poziția sa este exact inversă. Dacă ați văzut Taj Mahal-ul, poate că ați observat unele ziduri incomplete în spatele malurilor opuse ale râului Yamuna. Povestea spune că Shah Jehan nu a făcut Taj Mahal-ul doar pentru soția sa Mumtaz ci că, de asemenea, construia un mormânt pentru el însuși din aceeași marmură ca și Taj Mahal-ul, pe malul opus al râului Yamuna. Totuși, conform legendei, acel mormânt nu a putut fi terminat. Dar acum el a fost cercetat de istorici care ne spun că zidurile care par incomplete nu sunt zidurile unui mormânt în construcție, ci ruinele unui palat care a existat cu mult timp în urmă.

În ultimii 300 de ani ni s-a spus că acestea erau zidurile incomplete ale unui mormânt pe care Shah Jehan a început să-l construiască. Dar zidurile unui mormânt aproape construit și ruinele unui vechi palat sunt asemănătoare. Asadar, este foarte dificil să ne decidem ce sunt în mod exact aceste ziduri. Cercetările istorice indică acum că nu numai acesta era odată un palat complet, ci că Taj Mahal-ul însuși nu a fost construit de Shah Jehan. El era doar un vechi palat construit de hindusi pe care Shah Jehan l-a transformat într-un mormânt. Dar, deseori se întâmplă să nu credem nimic care vine în contradicție cu ceea ce noi deja am auzit.

Nici un mormânt asemănător cu Taj Mahal-ul nu a mai fost construit undeva în lume. Un mormânt nu este niciodată construit astfel. Peste tot în jurul Taj Mahalului există locuri pentru soldați și pentru instalarea puștilor. Mormintele nu au nevoie să fie protejate de soldați și puști. Taj Mahal-ul era doar un vechi palat care a fost doar

convertit. Pe malul opus al lui Yamuna exista, de asemenea, un vechi palat care s-a darâmat si ruinele sale au ramas martore.

Astrologia este, de asemenea, precum ruinele unei mari cladiri care a existat odata. Ea era o stiinta completa care s-a pierdut. Nu este nici noua, nici în procesul de constructie. Din zidurile care au mai ramas nu este posibil sa judecam cât de mare era aceasta constructie. De multe ori, adevarurile sunt realizate doar pentru a fi din nou pierdute.

Cu circa 200 de ani înainte de Hristos, Aristarh, un om de stiinta grec, a descoperit ca Soarele este centrul Universului nostru si nu Pamântul. Acest principiu al lui Aristarh a devenit cunoscut ca principiul heliocentric - ca Soarele este centrul. Dar mai târziu, cam în anul 100 e.n., Ptolemeu a schimbat din nou aceasta descoperire si a spus ca Pamântul este centrul. Apoi, au trebuit sa treaca peste 1000 de ani pâna când Kepler si Copemic au restabilit faptul ca Soarele este centrul Universului nostru. Adevarul descoperit de Aristarh a ramas ascuns o perioada de timp, pâna ce Copemic a deschis cartea lui Aristarh si l-a reafirmat... iar oamenii au fost socati.

în Vest se spune ca America a fost Sescoperita de Columb. Când Oscar Wilde a venit în America, el a facut o gluma despre acest lucru care a devenit bine cunoscuta. El a spus ca America a fost descoperita mult înainte, de altcineva. Acest lucru este adevarat. America a fost descoperita de multe ori si a fost iarasi si iarasi pierduta atunci când legaturile cu ea au fost întrerupte. Cineva l-a întrebat pe Oscar Wilde: daca nu Columb a descoperit-o prima oara, daca ea era deja descoperita, de ce se pierde tot timpul?

Oscar Wilde a replicat în gluma: El a descoperit America. Ea a fost descoperita dar, de fiecare data, acest lucru a fost trecut sub tacere. De fiecare data era necesara pastrarea tacerii deoarece un asemenea lucru deranjant este mai bine sa fie uitat si pus deoparte.

în Mahabharata exista referinte la America. Una din sotiile lui Arjuna era din Mexic. Exista vechi temple în Mexic ce prezinta sculpturi ale lui Ganesha.

Se întâmpla de multe ori ca adevarul sa fie atins de catre noi

si apoi sa fie din nou pierdut. Astrologia a fost un asemenea mare adevar. Ea a fost cândva cunoscuta dar dupa aceea s-a uitat. Exista dificultati în modul de a o cunoaste din nou. Iata de ce eu va vorbesc din multe puncte de vedere diferite.

Intentia mea de a va vorbi despre astrologie ar putea fi gresit înțeleasa. Eu nu intentionez sa vorbesc despre aceleasi subiecte care sunt discutate de un astrolog obisnuit. Unui asemenea astrolog îi platesti o moneda si-ti va spune viitorul. Probabil gândești ca eu îți voi vorbi despre el sau ca îl voi sustine. În numele astrologiei 99% dintre astrologi doar blufeaza. Doar 1% nu vor sustine în mod dogmatic ca un anumit eveniment se va întâmpla cu siguranta. Ei stiu ca astrologia este un subiect vast- atât de vast încât cineva nu-1 poate aborda decât meditând.

Când îți vorbesc despre astrologie vreau sa ai o imagine a stiintei generale din multe unghiuri, astfel încât sa poti intra în ea fara ezitare. Când eu îți vorbesc despre astrologie nu îți vorbesc despre astrologul obisnuit - acestea sunt aspecte minore. Dar curiozitatea omului obisnuit cu privire la astrologie nu este doar de sti daca fiica sa se va casatori sau nu.

Astrologia poate fi împartita în trei parti. Prima parte este inima, esenta. Este esentiala si nu poate fi schimbata. Este partea care este cea mai greu de înteles. A doua parte este stratul median în care cineva poate face schimbarile pe care le doreste. Este partea semiesentiala în care puteti face schimbari daca stiti cum, dar fara a sti cum, nu sunt posibile schimbari. A treia parte este stratul cel mai exterior care nu este esential, dar în legatura cu care toti sunt curiosi.

Primul strat este esenta în care nu pot fi facute schimbari. Când acesta este cunoscut, singurul mod este de a coopera cu el. Religiile au destinat astrologia cunoasterii si descifrării acestui destin esential. Partea semiesentiala a astrologiei este astfel încât daca noi stim ceva despre ea, ne putem schimba vietile - altfel, nu. Altfel, daca noi nu stim, atunci tot ce este pe cale sa se produca se va produce.

Daca exista cunoastere, exista si alternative si posibilitati de a alege. Exista o posibilitate de transformare daca se face alegerea corecta. A treia parte, neesentiala, este periferia, partea neesentiala. Nu este în ea

nimic esential, totul este circumstantial.

Dar noi mergem sa consultam astrologi doar pentru lucruri neesentiale. Cineva întreaba astrologul daca se va angaja - nu exista nici o legatura între slujba voastra si stele. Cineva îl întreaba daca se va casatori sau nu - este posibila o societate fara casatorie. Cineva întreaba daca va ramâne bogat sau va deveni sarac - o comunitate socialista sau comunista unde nu vor exista bogati sau saraci, este, de asemenea, posibila. Asadar, acestea sunt întrebările neesentiale.

Un barbat de 80 de ani mergea când piciorul sau a alunecat pe o coaja de banana si l-a aruncat pe drum. Acum, este posibil sa cerem sfatul unui astrolog pentru a sti din Luna si stele pe care drum si pe care banana a alunecat piciorul batrânului? Asemenea întrebări sunt prostesti. Dar esti curios sa stii în avans daca piciorul tau va pasi pe o coaja de banana si vei aluneca în cazul în care pornesti astazi la drum. Acest lucru nu este esential. Nu are nimic de-a face cu fiinta ta sau cu sufletul tau. Aceste evenimente se produc la periferie si astrologia nu are nimic de-a face cu ele. Dar, deoarece astrologii s-au ocupat numai cu asemenea tipuri de lucruri, marele fundament al astrologiei s-a prabusit. Acesta a fost singurul motiv. Nici o persoana inteligenta nu va crede ca atunci când s-a nascut era scris în destinul sau ca, într-o anumita zi, piciorul sau sa paseasca pe o coaja de banana si sa alunece. Nici caderea, nici coaja de banana nu au vreo legatura cu stelele. Astrologia si-a pierdut respectabilitatea deoarece a devenit legata de aceste tipuri de lucruri.

într-un moment sau în altul, cu totii am dori sa stim asemenea lucruri de la astrologi si totusi, aceste lucruri sunt neesentiale. Dar exista anumite aspecte semiesentiale, cum ar fi nasterea sau moartea unei persoane: puteti sti totul despre acestea si va veti putea lua masuri de precautie. Daca nu stiti nimic, nu puteti face nimic.

Daca cunoasterea noastra cu privire la diagnosticul bolilor s-ar îmbunătăti, am fi capabili sa crestem durata vietii fiintelor umane - deja facem acest lucru. Daca cercetarile noastre, de a realiza bombe atomice mai periculoase, vor fi încununate de succes, vom fi capabili sa omorâm milioane de oameni - deja am facut acest lucru. Aceasta lume semiesentiala prezinta o posibilitate potrivit careia putem fi capabili sa facem anumite lucruri daca stim în avans ceea ce se va

produce. Daca nu stim, nimic nu poate fi facut. Cunoscând în avans pot fi selectate alternative.

Dincolo de aceasta exista lumea esentialului - si aici nu puteti face nimic. Curiozitatea noastra este de a cunoaste numai lucrurile neesentiale. Rareori cineva ajunge sa cunoasca semiesentialul. Dorinta noastra nu se extinde niciodata spre a cunoaste ceea ce este esential, inevitabil, care nu poate fi schimbat chiar daca este cunoscut.

Mahavira trecea printr-un sat cu discipolul sau Goshalak - care mai târziu i-a devenit oponent - când au întâlnit o mica planta. Goshalak l-a întrebat pe Mahavira: "Iata, aici este o planta. Ce crezi ? -Va creste ea pentru a produce o floare sau va muri înainte de a înflori? Care este viitorul sau?"

Mahavira, imediat si-a închis ochii si s-a asezat în fata plantei.

Goshalak a spus cu siretenie: "Nu evita întrebarea. Ce se poate întâmpla daca îți închizi ochii?"

El nu stia de ce Mahavira a devenit tacut si si-a închis ochii - el cauta esentialul. Era necesar ca el sa mearga profund, în sufletul acelei plante. Fara a proceda astfel nu ar fi fost posibil sa spuna ceea ce urmeaza sa se produca.

Dupa o scurta perioada, Mahavira a deschis ochii si a spus: "Aceasta planta va supravietui si va înflori."

Goshalak a smuls planta din radacini, a aruncat-o si a râs în bataie de joc. Nu exista nici un mod mai bun de a nega afirmatia lui Mahavira.

Mahavira nu mai avea nimic de spus deoarece Goshalak a smuls planta din radacini si a aruncat-o ca provocare. El râdea. Mahavira zâmbea si si-au continuat calatoria.

Apoi, a început sa ploua torential. Era o furtuna si timp de 7 zile de ploi torentiale în mod continuu ei nu au avut posibilitatea sa iasa afara.

Când ploile s-au retras și ei erau pe calea de întoarcere, pe drum, au ajuns în aceeași loc unde, cu 7 zile mai înainte, Mahavira și-a închis ochii pentru a cunoaște ființa interioară a plantei. Ei au văzut că planta era din nou cu rădăcinile în pământ. Datorită ploii torențiale și vânturilor, pământul a devenit moale și uscat și rădăcinile plantei au putut intra înapoi, în pământ.

Mahavira din nou și-a închis ochii și s-a așezat lângă planta. Ghoshalak a devenit deodată foarte jenat. El a dezradăcinat și a aruncat planta. Când Mahavira și-a revenit și și-a deschis ochii, Ghoshalak a spus: "Sunt surprins și dezorientat. Eu am smuls din rădăcini această planta și am aruncat-o și iată că ea crește din nou."

Mahavira a replicat: "Ea va supraviețui pentru a înflori. Mi-am închis ochii pentru a vedea potențialitatea ei ulterioară și condiția sămânței: dacă ea era capabilă să prindă rădăcini deși era dezradăcinată, dacă se va sinucide sau nu, dacă are un puternic instinct sau dorința de a muri. Dacă instinctul său era de a se sinucide, s-ar fi folosit de fapta ta pentru a muri. Dacă dorește să trăiască, va trăi. Știu că o vei smulge și o vei arunca."

Ghoshalak a întrebat: "Ce vrei să spui?"

Mahavira a spus: "Când mă uitam în ființa interioară a plantei, cu ochii închiși, te-am văzut pe tine stând lângă ea hotărât să o smulgi. Știu că o vei dezradăcina. Iată de ce era necesar pentru mine să știu capacitatea interioară a plantei de a trăi, cât de multă încredere în sine și voința avea. Dacă ea doar aștepta să moară și căuta o scuza, tu ai fi fost o scuza suficientă pentru ca ea să moară. Altfel, planta dezradăcinată va prinde din nou rădăcini."

Lui Ghoshalak i-a lipsit curajul să dezradăcineze planta din nou. Lui îi era frică. Mai înainte Ghoshalak răsese mergând către sat. De această dată, Mahavira mergea înainte zâmbind.

Ghoshalak atunci l-a întrebat: "De ce zâmbesti?" Mahavira atunci i-a spus: Te observam și mă gândeam la capacitatea ta - dacă

ai putea sa rupi planta înca o data sau nu.”

Goshalak a spus: “Tu poti sa vezi daca eu as fi facut-o sau nu?”

Mahavira a raspuns: “Nu este esential. Poti sa o

dezradacinezi, poti sa nu o dezradacinezi. Dar este esential si inevitabil de înteles ca planta înca doreste sa traiasca. întreaga sa fiinta, întreaga sa vitalitate doreste sa traiasca. Acesta este esentialul. Ceea ce a fost esential a fost faptul ca tu ai fi putut-o dezradacina, ai fi putut-o rupe sau nu. Si acest lucru depindea de tine. Dar tu te-ai dovedit a fi slab si mai putin hotarât decât planta. Ai fost învins.” Unul din motivele pentru care Goshalak nu a fost multumit de Mahavira, a fost acest incident cu planta.

Astrologia despre care eu îti vorbesc este în legatura cu esentialul, fundamentalul. În cel mai bun caz, curiozitatea ta merge pâna la semiesential. Tu doresti sa stii cât de mult vei trai sau daca vei muri pe neasteptate. Nu esti curios sa vezi ce vei face daca vei trai - modul cum vei trai. Tu doresti sa stii cum vei muri atunci când îti vine timpul sau ce vei face în acel timp. Curiozitatea ta se extinde la evenimente, nu la suflet. Faptul ca eu traiesc este doar un eveniment, dar ceea ce eu fac în timp ce traiesc sau ceea ce eu sunt este sufletul meu. Atunci când eu mor, va fi un eveniment. Dar momentul mortii, ceea ce voi fi, cum voi face, reprezinta sufletul meu. Cu totii vom muri. Moartea este comuna tuturor fiintelor, dar maniera de a muri, maniera mortii vor fi diferite pentru fiecare. Cineva poate muri chiar zâmbind.

în momentul mortii sale, cineva l-a întrebat pe Mulla

Nasruddin: “Ce crezi Mulla? Când oamenii se nasc, de unde vin ei?”

Mulla a raspuns: “ Am observat ca fiecare copil plânge în momentul nasterii si în momentul mortii, de asemenea, lumea pare sa se plângă. Asadar, cred ca oamenii nici nu vin, nici nu se duc într-un loc bun pentru ca atunci când vin plâng si când pleaca plâng de asemenea!”

Dar oamenii precum Nasruddin mor râzând. Moartea este un eveniment, dar ceea ce râde în momentul mortii este sufletul. Asadar, când mergi la un astrolog întreaba-1 cum vei muri, plângând sau

râzând? Acest lucru merita întrebare - dar este în legătură cu astrologia esențială. Nimeni de pe acest Pământ nu a întrebat un astrolog dacă va muri plângând sau zâmbind. Tu întrebi când vei muri - ca și cum moartea ar fi o valoare prin ea însăși. Tu întrebi cât de mult vei trăi - ca și cum a trăi este suficient.

De ce vei trăi? Pentru ce vei trăi? Ce vei face în timp ce vei trăi? Ce vei deveni în timpul vieții? Asemenea întrebări nu sunt puse de toată lumea. Iată de ce structura astrologiei s-a prăbușit. Tot ceea ce este interpretat pe baze neesențiale, în cele din urmă, se va prăbuși. Astrologia despre care eu îți vorbesc și ceea ce tu înțelegi a fi astrologie sunt diferite. Astrologia despre care eu îți vorbesc este diferită calitativ și mult mai profundă. Dimensiunile sale sunt diferite. Ceea ce eu spun este că ceva esențial din viața ta este legat de viața Universului într-o armonie ritmică. Întreaga lume participă la ea - nu suntem singuri.

Când Buddha a devenit iluminat, și-a împreunat mâinile și și-a înclinat capul până când a atins pământul. Povestea spune mai departe că zeii au venit din pământ sau din cer pentru a-și aduce omagiile lui Buddha deoarece el descoperise adevărul ultim dar, văzându-l atingând țărâna cu capul, cu toții au fost surprinși. Ei l-au întrebat pe Buddha către cine se înclină. Ei au spus că au venit din cer să-și ofere omagiile lui deoarece el era iluminat și că nu știau să mai existe ceva la care Buddha să se închine căci iluminarea este realizarea ultimă.

Buddha și-a deschis ochii și apoi a spus: "Eu nu sunt singur în tot ceea ce s-a produs. Lumea a participat de asemenea. Asadar, mă înclin Pământului, mulțumind întregii lumi."

Aceasta este o chestiune în legătură cu astrologia esențială. Iată de ce Buddha le-a spus discipolilor că oricând ating beatitudinea interioară, trebuie să mulțumească imediat întregii lumi, deoarece nu vor fi singuri în această experiență. Dacă Soarele nu ar fi răsărit, dacă Luna nu ar fi răsărit sau dacă lanțul de evenimente ar fi diferit doar puțin, experiența pe care au avut-o, ar fi fost ratată. Dacă acest lucru este adevărat, ei au fost cei care au avut experiența, dar totul a contribuit la această experiență. Întreaga existență a fost un instrument pentru ea. Numele acestei conexiuni cosmice este astrologia.

Buddha nu ar fi spus niciodata: "Am devenit iluminat."

El doar ar fi spus: "Lumea a experimentat aceasta prin mine - acest eveniment al iluminarii, aceasta suprema lumina este cunoscuta lumii prin mine. Eu sunt doar o scuza, un pretext. Eu doar trec pe unde toate drumurile lumii s-au întâlnit."

V-ati gândit vreodata ca, desi o rascruce pare semnificativa, nu este nimic în ea însasi? Daca 4 drumuri care se întâlnesc sunt scoase din circulatie, semnificatia rascrucii, de asemenea, va dispere. Noi, cu totii, suntem rascrucii în care fortele lumii se ating si se întâlnesc într-un punct. În acest punct se formeaza un individ, se naste o persoana.

Întelesul si esenta astrologiei este ca noi nu suntem separati, ca noi suntem una cu Universul. Nu numai ca suntem una cu Universul, dar, de asemenea, suntem participanti la fiecare situatie si la fiecare eveniment.

Asadar, Buddha a spus ca el oferea omagii tuturor buddhasilor care au venit înainte sa si celor care vor veni dupa el. Atunci cineva i-a spus ca este de înteles sa ofere salutul sau celor nascuti înainte sa deoarece, constient sau nu, Buddha le-ar putea datora ceva - cunoasterea lor i-a fost de ajutor. Dar, de ce sa-i salute pe cei care înca nu s-au nascut. Ce ar câstiga el de la ei?

Buddha a replicat ca el a primit ajutorul nu numai de la acei buddhasi care s-au nascut înainte sa ci, de asemenea, si de la cei care se vor naste dupa el - deoarece, locul unde el a stat în locul unde el a stat în acel moment se întâlneau si deveneau una. Cei care au trecut în nefiinta se întâlneau cu cei ce trebuiau sa vina chiar acolo unde era el. Rasaritul si apusul Soarelui se întâlneau în acel punct unic. Asadar, Buddha oferea, de asemenea, omagii si celor care trebuiau sa se nasca. El le era îndatorat si lor deoarece, daca ei nu s-ar fi proiectat în viitor, nici Buddha nu ar fi existat.

Acest lucru este mai dificil de înteles. El este în legatura cu astrologia esentiala. Eu nu pot exista daca ceva din trecutul meu este pierdut sau dat deoparte. Eu sunt doar o veriga într-un lung lant. Este

de înțeles ca dacă tatal meu nu ar fi fost nascut, eu nu m-as fi putut naste, deoarece tatal meu este o veriga esentiala în lantul care ajunge pâna la mine. Si dacă bunicul meu nu ar fi existat, nici eu nu m-as fi putut naste, deoarece legatura este esentiala. Dar este dificil sa înțelegem ca dacă nu ar exista nici o legatura atasata de mine în viitor nici nu m-as putea naste.

Ce am eu de-a face cu aceasta legatura viitoare? - eu deja m-am nascut. Dar Buddha spune ca dacă urmeaza sa se produca un lucru în viitor si care nu exista deja, atunci nici eu nu m-as fi putut naste deoarece eu sunt o legatura între trecut si viitor. Dacă ar fi existat chiar si o usoara schimbare a trecutului sau a viitorului eu nu as fi fost acelasi cum sunt acum. Ziua de ieri m-a modelat si ziua de mâine, de asemenea, ma va modela: aceasta este astrologia. Nu numai ieri, ci si mâine. Nu numai ceea ce deja s-a produs, ci si ceea ce urmeaza sa se produca. Nu numai Soarele care a rasarit astazi, ci si Soarele care va rasari mâine - cu totii sunt participanti.

Momentele din viitor determina momentele din prezent. Acest moment prezent nu ar putea exista dacă nu ar exista momente viitoare. Momentul prezent poate aparea fiind sustinut de momentele viitoare. Mâinile noastre se odihnesc pe umerii viitorului. Picioarele noastre stau pe umerii trecutului. Dacă umerii viitorului - pe care se odihnesc bratele mele întinse aluneca - voi cadea de asemenea.

Odata ce o fiinta se gaseste în unitate cu aceasta legatura interioara a trecutului si viitorului ea este capabila sa înțeleaga astrologia. Atunci astrologia devine religie, atunci astrologia devine spiritualitate. Altfel, devenind legata de neesential, astrologia devine doar un subiect pentru pseudoghicitorii de pe marginea drumului si acest lucru nu are nici o valoare. Chiar si cea mai înalta stiinta este doar praf în mâinile celor ignoranti. Valoarea sa este determinata de folosul pe care noi suntem capabili sa-l dam cunoasterii.

Astfel, eu încerc sa te împing prin multe usi catre un singur obiectiv, astfel încât sa poti înțelege ca totul este îmbinat, interconectat. Acest Univers este precum o familie, precum un corp organic. Când eu respir, întregul meu corp este afectat. La fel, când Soarele respira, Pamântul este afectat. Pamântul este afectat chiar si de ceea ce fac Sorii îndepartati. Chiar si cea mai mica celula vibreaza în

unitate cu acești sori gigantici. Dacă poți înțelege acest lucru vei fi capabil să intri în astrologia esențială și atunci vei fi scutit de inutilitatea neesențială.

Noi am asociat chestiunile cele mai triviale cu astrologia. Aceste chestiuni nu au valoare și au apărut dificultăți deoarece noi le-am legat de astrologie. De exemplu, am legat astrologia de întrebări despre faptul că o persoană se naște într-o familie săracă sau într-una bogată. Până nu veți înțelege că asemenea lucruri nu sunt esențiale veți continua să le puneți în legătură cu astrologia. Astrologia poate deveni o unealtă în mâinile voastre doar dacă distingeți esențialul de neesențial.

Va voi spune o povestire foarte interesantă pentru a putea înțelege.

Mohamed avea un discipol pe nume Aii. Acest Aii a cerut odată părerea lui Mohamed dacă un om este liber să facă tot ceea ce dorește sau dacă el este legat de destin în tot ceea ce face. Aii a întrebat: "Poate face cineva ceea ce vrea sau nu?"

Omul pune această întrebare de o lungă perioadă de timp.

"Dacă un om nu este capabil să facă ceea ce dorește", a spus Aii, "atunci este nefolositor să-i predici, să-i spui să nu spună minciuni și să fie cinstit. Sau este destinul ca un om să fie întotdeauna acolo pentru a predica altora să nu fure sau să nu facă cutare sau cutare lucru? - cunoscând că, de asemenea, este scris că un om necinstit să rămână necinstit, un hot să rămână hot, iar un criminal să rămână criminal. Toate acestea par a fi absurde. Dacă totul pare a fi predestinat, întreaga educație este nefolositoare, atunci toți profetii, toți sfintii, toți învățătorii nu au nici un folos."

Oamenii i-au pus asemenea întrebări și lui Mahavira și lui Buddha. Dacă ceea ce se va produce este predestinat, de ce Mahavira sau Buddha au făcut atâtea eforturi pentru a explica ce este corect și ce este greșit. La fel, Aii l-a întrebat pe Mohamed care este părerea sa despre acest aspect controversat. Dacă lui Mahavira sau lui Buddha li s-ar fi pus o asemenea întrebare, ei ar fi dat un răspuns foarte complicat și profund, dar Mohamed a dat un răspuns pe care Aii l-a putut înțelege. Multe din răspunsurile lui Mohamed erau directe.

La modul obisnuit, raspunsurile care sunt date de oamenii mai putin educati, de oameni simpli, sunt directe si la obiect. Oameni precum Kabir Nanak, Mohamed si Iisus au fost simpli din acest punct de vedere. Raspunsuri date de oameni precum Mahavira, Buddha si Krishna au fost complexe - Buddha si Mahavira erau crema unei civilizatii bogate si foarte dezvoltate. Cuvintele lui Iisus au fost directe, precum o lovitura directa în cap. Kabir cânta: "Kabir sta în piata cu un ciocan în mâna ca sa va loveasca!".

Daca cineva venea lângă el, el, la figurat vorbind, îi despica capul pentru a scoate de acolo tot gunoiul.

Mohamed nu a dat vreun raspuns metafizic. El i-a cerut lui Aii sa-si ridice un picior si sa stea numai în celalalt. Aii tocmai a pus o întrebare despre faptul daca un om este liber sa faca ceea ce vrea - de ce sa stea într-un singur picior? Mohamed i-a spus: "Mai întâi ridica-ti un picior." Bietul Aii si-a ridicat piciorul stâng si a ramas acolo într-un picior.

Mohamed apoi i-a cerut: "Acum ridica si piciorul drept."

Aii a fost stupefiat si a întrebat cum poate fi posibil acest lucru. Atunci Mohamed a spus: "Daca ai fi vrut, ti-ai fi putut ridica mai întâi piciorul drept. Dar acum nu mai poti. Un om este întotdeauna liber sa ridice un picior - el poate fi orice picior vrea - dar, imediat ce primul a fost ridicat, celalalt devine legat de pamânt."

Privitor la partea neesentiala a vietii, noi suntem întotdeauna gata sa ridicam primul picior. Dar odata ce acest lucru este facut, devine o legatura pentru partea esentiala. Noi facem pasi care nu sunt esentiali, devenim prinsi în ei si atunci nu mai suntem capabili sa mai facem esentialul. La fel, Mohamed i-a spus lui Aii ca el avea întreaga libertate sa ridice piciorul stâng sau piciorul drept mai întâi. Dar odata ce si-a exercitat acea libertate si si-a ridicat piciorul stâng el a fost incapabil sa ridice si celalalt picior. Asadar, libertatea exista între anumite limite. Dincolo de aceste limite nu exista liberate.

Exista un vechi conflict pentru mintea umana. Daca un om

este sclavul destinului sau - asa cum astrologii par sa sustina - daca totul este predestinat si inevitabil, atunci toate religiile nu au rici un folos. Daca un om este liber sa faca orice, asa cum spun asa-zisii rationalisti, nimic nu este predeterminat si inevitabil, atunci viata va deveni un haos si o anarhie. Atunci este posibil ca un om sa fure si înca sa mai atinga Eliberarea, este posibil sa mai omoare oameni si totusi sa-L mai realizeze pe Dumnezeu. Când nimic nu este legat de altceva, când un pas nu este legat de celalalt, atunci nu exista legi si nimic, nicaieri, nu este obligatoriu.

Îmi amintesc de o povestire despre Mulla Nasruddin: "Mulla trecea pe lângă o moschee când deodată, cineva a căzut din minaretul moscheii, acolo unde s-a urcat să spună rugăciunile. Omul a căzut exact pe umerii lui Mulla și sira spinării lui Mulla s-a rupt. Mulla a ajuns la spital pentru a fi tratat.

Unii din discipolii săi au venit să-l vadă și, deoarece Mulla obișnuia să interpreteze toate evenimentele, ei l-au întrebat: "Cum interpretezi tu acest eveniment? Ce înseamnă el?"

Mulla a răspuns: "Este clar că nu există nici o legătură între un fapt și fructul său. O persoană cade și sira spinării altcuiva se rupe. De acum înainte nu voi mai intra într-o controversă despre doctrina karmei. S-a demonstrat că o persoană poate cădea și sira spinării altcuiva se poate rupe. Persoana care a căzut era sănătoasă și înimoasă: ea a căzut peste mine și mi-a adus neazuri. Eu nu am urcat în minaret pentru a spune rugăciunile. Doar mă reîntorceam acasă. Nu-mi era gândul deloc la rugăciuni. Dar totuși am fost implicat. Asadar, de acum înainte ajunge despre doctrina karmei. Orice se poate produce. Nu există nici o lege - totul este anarhie."

Mulla a fost foarte nefericit. Normal, deoarece sira spinării sale s-a rupt în mod inutil.

Există două ipoteze. Pe de o parte, există astrologul care stă pe marginea drumului fiind întrebat despre lucruri neesențiale... Indiferent dacă este astrologul unui sarman sau al lui Morarji Desai, Ministrul de Finanțe, acest lucru nu are nici o importanță - toți astrologii care se ocupă de neesențial, de întrebări precum: dacă va câștiga sau nu cineva alegerile, sunt obișnuiți. În ce fel sunt legate

alegerile de Luna si stele? Astrologul obisnuit care raspunde: "Totul este predeterminat si nu se pot face nici un fel de schimbari, nici macar un singur inch", face o afirmatie falsa.

De cealalta parte se afla rationalistul. El spune ca nimic nu este inevitabil legat de ceva. Tot ceea ce se produce este coincidenta, o chestiune de sansa si de circumstanta. Nu exista lege, totul este anarhie. El, de asemenea, face o afirmatie gresita.

Exista o lege: o fiinta rationala niciodata nu s-a descoperit a fi atât de plina de bucurie si beatitudine precum Buddha.

Rationalistul îl neaga pe Dumnezeu, neaga sufletul si religia cu ajutorul logicii, dar el niciodata nu poate atinge bucuria lui Mahavira. Cu siguranta, Mahavira a facut ceva care sa-i aduca aceasta bucurie. Buddha a facut ceva care sa-l elibereze si Krishna, de asemenea, a trebuit sa faca ceva care sa-i dea posibilitatea sa cânte cântece atât de unice si de magice la flautul sau.

Lucrul real este cel de-al treilea, care este chintesenta totului, care apartine lumii interioare si este absolut predeterminat. Cu cât cineva se îndreapta catre centru, cu cât vine mai aproape de esential, cu atât mai aproape vine de partea esentiala, predeterminata. Miscându-ne catre periferie, noi ne miscam catre coincidenta. Cu cât vorbim mai mult despre ceea ce se produce în exterior, cu atât mai multe coincidente exista. Când noi vorbim despre fenomenele interioare, lucrurile încep sa para stiintifice ca si cum s-ar baza pe o lege clara. Ele devin din ce în ce mai decisive.

Între aceste doua stari - esentialul si periferia - exista un spatiu amplu pentru a efectua schimbari exercitând libertatea alegerii. Aici, cineva înzestrat cu cunoastere va face alegerea corecta, în timp ce o persoana care este în întunericul ignorantei va fi împinsa de destin sau își va urma orbeste destinul, încercând sa faca fata la tot ce i se petrece în viata.

Asadar, exista trei domenii ale vietii. În domeniul care este centrul esential, totul este predeterminat. Cunoasterea acestuia înseamna cunoasterea astrologiei. În domeniul care este la periferie, totul este nesigur. A sti acest lucru înseamna a sti lumea impredictibila

de zi cu zi. Exista si un alt domeniu care este în mijloc. Cunoscându-1, o persoana poate renunta sa mai încerce imposibilul si poate face ceea ce este posibil. Daca o persoana traieste în zona de periferie si în cea intermediara într-un astfel de mod, el începe sa se deplaseze catre centru si va deveni religios. Dar daca traieste astfel încât nu este capabil sa se îndrepte catre centru, viata Sa va ramâne lipsita de religie.

De exemplu, o persoana se pregateste sa fure. Nu se poate sustine ca furtul este inevitabil sau fortat - exista libertatea completa de a fura sau de a nu fura. Dar odata ce furtul a fost comis este ca si cum un picior a fost ridicat si celalalt picior ramâne pe pamânt. Dupa ce l-ati facut, nu mai puteti retrage actul si efectul total al actului de a fura se va raspândi asupra personalitatii celui ce l-a realizat. Dar atât timp cât furtul nu se produce, cealalta alternativa este prezenta si la îndemâna.

Mintea oscileaza între da si nu. Daca ea ar spune da furtului, ar fi aruncata catre periferie. Daca ea spune nu furtului, se va deplasa catre centru. Astfel, în mijloc exista posibilitatea alegerii. Daca o persoana face alegerea gresita este împinsa catre periferie. Daca face alegerea corecta se deplaseaza catre centru, catre acea parte a astrologiei care este esentiala în viata.

Ti-am spus anumite lucruri despre aspecte esentiale. Ti-am spus ca noi suntem mâinile întinse ale Soarelui, ca Pamântul este nascut din Soare si ca noi suntem nascuti din Pamânt, ca noi nu suntem separati, ci totul se afla într-o completa uniune. Noi suntem ramuri si frunze care au izvorât din Soare. Tot ceea ce se produce în inima Soarelui va vibra si se va raspândi în toata fiinta umana, în fiecare celula si fiecare nerv. Daca noi putem înțelege bine acest lucru, vom realiza ca suntem o familie pe aceasta planeta. Atunci nu va mai trebui sa traim întemnitati de ego si mândrie.

Astrologia este cel mai mare dusman al ego-ului. Daca astrologia este corecta, ego-ul este gresit. Sa înțelegem acest lucru în modul urmator: daca astrologia este gresita, atunci nu mai ramâne nimic decât ego-ul. Daca astrologia este corecta, atunci lumea este corecta si doar eu, ca o insula, gresesc. Daca eu sunt doar o parte infinitesimala si neînsemnata a lumii - eu sunt atât de mic încât nici nu

pot fi inclus la numaratoare. Daca astrologia este corecta, atunci eu nu sunt aici. Exista un flux imens de forte în care eu doar sunt un mic val.

Uneori, atunci când suntem pe creasta unui val urias, devenim copleșiti de iluzia ca suntem și noi ceva deosebit și uităm de marele val. Acest val mare se bazează pe oceanul de care este complet constient. Dacă oceanul dispare sub el, valul va dispare și noi, de asemenea, vom dispare. Fără nici un motiv vom deveni nefericiti cu privire la posibilitatea dispariției noastre deoarece noi ne-am străduit să fim nefericiti crezând în existența noastră separată. Dacă noi realizăm că există doar un val mare și vastul ocean și că noi nu suntem - adică este dorința oceanului ca noi să apărăm, este dorința oceanului ca noi să murim - dacă apare o atitudine în care noi realizăm că suntem doar o fracțiune din marele proiect al existenței, nu va exista nefericire. Și, cu o asemenea atitudine, așa numită fericire de care noi dorim să ne bucurăm, nu va exista.

Sentimentul de fericire referitor la gânduri ca: "Am câștigat!" sau "Am atins cutare sau cutare lucru!" nu va mai exista. Nu va mai exista nici un sentiment de nefericire relativ la gânduri precum: "eu mor" sau "eu sunt terminat, am ajuns la capatul puterilor, am fost învins, am fost distrus".

Și când nu mai rămâne nici fericirea, nici nefericirea, intrăm în lumea realității - esențialul - care este beatitudinea. Astrologia devine astfel, o poartă către beatitudine.

Dacă noi privim astrologia ca o topire a mândriei noastre, ca o dezintegrare a ego-ului, atunci astrologia devine o religie. Dar noi mergem la astrologul obișnuit și, pentru a ne proteja ego-urile îl întrebăm: "Voi suferi vreo pierdere? Voi câștiga la loterie? Voi reuși în noua afacere pe care o întreprind?"

Aceste întrebări sunt puse pentru a ne salva ego-urile dar realitatea este că astrologia se află în opoziție directă cu ego-ul. Semnificatia astrologiei este următoarea: nu sunteți voi, ci Universul, nu sunteți voi, ci Cosmosul. Forte foarte puternice operează prin tine, iar tu ești absolut nesemnificativ.

Poti vedea astrologia în această lumina dacă gândești și simți

ca esti o parte integranta a acestei maret lumii. Iata de ce ti-am spus ca întreaga familie solara este în legatura cu Soarele. Daca poti realiza acest lucru, vei realiza, de asemenea, ca Soarele nostru este în legatura cu multi sori mai mari din Univers.

Oamenii de stiinta spun ca exista 4 miliarde de sori si cu totii se nasc dintr-un soare mai mare. Noi nu avem nici o cunoastere unde ar putea fi acest Soare suprem. Noi nu stim cum se roteste acest Pamânt în jurul axei sale si, de asemenea, în jurul Soarelui. Noi nu cunoastem unde este centrul în jurul caruia Soarele cu familia sa se roteste. Un carusel universal si mare este în plina miscare.

în templele hinduse exista o zona circulara, numita parikrama, în jurul imaginii unei zeitati. Aceasta zona simbolizeaza faptul ca totul se roteste în jurul propriei axe si se roteste, de asemenea, în jurul altui lucru. Apoi, acestea doua se învârt în jurul unui al treilea lucru si acestea trei se învârt în jurul unui al patrulea lucru si asa la infinit.

Centrul ultim al Infinitului este mânuit de cei care îl cunosc ca fiind Brahma, realitatea ultima. Acest centru ultim nu se roteste în jurul lui însusi, nici în jurul altcuiva. Tot ceea ce se roteste în jurul propriei axe se va roti si în jurul unui alt lucru. Dar ceea ce nu se roteste nici în jurul sau, nici în jurul altcuiva este aspectul ultim. El mai este cunoscut ca fiind Tacerea Ultima sau Vidul. Acesta este pivotul, axul central în jurul caruia totul se extinde si se contracta.

Hindusii considerau ca, precum un mugure devine floare si floarea apoi se vestejeste, la fel si Universul, la început se extinde si apoi se dezintegreaza. Asa cum exista ziua si noaptea, Universul își are ziua si noaptea sa.

Asa cum v-am spus mai înainte, exista cicluri de 11 ani si cicluri de 90 de ani. în mod asemanator, hindusii credeau ca exista cicluri de milioane si trilioane de ani. în timpul unui asemenea ciclu se naste un Univers, trece prin fazele de tinerete si apoi îmbatrâneste; se nasc pamânturi, luni si stele raspândite în Univers, cresc populatii si milioane de creaturi vii.

Acest lucru nu se produce doar pe Pamânt. Oamenii de stiinta

spun ca acum trebuie sa fie minim 50.000 de planete pe care exista viata. Pot exista mai multe, dar acesta este un numar minim. Într-un asemenea Univers infinit este imposibil sa existe viata doar pe o singura planeta. Exista 50.000 de planete sau pamânturi unde exista viata. Exista o expansiune infinita si apoi totul din nou se contracta.

Acest Pamânt nu era aici de la început si nici nu va dura pâna la sfârșit. Asa cum eu m-am nascut si voi înceta sa exist, acest Pamânt si Soarele, de asemenea, vor înceta sa existe. Va veni un moment când aceste luni si planete vor înceta, de asemenea, sa existe. Cercul existentei si nonexistentei lor continua. Noi suntem doar particule infinitesimale rotindu-ne si învârtindu-ne undeva în aceasta roata cosmica. Si daca noi înca mai gândim ca suntem separati, atunci suntem precum Mulla Nasruddin, care calatorea în avion pentru prima oara...

Mulla Nasruddin intra în avion si începu sa mearga pe culoarele acestuia. El se grabea sa ajunga repede la destinatia sa. Natural, daca vrei sa ajungi undeva mai repede, vei ajunge mai repede daca te grabesti.

Ceilalti pasageri l-au oprit si l-au întrebat unde se duce.

Mulla Nasruddin raspunse ca se grabea.

El calatorea în avion pentru prima oara si folosea aceeași logica de pe pamânt. Acolo el întotdeauna ajungea mai repede când mergea mai repede. El nu a realizat ca mersul în avion era fara sens. Avionul însusi zbura si el nu facea decât sa se epuizeze mergând. El nu va ajunge mai devreme si este posibil ca pâna când avionul sa fi aterizat, el sa fie atât de obosit, încât sa nu mai fie capabil sa stea în picioare. El trebuie sa se odihneasca, trebuie sa-si închida ochii si sa se relaxeze. Dar nici Mulla, nici alti pânditi nu ar fi de acord cu un asemenea sfat.

Eu numesc o fiinta religioasa o fiinta care este în repaos în aceasta miscare circulara cosmica a Universului. Cineva care stie ca fortele Universului sunt cele care lucreaza si ca nu exista graba si ca aceasta graba nu are sens, aceasta fiinta este o fiinta religioasa. Daca noi putem sa fim pur si simplu una cu armonia universala, atunci este

suficient si este datator de extaz.

V-am spus unele lucruri despre astrologie. Daca înțelegeti aceste lucruri atunci astrologia poate deveni o poarta catre realizari spirituale.

De ajuns pentru astazi.

Cap. I- Misterele nedescoperite ale templelor orientale

Cap. II - Alchimia locurilor de pelerinaj

Cap. III - Stiinta oculta a celui de-al treilea ochi

Cap. IV - Puterea transformatoare a idolilor

Cap. V - Astrologia, stiinta a unitatii cosmice

Cap. VI - Astrologia, poarta catre religiozitate